АСТРОЛОЗИТЕ ОТ ШКОЛАТА НА ИЗГРЕВА

ПЕТЪР МАНЕВ

УВОД В АСТРОЛОГИЯТА

Петър Манев

Увод в астрологията

Електронно издание

Поредица
„Астролозите от школата на Изгрева“

Сдружение „Слънчогледи“
Бургас, 2015

УВОД В АСТРОЛОГИЯТА
Петър Манев

Съставител
Георги Христов

Изображения на корицата
Shutterstock.com

Оформление на корицата
Йордан Стоянов

Подготовка на електронното издание
Веско Василев

Издател
Сдружение „Слънчогледи“

ISBN 978-619-7033-28-1
Безплатно разпространение
Актуална версия на книгата: friendsoftherainbow.net

СЪДЪРЖАНИЕ:

I. КОЙ Е ПЕТЪР МАНЕВ

Петър Николов Манев е роден на 28.03.1898 г., в 2h 12' в град Охрид, според астрологична карта, правена от ученика на Учителя – астролога Иван Антонов, а съхранена и дадена от продължителя на тези астрологични идеи, Тодор Ковачев. Бащата на Петър Манев – Николаки (Никола) Манев, също от Охрид, е аптекар, който си заминава от този свят през 1917 г. в родния си град. Майката – Луиза Григорова Манева (Пърличева) е дъщеря на видния възрожденски учител, писател и преводач Григор Ставрев Пърличев и на Анастасия Христова Пърличева. Луиза учи в Солун (гимназия) и вече като вдовица през 1917 г. се преселва в София, където и свършва земния си път през 1919 г. Не е известно Петър Манев да има братя и сестри.

Данните за Петър Манев са твърде оскъдни. Той следва във Виена горско стопанство, но по-важен детайл е фактът, че през този период е активен деец на ВМРО в Австрия. След Междусъюзническата война, и особено след края на Първата световна война, българското население в Македония организирано се прогонва от установилите се там гръцка и сръбска власт. В България бежанците се организират около културно-просветни организации, чиито основни цели са да запазят сплотени македонците в изгнание. ВМРО подпомага създаването и направлява дейността на подобните организации.

Елена Андреева в разговор с Вергилий Кръстев споменава: „…в последствие стигате до генерал Протогеров – македонец, когото убиха по време на македонски междуособици [20-те години на XX в.]. Той работеше заедно с Тодор Александров. Друг имаше, казваше се

Никола Велев, който заедно с Петър Манев работеха в Македонската организация в Австрия...“ (Изгревът, т. IX)

На снимка озаглавена „Виенската група“ виждаме, че Петър Манев и Н. Велев са посочени като основатели на тази „група“: *Основатели* – Прави: 1. Георги Попандов; 2. Никола Велев; 3. **Петър Манев**; С*едналu*: 1. Страхил Хаджипанзов; 4. Иван Бояджиев

Никола Велев е роден през 1897 г. в София, в семейството на общественика Спиридон Велев от Крушево. След Гарванското клане от 1923 година Димитър Спространов, Никола Велев и Кр. Манев изпращат изложение до 50 чуждестранни вестници, в което защитават българите от Македония. Никола Велев е назначен за съюзен организатор на Съюза на македонските студентски дружества в чужбина през 1925 г., член на Виенското дружество и същевременно резидент на ВМРО във Виена. През есента на 1926 година ръководи специализирана бойна и терористична група в Прага. След убийството на Протогеров през юли 1928 година симпатизира на

протогеровистите. През 1929 година окончателно се установява в София.

Друго свидетелство за активната дейност на Петър Манев в организационната работа на ВМРО е „писмо от членовете на Секретариата на Съюза на македонските студентски дружества зад граница Кр. Николов, Н. Коларов и П. Манев до Ерик Дръмонд, генерален секретар на Обществото на народите с молба за разглеждане на малцинствения въпрос в Македония на предстоящото заседание на организацията:

„Виена, 27 февруари 1929 г.

№……….

Превъзходителство,

Всеки път, преди Обществото на народите да открие своето заседание, подтиснатите отправят поглед към него. Македония принадлежи също към тях, като понася жестокия режим на балканските държави между които е поделена от години; в своята беда се обръща към Обществото на народите с умоляване за помощ.

Превъзходителство,

В навечерието на мартенската сесия на Обществото на народите, македонската академична младеж изразява надеждата, че усилията, които Обществото на народите употребява за разрешаването на малцинствения въпрос, ще допринесат много за мира в Европа.

Позволете Ваше Превъзходителство нашите отлични почитания.

Секретариатът: Кр. Николов, Н. Коларов, П. Манев“

Вероятно около 1929-30 година Петър Манев се завръща окончателно в България и не след дълго попада в Специалния клас на Школата. Виждаме го в списъка на класа, направен с почерка на Савка

Керемидчиева на 11. IV. 1940 г., четвъртък, Изгрев. Там под №66 следва: „Петър Н. Манев – чиновник в общината.“

В XIX т. на „Изгрева“ Светозар Няголов пише, че „когато Петър Манев влиза в Братството животът му се променя коренно...Без помощта на Учителя той не е можел да оцелее, а щял да си замине към 30-годишната си възраст, тъй като е имало македонци, които са го търсили да му отмъщават...В този живот е платил, като комунистите са му правили обиски и са му взели книгите, намиращи се в дома му.“ Св. Няголов продължава: „Петър Манев казва на Учителя: „Учителю, защо не ни дадете ключовете на Астрологията, за да имаме по-точно и обширно знание?“ На което Учителя отговорил: „Ако ви дам знание за духовните сили, вие един друг ще се избиете.“„

Борис Николов споделя своите впечатления за Петър Манев в т. III на „Изгрева“: „Той бе астролог. Веднъж приближава към мен, когато аз с един нож си дялкам някаква тояга. Изхвърча ножа и се порязах. Потече кръв. С едната си ръка държа порязаното място, а той както е до мене извади едно листче, на което бе написано нещо и ми го подава: „Борис, днес имаш квадратура Марс със Сатурн“. Казвам му: „Абе човек, защо не ми го подаде това листче една минута преди това, а сега ми го даваш след като се порязах и каква ми е ползата от всичко това?“ „Ползата е за мен, че Астрологията е точна“. Той имаше хороскопите на всички от Младежкия Окултен Клас, следеше аспектите им и транзитите на посочените дати и им даваше листчета и проследяваше как се отразяват тези аспекти. Беше добър астролог и всички му съдействаха, а и всички се интересуваха от неговите листчета и ги проверяваха, а след това разказваха колко пророчески се оказват те. Тук бе живата Астрология на Изгрева. Беше много кротък и бяха първи приятели с Георги Радев. Той публикува много свои разработки за предсказанията и системата на Нострадамус в списание „Житно зърно“ както и за Астрологията.“

Борис Николов споменава Петър Манев и сред музикантите, които свирят на Паневритмия: „При Паневритмията състава на музикантите се увеличаваше. Тук взимаха участие и други като Цанка Екимова, Петър Манев, Симеон Симеонов, Ангел Вълков, Петър Камбуров и още много други. Ако погледнете днес снимките при нашите Паневритмии на езерата ще откриете, че музикантите са винаги били между 10 и 15 човека. А това не е малко.“

Паневритмия при третото езеро „Балдер-Дару“ и музикантите от ляво на дясно: 1. Верка Куртева с китарата. 2. **Петър Манев***; 3. Ангел Вълков; 4. Пеню Ганев; 5....; 6. Руженка Кисьова; 7. Цанка Екимова; 8. Кирил Икономов; 9. Петър Камбуров; 10. . ..; 11. Филип Стоицев.*

Нестор Илиев в IV т. на „Изгрева“ също дава няколко интересни факта около тази забулена в мистериозност фигура на Петър Манев. „На една снимка (тази отдолу), която е направена на наши братя и една сестра във Боровец, между тях е брат Петър Манев. Той беше един от най-добрите астролози у нас в Братството. Беше следвал във Виена, горско стопанство. И той беше един прекрасен човек в братски отношенията с всички. Като се върна от Виена работеше в общината в София. Много скромно живееше и така и скоро сравнително почина на 64-годишна възраст. Той беше много въздържан. Само когато го питаш може да каже нещо. Но иначе беше прецизен в неговите астрологически измерения. Беше най-добрият астролог на Изгрева, но бе изключително деликатен и стеснителен. Когато си замина Учителя той сподели с мене: „Несторе, много съжалявам, че не използвах знанията на Учителя по Астрология, че не го питах за много неща.“

Петър Манев *е пети поред от ляво на дясно*

По време на социалистическия период следите на Петър Манев изчезват. Засега има само едно свидетелство от Емилия Михайловска, която твърди в VI т. на „Изгрева“ следното: „На събранията у дома идваха Методи Константинов, Крум Въжаров, Влад Пашов, Петър Манев и Петър Филипов, един Бояджиев от града, Начо Петров, Петър Димков. Влад Пашов, един от най-добрите астролози на Братството. Той и Петър Манев бяха най-добрите на Изгрева.“

Дори заминаването на Петър Манев от този свят не е съвсем установено, кога точно е станало. В едно гениалогично дърво е посочена 1950 г. Нестор Илиев твърди, че е живял до 64 години, което ще рече – 1962 г. В XVIII т. на „Изгрева“ В. Кръстев отбелязва: „Намерих на едно място следното съобщение – „Петър Манев – астрологът си замина на 6 май 1963 г.“„

II. АСТРОЛОГИЯТА В МИНАЛОТО И ДНЕС

1. Пророчествата на Нострадамус в контекста на европейската астрологическа традиция.

„Една от съществените цели на всяка естественонаучна дейност е да направи възможно предсказването на бъдещи събития“. (Проф. В. Оствалд[1])

Известно е, че само някои места от „тъмните пророчества“[2] на Нострадамус (1503-1566) са понятни за читателите. От тия места, обаче, става ясно, че Нострадамус е предвидил между другото френската революция – „годината 1789, за която ще се казва, че е начало на нова ера“, идването на Наполеон – „Близо до Италия ще се роди император, който ще струва скъпо на царството...“. Нещо повече – той е дал и имената на исторически лица, които са живели няколко века по-късно.

Доскоро не се знаеше с положителност, по какъв път Нострадамус е стигнал до своите предсказания, граничещи с ясновидството. Сам той не е намерил за нужно да осветли напълно и тоя въпрос, В писмото си до Хенрих II[3], при когото е бил придворен лекар, Нострадамус се задоволява да забележи само, че предсказанията са направени въз основа на египетски и персийски

---

[1] *Вилхелм Оствалд* (1853-1932) – роден в Рига, Латвия. Мести се в Лайпциг през 1887, където остава да работи до смъртта си. Изобретява т. нар. процес на Оствалд, който се използва за производството на азотна киселина. Това довежда до масовото производство на торове и експлозиви. Според Горин, международният термин "мол" е въведен в химията около 1900 от Оствалд. Освен трудовете си в областта на химията, Вилхелм Оствалд се занимава с множество други сфери. Издал е около 40 000 страници, част от които са с философски характер.

[2] „Тъмните“ в смисъл недоизяснените и недоизтълкуваните пророчества

[3] *Анри II* (Henri II, 1519-1559) е крал на Франция от 31 юли 1547 г. до смъртта си. В историята е известен фактът, че Нострадамус го предупреждава в едно от предсказанията си, да се пази от необичайни дуели около 40-та си годишнина – в момента на смъртта си, Анри е бил четиридесетгодишен.

документи, които той е трябвало да изгори, за да не попаднат в недостойни ръце.

От изследванията на П. Пиоб[4], който изглежда пръв успя да дешифрира литературното завещание на Нострадамус, се установява, че в случая имаме работа с една астрологическа система, която познава Кеплеровите закони, закона за гравитацията, планетите Уран и Нептун и то много десетилетия и даже столетия преди официалната наука да се бе добрала до тия открития[5]. Същият автор твърди още, че Нострадамус ни е оставил в произведенията си, всъщност, своята висша наука, забулена с няколко шифри и че предсказанията, направени „с точност до секунда във времето и няколко сантиметра в пространството“, са само илюстрация на изложената теория.

Обаче, и самият Пиоб не смее да съобщи в своя труд „Тайната на Нострадамус[6]„ (1927 г.) нещо повече от някои общи положения и

---

[4] *П. В. Пиоб* (Pierre-Vincenti Piobb, 1874-1942) – френски изследовател, председател на конгреса на експерименталната психология и на Дружеството за древни науки в Париж (1910). Написва редица трудове на научни и окултни теми, а също така е съветник на президента Етиен-Александър Милеран. Той става известен главно с това, че през 1923 г. пръв успява да разкрие тайните на стиховете на Нострадамус.

[5] Погрешно би било да се смесва системата на Нострадамус с обикновената Астрология по онова време. Елементите на последната не са достатъчни за Нострадамусовия метод. И така, към познатите по онова време планети от първата октава - Слънце, Луна, Меркурий, Венера, Марс, Юпитер и Сатурн, означени със седемте съгласни букви на фигурата, Нострадамус прибавя още планетите Уран и Нептун от втората октава. Независимо че тези планети бяха открити много по-късно от официалната наука - Нептун през 1846 г., а Уран през 1781 г., Нострадамус умира през 1566 г. Не по-малко е интересен фактът, че Нострадамус ги нарича почти със сегашните им имена, а именно – Нептунус и Небе, което на гръцки език означава Уранос. Пиоб е изненадан. Той разбира, че системата на Нострадамус функционира според закона на Кеплер макар пророкът да е живял много преди Кеплер и Нютон. Нещо повече, установява, че Нострадамус се придържа и към закона на гравитацията.

[6] Изследването на Пиоб „Тайната на Нострадамус“ става достояние до широка публика на 15 март 1927 г. По всяка вероятност Нострадамус е предвидил и разгадаването на своите предсказания, тъй като той посочва, че ще изминат двадесет години под господството на планетата Луна... тогава трябва да се изпълни и оповести публично неговото пророчество. Според традиционната Астрология един лунен цикъл има продължителност от деветнадесет години, т. е. 380 години. И ако се прибави този период към датата на предговора към центуриите – 14 март 1547

няколко странични, но твърде интересни подробности, т. е., колкото да покаже, че действително е разкрил ключовете на загадъчното наследство на великия астролог.

На всеки случай, сега може да се каже, че и, ако нямаше никакви други доказателства за астрологически предвиждания, предсказанията на Нострадамус биха били неопровержимо свидетелство за това, че някога е имало една сигурна Астрология – типичната предсказателна наука. Прогнозите на някои съвременни астролози, които често ни смайват със своята точност, идват от своя страна да покажат, че тая наука съществува и в наши дни.

Ние нямаме, обаче, предвид Астрологията на някогашните и днешни посветени, защото за нея ни липсват почти всякакви данни. Европейският културен цикъл е заварил общодостъпната Астрология в напълно разнебитено състояние. От съществуващите в древността няколко екзотерически системи до нас е достигнала по-цялостно една, която със своята космофизическа основа е и най-близка до манталитета на съвременното човечество. Настоящият бегъл исторически преглед се отнася до тая именно европейска астрологическа традиция.

година, получената датата е 14 март 1927 г., именно когато Пиоб стига до резултатите в дешифрирането на Нострадамусовото литературно наследство.

2. Велики личности с почит към Астрологията.

Сглобена от остатъците на една солидна наука, традиционната Астрология, в своя стремеж да установи наново закономерната връзка между космичните явления от една страна и живота върху нашата планета от друга страна, е засегнала един жизнен проблем и с това е предизвикала съответната реакция. Както в древността, така и в по-ново време тя е имала ожесточени противници и горещи защитници.

Общо взето, в миналото, когато чувството и знанието за единството във вселената и за органическата връзка на отделните ѝ части е било по-живо, Астрологията се е радвала дори на особена почит. В течение на вековете тя е имала на своя страна едни от най-големите представители на човечеството, някои от които първоначално са били враждебно настроени към нея.

Характерно е, например, обстоятелството, че трима от най-големите лекари в историята – Хипократ, Гален и Парацелз – са се занимавали активно с Астрология. Хипократ, бащата на медицината, е смятал, че „оня, който не познава Астрологията, заслужава по-скоро името глупец, отколкото името лекар“.

В школата на Питагор е било задължително изучаването на математиката и Астрологията. Последната се е считала като привилегия на мъдреца. „Остави заблудените да действуват без цел и основание, а ти ще трябва в настоящето да наблюдаваш бъдещето“.

Тъй като Астрологията често се схваща като фантазиране на мечтателно настроени души, не е безинтересно да се спомене, че и Бекон[7] (Бейкън), човекът, който въведе експерименталния метод в

[7] *Франсис Бейкън* (1561-1626) – английски философ, юрист, политик и писател, защитник на научната революция. Трудовете му установяват и популяризират индуктивната логика (т.е. от частното към общото). Чрез наблюдения се набира емпиричен материал. Информацията се обобщава и по този начин се формулират

съвременната наука, също е бил един от почитателите на Астрологията.

Между почитателите на науката за астралните влияния намираме още умове като Платон, Аристотел, Сенека, Данте, Джордано Бруно, Спиноза, Шекспир, Гьоте, Лайбниц и други.

Привърженици на Астрологията са били и астрономи като Птоломея, Тихо де Брахе, Нютон и Кеплер, който е оставил толкова литература върху тая област, че би трябвало да бъде разгледан отделно.

В лицето на Морен дьо Вилфранж (1583-1656), лекар и професор по математика в Колеж дьо Франс, традиционната Астрология е имала последния си голям представител. Морен, „най-научният дух и най-светлият талант, който се е появил в Астрологията досега“ (Х. Селва[8]), пръв въвежда рационалното и критично изучаване на завареното астрологическо наследство и така е създал „една стройна, логична и добре обмислена система“ (Синдбад[9] – д-р Вайс[10]),

---

аксиоми. Аксиомите от своя страна също се обобщават и се формулират висшите аксиоми – научните закони в науката. Индукцията предполага извличане на познание за природата чрез експерименти, наблюдения и проверка на хипотези. В контекста на епохата тези методи се свързват с окултните течения на херметизма и алхимията. Бейкън се занимава с въпроса за класификация на науката. Той прави две класификации: на основа на познавателните способности и пирамидална класификация. Озаглавява проекта си за реформа в науката „Голямото възстановяване“. От така замисления труд Бейкън успява да завърши първите три части, станали известни като „Нов органон“ по подобие на Аристотеловия „Органон“.

[8] *Хенри* (Анри) *Селва* (Henri Selva 1861-1952) е псевдоним на френския астролог с еврейско потекло Arthur Herrmann Vles. Той е един от астролозите заедно с Charles Barlet und Пол Шуаснар (Paul Choisnard) познат повече като Пол Фламбар, които възраждат астрологичната традиция във Франция, базирайки се главно на Jean-Baptiste Morin (Morinus). През 1902 г. той публикува произведението „Теория на детерминизма – Астрология на Морен дьо Вилфранш (Morinus)“ (21-ви том на *Astrologia Gallica)*. Тази книга оказва влияние върху „Астрологични елементи“ (Astrologische Bausteine) на Фридрих Швикерт (Синдбад) и д-р Адолф Вайс, базирана също на Астрологията на Морен.

[9] *Фридрих Швикерт* (Friedrich Schwickert 1857-1930) е австрийски капитан на бойна фрегата. Като автор той се подписва под псевдонима „Синдбад“. След

изложена в неговата двадесет и шест томна „Астрология галика (*Astrologia Gallica)*“.

Твърди се, че никой още не е успял да посочи едно погрешно предсказание на тоя майстор астролог. Това важи изглежда, и за най-смелите му твърдения. Така, поканен да присъствува при раждането на Людвиг XIV[11], Морен е предсказал, че бъдещият монарх ще царува 57 години[12].

Не по-малко куриозно е обстоятелството, че Кромвел [*Кромуел*], сигурно един от най- трезвите държавници, които историята познава, е разчитал на това предсказание на Морен като на положителен факт, който впрочем се е потвърдил от живота. (Фон Себотендорф[13]).

пенсионирането си се отдава на Астрология и мистицизъм. През 20-те години на XX в. съвместно със своя ученик д-р Вайс издават своя капитален петтомник „Астрологични елементи“ (Astrologische Bausteine). С него те полагат основите на учението на детерминизма на Морен, както и на класическите (примарни) дирекции. В разбиранията си Швекерт е строг детерминист, което е базирано на изследванията на Морен. Генерално той е застъпник на научната Астрология. Фаворизира метода на Плацидус, неговите примарни дирекции, и ги тълкува по правилата, дадени от Морен. Отнася се много критично към езотерично-теософската Астрология. Швекерт изчислява годината на своето заминаване – 1930, докато теософката Алис Бейли му предрича 1926.

[10] *Д-р Адолф Вайс* (Adolf Weiss) 1888-1956) е немски астролог, който съвместно със своя учител Фридрих Швикерт (Синдбад) разпространява методиката на Морен. Той превежда от френски „Основи на окултната наука“ на Папюс. Д-р Вайс е изявен противник на Айнщайновата Обща теория на относителността (ОТО). През 1938 емигрира в Южна Америка, където остава до края на живота си.

[11] *Людвиг XIV* или Луи XIV, наричан още кралят Слънце (le Roi Soleil) понеже властва като абсолютен монарх,

[12] Всъщност неговото управление продължава от 1643 до смъртта му през 1715 година – започва когато той е едва четиригодишен и продължава седемдесет и две години, три месеца и осемнадесет дни, което го прави най-дългото документирано управление на европейски владетел.

[13] *Рудолф Фрайхер фон Зеботендорф* (von Sebottendorf 1875-1945?) е един от псевдонимите на Adam Alfred Rudolf Glauer, който също използва и друг псевдоним – Erwin Torre. Той е важна фигура в дейността „Обществото Туле“ след първата световна война. Занимава се с медитация, Астрология, нумерология и алхимия. През 1933 г. в Германия е публикувана неговата книга „Bevor Hitler Kam“ („Преди да дойде Хитлер“). Тази творба била посветена на връзките между

3. Причини за упадъка на Астрологията.

След Морен започва упадък на Астрологията.

a) Причините трябва да се дирят отчасти у самите астролози. Използването на Астрологията за търговски цели, от една страна, и неспособността на мнозинството астролози да се справят с оскъдната и затова извънредно трудна материя, от друга страна, са допринесли не малко за дискредитирането на предсказателната наука на древните мъдреци. Но тия упреци, които впрочем могат да се направят почти във всяка научна област, засягат астролозите, не и Астрологията.

За компрометирането на Астрологията са съдействали, обаче, доста много и нейните противници и то със своята неосведоменост, с криви заключения и, може би, поради липса на добра воля.

Нашата цел, без съмнение, не е да доказваме чрез теоретически построения правотата на нашите възгледи, тъй като смятаме, че единствен опитът е меродавен при установяване стойността на астрологическите принципи. Все пак, не можем да не кажем по няколко думи и за критиките, които се правят на Астрологията от страна на нейните противници.

b) Така, някои от тях отричат Астрологията от страх пред детерминизма[14]. А всеизвестно е, че има детерминисти, които нямат нищо общо с Астрологията; знаят се от друга страна и не малко

националсоциалистите и „Туле“. По-интересно е, че малко след появата на книгата, авторът изчезва при мистериозни обстоятелства и всички копия от изданието били конфискувани и унищожени от нацистите. През 1945 г. фон Зеботнедорф изчезва още веднъж мистериозно, но повече никой не чува нищо за него, освен недоказани спекулации.

[14] *Детерминизъм* (лат. determino, „ограничавам“) е философска теория, че всяко събитие, включително човешкото съзнание и действия, е причинно предопределено от непрекъсната поредица от по-ранни събития. Основно последствие от детерминистичната философия е, че свободната воля е илюзия. Сред философите, които се занимават с тази тема, са Пиер-Симон Лаплас, Артур Шопенхауер, Дейвид Хюм, Томас Хобс, Имануел Кант.

астролози, които съвсем не са фаталисти. Всеки, който е прочел някое по-голямо ръководство по Астрология, сигурно е срещнал двете стари астрологически максими: „звездите правят наклонен [*пътя*], но не принуждават“ и още „звездите управляват съдбата, но мъдрецът управлява звездите“. А и най-модерни автори говорят за „условен детерминизъм“ и „условна свобода на волята“ (Фон Кльоклер[15]).

Прочее, едно излишно недоразумение.

с) Други отричат Астрологията пак а priori[16], понеже не могли да си представят как е възможно планетите да влияят върху живота на Земята.

Безспорно, съмнението има своите добри страни. То освобождава от труда да се проучват неприятни въпроси, и освен това, човек може да мине за „критичен ум“. В случая се забравя само, че отричането съвсем не е разрешение на даден проблем, и че упоритото затваряне очи пред фактите е не по-малко смешно, отколкото сляпото вярване. Така например, ако се приеме горната логика, ще трябва да се обявят за невалидни всички природни закони и явления, докато те не бъдат обяснени и „признати“.

---

[15] *Хебрерт фон Кльоклер* (Herbert Freiherr von Klöckler 1896-1950) е немски лекар и астролог. Той е един от най-важните представители и реформатори на немската Астрология от началото на XX в. Неговият тритомен „Курс по Астрология“ е едно от основните произведения на т. нар. „ревизирана Астрология“. Кльоклер държи на астрономическата обосновка на Астрологията, което е причина да не зачита предсказвателни техники чрез дирекции [вероятно символични]. В астрологичните си изследвани той твърдо стои зад научната обосновка и зад опита, като тези негови разбирания намират израз и в книгата му „Астрологията като наука на опита“ (Astrologie als Erfahrungswissenschaft“, 1926). Там са разгледани множество статистически данни – по-конкретно Кльоклер се противопоставя на всяка форма на детерминизъм и фатализъм, тъй като според него човешкият характер макар и в началото определен и статичен, постоянно подлежи на развитие и промяна.

[16] а priori (лат. от първото) – използва се в математиката и логиката да се отбележи нещо, което се знае или се предполага преди да се изложи доказателство. Във философията се използва за нещо, което може да се знае без емпиричен опит. Във всекидневната реч се използва за обозначаване на нещо, което е известно преди дадена случка.

Впрочем, не за пръв път човечеството отхвърля фактите по простата причина, че последните не подхождат на господствуващия мироглед. Не е много далеч от нас епохата, когато под страх на най-голямо наказание бе забранено да се говори за въртенето на Земята. Но колкото отрицателното отношение тогава измени нещо в естествения ред на работите, толкова то може да измени фактите и в нашия случай.

За критиците от тая категория нищо не значи и обстоятелството, че редица светила на човечеството са били привърженици на Астрологията. Това становище – формално вярно – се чува твърде често и с оглед на това заслужава да бъде разгледано по-отблизо.

Преди всичко трябва да се забележи, че ако мненията на първоразредни учени още не са доказателство за истинността на Астрологията, то не по-малко абсурдно е от друга страна да се допуска, че свръхкритични умове като Кеплер например, са могли да се забавляват и вярват в празните фантазии и дори да ги отстояват въпреки всички неудобства.

Освен това, тук се изпускат предвид и още някои важни моменти. Забравя се, че онези, които с иронична или снизходителна усмивка предсказват за астрологическото суеверие на Кеплеровци, обикновено нямат ни най-малко понятие от въпросите, върху които се произнасят с такава авторитетност. От друга страна, критикуваните са не само хора, оставили дълбока следа в официалната наука, не само са познавали спорната област, но са имали и резултати от своите изследвания в нея.

Ясно е, че при това положение няма място за сериозно разискване.

d) Между отрицателите има, обаче, и такива, които познават астрологическата теория. Тяхната грешка е, очевидно, че не са я

опитали на практика. Един от тях е проф. А. Краузе[17]. Колкото е солиден в първата част на своята „Астрология“[18], където излага основните принципи на астралните влияния и изнася добросъвестно редица сбъднали се астрологически предсказания, толкова изглежда неубедителен в критичния отдел на книгата си. В една глава от тоя отдел проф. Краузе повдига няколко щекотливи астрологически проблеми, в друга се опитва да обясни сбъдналите се предсказания и най-после неочаквано тегли заключението, че „Коперниковото откритие за хелиоцентричността на слънчевата система е подронило завинаги почвата на Астрологията“.

Няма никакво съмнение, че традиционната Астрология далеч не е успяла още да се справи с всички свои трудности. Оставяме настрана въпроса, дали повдигнатите от проф. Краузе проблеми са наистина неразрешими дори при сегашното състояние на астрологическото знание. Нещо повече, би могло да се посочат и други въпроси, които чакат своето разрешение. Но това не може да бъде доказателство за „ненаучността“ на Астрологията. Кой ще посочи науката, която е превъзмогнала всичките си затруднения?

Както и други автори, проф. Краузе иска да обясни сбъдналите се астрологически предсказания с теорията на вероятностите, която допуска случайното сбъдване на някои от многото предсказания. Но тук възниква въпросът, как е възможно случайно да се сбъднат всичките перипетии в даден живот? А самият проф. Краузе говори за два такива случая – житейските пътища на два датски принца са протекли точно така, както са били предварително описани от Тихо де Брахе и само животът на третия е направил отклонение.

С каква случайност ще се обясни и другият факт, че един Морен не се е излъгал нито в едно от своите предсказания?

---

[17] *Проф. д-р Артур Краузе* (Prof. Dr. Arthur Krause).
[18] „Die Astrologie – Entwicklung, Aufbau und Kritik“, Leipzig, 1927.

„Тая случайност, все пак, би била чудновата, ако постоянно се „стреми“ само да потвърждава астрологическите твърдения“ (Фон Кльоклер).

Хелиоцентричността на слънчевата система е била неведнъж изтъквана като аргумент против геоцентричния начин на работа на традиционната Астрология, но най-малко можеше да се очаква, че и проф. Краузе ще прибегне към тоя аргумент.

Собствено, като център на астралните влияния се взима не центърът на Земята, а мястото на събитието. И ясно защо. Влиянието на Слънцето в даден момент спрямо разните точки на Земята е най-различно, вследствие на което някъде имаме зима, на други места летни горещини, в едното полукълбо – ден, в противоположното – нощ. Естествено, за Астрологията е важно влиянието, което Слънцето упражнява тъкмо в точката, която я интересува. Значи, строго взето, имаме не геоцентрична, а локоцентрична, или, както я нарича един американски автор, антропоцентрична ориентация.

Едва ли ще отрече някой, че една хелиоцентрична Астрология е мислима. Но също така, не е трудно да се допусне, че една такава Астрология дохожда под съображение на първо място за своя център – Слънцето, а само по косвен път „по отражение“, и за нашата Земя. Изследванията на астронома д-р Крицингер[19] идват да потвърдят това теоретическо допускане. В своята книга „Пулсът на света[20]„ той установява от една страна връзката между обиколките на планетите около Слънцето, респективно техните съвпади спрямо него, и появата

---

[19] *Проф. д-р Ханс-Херман Крицингер* (Hans-Hermann Kritzinger 1887-1968) е известен немски астроном. Завършва астрономия в Берлин през 1911 г., след което става ръководител на обсерватория. Публикува в периодичния печат редица научни статии. През 1933 г. става член на националсоциалистическата партия и влиза в тясно сътрудничество с властта на Хитлер. Неговите занимания се простират и извън астрономията, той е първият немски астроном, който започва да изследва Астрологията и по-специално има интерес към Нострадамус и към древните прогностични техники.

[20] Книгата „Пулсът на света“ (Der Pulsschlag der Welt) е публикувана през 1924 г.

на слънчевите петна. От друга страна, той посочва паралелизма между слънчевите петна и наблюдаваните цикли в атмосферните и обществено-исторически процеси върху нашата Земя.

Повикът срещу „геоцентричната ориентация“ на Астрологията изхожда от погрешната предпоставка, че Астрологията е рожба на геоцентричния мироглед и, следователно, трябва да бъде погребана с него. Недоразумението се дължи на обстоятелството, че се смесват две съвършено различни неща – устройството на слънчевата система със силовите отношения между небесните тела. Няма нужда от силно въображение, за да се разбере, че каквото и да е устройството на нашата планетна система, всеки неин член, значи и Земята; е център на влияния съгласно закона на гравитацията. Понятно е също, че конкретно за нашата Земя дохождат под съображение главно геоцентрично ориентираните радиации на тая грандиозна космична симфония. А да се отрича, че планетите упражняват пряко влияние върху Земята, би значило да дойдем до абсурдното заключение, че „хелиоцентричността на слънчевата система е подровила почвата и на гравитацията между нашата планета и останалите небесни тела като ориентирани геоцентрично“.

Впрочем, при разрешаването и на тоя въпрос последна дума има опитът, а неговите показания не остават никакво съмнение в тоя пункт.

Така или иначе, със съдействието на свои и чужди, астрологическата мисъл след Морен залязва лека-полека. През 18 век тя е все още застъпена в някои университети – Йена, Хале, Дрезден и пр. В началото на миналото столетие само малцина се занимават вече с това „суеверие“ или „шарлатанство“.

4. Възраждане на Астрологията в началото на XX в.

Едва най-новото време отбелязва няколко по-сериозни опити за възстановяване на Халдейската мъдрост[21]. Едни от тия опити са направени от астрологическа страна, други принадлежат на представители на официалната наука.

Като израз на това ново веяне се появи една доста богата литература върху разните области на Астрологията – индивидуална, политическа, медицинска, метеорологическа, стопанска и др., обаче съвсем не може да се поддържа, че всички твърдения на тая литература съдържат стопроцентови истини. Напротив, с малки изключения, съвременната астрологическа литература дори не достига нивото на старата (Фон Кльоклер) и съдържа твърде много баласт, тъй като „болшинството от съставителите на хороскопи се задоволяват да следват сляпо често противоречивите данни на една обременена, понякога изопачена традиция“ (Г. Тамо).

Други астролози, види се, не особено възхитени от резултатите, получени от тоя най-разпространен курс на „рецептарната“ Астрология[22], дирят в новаторства – често твърде смели – разрешението на съществуващите затруднения.

---

[21] Става дума за Астрологията, тъй като в Халдея (Вавилон) тази наука е стигнала най-големия си разцвет.

[22] Рецептарна Астрология – термин използван от Петър Манев, с който се назовава тенденцията или, както той нарича „най-разпространения курс“, към който е поела тогавашната Астрология, та и до ден днешен това продължава. По-нататък в своето изложение той дава още пояснения за понятието „рецепти“ и „рецептурност“ в Астрологията: „Характеристиките на всички комбинации, които могат да се получат въз основа на всички астрологични елементи, биха изпълнили цели библиотеки. Ето защо, авторите често се виждат принудени за улеснение на тълкуването да дават правила, базирани само върху два от четирите фактора, например планета и знак, планета и дом или планети и аспект, който ги свързва. Грешката на повечето от тях е, дето не подчертават достатъчно, че ако се приложат безкритично тия шаблонни

Не е чудно, че качеството на ръководствата[23] е убило интереса към Астрологията у не един критично настроен читател. Чудното е, че докато Астрологията е била отричана като нелепа измислица, почти пренебрегната е била както от противници, тъй и от защитници, тъкмо най-логичната астрологическа система, предложена и блестящо приложена от Морен дьо Вилфранж. Както се спомена вече, авторът на „Астрология галика" е стигнал до своята метода чрез критично разглеждане и пречистване на заварения астрологически материал. Обаче неговата детерминационна теория, „издържана в строго научния дух на Декартовия век" (проф. Требюк[24]), бе доскоро застъпена в литературата само от едно елитно малцинство: във Франция – главно от Х. Селва, в Австрия – фрегатния капитан Фр. Швикерт (Синдбад) и неговия сътрудник д-р мед. Вайс, в

афоризми, ще се получат съвсем непълни и неориентирани преценки. Така, дава ни се една неизменна характеристика на квадратурата между две дадени планети, като че ли е все едно в кои знаци и в кои домове ще се намират те. Не по-добре стои работата и когато въз основа пак само на два елемента, се теглят далечни заключения, които биха могли да се направят само с оглед на всички фактори. Например, един голям автор, само въз основа на обстоятелството, че Марс е бил добре поставен в Близнаци, вади заключение за интелект и семейство, за приятели и подчинени, за съюзници и брак, за смърт и пр. Разбира се, самият той ще вземе от всички изброени възможности само една или две, които, с оглед на останалите фактори, ще бъдат верни за някой конкретен случай. Учащият се, обаче, като вземе да преписва цялата „*рецепта*" от учебника за всеки хороскоп, в който срещне Марс силен в Близнаци, има най-голяма вероятност да поднесе редица абсурдни предсказания. Обръщаме вниманието върху горните грешки, за да не бъдем криво разбрани, когато и ние поднесем елементарни астрологични комбинации. Винаги ще трябва да се помни, че те са само помощни средства, а не окончателна преценка."

И още един цитат осветляващ проблема: „Необходимо, ученикът да се научи сам да мисли и да прави синтези и колко малко би му се услужило, ако му се дадат любимите „*рецепти*" за всички възможни аспекти, които, ако се преценяват безкритично и се преписват буквално, за един определен хороскоп могат да доведат само до грешки и фалшиви диагнози."

[23] Ръководства, т.е. учебници, помагала.

[24] Проф. Силвен Требюк (Sylvain Trebucq, 1857-1928) е френски астролог, професор по математика в Сорбоната и директор на Парижкия метеорологически институт. През 1912 г. той предсказва с голяма точност чрез методите на традиционната Астрология настъпването на Първата световна война и убийството на Жан Жорес . Публикува в списание „Звездното влияние" (l'Influence astrale).

Германия – предимно Кюр[25]. Напоследък към тая система се е присъединил и Карл Брандлер Прахт[26], създателят на астрологическото движение в Германия в ново време.

Първият опит от научна страна да се провери истинността на астрологическата традиция е направен, както се знае, във Франция от П. Шоанар[27] (Фламбар) чрез прилагане на теорията на вероятностите върху доста богат статистически материал. Кльоклер в Германия,

---

[25] *Ерих Карл Кюр* (Erich Carl Kühr, 1899-1951) е известен немски астролог, който започва своите астрологични занимания още от ученическата скамейка, изучавайки Морен. Той става популярен главно чрез задълбоченото си познание в областта на домофикационните системи, както и при изчисляването на примарни дирекции на база на тригонометрични изчисления. Тъй като е съвременник на властта от Третия Райх, неминуемо има сътрудничество с нея. След като престоява около 20 дни в ареста през 1941 г., той е принуден да работи в Берлин, като прави изчисления във военния отдел под опеката на проф. Крицингер.

[26] *Карл Брандлер Прах* (Karl Brandler-Pracht 1864-1939) е водещ австрийски и немски астролог, който играе важна роля в развитието на съвременната Астрология. Първата му книга излиза през 1905 г. Той основава астрологични общества във Виена, Берлин, Цюрих, Лайпциг, Сен Гален, Мюнхен, Хамбург и др. Издава няколко астрологични списания.

[27] *Пол Шуаснар* (Paul Flambert) е пионер на модерното френско астрологично възраждане. Роден на 13 февруари 1987 г. (22:57:16 GT) в град Тур (Tours). Завършва *L'École Polytechnique* в Париж – и до днес най-елитният френски технически университет, с над 200 годишна история. В него са следвали големи френски учени (Араго, Френел, Коши, Карно, Поасон, Гей-Люсак, Поанкаре и др.), нобелови лауреати (Бекерел, Але) и индустриалци (Ситроен, Дасо, Шлумберже). След дипломирането си той се присъединява към армията и се издига до чин майор от артилерията. По време на военната си кариера, се интересуват и от Астрология. Тогава стартира статистически изследвания, като средство за установяване на реалността на планетарно влияние върху човешките дела. За да не попречат тези странични интереси на кариерата му, *Пол Шуаснар* пише и публикува под псевдонима *Пол Фламбар* (*Paul Flambert*). Едва след пенсионирането си става публична личност като астролог. Книгите на Шуаснар не са превеждани на английски и затова той не е оказал влияние на англоворящата астрологична общност. Въпреки това неговите трудове стават достояние на известния немски астролог *Карл Ернст Крафт*, чиито изследвания от своя страна довеждат и до асростатистическия метод на съпрузите *Мишел и Франсоа Гоклен*. На *Шуаснар* принадлежи изображението и въвеждането на кръглия хороскоп (до негово време още от древността хороскопът е бил изобразяван като квадрат). Заминава си от този свят на 9 февруари 1930 г. *Произведения*: „Ново проучване на наследствеността“, Париж, 1903 г.; „Звездни влияния“, Париж, 1901; „Звезден език“, Париж, 1903.

Крафт[28] в Швейцария и много други вървят по същия път, като основават своите изследвания често върху десетки хиляди случаи. Авторите стоят на становището, че „те са готови да приемат крайната присъда на обективните – т. е. обширни статистически проверки, независимо дали тя ще бъде за или против застъпеното от тях гледище“ (Кльоклер). Друг въпрос е, че добрият опит е направил от тях пионери на отхвърлената някога Астрология.

Понеже начинът на работа в тоя случай е вече изнесен в списанието – виж статиите на Георги Радев в първите годишнини на „Житно зърно“[29] – ние можем да се задоволим само с констатацията, че статистическият метод изясни редица проблеми по един очевиден начин. Нека споменем само проблемата за астралната наследственост. И ако тоя метод не държи сметка за астрологическите детерминации, в който случай би дал още по-големи резултати, за това има да съжаляват най-много привържениците на Астрологията.

Докато в горния случай имаме работа с една преднамерена проверка на стойността на астрологическата традиция, в други случаи стоим при неочаквани пресрещания на официалната наука с отречената наука за космичните влияния.

През последните десетилетия науката се добра самостоятелно до факти, които дойдоха да потвърдят редица твърдения на

---

[28] *Карл Ернст Крафт* (Karl Ernst Krafft, 1900-1945) е швейцарски астролог и графолог. Работи в тясно сътрудничество с властта на Третия Райх, като е твърдо убеден, че пророчествата на Нострадамус вещаят добро бъдеще за държавата. Десетки хиляди брошури, базирани на негови интерпретации на центуриите на Нострадамус, са преведени на шест езика и се разпространяват фанатично. Крафт става изключително популярен след точната си прогноза за атентат срещу Хитлер през 1939 г. Това обаче не попречва на властта да го вкара в затвора за една година, заедно с други астролози и окултисти, като реакция на Фюрера след предателството на Рудолф Хес – най-големия поддръжник на окултизма.

[29] Тук главно става въпрос за „научния начин на работа“, базиран върху експеримента и статистиката. Г. Радев публикува в сп. „Житно зърно“ две статии, застъпващи именно този метод: „Планетни влияния“, бр. 2, 1924 г. и „Научна Астрология“ , част II, бр. 2-3, 1925 г.

астрологическата традиция. Въз основа на тия новооткрити зависимости между Космоса и нашата планета, върху които е писано също доста обстойно в списанието[30], можаха да се направят някои забележителни предсказания. Нека споменем един случай за илюстрация.

Докато Требюк, професор по математика в Сорбоната, е предсказал през 1912 година с методите на традиционната Астрология настъпването на общата война и убийството на Жорес[31] за август 1914 год., директорът на Парижкия метеорологически институт е посочил въз основа на новоустановените астрофизически зависимости още по-рано и не по-малко точно времето за избухване на световния пожар[32]. (Последният случай бе изнесен преди няколко години и от вестник „Мир“[33] в статията „Астробиология“).

Паралелно с това, все по-често се чуват гласове за реабилитиране на Астрологията. Професори като Дриш[34], Фервайен, Щрунц[35], Требюк, Бенеш[36], Мюлер[37], Уле[38], астрономи като Вьолнер[39],

---

[30] Тук се има предвид статията на Г. Радев: „Научна Астрология“ , част I, бр. 1, 1925

[31] Жан Жорес (Auguste Marie Joseph Jean Léon Jaurès, 1859-1914) е френски философ, историк и преподавател, деец на френското и международното социалистическо движение, борец против колониализма, милитаризма и войната. Застрелян е в едно парижко кафене на 31 юли 1914 г. от френския националист Раул Вилен.

[32] Става дума за Първата световна война, която започва на 28 юли 1914 г.

[33] „Мир“ е български исторически вестник, излизал в периода 1894-1944 година, орган на Народната партия. Последният брой на вестника излиза на 30 декември 1944 година. Закрит е от новото правителство след Деветосептемврийския преврат от 1944 година. Заради качеството си „Мир“ е наричан българския „Таймс“

[34] Ханс Дриш (Hans Adolf Eduard Driesch, 1867-1941) е немски биолог, ембриолог, основател на неовитализма, а също и професор по философия. Той посещава София по покана на Българското философско дружество и държа три лекции в Университета, на които присъства и Боян Боев.

[35] Франц Щрунц (Franz Strunz, 1875-1953) е немски учен и университетски преподавател.

[36] Едвард Бенеш (Edvard Beneš, 1884-1948) е чехословашки политик, който от 1918 до 1935 г. е министър на външните работи на Чехословакия и президент на страната от 1935 до 1938 г. Завършва Сорбоната в Париж, учи и в Берлин. Получава докторска степен по право в Бургундския университет, Дижон. По-късно защитава и докторска степен по философия в Прага. От 1912 г. е доцент във философския факултет на

Крицингер, Мирбах, и цяла редица учени смятат, че науката разполага вече с достатъчно данни, за да започне наново изграждането на осмяната някога Астрология или астробиология, космобиология, периодология, както я нарекоха някои. Америка изпревари в това отношение – там съществува вече висше училище по Астрология и сродните ѝ науки.

Естествено, и тук има възражение: понастоящем има не по-малко учени, които са на противно мнение. Нека се изясним. Ние нямаме намерение да споменаваме имената на всички, които днес работят в областта на Астрологията. Нито пък бихме могли да направим това, защото „много от нашите най-големи хора в интелектуалната област са се занимавали с Астрология, но най-вече повечето от тях никога не са се изказвали върху това, от страх да не бъдат поставени на едно стъпало с шарлатаните в тая област – така наречените звездобройци и гадатели“ (Проф. Макс Мюлер) и защото това положение не се е изменило много и до наши дни.

Но независимо от това, ние охотно ще се съгласим, че мнозинството учени днес са на друго мнение. Обяснението на тоя

Карловия университет, Прага. След началото на Първата световна война се среща с бащата на чешката нация Т. Г. Масарик и оттогава животът му тръгва по пътя на голямата политика.

[37] Фридрих Максимилиан Мюлер (Max Müller, 1823-1900) е немски и английски филолог, специалист по обща лингвистика, сравнително езикознание, индология и митология.

[38] Вилхелм Уле (Wilhelm Ule, 1861-1940) е немски географ и хидролог, по-специално лимнолог (специалист по езера). Учи математика и география в Берлин и Хале. Защитава дисертация и получава докторска степен на теми, свързани с лимнологията. През 1907 г. той става доцент в Университета в Рощок , където през 1919 г. е назначен и за професор.

[39] Д-р Кристиян Вьолнер (Dr. Christian Wöllner) е псевдоним на немския астролог д-р Карл Вайднер (Dr. Karl Weidner, 1887-1959). Доктор по математическите и философски науки. Най-значителното му произведение освен „Мистерията на Нострадамус“ (1926) е неговата „История на Астрологията“ (1937).

факт е дадено още от Нютон. Когато веднъж астрономът Халей[40] е изказал своето учудване пред Нютон от това, че един такъв светъл ум като него може да се занимава със суеверия като Астрологията, Нютон му е отговорил просто; „Разликата между мен и Вас, сър, е тая, че аз съм се занимавал с въпроса“.

А и всеки, който си даде труд да опита астрологическите принципи на практика, се убеждава, че наистина привържениците са прекалили, когато са вярвали или си давали вид, че притежават ключовете на езотерическата Астрология, но че и противниците са отишли в друга крайност, като са отрекли всякаква стойност на астрологическата традиция.

На всеки случай, най-добре подготвените и най-критични автори, включително тия, които още не са наклонни да признаят Астрологията като пълноправна наука – Синдбад, д-р Вайс, Кльоклер – са единодушни в твърдението си, че „милионократната статистика“ (Синдбад – д-р Вайс) е установила едно безспорно ядро истина в астрологическата традиция.

Крайно предпазливият фон Кльоклер, резюмирайки изводите от своите статистични изследвания върху астрологическата прогноза, казва следното в своята „Астрология като опитна наука“ (1927 г), снабдена с предговор и издадена от проф. Ханс Дриш: „Предсказателните средства на Астрологията се нуждаят – като всичко друго в Астрологията – от едно основно изследване и по-нататъшна разработка. Вземем ли предвид всичко, което говори „за“ и „против“ отделните методи, то може, дори при спазване на най-голяма предпазливост, да се твърди: „Няколко основи на

[40] Едмънд Халей (Edmond Halley, 1656-1742) е английски астроном, физик и математик. През 1705 публикува „Synopsis Astronomia Cometicae“, в която свързва наблюденията на комети през 1456, 1531, 1607 и 1682 с един и същ обект, за който предвижда, че ще се появи отново през 1758. Когато това става, този обект е наречен Халеева комета.

астрологическото предсказание трябва да се разглеждат като статистично осигурени (транзити); при интензивна комбинация на тия осигурени елементи е дадена възможността за една продължителна прогноза, която определя типичното в събитията вярно по време, която, обаче, не може да каже нищо безусловно сигурно по отношение тежестта на събитията и която не обхваща също всички събития на живота без остатък".

Тия обстоятелства дават право да се мисли, че имаме работа с една естествено научна област, която понастоящем няма право на гражданство поради това, че ние сме изгубили и още не сме успели да възстановим всичките и закони.

Въпреки всички несъвършенства на съвременното астрологическо знание получените резултати, от една страна, сериозните учени, които работят в тая област, от друга страна, са гаранция, че по-рано или по-късно ние ще бъдем поставени наново в притежание поне на част от може би най-интересната и безспорно най-онеправданата от науките, науката за астралните влияния, която ще ни разкрие тайните и свещени връзки, съществуващи между микрокосмоса и макрокосмоса[41].

[41]Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно"бр. 4-5, 1937.

III. АСТРОЛОГИЧНИ ЕЛЕМЕНТИ

1. Планети.

„Критичният философ може a priori да отрича само тогава, когато са налице вътрешни противоречия, а случаят с астрологическото учение сигурно не е такъв. Че „духът на времето“ уж е превъзмогнал това учение, не ни говори нищо. Витализмът и окултизмът бяха вече също веднъж „превъзмогнати“, но днес цъфтят прекрасно в нова строга форма“. (Проф. Ханс Дриш)

В миналото астрономията и Астрологията са представлявали неразделно цяло – първата като анатомия, втората като физиология на космоса[42]. Това е било така и за класиците на европейската астрономия – Тихо де Брахе, Кеплер и Нютон. Традиционната Астрология гради и днес върху астрономическа база. Както е известно, като изходна точка за астрологически изследвания служи

---

[42] За първи път тази формулировка е направена от Учителя на 12 март 1923 г. пред учениците на ООК в лекцията „Планетни влияния“: „Астрологията - това е една стара наука. Тя води своя произход още от първата култура, зачената е с първата раса, която е съществувала на Земята в предисторически времена. Астрологията - това е физиология на човешката душа. Може да направим следното сравнение - както анатомията е необходима за един лекар, за един хирург, така съвременната астрономия представлява анатомия, а пък астрологията - физиология на небесните тела.“ През следващата 1924 г. Г. Радев утвърждава същото оригинално обяснение в сп. „Житно зърно“ бр. 2: „Тя [*Астрологията*] не се задоволява само с проучване на небесната механика, с анатомията на небето. Тя изучава вътрешната динамика на небето, физиологията му и ония духовни влияния, който светилата упражняват.“ На 14.05.1938 г. в беседата си „За двете риби и петте хляба“ Михаил Иванов творчески доразвива горните твърдения по следния начин: „Изучете човека анатомически. Това не може да стане, понеже знаем единични неща. Трябва да се обърнем към физиологията, понеже тя изучава функциите, връзките, които съществуват между отделните органи. Това е второто изучаване. После трябва едно трето изучаване, психологическото изучаване, което обяснява ред по-издигнати факти. Това е третия свят. Значи, има три области: анатомията която е описание на света.Това е астрономията, която класира телата като комети, планети, слънца, неболи. Второ астрологията, която обяснява връзките между звездите, влиянията и състоянията на живот, който те проявяват т.е тя е физиологията на света. Трето, кабалата е психологията на света.“

хороскопът, т. е. карта на небето за даден момент и дадено място, изчислението, на който е една математическа работа.

Елементите на тая небесна карта, т. е. факторите, които се взимат предвид, при астрологическото изследване са:

1. *Планетите*, *Слънцето* и *Луната*, като извори на астрална енергия (Х. Селва). За по-точни изследвания се взимат под съображение още влиянията на неподвижните звезди от по-голяма величина и, евентуално, налични комети.

2. *Знаците*, като зони на астрална енергия (Селва).

3. *Домовете* или силови полета и

4. *Аспектите.*

Планети

За влиянието на космичните тела се е писало твърде подробно в списанието (виж статиите на Г. Радев в първите годишнини на „Житно Зърно“[43]). Затова ние ще се задоволим да припомним само няколко най-елементарни факти.

Днес е общоприето, че Слънцето е извор на всички енергии и живот не само на Земята, а и на цялата слънчева система. Влиянието на слънчевите петна върху магнитните бури на Земята, ритмичните повторения на сухи и влажни периоди и кризите при известни нервни болести е вече научно установен факт.

Влиянието на Луната върху приливите и отливите също е известно не само на хората на науката.

Много по-незабележими и затова силно подценявани са влиянията на планетите. Достатъчно е, обаче, да вземем предвид гравитацията, която поддържа равновесието между колоси като планетите на нашата слънчева система, за да стане ясно, че както при

---

[43] Статиите: „Планетни влияния“, бр. 2, 1924 г.; „Научна Астрология“ , част I, бр. 1, 1925; „Научна Астрология“ , част II, бр. 2-3, 1925 г.

Слънцето и Луната, така и при планетите имаме работа със сили, които далеч надхвърлят ония, с които разполага днешното човечество.

С оглед на горното, логично би било да се допусне, че огромните планетни електромагнити, които според науката действуват върху Земята като цяло, не може да не упражняват някакво влияние и върху нейните части, респективно обитатели.

Впрочем, науката с най-новите си изследвания установи наличността на „космични лъчи 100 пъти по-проникващи от най-проникващите известни досега лъчи – рентгеновите“[44], установи, че „смущенията на земния магнетизъм, електромагнитните вълни, северното полярно сияние и дори някои земетръсни явления са последица на това влияние“ и още, че „космичните лъчи безспорно имат влияние и върху проявите на живота“ (виж брошурата „Космични лъчи“ от проф. Ас. Златаров[45]). Значи, официалната научна мисъл идва да потвърди онова, което Астрологията застъпва от хиляди години.

---

[44] Например неутриното е фундаментална частица, открита през 1931 г., без електричен заряд и с изключително малка маса - почти нула. Отнася се към семейството на частиците, наричани лептони, които не се подчиняват на силните ядрени сили. Създава се в енергийните сблъсъци между ядрените частици. Тези частици изобилстват във Вселената, но сблъсъците между тях са изключително редки. Неутриното преминава свободно през звездите в Космоса и изминава огромни разстояния във Вселената. Съществуват три типа неутрино, всяко свързано със зареден лептон: електронно, мюонно и тау неутрино. Електронното неутрино е предложено през 1930 г. от австрийския физик Волфганг Паули за обясняване на липсващата част от енергията при бета-разпада - форма на радиация. Паули заключава, че в резултата трябва да има и трета частица, която не взаимодейства достатъчно силно, и затова не може да бъде детектирана. Слънцето излъчва само електронно неутрино. По-късно, през 1934 г., роденият в Италия физик Енрико Ферми доразвива това предложение и дава на частицата името неутрино. Неутриното е най-проникващата от субатомните частици. За неговото регистриране има създадени специални телескопи, които са под повърхността на Земята, за да могат да регистрират единствено преминаването на неутриното през нашата планета.

[45] Професор Асен Христов Златаров (1885-1936) е български учен и общественик, основоположник на биохимията в България. Изявява се и като белетрист.

Многовековните астрологически наблюдения са показали, че едни от планетите се явяват като по-активни, други като по-пасивни в своите влияния. Според преобладаването на позитивните, електрични или негативните, магнетични радиации, астролозите разделят планетите на:

1. *Мъжки*: Слънцето, Марс, Юпитер, Сатурн, Уран и Меркурий и
2. *Женски*: Венера, Луната и, може би, Нептун.

Някои автори смятат, че Меркурий променя своето естество, като става електричен в мъжки знаци и магнетичен в женски.

Астрологическият опит е установил още, че въздействието на разните планети е различно – влиянието на Луната не е еднакво с това на Меркурий, Марс действува съвсем различно от Венера, вибрациите на Сатурн се чувствуват съвършено по-иначе от тия на Юпитер и пр.

Въз основа на това обстоятелство, планетите се делят още на добри и лоши:

1. Като добри, обикновено, се смятат Юпитер, Венера и Слънцето.
2. Като зли – Сатурн, Марс и Уран.
3. Минават за неутрални – Луната, Меркурий и Нептун.

Впрочем, и тука няма пълно единство. Има автори, които смятат, че повечето от хората още не могат да възприемат вибрациите на Нептуна, планетата на висшата любов и затова ги схващат като дисхармонични.

Изразите „добър“ и „лош“, „благотворна“ и „неблаготворна“ планета имат и в Астрологията само относително значение. Така, Сатурн не е всякога зъл и Юпитер не е всякога добър; тяхното фактическо влияние зависи от тяхното положение и аспектиране в съответния хороскоп. Всяка планета може да бъде разглеждана като

един принцип, чиито въздействия могат да преминат всички степени между добро и зло“. (Синдбад – д-р Вайс).

Диференциацията на влиянията и значенията на разните планети отива още по-нататък. Нека оставим да говори по тоя въпрос един майстор – Сефариал[46], който е дал следните колкото кратки, толкова и инструктивни характеристики:

„**Луната** прави родения под нейно влияние непостоянен, капризен, със силно въображение, способен да спечели обществено признание, но изложен на опасността от обрати. Тя дава промени, пътувания, тайнствени или романтични преживелици, популярност, обществен живот.

Меркурий прави родения под негово влияние склонен към писателска дейност или към проста писарска работа, годен също за научни занимания и интелектуални постижения. Той прави родения хитър, приказлив, зает и неспокоен. Той дава отношения към търговията и индустрията, пътешествия, писма, послания, интелектуална дейност.

Венера прави родения под нейно влияние кротък, културен, оптимист, добре сложен, с обноски, които спечелват човека, любвеобилен, практичен, склонен към чувствената и по-висша красота и към изящните изкуства. Тя създава любовни работи, увлечения, бракове, приятели, удоволствия, благоволения от страна на жени, успех, благосъстояние.

---

[46] Д-р Уолтър Олд (Walter Gorn Old) роден на 20 март 1864, в 2:06 ч LMT в Handsworth, Англия; починал на 23 декември 1929 г. в Хоув (Hove), е забележителен астролог и теософ от 19-ти век, по-известен с псевдонима си Sepharial. През 1887 г. едва на възраст само 23 г. той е приет в „светая светих“ на Теософското общество и става един от учредителите му в Англия. Сефариал живее съвместно с Мадам Блаватска до нейната смърт (1891). Той става много влиятелен автор в областта на окултното, астрологията и нумерологията, като неговите произведения оказват силно въздействие върху Алис Бейли (1876-1959) и Алън Лео (1860-1917). Сефариал е първият астролог, който използва Черната луна (Лилит) в своите астрологични занимания.

Слънцето прави белязания от него щедър, благороден, честолюбив, сръчен в изкуствата, обичащ истината, мъдър съветник и със здрав разсъдък. То дава почести, слава, издигане, високо покровителство, високо положение на държавна служба, здраве и власт.

Марс прави белязания от него безстрашен, храбър, лесно възбудим, импулсивен, демонстративен, шегобиец, циничен, независим, действуващ реформаторски или разрушително. Той докарва неприятелства, борби, наранявания с огън и желязо, предателства, клевета, кражба, внезапна, най-често насилствена смърт, бойна слава, ентусиазъм, лудост, остри болести и болки.

Юпитер. Роденият под негово влияние е йовиален, великодушен, умен, учтив, честолюбив, симпатичен, човечен. Той дава щастие, богатство, изобилие, успехи, почести, приятели, покровителства, превъзходство и плодовитост в работата.

Сатурн прави родения под негово влияние да обича независимостта, нещастен, затворен, недоверчив, ревнив, скъперник и роб на навици. Той създава закъснения, пречки, недостатъци, тайни, злополука, падане от положение, нещастие, меланхолично настроение, хронически болести и злини, грижи, скърби и изпитания.

Уран прави родения под негово влияние непостоянен, капризен, ексцентричен, импулсивен, находчив, оригинален и духовит, критичен; упорит в своите мнения, егоцентричен, романтичен, горд и своеобразен в много отношения. Той дава конструктивни и механически способности, внезапни промени, отчуждавания, грижи, заточение, неприятелства, несигурно издигане и бунтарска импулсивност.

Нептун. Един човек, роден под влияние на Нептуна е интуитивен, непостоянен, сензитивен, мистичен, крайно емоционален, изложен на самоизмама и подражание. Той създава

много промени в живота. Издигане и падане чрез женски влияния, артистични заложби, тайни в живота, интриги и тайни връзки“.

Това могат, според Сефариал, главно да означават планетите като показатели на живота.

„Обикновено на планетите биват приписвани известни общи аналогии към определени състояния и събития в живота на родения“ (Синдбад – д-р Вайс). Ето и тия аналогии пък според Сефариал.

„**Луната**, аналогия към майката, дома, пътувания, промени, жени, брачни въпроси, здраве, популярност и простия народ.

Меркурий, аналогия към ума и неговата работа; към паметта, любов, удоволствия, изкуства и отношения към другия пол[47].

Слънцето, аналогия към почести, слава, положение, безсмъртна индивидуалност, властна воля, издигане, към бащата, към жизнената сила на родения.

Марс, аналогия към огън, треска, лудост, борби, честолюбие, пожелания, насилие, енергия, приключения, отрова, насилствени наранявания, страсти, насилствена смърт.

Юпитер, аналогия към мъдрост, религия, дълг, правни въпроси, духовенство, благочестие, изобилие, увеличение, богатство и щастие.

Сатурн, аналогия към баща, болест, хронически заболявания, пречки, падения, бедност, тъмнота, отпадък, вкоренени навици, дълготрайни отношения.

Уран, аналогия към катастрофи, внезапни събития и промени, загуби, самоубийства, трагедии, романтични работи.

Нептун, аналогия към тайнствени работи, измама, засада, скитнически живот, странна неестествена смърт, заточение, тайни общества“.

---

[47] След Меркурий трябва да следва Венера, но тук вероятно е направен неволен пропуск от П. Манев.

Синдбад и д-р Вайс, които дават горните характеристики[48] на Сефариал, няколкократно подчертават, че така дадените аналогии в никой случай не бива да се използуват изцяло. В отделния хороскоп, дадена планета ще има само някои от тия значения, които ѝ се приписват, а кои са те, се определя от положението на планетата по знак, дом и аспекти. Но това е въпрос, който предполага познаването на четирите астрологически фактори.

За символическото представяне на планетите служат 3 фигури: кръгът, полукръгът и кръстът – кръгът е символ на Духа; полукръгът е символ на душата. кръстът е символ на тялото, материята. Който обича да размишлява върху планетарната символика, ще получи, може би, и по тоя начин осветления, а може би, дори още по-дълбоки осветления върху природата на планетите“ (Синдбад – д-р Вайс).

Повече подробности по тоя въпрос виж в статиите на Г. Радев върху „Сферите на разните планети“, печатани в „Житно зърно“[49] и литературата, особено петтомния труд „Astrologische Bausteine“[50] от Sindbad (Фр. Швикерт) и Dr. Weiss (д-р Вайс)[51].

---

[48] Петър Манев не посочва в кое тяхно произведение двамата автори извеждат аналогиите на Сефариал.

[49] „Сферите на разните планети“ са поредица статии в сп. „Житно зърно“, издавани в периода 1936-37 г.

[50] Петтомника „Астрологични елементи“ е базиран главно на Астрологията на Морен.

[51] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 7-8, 1937 г.

2. Зодиакални знаци

„Съществува една космична хармония, която обуславя зачатието и раждането на хората, съобразно характерните им душевни предразположения. Върху несъзнателния песимизъм на човека, от който зависи и неговото поведение, влияят толкова много фактори, че това, което съставя неговата личност, е наистина равнодействуващата на целия Всемир.“ Психоаналитикът д-р Рене Аланди[52]

Наблюденията са показали от друга страна, че основните влияния на планетите, за които се говори миналия път, подлежат на промени. Изследвайки законите на тия промени, Астрологията е установила, че една от причините е въртенето на Земята около Слънцето.

Както се знае, вследствие наклонението на земната ос спрямо плоскостта, в която Земята се движи около Слънцето, последното в течение на една година променя видимо своето положение към екватора от 23½° в южна до 23½° северна ширина и обратно.

Всички познаваме отраженията във влиянието на главния силов център на нашата планетна система, които произлизат от това обстоятелство. Всички знаем, че в резултат от различното положение на Слънцето спрямо даден хоризонт, обусловено от споменатото въртене на Земята, ние имаме годишните времена с всичкото им

[52] Рене Аленди (René Félix Allendy) е френски психоаналитик и лекар-хомеопат, роден през 1889 г. През 1926 г. в Париж заедно с Рене Лафорг (René Laforgue) и Мари Бонапарт (Marie Bonaparte) основават психоаналитичното общество (SPP). През 1940 г. се премества в Монпелие, където продължава да работи със своите пациенти. Напуска този свят през 1942 г.

разнообразие, за всекиго е ясно, че действието на слънчевата енергия през май, септември и декември не е еднакво.

Астрологията е взела предвид движението на Земята около Слънцето чрез въвеждане на зодиакалния кръг, т. е. оная ивица на небесния свод, в която лежат видимите пътища на Слънцето и планетите. Зодиакът представлява координатна система, едната ос на която минава през двете равноденствени, а другата през двете кръговратни точки[53].

Видимото движение на Слънцето през четирите квадранти на Зодиака бележи четирите годишни времена.

Като се раздели всеки квадрант на три равни части, получаваме дванадесетте зодиакални знаци, всеки от които Слънцето изминава за около 30 дни.

Пръв знак се смята Овен, който почва от точката на пролетното равноденствие. Останалите знаци: Телец, Близнаци, Рак, Лъв, Дева, Везни, Скорпион, Стрелец, Козирог, Водолей и Риби следват в посока обратна на часовата стрелка.

Трябва да се прави разлика между съзвездията, които образуват естествения Зодиак и знаците, които съставят така наречения интелектуален Зодиак, макар имената и символите им да са същите. Собствено, знаците са получили имената си от съзвездията, с които са съвпадали преди близо две хиляди години. Но понеже началото на интелектуалния Зодиак – пролетната равноденствена точка – се движи макар и бавно в посока обратна на реда на зодиакалните съзвездия, се е получило едно изместване на двата Зодиака. Вследствие на споменатото прецесиално движение пролетната равноденствена точка преминава зоната на едно съзвездие за една епоха от 2160 години, следователно ново пълно

[53] Т.е. двете слънцестоения – лятно и зимно.

покриване на двата Зодиака ще има след всеки 25 920 години, т. е. една платонова година.

Според Алан Лео[54] естественият Зодиак има отношение към еволюцията на Макрокосмоса, а интелектуалният Зодиак, с който работи европейската Астрология, има отношение към еволюцията на човека.

Промените в биофизичното действие на Слънцето, които знаците причиняват поради своето северно или южно положение спрямо екватора, не са единствените. Хилядолетни наблюдения са довели до мисълта, че знаците сами по себе представляват зони на астрални енергии и че те по силата на своите собствени качества модифицират влиянията на всички тела от нашата планетна система.

Ето едно от астрологическите твърдения, за които не се дават никакви теоретически доказателства. Колкото и да изглежда необосновано, това схващане не ще да е лишено от известна доза истина. Ние сме склонни да мислим така, не само защото в случая имаме работа с опитно установени влияния или съответствия, издържали контрола на много векове, но и поради факта, че те са били признати дори и от хора като Кеплера и астролозите-статистици, които бяха отхвърлили по принцип всички астрологически положения, за да приемат впоследствие само ония, които са се оказали верни след проверка, направена от тях лично. С оглед на това и като се има предвид, че земното привличане е съществувало и преди Нютон да го бе обяснил, ние можем да разглеждаме въпросния възглед, както и много други в Астрологията, като проста хипотеза за работа, която ще трябва да се приеме или отхвърли, след като я опитаме достатъчно на практика.

---

[54] Алан Лео (William Frederick Allan) – известен британски астролог, писател, теософ, роден на 7 август 1860 г. Счита се за един от най-популярните астролози на XX в., тъй като неговите изследвания стимулират възраждането на астрологичната традиция на Запад, след големия ѝ упадък от XVII в. Напуска този свят на 30 август 1917 г.

Въз основа на качествата, които се приписват на зодиакалните знаци, традицията дава следните класификации.

С оглед на техния позитивен или негативен характер, тя различава мъжки или женски знаци, които се редуват един след друг.

Динамична група знаци (трите динамични четиръгълници):

Според динамичното им естество знаците се делят на:

1) кардинални – това са знаците, с които започват годишните времена;

2) неподвижни – средата, най-типичното време на всеки сезон;

3) подвижни – последните месеци на сезоните, които представляват край на едно годишно време и преход към следващото.

„Динамичните групи показват следните възможности на дейност:

Кардинална: Овен, Рак, Везни и Козирог – честолюбие, предприемчивост, любов към независимост, самосъзнание, дейност, стремеж за вземане ръководството в свои ръце, за заставане начело.

Неподвижна: Телец, Лъв, Скорпион и Водолей – гордост, достойнство, догматизъм, издръжливост, търпение, солидарност.

Подвижна, обикновена: Близнаци, Дева, Стрелец и Риби – многостранност, приспособимост, безпокойство, нерешителност“. (Синдбад – д-р Вайс).

Четирите групи тригони:

Според елементите, към които принадлежат, знаците образуват четири групи. Ще дадем и техните прояви пак с думите на същите автори:

„*Огнена*: Овен, Лъв и Стрелец – дава огнения, холеричен темперамент с неговата сила, енергия, почин, с неговия полет и идеализъм.

Земна: Телец, Дева и Козирог – дава земния нервен темперамент с неговите практични, материалистични, издръжливи прояви.

Въздушна: Близнаци, Везни и Водолей – дава въздушния сангвиничен темперамент с неговата изтънчена интелектуалност и вдъхновение.

Водна: Рак, Скорпион и Риби – дава водния, лимфатичен темперамент с неговите инстинкти, влечения, чувства, с неговата впечатлителност, често достигаща до медиумизъм“.

Не е трудно да се види, че знаците на всяка динамична група образуват равностранен четириъгълник в Зодиака, а знаците от всеки елемент – равностранен триъгълник. Огненият и въздушният триъгълници са разположени един срещу друг и образуват шестоъгълната звезда на мъжките знаци; същото важи за земния и водния триъгълници, които дават хексаграмата на женските зодиакални знаци.

От по-горе изложеното може също да се види, че знаците във всеки елементарен триъгълник, които, естествено, принадлежат към един и същи елемент, се различават помежду си по своята динамичност, тъй като един от тях принадлежи към кардиналната, друг – към неподвижната и трети – към подвижната група.

Обратно, знаците във всяка от динамичните групи – четириъгълници или кръстове – се различават помежду си по своята елементарна принадлежност: във всеки динамичен четириъгълник е представен един огнен, един воден, един въздушен и един земен знак.

Разбира се, никой сериозен човек, който има макар и най-малка представа за нивото на миналите култури, не би могъл да мисли, че под елементи древните са разбирали конкретно огъня, земята, въздуха и водата. Не ще съмнение, че в тия символи те са виждали носителите на един сбор от качества, които не биха могли да се изразят по-кратко и по-картинно[55].

„Космичните влияния създават само една душевна чувствителност, предварително нагласена, както и редица възможности, поставящи човека при раждането му в оная среда, която му подхожда. Узряването на тия предразположения е резултат на Живота и неговите опитности. Психическото лекуване доказва, че създаденото от контакта ни с хората, други хора могат да го развалят отчасти; но първичната ориентация си остава незасегната. Без съмнение, тя е, която остава трайна, основна и за всякога неизменна в съдбата на човека“.

Д-р Рене Аланди

Символиката на знаците също подсказва някоя тяхна характерна черта, защото „имената на знаците стоят в някакво съответствие с техните качества“ (М. Хайндел[56]). Така, Овен напомня борчески импулс, Телец – постоянство, Лъв – мощ, благородство, Везни – равновесие, хармония, справедливост и пр.

Най-после, връзките, които според традицията съществуват между планетите и съответните знаци, обясняват известни оттенъци при някои знаци, които като че ли не могат да се изведат от дадените

[55] Тази статия завършва тук. Тя е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 1, 1938 г.

[56] Макс Хайндел/Хайндл (Max Heindel) – американски астролог, окултист и мистик, роден на 23 юли 1865 г. в Дания. Автор на десетки книги, измежду които и „Космогония на розенкройцерите“, преведена на български. Напуска този свят на 6 януари 1919 г. в Оушънсайд, Калифорния.

миналия път [*в предишната статия*] общи класификации и характеристики на знаците, например типично марсовите черти в един женски и воден знак като Скорпион.

Астрологията поддържа, че Слънцето управлява знака Лъв, т. е., че между Слънцето и тоя знак има някакво сродство. Луната владее знака Рак. Според същата хипотеза, планетите управляват по два знака[57] – един сроден и един допълнителен на тяхната природа. Така, Меркурий владее знаците Близнаци и Дева, Венера Телец и Везни, Марс господствува в Овен и Скорпион, Юпитер има своя „дом“ в знаците Стрелец и Риби и, най-после, Сатурн е господар на Козирог и Водолей.

Според традицията, радиациите[58] на дадена планета, запазвайки своя основен характер, се оцветяват или пречупват различно в зависимост от знака, в който планетата се намира. Нейното действие, например, ще се активизира в един огнен знак, особено кардинален, какъвто е Овен, докато в подвижния воден знак Риби то ще се прояви много по-флегматично. По аналогия, влиянието на една планета, разположена във въздушен или земен знак, ще получи съответна окраска в духа на елементарната и динамична принадлежност на тоя знак.

Ако се групират планетите на един хороскоп според тяхното положение по елементи, може да се получи една приблизителна представа за преодоляващия темперамент на индивида, а като се разпределят според присъствието им по динамични групи, ще може да се съди за динамизма, с който тоя темперамент би могъл да се прояви.

---

[57] Това схващане е застъпено в Античната астрология, която работи с т. нар. септенер (седем), т.е. общо седем светила - петте планети плюс Луната и Слънцето.
[58] Под „радиация“ тук се има предвид лъчеизпускане.

Някои автори се опитват въз основа на елементарните комбинации, които дава тоя метод, да теглят далечни заключения дори за съдбата на индивида. Синдбад и д-р Вайс смятат, че такива опити може би са оправдани, доколкото характерът и темпераментът имат дял в определяне съдбата на човека, но съветват да се избягват увлечения в тая посока, защото по тоя метод могат да се получат само твърде общи (сумарни) резултати, толкоз повече, че в хороскопа има фактори, които дават по-добър и по-обоснован поглед върху съдбата на човека.

Но въпросната хипотеза отива и по-нататък. Тя твърди още, че знаците упражняват влияние и без посредничеството на планетите. Според нея, цялата физиономия на човека получава отпечатъка на знака, под който се е родил, т. е. знакът, който в момента на раждането, респективно първата вдишка, е заемал източния хоризонт или, както се казва още, е възлизал или изгрявал.

Обратно, от телесната форма може да се вади заключение за изгряващия знак, или както се нарича в Астрологията – асцендента. „Колкото са трудни, от една страна, ясни дефиниции на телесните белези, толкова лесно могат да се направят, от друга страна, опити в това направление, които без съмнение могат да докажат поддържаната връзка между хороскопа и външния вид. Д-р Шваб[59] (Берлин) има заслугата, че е проверил и потвърдил чрез опит

[59] Д-р Фредерик Шваб (Friedrich Schwab) – немски лекар, астролог и теософ, д-р по медицина е роден на 12 януари 1878 в Хайделберг. Първоначално се занимава с изработване на пиана, но по съвет на Рудолф Щайнер завършва медицина и практикува като лекар-хомеопат в Берлин. Неговите астрологични интереси са насочени главно в областта на медицината. Прави статистически опити да докаже, че има връзка между определени зодиакални знаци и човешкото дълголетие. Провежда много астрологични експерименти и посвещава голяма част от живота си в популяризиране на науката Астрология. През 1924 г. създава „Академично общество за астрологични изследвания“. Напуска този свят на 18 август 1946 г.

реалността на застъпваното гледище. Той е накарал астролози, които са били особено упражнени в тая област, да отгатнат по формата на тялото, дори отчасти само по фотографии, асцендента на 50 лица, чиито рождени дати на първо време не са били познати. При това са се получили 36 улучвания, което отговаря на 72 %. Случайността тука би допуснала само около 8,3 % улучвания (фон Кльоклер).

Понеже в едно денонощие всички знаци преминават през източния хоризонт, като всеки знак го заема в продължение на около 2 часа, то всеки ден на едно и също място могат да се родят представители на всички 12 зодиакални типове. Изгряващият в определен момент знак се намира чрез изчисление и не бива да се смесва със знака, в който стои Слънцето по това време.

На родените под разните знаци традицията приписва не само известни външни белези, но още и определени душевни заложби, които могат да се обяснят, като се вземе предвид всичко казано за качествата на зодиакалните знаци. Изводът на съвременната характерология, че „една връзка между формата на тялото и характерът е неоспорима в главните линии“ (фон Кльоклер), идва да потвърди това астрологическо схващане. Впрочем, трябва да се изтъкне, че физическият облик на типовете е от второстепенно значение за Астрологията.

Ние даваме тук характеристиките, които е дал Алан Лео в своята малка астрологическа серия, като си позволяваме да ги съкратим значително с оглед на мястото, с което разполагаме.

„*Овен* – характер: смелост, честолюбие, борчески дух.

Среден ръст, тяло сухо, продълговато лице, глава широка към слепите очи, проницателен поглед, гъсти коси“.

„*Телец* – характер: постоянство, упоритост, консерватизъм, практични способности, понякога бавен и равнодушен; яростен при разгневяване.

Малка фигура, склонност към пълнота, четвъртита форма на тялото и лицето, къс и дебел врат, къси и широки ръце“.

„*Близнаци* – характер: жив ум, обича четене и писане, занимаването с умствена работа; притежава добри заложби и голяма сръчност.

Тънко, стройно тяло, лице, нос и брадичка удължени, пръсти и ръце дълги, цвят на лицето блед или сангвиничен, остър поглед, жива и бърза походка“.

„*Рак* – характер: променчив, обича пътуванията, но е привързан и към домашния живот; има психични и окултни заложби.

Среден ръст, обло лице, къс нос, очи сиви или ясно сини, цвят блед, склонност към пълнота“.

„*Лъв* – характер: самоувереност, честолюбие, властолюбив, благородство, любвеобилност. Мощна фигура, светли коси, пълна, кръгла глава, цветущ изглед, изправена походка“.

„*Дева* – характер: добри умствени качества, находчив, методичен, критичен, склонност към медицина.

Среден ръст, лице кръгло, тъмни коси и очи, възпълен“.

„*Везни* – характер: обича дружбите и удоволствията, любвеобилен, но променчив, добри умствени качества, насочени по-скоро към изкуство, отколкото към наука и практична дейност.

Добре оформено тяло, над среден ръст, склонност към пълнота над средна възраст, кръгло лице, хубав цвят, правилни черти, приятна външност“.

„*Скорпион* – характер: самоувереност, решителност, упоритост, силна омраза и любов, критичен дух, гневлив и отмъстителен, ако е предизвикан. Склонност към хирургия.

Гъсти и тъмни коси, понякога къдрави, орлов нос“.

„*Стрелец* – характер: добросърдечен, весел, деятелен, справедлив, откровен, обича пътуване и спорт. Понякога склонен към религия, философия, право.

Висок, добре оформено тяло, кафяви коси, сини очи, овално лице, свеж цвят".

„*Козирог* – характер: самообладан, търпелив, упорит, справедлив, пестелив, затворен, хитър, сериозен, студен, понякога тъжен.

Дребен до среден ръст, понякога костелив и мършав; дълъг и голям нос, тъмни коси, рядка брада".

„*Водолей* – характер: интелектуални и практически способности, самообладание, находчив, оригинален, интуитивен, обича науките, понякога проявява склонност към окултизма, добър познавач на хората.

Среден ръст, добре оформено тяло, светъл цвят, правилни черти, лице дълго".

„*Риби* – характер: мекота, равнодушие и нерешителност; променчив, чувствителен, любвеобилен, понякога затворен в себе си или самотен.

Малък ръст, пълно лице, блед цвят, големи очи".

Чистите типове са редки. Измененията се обуславят от редица обстоятелства, разглеждането, на които предполага познаване на всички астрологични елементи[60].

[60] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно", Бр. 2-3, 1938 г.

3. Домове или силови полета.

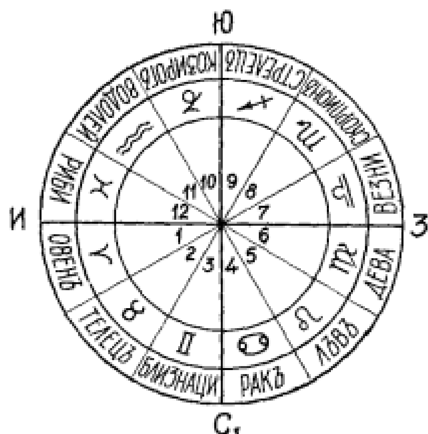
Друга причина за изменение влиянията на небесните тела е едно второ движение на Земята, именно, около нейната ос от запад към изток, което обуславя видимото движение на небесния свод в противоположна посока.

По силата на това въртене на нашата планета в течение на 24 часа Слънцето видимо изгрява на източния хоризонт на дадено място, на пладне достига горния меридиан, после слиза към западния хоризонт и долния меридиан, за да се появи на другата сутрин пак на хоризонта на изток.

Оттук имаме редуването на деня и нощта с всичките им особености, респективно известни промени в действието на дневното светило. Смятаме, че няма нужда да се доказва, какво е влиянието на слънчевите лъчи сутрин, на обяд и на полунощ – не е еднакво.

Астрологията държи сметка и за околоосното движение на Земята, което предизвиква споменатите промени, като за тая цел към зодиакалната координатна система прибавя втора с оси хоризонтът и меридианът на мястото на събитието.

Хоризонтът в хороскопа се проектира като хоризонтална, а меридианът – като отвесна линия. Вместо видимия хоризонт се взема истинският, който е успореден на първия, но минава през центъра на Земята. Разстоянието от един земен радиус, което ги отделя, се пренебрегва, понеже представлява незначителна величина в сравнение с космичните разстояния.

Фиг. 1

Зодиакалните знаци съвпадат с домовете: първият знак заема първия дом, вторият знак – втория дом и т. н.

Тъй като при съставянето на тая система в северното полукълбо се изхожда от положението на един наблюдател, който гледа към юг, то наляво се получава източният хоризонт, горе дохожда горният меридиан с южна посока, надясно пада западният хоризонт, а долу – долният меридиан, който бележи северна посока. С други думи, посоките в тая схема, която разделя Зодиака на четири части и образува скелета на хороскопа, са точно противоположни на посоките в географските карти.

Като разделим всеки от четирите квадранти на хоризонт-меридионалната система на три части, ще получим така наречената домификация на хороскопа с нейните 12 дома или силови полета (**Фиг. 1**).

Пръв дом се смята тоя, който почва от източния хоризонт надолу. Другите следват реда на зодиакалните знаци, следователно, и те вървят в посока обратна на часовата стрелка.

Хоризонтът разделя домовете на долни, намиращи се под хоризонта – *1-ви до 6-ти* – и горни, разположени над хоризонта – *7-ми до 12-ти.*

Меридианът ги разделя на източни, разположени на изток от него, това са: *10-ти*, 11-ти, 12-ти, 1-ви, 2-ри и 3-ти, и западни – на запад от меридиана, т. е. *4-ти, 5-ти, 6., 7-ти, 8-ми и 9-ти* домове.

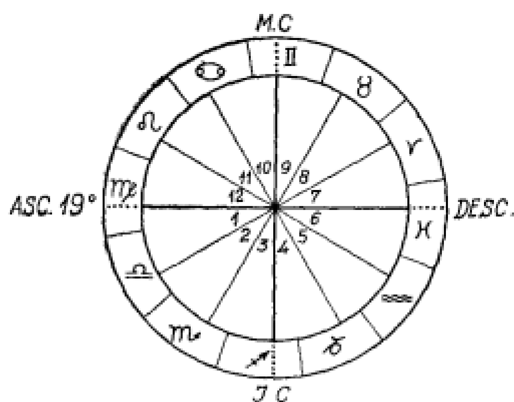
Домовете се разделят още на три групи:

1. *Ъглови*, именно: *1-ви* дом – под източния хоризонт, *10-тият* – на изток от горния меридиан, *7-ми* – над западния хоризонт и *4-тият* на запад от долния меридиан;

2. *Следващи*, т. е. които идват след ъгловите – те са *2-ри, 5-ти, 8-ми и 11-ти* домове;

3. *Падащи* – това са последните домове във всеки квадрант, а именно *3-ти; 6-ти, 9-ти и 12-ти.*

Лесно може да се види, че има съответствие между ъгловите домове и кардиналните знаци, между следващите домове и неподвижните знаци, както и между падащите домове и подвижните знаци, но те не винаги съвпадат в хороскопа, понеже знаци и домове променят постоянно взаимното си положение (**Фиг. 2**).

Фиг. 2

Зодиакалните знаци, изместени спрямо домовете. Даден е моментът, в който на изток възлиза 19-ти градус от Дева, в зенита кулминира 19-ти градус от Близнаци, 19-ти градус от Риби залязва, а в надира се намира 19-ти градус от Стрелец.

Хоризонт-меридионалната система е неподвижна за дадено място и характерна само за това място и за никое друго, но тя се върти ведно със Земята. Поради това нам се струва, че неподвижната система на зодиакалните знаци се движи от изток към запад. Зодиакът се проектира върху кръста, образуван от хоризонта и меридиана, като подвижен пояс и ние получаваме впечатлението, че знаците възлизат последователно на източния хоризонт, кулминират при горния меридиан, след това залязват на западния хоризонт и най-после се спущат към долния меридиан.

Изгряващият градус на Зодиака се нарича *асцендент*, кулминиращ – *зенит* или *медиум цели*, залязващият – *десцендент*, а тоя, който заема долния меридиан – *надир* или *имум цели.*

Подобно явление имаме и при небесните тела.

Както е известно, истинското движение на планетите става в посока на реда на зодиакалните знаци, т. е. в посока обратна на часовата стрелка. Онова, което се наблюдава периодически като връщателно движение и в астрологическите таблици се отбелязва с R (ретроградност), е само зрителна измама. Вследствие относително бързото околоосно въртене на Земята, обаче, ние виждаме, че както Слънцето и зодиакалните знаци, така и Луната и планетите, които се намират в знаците, всеки ден обикалят в посока на часовата стрелка, т. е. от изток през горния меридиан към запад.

От гореизложеното става ясно, че домовете всъщност бележат положението на даден силов център спрямо определено място или с други думи ъгъла, под който падат слънчевите, респективно планетни лъчи спрямо хоризонт-меридионалната система на това място.

Наблюденията са показали, че от тоя именно ъгъл или с други думи от положението на небесното тяло по дом зависи преди всичко силата на неговите радиации. Това важи както за Слънцето, така и за планетите, макар и в различен мащаб.

Знае се, че интензивността на слънчевите лъчи с чисто физическо действие или както в Астрологията ги наричат елементарни радиации, е толкова по-голяма, колкото Слънцето е по-издигнато над хоризонта и по-близо до перпендикуляра на дадено място. Елементарните радиации, обаче, действуват само доколкото центърът, от който те произхождат (Слънцето или планетите), е над хоризонта или близо до него, понеже те не са в състояние да проникнат Земята. Известно е, че кривата на дневната температура показва максимум за 2 часа след пладне и минимум – малко преди изгрев-слънце.

Силата на по-висшите невидими радиации, както на Слънцето, така и на планетите, които влияят върху душевната и умствена сфера на човека и които представляват най-голям интерес за Астрологията, според традицията действуват по друг начин. Трябва да се отбележи преди всичко, че Земята не представлява препятствие за проникването на тия лъчи. Освен това, вековният опит е установил, че те действуват най-силно, когато небесното тяло, от което те произлизат, наближава хоризонта или меридиана на дадено място, т. е., когато се намира в ъглов дом. Интензивността на радиациите на небесните тела, разположени в следващи домове, е по-малка, а е най-малка при космични тела, намиращи се в падащи домове.

Обаче, интензивността на дадено астрално влияние не е еднаква и в един и същ дом. Тя е най-голяма, когато съответният силов център е в началото, при така наречения връх на дома, после намалява към края му, за да се засили на разстояние от 5° ÷ 6° пред върха на следващия дом.

Тая зона на влияние в сферата на предходния дом се нарича орбис на върха. Тя е най-голяма при ъгловите домове. Някои автори, например Бейли[61], смятат, че зоната на влияние на асцендента, върха на първи дом, обхваща последните 10 градуса на 12 дом.

Горните домове, т. е. разположените над хоризонта, имат това предимство над долните, че космичните тела, разположени над хоризонта, развиват всичките си радиации, значи включително елементарните, които както се спомена вече, отпадат при небесните тела, които се намират под хоризонта, освен, ако са близко до него.

С оглед на това, някои домове в хороскопа се смятат като места с по-голяма интензивност. Такива са три от ъгловите домове, именно, *1-вият*, който е близо до хоризонта, *10-ти* и *7-ми*, един от следващите – *11-ти* – и един от падащите – *9-ти*; последните два като прилежащи към десетия дом. Тия пет дома са получили и специално наименование – *хилегиални*[62]

Но домовете имат и друго значение.

„Астрологически, домовете служат за установяване на влиянието, което упражняват планетите и зодиакалните знаци върху

[61] Алис Бейли (Alice Ann Bailey) е британска писателка, астролог и теософ, родена в Манчестър на 16 юни 1880 г. Нейните творби в периода 1919-1949 г., описващи широкообхватна философско-езотерична система, по думите ѝ са диктувани телепатично от Господаря на Мъдростта, първоначално назоваван с прозвището „Тибетеца“. Напуска този свят на 15 декември 1949 г.

[62] Хилегиални домове („Хилег“ от араб. даващ живот) – това са домове с голяма жизнена интензивност, които ни дават указание за продължителността на живота.

характера, дейността и съдбата на индивида, роден на едно определено място в едно определено време“ (Синдбад – д-р Вайс).

Ще дадем тук същественото от това, което Бейли – бивш председател на Дружеството на английските астролози, е писала върху значението и съответствията, приписвани на домовете, с известни допълнения, направени от Синдбад и д-р Вайс, от които ги взимаме.

„*I-ви дом* – дава указания за живота, заложбите, манталитета, волята и изразните форми (маниери) на родения, за добитите чрез сетивните възприятия физически опитности; той владее главата и лицето и отговаря на знака Овен.

II-ри дом – дава указания за финансовите изгледи, парични работи и всички неживи неща със стойност (злато, сребро, стоки на домакинството и пр.); той владее шията и гърлото и отговаря на знака Телец.

III-ти дом – дава указания за кръвни близки, особено братя и сестри, къси пътувания, учение и възпитание и за интелекта; той владее раменете и ръцете и отговаря на знака Близнаци.

IV-ти дом – дава указания за родителите, също средата на родения, неговите условия в последния период на живота; той допуща и тълкувания за наследените тенденции (наследствена маса); той владее гърдите и стомаха и отговаря на знака Рак.

V-ти дом – дава указания за децата, половата сила, усещания и емоции, идващи от сетивата, както и за светски предприятия; той владее сърцето и гърба и отговаря на знака Лъв.

VI-ти дом – дава указания за болести, собствено служене, а също за всички живи неща, принадлежащи към собственото удобство, като слуги, домашни животни и пр.; той владее коремните органи и слънчевия възел и отговаря на знака Дева.

VII-ми дом – дава указания за брак и съдружничества, обществени работи, борби и открити врагове; той владее хълбоците и бъбреците и отговаря на знака Везни.

VIII-ми дом – дава указания за всички преходи на съзнанието, на първо място за смъртта и свързаните с това работи като завещания и пр.; той владее отделителната и полова система, и отговаря на знака Скорпион.

IX-ти дом – дава указания за религия, философия, метафизика, накратко за по-висшата духовност, по-нататък, за отношенията към закона, за далечни пътувания, за връзки с чужбина; той владее бедрата и отговаря на знака Стрелец.

X-ти дом – дава указания за професията, светски почести и достойнства, слава и уважение, светска деятелност и морална отговорност; той владее коляното и отговаря на знака Козирог.

XI-ти дом – дава указания за приятели, познанства, желания и надежди; за печалбата от професията; той владее подколенната част на крака и глезените и Отговаря на знака Водолей.

XII-ти дом – дава указания за тайни лични врагове, грижи, лишения, окултни тенденции, психично наследство от миналия живот; той владее нозете и отговаря на знака Риби“.

Трябва да забележим, че на друго място същите автори препоръчват да не се схваща твърде тясно връзката между домове и знаци. А аналогията между домовете и съответните знаци от една страна и чертите на човешкия организъм от друга, е една от неуяснените проблеми в съвременната Астрология.

Подобно елементарните триъгълници при зодиакалните знаци, за които се говори по-рано, и домовете образуват въз основа близостта на техните значения 4 групи: триъгълник на живота – *1-ви, 5-ти и 9-ти дом*, срещу който е разположен триъгълникът на връзките – *7-ми, 11-ти и 3-ти дом*; триъгълник на дейността – *10-ти,*

2-ри и 6-ти дом и срещулежащия към него триъгълник на края – *4-ти, 8-ми и 12-ти дом.* Както се спомена вече, триъгълниците на елементите и триъгълниците на домовете не всякога съвпадат в хороскопа.

Тъкмо „Поради бързата променливост на положението на домовете спрямо зодиакалните знаци, ние трябва да виждаме във взаимодействието на двете най-съществения и „най-индивидуалния“ момент на хороскопа. Действително, и статистическият опит тук показва най-силно доказващите за Астрологията честоти“ (фон Кльоклер).

„Съгласно един познат окултен закон, четвъртият член (тук дом б. н.) е реализираната цел на предходната тройка и същевременно изходната точка на един нов аналогичен период, продължаващ по същия закон.

Според елементите, домовете *I-ви, V-ти и IX-ти* отговарят на огъня и с това символизират в хороскопа духовността на родения, *II-ри, VI-ти и X-ти* отговарят на земята и с това на материалните постижения на индивида. Домовете *III-ти, VII-ми и XI-ти* съответстват на въздуха, на едно влияние от духовен характер, но една духовност, която е по-нисша от тая на огъня. Това съответствие указва на психологическите качества на родения и предизвиканите чрез това външни връзки (семейство, общество и пр.). При домовете *IV-ти, VIII-ми и XII-ти*, които отговарят на елемента вода, според гореизложеното се касае за един временен резултат (четвърти членове на предходни тройки б. н.), който ще образува основата на други по-нататъшни и с това ще развие съдбата на родения, касае се за реакциите, които се предизвикват в космичната среда от действията на отделните индивиди, с една дума за фаталността, на която са подхвърлени тия индивиди, тъй като именно те са я извикали сами със своите дела.

В Зодиака на всеки воден знак е противопоставен един земен знак, а на всеки огнен един въздушен. При домовете намираме аналогично духовното значение да лежи срещу психичното, така да се каже срещу неговата материализация, а фаталността срещу собствената дейност“ (Синдбад – д-р Вайс)[63].

[63] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 4-5, 1938 г.

4. Аспекти.

Третият фактор, който причинява промени във влиянието на небесните тела, са аспектите, при които, собствено, имаме комбинирано влияние на два астрални източника.

Аспектите се образуват от това, че планетите се движат с различна скорост в зодиака и така образуват различни ъглови отстояния помежду си. Тук става дума, разбира се, за ъглови отношения спрямо Земята, като връх на космичния ъгъл. Големината на последния се мери с дъгата, която съответните планети, гледани от Земята, образуват в зодиака и която се дава в градуси и минути от еклиптиката.

Видове главни аспекти.

За главни аспекти се смятат следните шест:

1) *съединение* или *съвпад* – ъгловото отстояние между двете планети е 0°. Новолунието представлява съвпад на Слънцето и Луната.

2) *секстил* – отстоянието между двете планети е 1/6 от кръга = 2 знака = 60°; аспектът представлява страна на вписан в зодиака правилен шестоъгълник.

3) *квадрат* – отстоянието между двете планети е 1/4 от кръга = 3 знака = 90°; тоя аспект е страна на вписан в зодиака квадрат. При първа и последна четвърт на Луната, последната се намира в квадратура със Слънцето.

4) *тригон* – отстоянието между планетите е 1/3 от кръга = 4 знака = 120°; аспектът образува страна на вписан в зодиака равностранен триъгълник.

5) *опозиция* или *противостоене* – отстоянието между двете планети е равно на ½ кръг = 6 знака = 180°; аспектът представлява диаметър на зодиака. При пълнолуние Слънцето и Луната се намират в опозиция.

6) *паралел на отклонението* или накратко *паралел* – двете планети са на еднакво разстояние от Екватора, следователно имат еднаква деклинация, все едно дали се намират от една страна на екватора или едната планета е на север, а другата на юг от него.

Ако планетите, които са в паралел, образуват аспект, то важи преди всичко аспектът, последният, обаче, се засилва от паралела.

Благоприятни и неблагоприятни аспекти.

Астрологията различава *благоприятни* и *неблагоприятни* аспекта.

И при разглеждането на планетите имахме случай да обърнем вниманието върху това, че разделянето на „добри“ и „лоши“ е твърде относително. Същото важи и при аспектите.

„Наименованието „*благоприятни*“ и „*неблагоприятни*“ при отделни констелации, както и по отношение на целокупността на констелациите в един хороскоп, има нужда още от няколко специални разсъждения. Това наименование е направено изключително от гледна точка на момента, тъй като е сигурно, че събития от критично естество, душевни и материални конфликти, сматряни[64] от гледна точка на бъдещия ни живот, често се оказват „благоприятни“ за нашето вътрешно развитие. Следователно, може да се каже, че хороскопът с многобройни критични ъгли, обикновено ще даде по-големи духовни и душевни възможности за развитие вследствие съпротивленията, доколкото само общата картина не е твърде потискаща. Когато ние, следователно, казваме за една

[64] Сматрян – ост. наблюдаван.

констелация[65], че показва един неблагоприятен момент в характера или съдбата, то с това мислим, че тая съдба в момента на преживяването се чувствува като дисхармонична или изобилна с конфликти, не, обаче, тя трябва да тикне цялото наше душевно развитие в един неблагоприятен път; от тая гледна точка, която трябва да се нарече почти метафизична, ние съвсем не знаем, какво би трябвало да се нарече благоприятно или неблагоприятно.

Съвсем не може да се каже, че един хороскоп само с добри ъгли отговаря на един значителен живот. В много отношения дори е съвсем необходимата наличност на няколко лоши ъгли, за да се предизвикат значителни „влияния“, (фон Кльоклер).

Аспектите, почиващи на тройното разделяне на еклиптиката, се означават от всички автори като благоприятни, хармонични аспекти.

Най-важният от тия благоприятни аспекти е тригонът, при който „хармонията се вижда вече от това, че планетите, които стоят точно в тоя аспект помежду си, трябва да се намират в знаци на един и същи елемент, които както е известно, отстоят на 120° един от друг“. (Синдбад – д-р Вайс).

Вторият по сила от благоприятните аспекти е секстальт, при който отстоянието на планетите е два пъти по-малко от това при тригона.

Аспектите, почиващи на четворното деление на еклиптиката, се дават във всички ръководства като неблагоприятни.

Най-силен от тия неблагоприятни аспекти е опозицията, при която планетното отстояние е 180°.

След него идва квадратът, при който планетното отстояние е 90°.

[65] Констелация (от лат.- constellatio - „съзвездие“) – взаимно положение на звездите.

„Неблагоприятните ъгли отговарят, във всеки случай, на борба и пречки. Като „аспект на пречките“, според моето мнение, трябва да се счита повече квадратът, като „аспект на борбата“ – повече опозицията. Още Гьоте, който се е занимавал с астрологични проблеми, посочи на това, че опозицията при известни условия би трябвало да бъде благоприятна. Нашата статистика потвърждава това, а също и геометрическото разглеждане на ъглите, от гледна точка на преминаванията на планетите, потвърждава тоя възглед. Когато именно една сама по себе си лоша опозиция между Слънцето и Сатурн, например, се неутрализира по тоя начин, че Марс или Юпитер хвърлят един секстил към едната, един тригон към другата планета, то се получава едно неустойчиво равновесие, което, тъй като съдържа напрежения, обикновено извиква творчески сили. При квадрата няма такива неутрализиращи точки. Планети с противоположно съответствие ще развият във всеки случай и при опозицията неблагоприятни „влияния“. При опозициите между Слънцето, Луната и Юпитер може да се говори често по-скоро за едно, макар и напрегнато, но все пак благотворно влияние“ (фон Кльоклер).

За съвпадите и паралелите могат да се дадат само общи правила.

Съвпади и паралели между благотворно действуващи планети (Слънцето, Юпитер, Венера) трябва да се разглеждат като *благоприятни*, тия между неблаготворните (Сатурн, Марс, Уран) – като *неблагоприятни*. Съвпади между неутрални планети – Луна, Меркурий, Нептун (мнозина считат Нептун за неблаготворна планета) – обикновено нямат ясно изразено влияние в положителен или отрицателен смисъл.

Съвпади между благотворни и неутрални планети клонят към хармония, тия между неблаготворни и неутрални – към дисхармония.

Съвпади между благотворни и неблаготдорни планети имат двойствен характер.

Синдбад и д-р Вайс, които дават едно по-друго разпределение на съвпадите според Бейли, продължават:

„Бейли съветва, това да се схваща само в общ смисъл, тъй като във всеки отделен случай трябва да се вземе под внимание и знакът, в който се намират въпросните планети, както и другите аспектирания на двете планети. Един благоприятен съвпад или паралел може, поради лошо аспектиране на планетите, които се разглеждат, да бъде ослабен, един неблагоприятен може да бъде подобрен чрез благоприятно аспектиране“.

Тъй като, обикновено, надмощие взима планетата, която е по-силна във въпросния знак, последният има голямо значение при двойствените съвпади. Така съвпадът на Венера с Марс ще бъде съществено по-добър във Везни (знакът на Венера), отколкото в Скорпион (знакът на Марс), съвпадът Юпитер и Сатурн ще бъде по-добре в Стрелец (знак на Юпитер), отколкото в Козирог (знак на Сатурн).

Общо взето, при преценяване на хармоничното или дисхармонично влияние на всички аспекти, трябва да се вземе предвид освен вида на интересуващия ни аспект, още характерът на планетите, които го образуват, тяхното положение по знак и по дом, както и аспектите, които те получават от другите планети. При такава една анализа може да се дойде до заключение, че „при известни условия доброто влияние на благоприятни аспекти може да се изврати, лошото влияние на неблагоприятни аспекти да бъде ослабено, дори почти анулирано“ (Синдбад – д-р Вайс).

Орбиси на аспектите.

Един аспект не почва да действува едва тогава, когато двете планети са точно на разстоянието, което е установено за него, а неговото въздействие се простира от двете страни на това разстояние с по няколко градуса, броя, на които зависи от вида на аспекта, както и от естеството на планетите.

За определяне на външните граници на обсега – орбис – на аспектите има приблизителни норми. Според мнозина астролози, като крайни граници на орбиса на главните аспекти могат да се считат следните:

- при съвпада – 10°
- при опозицията – 10°
- при тригона – 8°
- при квадрата – 8°
- при секстила – 7°

Паралелът може да се смята в сила, ако разликата в декламациите не е по-голяма от 1 ½°.

При аспектите между Слънцето или Луната и другите планети, особено при аспекти между тях самите, обсегът може да се вземе с по 1° по-голям, при съвпада – с 2° повече.

„Ние вярваме, че това би трябвало да важи и при аспекти, които излизат от кардинални знаци или от ъглови домове. Да се дадат точни правила при тая тема, е невъзможно. Практиката тук най-добре може да ни покаже, доколко може да се отклоним от правилото“ (Синдбад – д-р Вайс).

Трябва да забележим, обаче, че споменатите автори дават според английските астролози по-малки орбиси, т. е. орбиси, при които влиянието на аспектите е още твърде силно.

Впрочем, би било добре, на първо време да не се работи с твърде големи орбиси[66].

Образуващи се и разпадащи се (разтурящи се) аспекти.

Тъй като планетите се движат с различна скорост по еклиптиката, една по-бърза планета ще се приближи, значи, към една бавна планета, която се намира – пред нея, ще я достигне и най- после ще я отмине, т. е. ще се отдалечи от нея.

Ето средните дневни движения на планетите.

Луна 13°58' *Марс* 0° 38'

Меркурий 1° 19' *Юпитер* 0° 4' 59''

Венера 1° 15' *Сатурн* 0° 3' 49''

Слънцето 0° 59' 8'' *Уран* 0° 3'

Нептун 0° 1' 40''

Действителната видима скорост на отделните планети, посоката на тяхното видимо движение, както и техните зодиакални положения за всеки конкретен случай може да се намерят в астрологическите таблици. Най-точните и най-пълни таблици засега са тия на Raphael[67], които се издават в Лондон за всяка следваща година. Немските таблици, които в 3 тома обхващат периода от 1850 до 1950, са издание на *Barth Verlag* – Мюнхен[68]. Най-евтини са таблиците за времето 1850 ÷ 1929 г., издадени от теософското

---

[66] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 6, 1938 г.

[67] Астрологически таблици или Ефемериди на Рафаел (Raphael’s Ephemeris) са набор от таблици, използвани от астролозите, изброяващи зодиакалните позициите на астрономическите тела - Слънцето, Луната и планетите. За първи път Ефемеридите са издадени в началото на XIX в като алманах озаглавен „Пророческият пратеник“ (The Prophetic Messenger). „Рафаел“ е името на един от трите архангела, посочени в Стария Завет, по идея на Робърт Крос Смит (1795-1832)

[68] Барт Ферлаг (Barth Verlag) е издателство основано през 1924 г. в Мюнхен от Ото Вилхелм Барт (Otto Wilhelm Barth). Главният издателски профил е духовността на Изтока – традиционните основни индийски, японски и тибетски книги на Мъдростта.

издателство в Лайпциг, но те не са така пълни – само позициите на Луната са дадени за всеки ден, тия на другите планети са дадени за всеки седем дни, следователно, позициите за междинните дни трябва да се изчисляват чрез интерполация.

Ония аспекти, които се образуват по тоя начин, че по-бързата планета се приближава към точния аспект в рамките на установения обсег (орбис), се наричат приближаващи се – *apl.* – аспекти[69].

Ако по-бързата планета е вече отминала границата, установена за един точен аспект без, обаче, да е напуснала още аспектния обсег, то тя образува един отдалечаващ се – *sep.* – аспект[70].

Няколко примери ще изяснят въпроса.

Нека приемем, че в даден хороскоп Луната се намира в 18° Телец. Нейният точен тригонален аспект пада, следователно в 18° Козирог и 18° Дева. Ако в същия хороскоп Сатурн се намира в 22° Дева, разстоянието между двете планети ще бъде с 4° по-голямо, отколкото установеното за един точен тригон разстояние, което Луната ще достигне едва няколко часа след момента на раждането. Луната в тоя случай се намира в приближаващ се аспект към Сатурн.

Ако, обаче, Луната бе в 26° Телец, то тя е вече отминала границата на точния тригон – 120 еклиптични градуси – когато е била в 22° Телец, но тя би се намирала все още в сферата на влияние на един отдалечаващ се тригонален аспект.

Ако Луната би се намирала в 20° Телец, а Уран R – в 26° Дева, то бихме имали един тригонален аспект с двойно приближение, тъй като по-бързото небесно тяло още не е достигнало позицията на по-бавното (28°) и поради връщателното движение на Уран, означено с R.

---

[69] Апликиращ – от лат. application – образуващ се, събиращ се, приближаващ се аспект – аспект, който предстои да стане точен.

[70] Сепариращ - от лат. separation – разпадащ се, разтурящ се, раздалечаващ се аспект – аспект, който вече е бил точен и му предстои раздалечаване.

Естествено, един неточен аспект е толкова по-силен, колкото той се приближавал до точния (партилен)[71].

Образуват ли две планети един и същ аспект с еднаква неточност, например от 4 градуса, но в единия случай имаме приближаващ се, а в другия – отдалечаващ се аспект – виж горния случай с Луната и Сатурн – то първият ще бъде значително по-силен от втория.

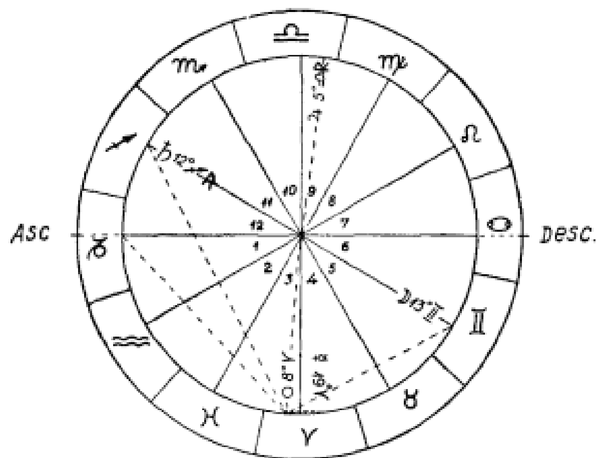
Кога две планети са в аспект.

За да се установи, дали две планети стоят в аспект помежду си, трябва да се преброят знаците, които ги отделят и да се види, дали това разстояние, взимайки под съображение орбиса, дава едно отстояние, което отговаря на някой от аспектите. Така, разстоянието от два знака (всеки по 30°) би отговаряло на един секстил; разстоянието от три знака (по 30°) дава квадрат, от четири знака би отговаряло на тригонален аспект; разстоянието от шест знака би дало опозиция.

По-напредналите трябва да свикнат да виждат аспектите, без да броят знаците.

Добре е, при това, първо да се почне с издирване аспектите на асцендента – изгряващата точка на зодиака. – Морен е на мнение, че аспектите към асцендента и зенита – кулминиращата точка на зодиака – са дори по-силни от тия между планетите.

[71] Орбисът на точния (партилния) аспект винаги е по-малък от 1°.

Фиг. 1

После се издирват аспектите на всяка планета поотделно, като се почне с тия, които се намират в първи дом и се свърши с разположените в 12 дом.

Обикновено аспектите се означават с леко изтеглени или пунктирани линии. Някои отбелязват при това дисхармоничните аспекти с червен цвят, а хармоничните със син[72].

Самото откриване на аспектите ще посочим с един пример. Нека предположим, че в даден хороскоп Слънцето се намира в края на трети дом в 8° от Овен (**Фиг. 1**):

Съвпад.

Най-силният аспект – *съвпадът* – може да се открие най-лесно, тъй като още на пръв поглед става ясно, дали има планети в обсега от 10° – при Слънцето и Луната 12° – от двете страни на планетата, която ни интересува.

В нашия случай сферата на влияние на слънчевия съвпад обхваща обсега от 26° от знака от знака Риби до 20° от Овен,

[72] Тук трябва да се има предвид, че съвсем доскоро хороскопите са се чертали на ръка и под „означаване на аспектите със син или червен цвят“ се подразбира именно това.

следователно тук имаме съвпад на Слънцето с Меркурий, който се намира в 19° Овен, значи близко до границата на аспектния орбис.

Според традицията това положение било все по-благоприятно, отколкото, ако Меркурий би се намирал много близко до Слънцето, т. е. на по-малко от 5° разстояние, в който случай планетата се счита „обгорена“ от слънчевите лъчи. На слънчевия съвпад приписват още една особеност именно ако Меркурий е в точен съвпад със Слънцето – според някои с разлика в дължините до 5', според други до 1/2° – положението на планетата се смята пак добро.

Като се вземе сега предвид средната бързина на двете планети и техните положения в горния случай, или още по-добре, действителната им скорост в момента според астрологическите таблици, може да се установи, дали имаме един приближаващ се или отдалечаващ се аспект, какъвто е в случая.

Опозиция.

Опозицията, вторият по сила аспект, също не е трудно да се открие. Касае се да се види, има ли в срещуположния знак друга планета, която да лежи в обсега от 10° от едната и другата страна на мястото, дето пада точният опозиционен аспект на интересуващата ни планета – в нашия случай 8° от Везни.

Виждаме, че в зоната, която е под влиянието на опозиционния аспект на Слънцето, а именно от 28° Дева до 18° Везни, се намира Юпитер R и то в 5° Везни, значи само на 3° разстояние от 8° Везни. Поради това считаме, че Юпитер се намира в опозиционен аспект със Слънцето и то с двойно отдалечаване, тъй като по-бързото небесно тяло – Слънцето – е отминало вече позицията на по-бавното (5°) и понеже Юпитер е ретрограден R.

Квадрат.

За разпознаване на *квадрата*, вторият дисхармоничен аспект, трябва да се запомнят трите динамични четириъгълници, за които се говори по-рано, а именно:

- *кардинален* – Овен, Рак, Везни и Козирог;
- *неподвижен* – Телец, Лъв, Скорпион и Водолей;
- *подвижен* – Близнаци, Дева, Стрелец и Риби.

Знаците във всеки динамичен четириъгълник отстоят или на 180 или на 90 еклиптични градуси един от други. Дали имаме единия или другия случай, личи още на пръв поглед. Планети, разположени в два съседни знака на един четириъгълник, се намират в квадратура, ако дължинните градуси на една планета не се различават от тия на другата с повече от 8° – орбиса на квадратния аспект.

Точната квадратура на Слънцето в нашия случай пада в 8° Козирог и 8° Рак, следователно засяга зоната от 0° ÷ 16° в тия два знака. Там, обаче, няма планети, освен асцендента, който се намира в 12° Козирог, значи, само на 4° разстояние от точната квадратура на Слънцето. И понеже Слънцето едва тепърва ще достигне 12°, то имаме една приближаваща се квадратура на Слънцето към асцендента.

Тригон.

Хармоничният *тригонален аспект* се разпознава лесно, като се запомнят триъгълниците на четирите елемента, за които също става дума по-рано:

- триъгълник на *огъня* – Овен, Лъв и Стрелец;
- триъгълник на *въздуха* – Близнаци, Везни и Водолей;
- триъгълник на *водата* – Рак, Скорпион и Риби;
- триъгълник на *земята* – Телец, Дева и Козирог.

Знаците във всеки от тия триъгълници, както се знае, се намират на 120° еклиптични градуси един от друг. Естествено, и

планети, разположени в два знака, принадлежащи на един и същ елемент, ще бъдат в тригонален аспект помежду си, ако дължинните градуси на едната планета не се различават с повече от тригоналния орбис – 8° – от дължинните градуси на другата.

В нашия случай, точният тригон на Слънцето пада в 8° Стрелец и 8° Лъв, т. е. засяга зоната от 0° ÷ 16° в тия два знака. И тъй като в 12° Стрелец се намира Сатурн R, имаме тригонален аспект между Слънцето и Сатурн и то с двойно приближаване, понеже по-бързото космично тяло – Слънцето – още не е достигнало позицията на по-бавното (12°) и поради връщателното движение, означено с R, на Сатурн.

Секстил.

За да се установи, дали дадена планета получава някой *секстил* – вторият хармоничен аспект, трябва да се види, дали има планети в най-близките знаци от същия род, т. е. на два знака разстояние в дясно и ляво от знака, в който тя се намира, и дали те лежат в рамките на обсега, определен за секстила, именно 6°, т. е. дали тяхното ъглово отстояние е в границите от 54° до 66°.

В нашия случай, точният секстил на Слънцето пада в 8° Водолей и 8° Близнаци или сферата на неговото влияние се простира от 2° до 14° на тия два знака, а понеже Луната се намира в 13° Близнаци, казваме, че тя се намира в секстил със Слънцето и то отдалечаващ се, понеже Луната, която има по-голяма скорост, е отминала вече позицията на Слънцето (8°).

Паралел.

Дали две планети се намират в *паралел*, може да се види от астрологичните таблици, като се сравнят деклинациите на

интересуващите ни небесни тела през съответния ден. Както се каза вече, при паралела важи орбисът от 1 ½°[73].

Непълноценни аспекти.

Трябва да се спомене още за *непълноценните аспекти.* Това са такива аспекти, при които отстоянието между планетите отговаря на установеното отстояние за даден аспект, но той не се образува в знаци, меродавни за тия аспекти.

Така, съвпадът се образува нормално в един и същ знак, опозицията – в срещулежащи знаци, т. е. в знаци от един и същ род – мъжки или женски; един тригонален аспект се образува нормално в знаци от един и същи елемент, квадратурата се образува в съседни знаци от един и същи динамизъм, а секстил се образува между планети, разположени в два най-близколежащи знака от същия род, т. е. през един знак.

Нека вземем за пример нашия случай със Слънцето в 8° Овен. Ако в 28° Риби би била разположена някоя планета, например Венера, то бихме имали съвпад, но тоя съвпад не би бил пълноценен, тъй като се образува от планети, разположени в два знака.

Ако в 29° Телец имаме една планета, в 4° Везни – друга, отстоянието между двете би било 125°, значи в рамките на обсега, установен за тритона (120° ± 8°), но тоя тригонален аспект не се образува в знаци от същия елемент.

Непълноценните аспекти имат по-малко значение, но не могат да се пренебрегват.

---

[73] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 7-8, 1938 г.

Планети, стоящи вън от обсега за даден аспект, биват свързани в такъв чрез трета планета.

Според Синдбад и д-р Вайс, от които взехме не една дефиниция за нашето изложение върху аспектите, Бейли посочвал още един специален случай, дето планети, стоящи вън от обсега за даден аспект, биват свързани в такъв чрез трета планета.

Например, ако Слънцето се намира в 10° Овен, а Марс е в 24° от Овен, двете планети не се считат в съвпад, тъй като отстоянието от 14°, което ги дели, надминава валидния за един съвпад със Слънцето обсег от 12°. Квадратът на Луната, стояща в 16° Рак, би паднал в 16° Овен, значи в орбиса на един съвпад както със Слънцето, така и с Марс и по тоя начин, разстоянието Слънце – Марс е превърнато в един действуващ съвпад. При това тоя съвпад, създаден чрез квадрата на Луната, би имал неблаготворно влияние.

Ако Слънцето и Марс са пак в гореспоменатите места, но Луната е в 16° Лъв, то падащият в 16° Овен тригон на Луната пак би създал връзката между Слънцето и Марс, но сега вече в благоприятен смисъл, поради хармоничния тригонален аспект на Луната.

Въпросният съвпад между Слънцето и Марс би могъл да се създаде и от някоя планета, която би се намирала между тях и в рамките на техните орбиси, например в 19° Овен. В тоя случай съвпадът би бил хармоничен или дисхармоничен в зависимост от характера на планетата, която би го създала.

Това са тънкости, които с течение на времето ще трябва да се вземат под внимание.

Закон за астралната наследственост.

За да обясним действието на аспектите, трябва да споменем за един от основните астрологични принципи именно че планетните

радиации, и в частност комбинираните радиации на планетите свързани с аспект, оставят своя отпечатък върху новородения.

Опити за обяснение има повече от един.

Едни приемат, че младият организъм, който влиза в напълно нова среда, заживява самостоен живот, развива нови функции – дишане, хранене, реагиране и пр. – е особено чувствителен към новите условия. Поради тая чувствителност на младия организъм, която някои сравняват с тая на фотографическата плоча спрямо първия допир със светлината, видимите и невидими трептения на небесните тела упражняват едно толкова силно влияние, че го тонират за през цял живот.

Има и друго мнение, което би могло да се нарече по-чисто астрологично. Интересно е, че това второ гледище получи своята най-категорична формулировка не от представител на традиционната Астрология, а от един човек на науката – П. Шоанар[74] (Фламбар), който, както е известно, при изследване валидността на астрологичните принципи си служи изключително с теория на вероятностите, приложена върху статистически данни.

Въз основа на своя доста богат материал Фламбар е дошъл до заключението, че „човек не се ражда под, кое да е небе, а природата избира за тая цел тъкмо оня четвърт час от всички 35, 064 четвърт часове в годината[75], при който планетните конфигурации имат възможно най-голяма прилика с конфигурациите в хороскопите на родителите или най-близките роднини на новородения“.

И в тоя факт, изразен в горния закон за астралната наследственост, Фламбар вижда едно от най-големите доказателства

---

[74] Пол Шуаснар – по-известен с псевдонима си Пол Фламбар, както вече беше уточнено в началото.

[75] Това число 35, 064 са всичките възможни четвърт часове (отрязъци от 15 мин) през годината, които се получават, когато умножим дните на 1 година „365, 25 (¼)“, по часовете на денонощието „24 часа“, по 4 (15x4=60 мин.)

за верността на Астрологията, защото при математическа вероятност 1/35, 064 не може да става и дума за някаква случайност.

Въз основа на същия факт, който е бил известен, разбира се, много време преди да бъде формулиран от френския учен, някои астролози са заключили, че не са звездните вибрации, които слагат своя печат върху младия организъм, а че по силата на една сложна закономерност в природата човек се ражда в момент, когато планетните вибрации съответствуват на неговата физическа и психична структура.

Колкото странно и да изглежда на пръв поглед това схващана, не бива да се забравя, че то има зад себе си както многовековния опит на астрологичната традиция, така и проверката на безпристрастния статистичен метод на съвременната наука.

При наличността на горните възгледи, остава открит въпросът, дали между „реакционната основа“ (фон Кльоклер) на индивида и констелациите в момента на раждането му има каузална връзка[76], почиваща може би на електрическа индукция (Х. Селва) или пък микрокосмосът се движи в паралелни ритми с макрокосмоса (Д-р Фанкхаузер[77]), т. е. без всякаква причинна връзка. Привържениците на второто гледище смятат, че двете паралелни редици явления – космични и земни – биха могли, евентуално, да се разглеждат като резултат на трета някоя неизвестна причина.

Впрочем, в нашия случай обяснението не е най-важно. По-меродавни са фактите, а те говорят, че човешкият организъм и психика резонират при всяко повторение на ония хармонични или дисхармонични аспекти (или сродни на тях), които намираме в момента на раждането му и обратно, при наличността на даден

---

[76] Причинно-следствена връзка.

[77] Алфред Фанкхаузер (Alfred Fankhauser – 1890-1973) е швейцарски астролог, писател, журналист. Неговият докторат е на хуманитарна тема.

космичен аспект, респективно вибрации, реагират само ония индивиди, които ги имат в своите хороскопи, т. е., които са тонирани на подобни вибрации.

И това съответствие, което дава едно от твърде добрите предсказателни средства на Астрологията, може лесно да се провери на практика. Тъй като в английските астрологични таблици е дадено, кога кои аспекти са в действие през текущата година, достатъчно е човек да познава аспектите на своя хороскоп, за да знае предварително, кога и с какви влияния има да се справя.

Противниците на Астрологията тук обикновено поставят въпроса, защо едни ъглови отстояния между планетите (аспекти) се смятат хармонични, а други дисхармонични.

По повод на такива възражения Кеплер бе казал: „Дайте ми метод, за да се обясни, защо някои акорди в музиката схващаме като хармонични, а други като дисхармонични, и аз ще приложа същия метод, за да обясня, защо известни аспекти се чувстват като хармонични, а други като дисхармонични".

Критично отношение към шаблонните афоризми (рецепти).

Както се вижда от досега изложеното върху астрологичните елементи, термините са средновековни. И ние ги оставихме такива, следвайки в това отношение примера почти на всички модерни астролози, които се водят от желанието да се запази еднаква терминология, та по тоя начин да не се увеличават и така съществуващите трудности чрез въвеждане на нови понятия.

От друга страна е също ясно, че основните фактори, с които борави Астрологията – планети, знаци, домове и аспекти, имат космофизичен характер и са общи с тия на официалната наука, само по-диференцирани.

Традицията е проучила доста подробно биофизичните сили на небесните тела, които ние само бегло зачекнахме. По-добре са разгледани влиянията, които космичните тела упражняват върху душевната и умствена сфери на човека, които за астрологичните изследвания са от първостепенно значение. Изяснени са донякъде и законите, по които знаците, домовете и аспектите изменят основните планетни енергии.

Разбира се, ще има да се поработи още доста, докато се получи пълна яснота по всички въпроси. Защото, трябва да се признае, че както построената върху гореспоменатите елементи диагностична (статична) Астрология, която има задачата да определи основния характер на индивида и общата картина на неговия живот, така и надстроената прогностична (динамична) Астрология, която цели да пресметне периодите, респективно времето на събитията в живота на родения, имат все още метафизичен вид.

Нашата задача тук не е да се спираме върху принципите и методите на тия отдели от астрологичната традиция, които често са твърде сложни и изискват доста изчисления. Ще забележим само, че от теоретичната обосновка на много от тях е останал, току-речи само един единствен аргумент – опитът, многовековният опит на традицията, като доказателство за верността на застъпваните становища, от една страна, и като средство за проверка на същите – от друга.

Но най-честите и най-груби грешки, които, безспорно, все още съставят един голям процент в астрологичните предсказания, се дължат не на „необосноваността“, не дори и на действителната несигурност на основните елементи и методи, нито на трудността да се определи точната тежест на отделните астрологични фактори. Главният извор на грешки е безкритичното използуване на тия фактори.

Работата е в това, че характеристиките на всички комбинации, които могат да се получат въз основа на всички астрологични елементи, биха изпълнили цели библиотеки. Ето защо, авторите често се виждат принудени за улеснение на тълкуването да дават правила, базирани само върху два от четирите фактора, например планета и знак, планета и дом или планети и аспект, който ги свързва. Грешката на повечето от тях е, дето не подчертават достатъчно, че ако се приложат безкритично тия шаблонни афоризми[78], ще се получат съвсем непълни и неориентирани преценки. Така, дава ни се една неизменна характеристика на квадратурата между две дадени планети, като че ли е все едно в кои знаци и в кои домове ще се намират те.

Не по-добре стои работата и когато въз основа пак само на два елемента, се теглят далечни заключения, които биха могли да се направят само с оглед на всички фактори. Например, един голям автор, само въз основа на обстоятелството, че Марс е бил добре поставен в Близнаци, вади заключение за интелект и семейство, за приятели и подчинени, за съюзници и брак, за смърт и пр.

Разбира се, самият той ще вземе от всички изброени възможности само една или две, които, с оглед на останалите фактори, ще бъдат верни за някой конкретен случай. Учащият се, обаче, като вземе да преписва цялата „рецепта“ от учебника за всеки хороскоп, в който срещне Марс силен в Близнаци, има най-голяма вероятност да поднесе редица абсурдни предсказания.

Обръщаме вниманието върху горните грешки, за да не бъдем криво разбрани, когато и ние поднесем елементарни астрологични

[78] „Астрологични афоризми“ – това понятие води началото си още от античната Астрология от гръцкото „αφορισμός“, което значи кратко изречение, изразяващо някаква мисъл, мъдрост, сентенция, в този случай, свързана с Астрологията.

комбинации. Винаги ще трябва да се помни, че те са само помощни средства, а не окончателна преценка.

Те могат да послужат само като опора, въз основа на която ще се дири действителната крайна резултанта[79], която важи в конкретния случай. Това ще стане, обаче, само след като се вземат предвид всички фактори, а не само тия, взети под внимание във въпросната елементарна комбинация.

Как трябва да се извърши тая синтетична работа, най-добре е показал Морен дьо Вилфранж в своята детерминационна теория. Но преди да минем към тая материя, нам предстои да се занимаем с простите астрологични комбинации по два елемента[80].

---

[79] Резултанта – произлизаща, произтичаща, в този случай буквално резултат.

[80] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 9-10, 1938 г.

IV. ЕЛЕМЕНТАРНИ АСТРОЛОГИЧНИ КОМБИНАЦИИ

1. Планети и зодиакални знаци.

След като се запознахме с четирите астрологични елементи, с които работи Астрологията – планети, знаци, домове и аспекти – нам предстои да разгледаме простите комбинации[81], които те образуват помежду си. Както казахме в последната статия, това ще бъде само подготовка за пълната астрологична синтеза, в която ще бъдат застъпени и четирите астрологични фактори.

На първо място идва отношението между планетите и зодиакалните знаци, в които те се намират.

Всяка планета слага своя отпечатък върху мястото на Зодиака, дето тя се е намирала в момента на раждането на дадения индивид.

Едно положение на астрологичната традиция, което характеризира това отношение, гласи, че всяка планета слага своя отпечатък върху мястото на Зодиака, дето тя се е намирала в момента на раждането на дадения индивид. Тоя отпечатък остава в хороскопа на тоя индивиди след като планетата е напуснала това място. По тоя начин, позицията на Слънцето в хороскопа има слънчев, тая на Сатурн – сатурнов характер през целия живот на родения.

Това на пръв поглед странно твърдение се проверява твърде лесно при транзитите, т. е. преминаванията на небесните тела през радикалните места на планетите, значи местата, които те заемат в радикалния, рождения хороскоп.

Ако, например, един ден Юпитер премине през радикалното положение на Слънцето в един хороскоп, което може да се види от

---

[81] Под прости комбинации се разбират само съчетание на два от астрологичните елементи – например планети в знаци или планети в домове. Сложни комбинации, както се разбира от следващото изречение представлява синтез и на четирите астрологични елемента, а именно – планети в знаци, в домове и помежду им аспекти.

астрологическите таблици, обикновено това ще означава настъпването на едно благоприятно време за индивида, докато преминаването на Сатурн, Уран или Марс върху същото място, обикновено, ще бъде свързано с критични сьбития за него, както и за всички, при раждането, на които Слънцето е заемало това зодиакално положение.

Един тригонален транзит на Юпитера към радикалното място на Слънцето обикновено също така показва хармонични влияния. Така, когато Юпитер при своето движение в Зодиака стигне точката 8° от Лъв или 8° от Стрелец, той ще оповести един благоприятен период за притежателя на хороскопа, даден в по-миналия брой на списанието, тъй като тогава „големият благодетел“ ще бъде в тригонален транзит спрямо мястото на Слънцето (8° от Овен) в хороскопа на това лице.

Напротив, дисхармоничните транзити – квадратура и опозиция – особено на неблаготворните планети към радикалната позиция на Слънцето, обикновено бележат неблагоприятни влияния. Така, преминаванията на неблаготворните планети през 8° от Рак (точка, която се намира в квадратен аспект с 8° Овен), през 8° Везни (като опозиционната точка спрямо 8° Овен) и през 8° от Козирог (като квадратура към 8° Овен) обикновено ще се придружават от по-големи или по-малки мъчнотии за същото лице.

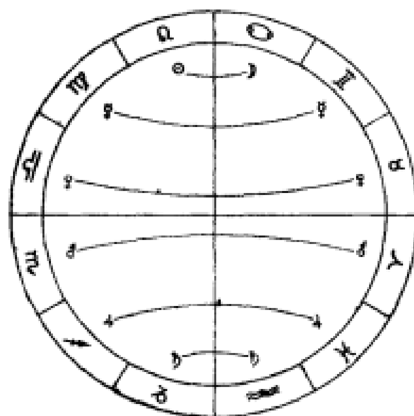
Разбира се, това, което се каза за Слънцето във връзка с преминаванията на някои планети, важи по Принцип и за преминаванията на всички планети спрямо позициите на всички планети в хороскопа. само че в съответни разлики в силата и характера на получените ефекти. Но ние няма да се спираме върху тия въпроси, понеже ги споменахме само за изяснение на един факт, за който нямаме никаква теоретическа обосновка. Засега ще се задоволим да забележим, че методата на транзитите, употребена

правилно, представлява едно от твърде сигурните предсказатели и средства на традицията.

Планетите от старата серия управляват или владеят по два, а светилата – по един от зодиакалните знаци.

Планети в собствен дом (жилище) и в заточение (изгнание).

И друг път имахме случай да споменем за астрологичната хипотеза[82], според която планетите от старата серия[83] управляват или владеят по два, а светилата – по един от зодиакалните знаци. В тоя случай знакът се нарича жилище на въпросната планета, която пък се счита негов господар (**Виж Фиг. 1**).

Фиг. 1

Както се каза и по-рано, един от двата знака, които се управляват от един и същ господар, е сроден по естество с владеещата

[82] Това беше споменато в частта „Зодиакални знаци" и по-точно в „Четирите групи тригони"

[83] Под „планети от старата серия" тук се има предвид седемте светила до Сатурн включително.

планета, а другият има допълнителен, комплементарен[84] характер на нейния.

Следната таблица изразява тия отношения:

Господар	**Елемент**		**Жилище**	
			От същия елемент	**От допълн. елемент**
Слънце	огън	управлява	*Лъв* – огън	– –
Луна	вода	–	*Рак* – вода	– –
Меркурий	земя	–	*Дева* – земя	и *Близнаци* – въздух
Венера	въздух	–	*Везни* – въздух	и *Телец* – земя
Марс	огън	–	*Овен* – огън	и *Скорпион* – вода
Юпителр	огън	–	*Стрелец* – огън	и *Риби* – вода
Сатурн	огън	–	*Козирог* – земя	и *Водолей* – въздух

Новооткритите планети – Уран, който се смята горна октава на Меркурий, и Нептун, когото считат горна октава на Венера, – нямат свое жилище. Твърди се, че Уран, на който приписват огнен характер, се чувствувал добре във Водолей, а може би и в Скорпион, а Нептун, който минава за водна планета – в Риби, а може би и в Рак.

Обратно, е знаците, които лежат срещу техните жилища, планетите се считат, че са на „заточение“. Така:

Слънцето се смята заточено във *Водолей*,

Луната – Козирог,

Меркурий – Риби и *Стрелец*,

Венера – Овен и *Скорпион*,

Марс – Везни и *Телец*,

Юпитер – Близнаци и *Дева*,

Сатурн – Рак и *Лъв*.

Планети в екзалтация (подем) и в падение.

Има още едно „достойнство“[85], което традицията приписва на планетите. Според нея влиянието на планетите се проявява особено

[84] Комплементарен – означение на структура, способна да образува слаби връзки с друга структура, което ги прави допълващи се.

силно още в някои знаци. Това са знаците на техния „подем“[86], които не трябва да се смесват с жилищата на планетите. Твърди се, че:

Слънцето е в подем в *Овен*,

Луната – Телец,

Меркурий – Дева,

Венера – Риби,

Марс – Козирог,

Юпитер – Рак,

Сатурн – Везни.

Противоположните знаци на току-що споменатите са знаци на „падение“ за същите планети. Така че,

Слънцето се смята в падение във *Везни*,

Луната – Скорпион,

Меркурий – Риби,

Венера – Дева,

Марс – Рак,

Юпитер – Козирог,

Сатурн – Овен.

Обикновено се приема, че планетите, разположени в свой знак, развиват най-добрите си качества, и тяхното влияние е трайно.

Планетите в заточение губят положителните си качества и проявяват по-скоро отрицателните.

Повечето автори приемат, че планетите, разположени в знака на своята екзалтация (подем), развиват едно понякога внезапно проявено, но силно влияние. Например, ако се касае за господаря на

---

[85] „Достойнство на планета“ е понятие от Античната Астрология. Древните различават пет есенциални достойнства: управление (господство); екзалтация; собствена стихия; собствена терма; планета във фаза.

[86] Подем или екзалтация, а старогръцкият термин е hupsos – височина (апогей).

хороскопа[87], може да имаме едно забележително издигане на индивида.

Според същата хипотеза, планетите в падение губят значителна част от своята сила[88].

Перегринни планети.

Когато една планета не е нито в знак на своето „достойнство“, нито в знак на своята „слабост“, тя се смята перегринна, т. е. чужденка. В тоя случай нейното положение не е нито много добро, нито много лошо. Разбира се, и тук има цяла редица степени, които се определят преди всичко от хармонията или дисхармонията между характера на планетата и естеството на знака, в който тя се намира.

При равни други условия, смята се, че една магнетична, женска планета (Луна, Венера) ще се прояви по-хармонично в магнетични, женски знаци (водни и земни), отколкото в електрични, мъжки (огнени и въздушни) и обратно.

Тук трябва да се имат още предвид симпатиите и антипатиите, които съществуват между елементите. Така, огненият и въздушен елементи от една страна, и водният и земният елементи, от друга, хармонират помежду си като елементи от един род. Огненият елемент се счита още допълнителен на водния и в дисхармония със земния, а въздушния елемент смятат комплиментарен[89] на земния и в дисхармония с водния елемент.

Следващата скица изразява тия отношения:

---

[87] Тук под „господар на хороскопа“ се разбира знака на асцендента и планетата, която е негов управител.

[88] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 1, 1939 г.

[89] Комплиментарен – допълнителен.

Фиг. 2

Елементите, разположени на един диагонал, се считат допълнителни: Огън – Вода и Въздух – Земя

Така, че една планета, принадлежаща към даден елемент (виж таблицата, дадена в миналия брой на списанието[90]), в перегринно положение, значи, доколкото не е разположена нито в знака на своето достойнство, нито в такъв на своята слабост, ще се чувства сравнително по-добре, когато се намира в знак от същия елемент, по-малко добре в такъв от симпатичен и комплиментарен елемент, и неособено добре в знак от несимпатичен елемент.

Средното положение на една перегринна планета може да се повиши или понижи още и от нейния „диспозитор“, т. е. господаря на знака, в който тя се намира, но тоя въпрос ще се разгледа към края на настоящата статия.

Колкото и необосновани и да изглеждат тия твърдения на традицията, за тях ще трябва да се държи сметка, особено за „достойнствата“ и „слабостите“, за които говорихме миналия път, защото практиката, изглежда, потвърждава теорията в тоя пункт. Нещо повече – най-критичните автори са съгласни, че и обратното твърдение на астролозите, именно, че знаците се проявяват съгласно

[90] Става дума за таблицата с „Господар“, „Елемент“ и „Жилище“.

доброто или лошо положение на техните господари, е също така вярно.

Господар на хороскопа.

Ние споменахме и по-рано за голямото влияние, което упражнява изгряващият знак или асцендентът върху външността (формата) и характера, следователно, и върху съдбата на родения (Ф. Кльоклер). Наблюденията са показали, че това влияние може да получи един повече или по-малко хармоничен израз в зависимост от космичното положение на господаря на асцендента, който се счита и господар на хороскопа, следователно, представлява самия индивид. Ако, именно, господарят се намира в свой знак или в знака на своя подем, то това ще се отрази върху самия асцендент, който ще прояви най-добрите си качества. Ако ли пък господарят не е добре поставен по знак, то и това ще измени влиянието на асцендента, само че в неблагоприятен смисъл. Отрицателното въздействие на един такъв злепоставен господар може да се смекчи, ако той е добра, добре аспектирана и разположена в добър дом планета.

Планетите действат заедно със знака, в който се намират.

Трето едно положение гласи, че планетите действат заедно със знака, в който се намират. Така, ако Слънцето се намира в знака Овен, то комбинира своето влияние с тия на знака Овен.

С оглед на това, смята се като неблагоприятен признак, когато в един женски хороскоп много планети, особено господарят на хороскопа и самият асцендент са разположени в електрични, мъжки знаци (огнени и въздушни).

Ако, разпределени по динамични групи, планетите от даден хороскоп, а особено господарят на хороскопа и самият асцендент са струпани главно в:

- *кардинални знаци* (Овен, Рак, Везни и Козирог) – те ще придадат инициатива на родения,
- *неподвижни знаци* (Телец, Лъв, Скорпион и Водолей) – постоянство, устойчивост, упоритост,
- *подвижни знаци* (Близнаци, Дева, Стрелец и Риби) – подвижност, общителност, приспособимост.

Когато много планети, особено господарят на хороскопа и асцендентът, се намират в:

- *огнени знаци* (Овен, Лъв и Стрелец) – се получават хора с повече или по-малко пламенен темперамент,
- *въздушни знаци* (Близнаци, Везни и Водолей) – интелектуални типове.
- *водни знаци* (Рак, Скорпион и Риби) – те създават чувствителните натури,
- *земни знаци* (Телец, Дева и Козирог) – практичните хора, „реалните политици“, хора с усет към действителността.

Естествено, това, което се казва за планетните групи, важи и за отделните планети.

„Обяснението“ извеждат от астрологичната хипотеза, която разглежда знака като среда, в която се проявяват жизнените сили на индивида, представлявани от планетите в неговия хороскоп.

Знакът се проявява всякога в съгласие със своя господар.

Тъй като планетите действат заедно със знака, в който се намират, а знакът се проявява всякога в съгласие със своя господар, то в случая ще имаме едно оцветяване на дадена планета не само от знака, но и от господаря на тоя знак, т. е. ще имаме комбиниране на

влиянията на владяната планета с тия на нейния владетел или диспозитор. При това може да се получат различни ефекти в зависимост от хармонията или дисхармонията, която съществува между двете небесни тела.

Чистотата и силата на влиянията на една планета, разположена в свой знак, се дължи именно на това, че тя се намира в хармонична среда – сродна или комплиментарна – и освен това, нейните вибрации не се смесват с радиациите на друга планета.

Лошото влияние на планета в заточение се обяснява с дисхармоничната резултанта, която се получава поради обстоятелството, че влиянията на въпросната планета се кръстосват с радиациите на диспозитора, които по естество са противоположни на нейните. Поради това добрите качества на заточените планети намаляват, а се засилват лошите. Едно подобрение на това влияние може да се получи, ако се касае за една добра, разположена в добър дом и много добре аспектирана планета.

Но отношението между владяната планета и диспозитора е важно главно при перегринните планети. В тоя случай би могло да се приеме, че:

1) ако владяната планета и диспозиторът са благотворни планети (Слънце, Юпитер, Венера) – получената комбинация ще бъде хармонична;

2) когато владяната планета и диспозиторът са неблаготворни (Сатурн, Марс, Уран) – получава се дисхармонична резултанта;

3) комбинацията между владяна планета и диспозитор, принадлежащи към неутралните небесни тела (Луна, Меркурий, Нептун) – обикновено дава също един неясно изразен ефект;

4) ако владяната планета е благотворна, диспозиторът – неблаготворен, обикновено се намалява благотворното действие на

владяната планета. Обратно – ако владяната планета е неблаготворна, един благотворен диспозитор ще смекчи лошото влияние на първата;

5) владяна планета благотворна, диспозитор – неутрална или обратно – дава обикновено резултанта, клоняща към хармония;

6) владяна планета неблаготворна, диспозитор – неутрална или обратно – полученият ефект клони обикновено към дисхармония[91].

Няколко общи примера на планети в знаци.

Дадените в миналия брой общи правила нямат абсолютна стойност, както не е абсолютно и самото разделяне на планетите на добри и лоши. Така, че не трябва да ни учудва, че в отклонение от последното правило Меркурий се счита сравнително добре поставен в сатурновите знаци Козирог и Водолей, поне доколкото се касае за умствените способности и развитие на индивида, докато в друго отношение същата комбинация може да даде по-малко благоприятен резултат.

Не трябва да се забравя, при това, че споменатите правила важат само за планетите в перегринно състояние, но не и за планетите в знаковете на своето достойнство или слабост.

Така, въпреки че имаме работа с неблаготворни планети, Марс се чувства добре поставен в знака на Сатурна – Козирог, защото там той има своя „подем“. Макс Хайндел обяснява тоя факт с хипотезата, че буйната енергия на Марс се обуздавала от сдържания владетел на Козирог – Сатурн.

Обратно, въпреки симпатията, която съществува между благотворните небесни тела Венера и Слънцето, последното е слабо във венериния знак Везни, понеже Везни е знакът на неговото

---

[91] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 2-3, 1939 г.

падение. Встъпвайки в тоя знак, Слънцето слиза на юг от екватора и по тоя начин неговото влияние отслабва в северното полукълбо.

Меркурий в Стрелец, макар че се намира на разположение на „големия благодетел“ Юпитер, не се проявява добре, понеже Стрелец е знак на заточение за Меркурий; в Риби, дето Меркурий комбинира своето влияние пак с това на Юпитер, също така не е добре поставен, понеже Риби е знакът на заточение и падение за тая планета.

Връзката между владяната планета и нейния владетел е един вид съвпад, силата, на който е по-малка от тая на обикновения съвпад, но – според Морен – по-голяма от силата на един тригонален аспект. Ето защо, трябва да се държи сметка за тая връзка, нещо, което неоснователно се пренебрегва често пъти.

Положение на Сатурн в Стрелец.

Нека сега разгледаме за пример положението на Сатурн в знака Стрелец, както го намираме в хороскопа, даден в един от миналите броеве на списанието[92].

Както се каза вече, ние няма да изследваме засега влиянието на аспектите и дома. Ще се ограничим да установим само ефекта, който се получава от взаимодействието между планетата и знака, в който я намираме.

Въз основа на гореизложеното можем да направим следните заключения:

Отпечатък.

Дванадесетият градус от Стрелец в тоя хороскоп ще носи през целия живот на индивида тежкия печат на най-строгата планета. Ние ще знаем предварително, че насочените към тоя пункт преминавания (транзити) на планетите, които в рождения хороскоп са свързани по

[92] Това е хороскопът от Фиг. 1 в „Аспекти“, „Кога две планети са в аспект“.

някакъв начин със Сатурна, ще съживят латентните му енергии. И докато хармоничните транзити не ще се проявят особено силно, дисхармоничните транзити, особено на планетите, които и в рождения хороскоп са в дисхармоничен аспект с тая планета, ще се чувстват толкова по-тежко. С други думи, всяко преминаване на тия последните през 12° от Риби (като квадрат спрямо 12° от Стрелец), през 12°, от Близнаци (като опозиция спрямо 12° от Стрелец), 12° от Дева (като квадрат спрямо 12° от Стрелец), пък и върху самото радикално положение на Сатурна – 12° от Стрелец, доколкото се касае за транзити на неблаготворни планети, ще бъде съпроводено с неприятности за родения,

Космично положение.

Както видяхме по-миналия път, Сатурн в Стрелец е „чужденец“. Огненият, подвижен знак представя при това несимпатична атмосфера за бавното темпо на земната планета. Положението се смекчава от обстоятелството, че знакът, както и планетата, е електричен, мъжки. Прочее, средата на Сатурн в случая не е особено благоприятна, без да е така лоша, както, ако се намираше в знак на заточение или падение. С една дума, имаме положение под средно.

Влияние на знака.

Интензивният характер на средата едва ли ще даде възможност на Сатурна да прояви своите практически способности. В замяна на това, подвижният динамизъм на Стрелец ще засили свойствения на Сатурн такт, а огненото естество на същия знак ще прибави известна доза импулсивност, макар и маскирана, към издръжливостта на Сатурна. Огненият елемент ще бъде добра почва и за развитието на духовните качества, заложени от планетата на мъдростта.

Влияние на владетеля.

Известно е, че Юпитер е планетата, чието въздействие е най-често положително. Неговото влияние, и в случая като владетел на Сатурна, ще бъде благотворно. То преди всичко ще подобри доста космичното положение на последния. Би могло да се очаква още, че Юпитер ще смекчи песимизма и фанатичната строгост на съдбовната планета, ще засили склонността към научни, философски и религиозни проблеми, както и характерното за Сатурна чувство за справедливост[93].

[93] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно", Бр. 4-5, 1939 г.

2. Планети и домове.

Сега ще разгледаме отношенията между планети и домове. Трябва да бъдем, следователно, наясно, че и в тоя случай ще имаме работа с прости, основни комбинации, които ще трябва да се попълнят с данните, които ще се получат от знака, в който се намира дадената планета, както и аспектите, които тя получава, за да преценим нейния точен ефект във въпросния дом.

Както видяхме и по-рано, домовете определят положението на небесните тела спрямо хоризонта и меридиана на мястото на събитието. По положенията на една планета в даден дом се съди за силата на нейните радиации от една страна и за посоката на нейното действие – т. е. за оная област от живота на родения, върху която тя ще упражни своето влияние, от друга страна.

Общи бележки:

Тук ще припомним някои положения, повечето, от които са вече изнесени в главата върху домовете. Общо взето, планети разположени над хоризонта или близко до него, проявяват по- пълно своето влияние.

Някои автори са на мнение, че когато повечето планети са разположени над хоризонта, те дават добри условия за проява във физическия свят, докато много планети струпани под хоризонта, говорят за един по-богат вътрешен живот на индивида – едно твърдение, което би могло да се приеме само условно.

Знае се, че планетите развиват най-голяма сила, когато се намират в ъглови домове и то повече в *10-ти* и *1-ви* и по-малко в *7-ми* и *4-ти* домове.

При равни други условия, силата на планетите, разположени в следващите домове – *2-ри, 5-ти, 8-ми и 11-ти* – е по-малка и най-малка в падащите домове – *3-ти, 6-ти, 9-ти, и 12-ти.*

От следващите домове най-интензивен е *11-ти*, от падащите – *9-ти*, които заедно с ъгловите домове *1-ви, 10-ти и 7-ми* образуват така наречените хилегиални места в хороскопа. Всеки дом представлява едно силово поле с една зона на максимална интензивност – това е неговото начало или връх. Влиянието на последния – неговият орбис – се простира и в предходния дом на разстояние 5 ÷ 6°, а при асцендента – началото на първия дом – до 10° в сферата на предходния 12-ти дом.

1-ви и *10-ти* дом се смятат особено щастливи. Напротив, *8-ми*, и *12-ти* – нещастни.

Има два дома, които могат да имат и едното и другото значение. Това са: *6-ти* дом, който има отношение към прислугата, личното служене, но и към болестите на родения, и *7-ми* дом – дом на сдруженията, брака, но и на откритите врагове.

Останалите домове – *2-ри, 3-ти, 4-ти, 5-ти, 9-ти, и 11-ти*, се считат добри.

4-ти, 8-ми и 12-ти домове минават още за окултни. Някои автори прибавят към тях и *6-ти* дом.

Вторични достойнства на планетите според положението си в домовете.

Според положението си по домове планетите могат да имат вторични достойнства и вторични слабости[94], които не трябва да се смесват с достойнствата и слабостите, които те притежават в известни знаци, за които се говори по-рано.

[94] Това са т. нар. аксидентални достойнства, т.е. по осите (от лат. „axis“ – ос).

Положение на планета в 1-ви или 10-ти дом.

Така, положението на една планета в *1-ви* или *10-ти* дом се счита за едно такова „вторично достойнство“; вторично, защото е краткотрайно – след около два часа, по силата на въртенето на Земята, планетата преминава от *1-ви* в *12-ти* съответно от *10-ти* в *9-ти* дом на хоризонт-меридионалната система на това място и следователно изгубва това свое достойнство.

Напротив, позицията в *8-ми* и *12-ти* дом се счита за „вторична слабост“ на въпросната планета[95].

Елевация (издигане) на планета.

Друго вторично достойнство е елевацията. В тесен смисъл на думата, под елевирана, издигната планета се разбира оная, която е най-близко до зенита. В по-широк смисъл, всяка планета, която е по-близко до зенита от друга, се счита издигната по отношение на последната.

Например, една планета във *2-ри* дом е издигната по отношение на друга в *3-ти* дом, която е по-близо до надира и по-далеч от зенита, отколкото първата.

Смята се за добър признак, когато в един хороскоп са издигнати благотворни планети. Това важи и при аспектите – една квадратура между Марс и Венера, при равни други условия, се счита по-мека, ако добрата планета – Венера в случая – се намира в елевация над Марс, отколкото ако имаме обратния случай.

[95] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 4-5, 1939 г.

Общо влияние на планетите в домовете.

Тук ще дадем думата на Синдбад – Д-р Вайс, съответно на бившия председател на дружеството на английските астролози – Бейли.

„Ако една планета в един хороскоп се намира в определен дом, то тя упражнява съгласно своята природа влияние върху всички работи на тоя дом. Дали това ще стане в благоприятен, неблагоприятен или среден смисъл, зависи от нейните достойнства и слабости и нейните аспекти, обуславя следователно всеки път едно синтетично обхващане на всички фактори, които дохождат под съображение. Обаче, пред всеки синтез трябва да вървят познанията на тия фактори. Поради това, ние ще дадем по-долу едно късо изложение, как една планета само според своето естество, без оглед на знака, в който тя стои, и аспектите, които тя получава, би действувала върху работите на съответния дом. При това, за по-просто, нека отминем въздействията върху характера и заложбите и нека вземем под внимание само другите значения на дома.

Най-краткото, най-прегледно и най-сгодно за първоначалното изучаване изложение дава Бейли в своите частни лекции, поради което намираме за добре да публикуваме по-долу неговите данни, непроменени от наши или чужди прибавки; ние бихме желали, обаче, тук веднага да подчертаем, че нашите възгледи много пъти се различават от тия на Бейли и че ние следваме точно неговото изложение само за това, защото то е именно така удобно за начинающия“. (Синдбад – д-р Вайс).

Слънцето в 12-тях домове.

I – Способност за заемане на отговорни места; изобщо успех.

II – Финансови успехи от предприятия. Помощ от страна на високопоставени.

III – Влияния от страна на роднини върху живота на родения. Печалба от интелектуална работа и пътувания.

IV – Печалба от наследство. Последната част на живота е по-важна.

V – Успех в спекулации. Амбиция да се подобрят жизнените условия.

VI – Печалба чрез служащи на родения. Здравето е слабата страна.

VII – Животът е под силното влияние на други. Обществено признаване и изпъкване през някой период на живота.

VIII – Облаги от съдружници, печалба от завещания. Мистични тенденции.

IX – Печалба от пътувания. Успехи във философията и във връзка с религията. Дълбочина на мисълта.

X – Издигане по чин и положение. Способност за ръководство, организиране и контрол.

XI – Влияние от страна на познати върху живота. Облаги от страна на познати и благодетели.

XII – Способност да се превъзмогнат всички пречки. Въпреки това, съществува повече тенденцията да остане човек неизвестен, отколкото да постите слава.

Луната в 12-тях домове.

I – Много промени. Признание от страна на обществото. Стремеж към ръководна роля.

II – Колебания във финансовото положение. Печалба от обществени дела.

Ш – Влияния от страна на роднини върху живота. Множество малки пътувания.

IV – Опитности в домашния живот. Много промени в последния период на живота.

V – Склонност към удоволствия и развлечения. Много опитности в чувствения живот.

VI – Много промени в служащия персонал на родения, който обикновено сам би бил повече годен за слуга, отколкото за господар. Слабо здраве.

VII – Популярност в обществото (в добър или лош смисъл). Много промени и вражди в живота, силно повлиян от връзки с други.

VIII – Животът на родения е силно повлиян от смъртни случаи. Собствената смърт е повече или по-малко публична (на улицата, при пътуване и пр.).

IX – Много големи пътешествия. Капризност и вечна жажда за новости във висшите области.

X – Популярност. Обществено признаване. Много промени в положението. Често влияния от женска страна.

XI – Приятелства, познанства и женски влияния от нетрайно и променчиво естество играят важна роля в живота на родения.

XII – Липса на обществено признание. Опасност от някакво недоброволно затваряне или оттегляне. Тайни вражди от женска страна.

Меркурий в 12-тях домове.

I – Издигане, благодарение на интелектуални способности и дела. Живот пълен с промени и деятелност.

II – Финансови печалби и успехи, които се дължат на личната способност и сръчност.

III – Опитности от отношенията с братя и сестри. Много пътувания и промени. Печалби от интелектуална дейност.

IV – Животът е силно засегнат от семейните работи в смисъл на много промени. Особено последната част на живота е изпълнена с дейност.

V – Много опитности с деца и удоволствия. Множество малки затруднения в спекулативни работи. Непостоянство в чувствения живот.

VI – Много трудности и пречки в личните работи при липса на признание.

VII – Много, но незначителни вражди, малки борби и затруднения в обществения живот. Много промени във връзките с другия пол.

VIII – Малки затруднения във финансовите работи, свързани с брака и сдружаванията.

IX – Печалба от пътувания и работи, свързани с чужбина. Много занимания в областта на висшата духовност.

X – Много промени в положението и заниманието. Успехи в търговския живот. *XI* – Много приятели. Печалби от връзки с интелектуалци.

XII – Много тайни вражди, грижи и разочарования във връзка с непризната лична интелектуална дейност.

Венера в 12-тях домове.

I – Обществени успехи. Удоволствия. Лек жизнен път.

II – Печалби от изкуство или дейност, свързана с удоволствия. Задоволителни финансови условия.

III – Много пътувания за удоволствие. Приятни отношения към роднини.

IV – Любов към домашния живот и щастие в него. Много успехи на старост.

V – Успех и печалба във връзка с художествена дейност. Много опитности в чувствения живот и с деца.

VI – Вярна прислуга, голям комфорт. Лошо здраве поради прекалявания.

VII – Щастлив брачен живот. Популярност. Успехи в правни дела и в сдружавания.

VIII – Финансови печалби от брака и сдружавания, завещания. Приятен край.

IX – Благоприятно за пътувания и отношения с чужбина. Любов към всичко хубаво и към висшата духовност.

X – Обществено признание и популярност. Печалба от художествена дейност“ (Бейли)[96].

XI – Множество добри приятели, благородни желания и надежди.

XII – Тайни любовни отношения, които водят към ревност и вражда от женска страна. Любов към животни. Някакво затваряне от мирно естество по личен вкус.

Марс в 12-тях домове.

I – Успехи благодарение на енергия и предприемчивост. Опасности от необмисленост и импулсивност.

II – Способности за придобиване на дебри доходи, но склонност към разпиляване и опасност от загуби.

III – Интелектуална енергия. Борби и загуби от писмена деятелност. Опасности при къси пътувания. Много спорове с роднини.

IV – Неприятен, дисхармоничен домашен живот. Спорове с родители, борби и затруднения на старост.

[96] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 6, 1939 г.

V – Импулсивност в чувствата и при спекулативна дейност. Много опитности в чувствения живот.

VI – Спорове при служенето и много опитности с прислугата. Склонност към остри заболявания от трескаво и възпалително естество.

VII – Нещастен брак, борби и процеси. Открити вражди. Разни пречки в обществения живот.

VIII – Опасност от насилствена смърт. Трудности с наследства и зестра.

IX – Опасности при дълги пътешествия и в отношенията с чужбина. Борби и спорове в работи от религиозен и философски характер.

X – Успехи във военни работи. Професия, изпълнена с борби. Опасност от скандали, спечелване врагове и клевети.

XI – Незадоволителни социални отношения. Спорове с приятели и познати.

XII – Много грижи, разочарования и вражди. Опасност от едно наложено затваряне.

Юпитер в 12-тях домове.

I – Много щастие, напредък и издигане.

II – Добре за благоденствие и финансов успех.

III – Успех при къси пътувания и в умствена деятелност. Приятни отношения с роднини,

IV – Печалба от наследство. Щастлив домашен живот. Много успехи на старост.

V – Успехи в спекулации. Приятни опитности с деца.

VI – Голям комфорт и добра прислуга. Добро здраве, което обаче, е изложено на опасност да пострада от прекаляване и невъздържаност в наслаждаването.

VII – Щастлив, брак. Признание на обществената дейност. Печалби от сдружавания и правни дела.

VIII – Финансови печалби от завещания и брак. Спокойна смърт.

IX – Успехи при дълги пътешествия и пребивавания в чужбина, във философски, религиозни и правни дела.

X – Издигане до голямо положение, почести и признаване. XI - Множество добри приятели и връзки с високопоставени.

XII – Превъзмогване на тайните врагове, които често биват спечелени за приятели.

Сатурн в 12-тях домове.

I – Много затруднения и спънки в живота. Само голямо постоянство и търпение дават възможност за издигане.

II – Финансови затруднения, бедност. Възможности за успех само при крайна пестеливост,

III – Затруднения с роднини. Спънки в интелектуалната дейност.

IV – Много затруднения в собствения дом. Опасност от бедност и самота на старост.

V – Скръб и разочарования в чувствените работи. Загуби при спекулации.

VI – Малко удобства в живота. Лошо здраве. Лоша прислуга и загуби чрез нея.

VII – Много врагове, пречки и борби. Разочарования в брака.

VIII – Затруднения със завещания и зестра. Смърт след дълго боледуване.

IX – Затруднения и опасности при дълги пътувания и отношения с чужбина. Склонност към религия и философия, но и тук затруднения.

X – Възможност за издигане, свързани с най-голяма издръжливост и постоянство и обикновено завършващи с падане от спечеленото положение. Липса на признание в професията. Непопулярност.

XI – Неблагоприятни, вредящи приятелства, най-често с по-стари хора.

XII – Много тайни вражди, грижи и изпитания. Усамотяване и затваряне.

Уран в 12-тях домове.

I – Неочаквани събития, развитие на скокове. Забележителни, неочаквани опитности.

II – Финансови обрати. Внезапни печалби и загуби.

Ш – Разделяне с роднини. Ексцентрична интелектуална дейност и съответни затруднения. Опасности при пътувания.

IV – Прекъснатост в домашния живот. Преврати в него. Отчуждаване от дом и семейство.

V – Непостоянство в чувствените работи. Романтични, импулсивни, ексцентрични влечения.

VI – Мъчно изцерими болести най-често от нервно естество.

VII – Импулсивни връзки. Прибързан брак, след който идва отчуждаване и развод, често и загуба на съпруга или съпругата.

VIII – Внезапни, неочаквани загуби във връзка с наследства, зестра или поверени пари.

IX – Склонност към окултни занимания; успехи във философско или метафизично отношение. Затруднения в правни дела. Опасности при пътувания в странство и неприятности в отношенията с чужбина.

X – Неочаквани социални промени в положението и професията. Един живот богат с неочаквани събития и обрати.

XI – Ексцентрични, несигурни приятелства. Импулсивни влечения, които свършват зле.

XII – Своеобразни, неочаквани вражди. Отчуждаване от отечество и семейство. Затваряне в чужда страна.

Нептун в 12-тях домове.

I – Непостоянство, свръхчувствителност, възприемчивост, често достигаща до медиумизъм. Ясновидски манталитет. Необикновени психични опитности.

II – Загуби поради измама и мошеничество. Хаотично състояние на финансите.

III – Плодовито въображение. Психични способности. Находчив дух. Загуби или измамничества от страна на роднини.

IV – Опасност от съзаклятия и разочарования в собствения дом. Наследствена болезненост. Краят на живота при някакво затваряне. Загуба на недвижим имот поради измама и мошеничество.

V – Морални слабости. Чувственост. Извратености. Необикновени любовни отношения. Преобладаваща страст към удоволствия и стремеж към сензации. Разочарования в любовния живот.

VI – Изтощаващи тайни болести вследствие на болезнени състояния. Предателска, невярна прислуга. Интриги и загуби чрез нея.

VII – Своеобразни опитности в брачния живот. Ревност, скандали и прелюбодейство или пък напротив, платонични съюзи.

VIII – Финансови загуби във връзка със завещания и поверени пари. Своеобразно линеене. Опасност човек да бъде погребан привидно умрял.

IX – Своеобразни опитности при пътувания и в чужди страни. Странни сънища, видения и предчувствия. Опасност от

умопомрачение и загуби поради религиозни или правни дела. Често религиозни халюцинации.

X – Странен, богат със събития живот. Често положение, спечелено и поддържано с измама. Често и някаква тайна във връзка с раждането.

XI – Своеобразни, най-често недостойни за доверие, несигурни приятели и познати и загуби чрез тях.

XII – Много тайни неприятели; предателства, опити за надхитряне, съзаклятия и засади от тяхна страна. Прекален страх от непознати опасности. Опасност от някакво затваряне против собствената воля“. (Бейли)[97].

[97] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 7-8, 1939 г.

3. Планети в аспект.

„Т“-аспект по време на започване на Втората световна война – 1. IX. 1939 г.

В изложението на Бейли, дадено в последните броеве на списанието, остана неразгледан последният известен член на нашата слънчева система, именно планетата Плутон, която бе открита през последните години[98].

Макар че е още твърде рано да се говори за характера на нейното влияние, все пак много автори са наклонни[99] да я смятат за октава на Марс. Както теоретически съображения, така и досегашните наблюдения говорели в полза на това схващане. Във всеки случай избухването на войната на 1. IX[100]. т. г. би било доста необяснимо без предполагаемото марсово естество на новооткритата планета.

Ние няма да разглеждаме въпроса по методите на политическата Астрология, а ще си позволим само няколко общи разсъждения.

На 1. IX. 1939 г. е имало само два големи дисхармонични аспекта между планетите от старата серия – една квадратура между

---

[98] Астрономът Парсифал Лоуел (Percival Lowell) в последната част от живота си предугажда, че зад Нептун трябва да има друга планета и дълго време наблюдава и изчислява, за да я открие. Това обаче става 14 години след смъртта му на 18 февруари 1930 г., когато астрономът Клайд Томбо сравнява две фотографски плаки направени съответно на 23 и 29 януари 1930 г. именно в обсерваторията, която носи името на Лоуел в щата Аризона. Един от символите на Плутон (Pluto) ♇ може да се разглежда и като съчетание от първите две букви на името „Парсифал Лоуел“.

[99] Склонни.

[100] Като дата за начало на Втората световна война се приема 1 септември 1939 г., когато Германия напада Полша, въпреки че локални военни конфликти има още от началото на 30-те години на XX в.

Уран и Меркурий и една непълноценна такава между Марс и Сатурн[101].

Въпреки експлозивния характер на Уран, неблагоприятният му аспект към Меркурий едва ли би създал нещо повече от едно нервно напрежение, прибързаност в решенията и склонност към криви заключения.

Истинската опасност идва от втората квадратура, която както поради присъствието на Марс, имащ явно отношение към войната, така и поради участието на Сатурн – между друго принципа на унищожението – има тясна връзка с интересуващия ни случай.

И действително, дисхармоничните аспекти между тия две планети, които се повтарят на всеки няколко месеца[102], бележат епохите на сериите нещастия – катастрофи, срутвания, минни злополуки, скандали, убийства, които често се хвърлят в очи със своята масова поява.

Неблагоприятните съчетания на „голямото и малко зло“, обаче, не са всякога еднакво трагични. Наистина, сегашната квадратура, по причини, върху които няма да се спираме сега, съвсем не е от доброкачествените. Все пак, обаче, тя не би била достатъчна да обясни избухването на един международен конфликт, толкоз повече, че на 1. IX. т. г. тя е била още в началото на своето образуване[103].

Едва като вземем предвид Плутона с неговия хипотетичен буен темперамент, намираме една планетна констелация, която значително по-добре подхожда на изключителното събитие.

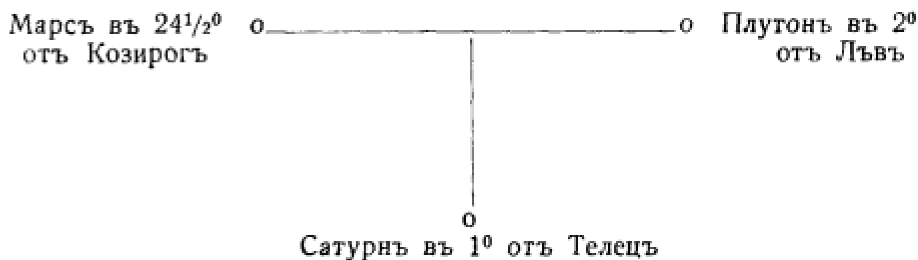
---

[101] „Непълноценна квадратура“ – по онова време Сатурн е ретрограден и още е в 1° на Телец, а Марс е в 25° на Козирог. Така формално между двете планети има аспект от 96°, но не и по знаци. На Сатурн предстои влизане в 30° Овен на 22 септември 1939 г., когато пък Марс ще е точно в 30° Козирог. Едва тогава може да се говори за „пълноценна квадратура“ между двете планети.

[102] Има се предвид тяхното транзитно движение през годината.

[103] Тъй като аспектът между Марс и Сатурн е образуващ се и му предстои да стане точен.

На 1. IX. т. г. Сатурн е в доста точна квадратура с Плутона[104], а същевременно Марс е встъпил в орбиса на непълноценната опозиция с Плутона[105]. Излиза, че квадратурата между Марс и Сатурн е всъщност един „Т“-аспект, т. е. опозиция с две квадратури, който, естествено, значително влошава влиянието на най-дисхармоничния аспект между двете най-неблаготворни планети.

Фиг. 1

Тук се присъединява още един елемент, за който ще стане дума малко по-долу.

Влияние на лунните възли в съчетание с „Т“-аспекта при започване на Втората световна война – 1. IX. 1939 г.

Освен планетите, в Астрологията се взимат под внимание и лунните възли. На тая тема Синдбад – д-р Вайс казват следното:

„Би трябвало да забележим още, че лунните възли – главата и опашката на дракона – съгласно по-нови възгледи и наблюдения на английски астролози дойдоха пак на почит като фактори с голямо значение според тяхното положение по дом. Горният възел – главата

104 Според съвременните изчисления Плутон вече е влязъл в 3° на Лъв, но това все още е доста точна квадратура, макар и разпадаща се.

105 „Непълноценна опозиция“ се получава по същата причина, поради която има и „непълноценна квадратура“ – има формално 172-3° между Плутон и Марс, но по знаци – не.

на дракона – подобрява работите на дома, в който той се намира, и при добри аспекти действува силно и към зенита и асцендента; той е особено силен в благоприятен смисъл, когато стои близко до асцендента. Долният възел – опашката на дракона – е неблаготворен и влошава работите на дома, в който се намира, като носи съответни затруднения и нещастия".

Голямата роля на лунните възли напоследък се подчертава и другаде, особено във Франция. Започналите враждебни действия в Средна Европа като че ли идват да потвърдят и тоя възглед, който впрочем съвсем не е нов, но който в последно време бе изгубил донякъде своето значение.

На 1. IX. т. г. долният възел се е намирал в 2° от Телец, следователно, в тесен съвпад със Сатурна, в почти точна квадратура с Плутона и в обсега на влияние на една непълноценна квадратура с Марс. Значи, имаме едно ново засилване на квадрата между Сатурн и Марс, както изобщо едно удвояване на опасния „Т"-аспект от страна на силно дисхармоничната опашка на дракона.

Ако речем да вземем в сметка и хармоничния горен възел, намиращ се в 23 от Скорпион, който хвърля по една квадратура към Плутона и Марса, и една опозиция към Сатурна, получаваме една от най-фаталните астрологични конфигурации – кръста.

Два дни по-късно, когато Луната достига позицията на съвпада между Сатурн и долния лунен възел и с това възбужда и засилва от своя страна споменатите кръстосани дисхармонии, конфликтът се разширява значително – Англия и Франция се намесват във войната[106].

[106] На 3 септември 1939 г. Англия и Франция обявяват война на Германия, след нахлуването ѝ в Полша. В историята тази война остава с прозвището „странна война", тъй като в самото начало тя фигурира само на лист хартия – без никакви реални бойни действия.

По всяка вероятност не е без значение, че отгоре на всичко тоя кръст засяга вторичните космични оси, едната, от които разделя знаците, които се управляват от Слънцето и Луната – Лъв и Рак, т. е. съединява 0° от Лъв с от 0° Водолей, а другата разделя знаците, в които светилата имат своя подем – Овен и Телец, т. е. свързва 0° от Телец с 0° от Скорпион.

Фиг. 2

1 септември 1939 г. – начало на враждебните действия между Германия и Полша.

По тоя начин, с привличането на споменатите два недобре изследвани астрологични фактори – Плутон и лунните възли – може да стане по-понятно настъпването на едно историческо събитие, за което не виждаме достатъчно предпоставки от гледна точка на астрологическата традиция.

При това положение би могло да се допусне, че взривните материали, символизирани от по-горе дадения кръст, на 1 септември са били възпламенени от сприхавата квадратура между Уран и Меркурий.

Макар, че не може да има съмнение върху опасностите, които крият тия влияния, ние смятаме, че е мъчно да се установи, дали искрата е дошла от космичните течения или от реакцията на хората. Трудността иде от обстоятелството, че ние нямаме мярка, за да определим точната сила на един астрален импулс.

Така, неведнъж е имало критични планетни съчетания, които са създавали някое драматично положение, без да доведат до голям конфликт. При гореизложените напрежения в началото на септември т. г. би могло да се очаква, и то с доста голяма положителност, една криза, евентуално и едно ограничено стълкновение, но едва ли война в такъв мащаб.

Нашето впечатление, прочее, е, че тоя път много държавници са се поддали като че ли твърде лекомислено на нажежената космична атмосфера. И неохотността, с която поне до днес – три месеца след избухване на конфликта – се водят военните действия на Западния фронт, иде да покаже, че в случая имаме работа с една война, която е предизвикана или поне ускорена от съдействието на човешкия произвол[107].

Чувствителни (арабски) точки в хороскопа.

Някои автори – К. Брандлер Прахт, Пикар[108] и др. – работят не само с планетите и лунните възли, но и с така наречените чувствителни точки в хороскопа. Ето мнението на Синдбад и д-р Вайс и по тоя въпрос:

„Често пренебрегваният пункт на щастието[109] в по-ново време се взима пак под внимание“.

---

[107] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 9-10, 1939 г.

[108] Вероятно става дума за един от двамата братя близнаци Пикар – Жан (Jean-Felix Piccard 1884-1963) или Огюст (Auguste Piccard 1884-1962).

[109] Пункт (точка) на щастието или още позната като Локус Фортуна.

Обикновено тоя пункт се получава като се прибави разстоянието между Слънцето и Луната в хороскопа към градусите, минутите и секундите на асцендента.

Според Синдбад и д-р Вайс тоя пункт ще подобри или влоши работите на дома, в който се намира, според неговите аспекти и според положението на планетата, управляваща неговия знак, т. е. неговия диспозитор. Както се знае, това положение на диспозитора се определя от знака и дома, в които той се намира, както и от аспектите, които получава.

„Ако, например, пунктът на щастието би бил в знака Телец, управляван от Венера, и последната – диспозиторка на пункта на щастието – се намира в 10. дом в знака Скорпион, то би трябвало тая позиция на диспозиторката Венера по знак, дом и аспекти да се вземе под съображение при оценката на пункта на щастието.

Чувствителните точки не заслужават според нашия опит внимание нито отстрана на начеващия, нито от напредналия“ (Синдбад – д-р Вайс).

„Чувствителните точки за даден хороскоп се получават обикновено, като се прибави към асцендента на хороскопа разстоянието, на което се намират в същия хороскоп две планети, които имат аналогия към дадено значение. Например, разстоянието между Сатурн и Марс, прибавено към асцендента, давало точката на смъртта, разстоянието между Меркурий и Луната – пункта на пътуванията и пр.

Ако качествата и съдбините на родения са познати, то при големия брой чувствителни точки е твърде просто за астролога, който не може да извлече нищо от другите фактори, да каже това, което тъкмо му подхожда. Ако, обаче, трябва да се преценяват непознати лица и съдбини, то изобилието на чувствителните точки само забърква и спъва интуитивната синтеза на тълкувателя, който с

малко, но изпитани опорни точки ще отиде много по-далеч. Хвалебствията за чувствителните точки са често пъти само маскиране на липсата на положително астрологическо знание“ (Синдбад – д-р Вайс).

Ако пунктът на щастието има някакво значение, то би могло да се допуска, че и останалите чувствителни пунктове, които се получават по същия принцип, не са лишени от смисъл. Трудността идва от обстоятелството, че астролозите не са на чисто нито по отношение броя на чувствителните точки, нито по методите за тяхното определяне. Ясно е, че в случая имаме една непроучена материя, с която засега не може да се работи, още по-малко в един елементарен курс, като настоящия.

Общо за елемнтарните астрологични комбинации.

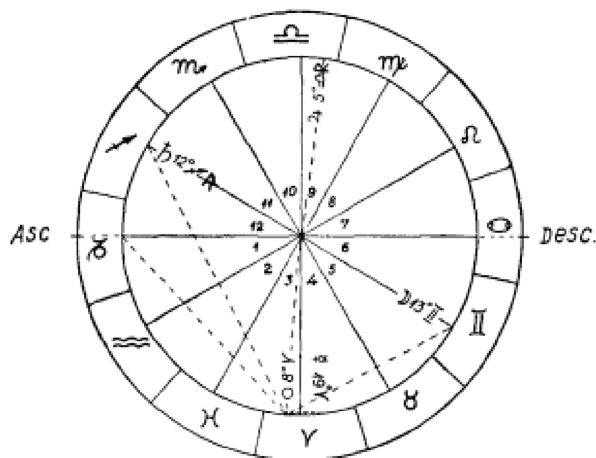
„В даденото по-горе изложение, дето бидоха преценени планетите в различните домове само според тяхното естество, не се касаеше за това, да дадем на начеващия изчерпателни сведения върху всички възможни въздействия, които могат да се установят по-точно само като се вземат предвид положенията на планетите по знаци и аспекти. Такива данни не са за начеващия; те могат да бъдат за него едва тогава от полза, когато той асимилира дадения тук материал; поради това ние можехме да дадем, естествено, само твърде общи опорни точки, съвсем не, обаче, една синтеза, която трябва да се вземе буквално.

По-дълбоките познания, с които може да се постигне тая цел, учащият се ще намери по-късно в астрологичната синтеза“ (Синдбад – д-р Вайс).

Примерно тълкуване на Сатурн в 12-ти дом.

Сега, нека се върнем към нашия пример – Сатурн в хороскопа, даден на **Фиг. 3**.

Трябва да се прецени неговото положение съгласно гореизложеното, значи, с оглед на домовете, обаче, без да се държи сметка за другите два астрологични фактора, т. е. нито за знака, в който се намира – едно отношение, което е вече разгледано, нито за аспектите, които той получава.

Фиг. 3

Във въпросния хороскоп Сатурн се намира в *12-ти* дом. Но понеже знаците, които той владее – Козирог и Водолей – заемат в тоя случай *1-ви* и *2-ри* дом, то трябва да го считаме като показалец на значенията и на трите дома, макар и в различна степен.

По начало, Сатурн би трябвало да се вземе тук като най-меродавен за дома, който заема и след това за домовете, в които владее, ако там няма някаква планета.

В нашия случай, обаче, във *2-ри* дом се намира Марс (неозначен във фигурата), който ще бъде меродавен на първо място за

значенията на тоя дом, ето защо Сатурн остава като показалец за *12-ти* дом, в който се намира, и за *1-ви* дом, който е зает от сатурнов знак и в който няма друга планета.

По изключение, понеже се касае за господаря на хороскопа, в тоя хороскоп Сатурн ще бъде по-меродавен за дома, в който владее, значи *1-ти* дом, и едва след това за дома, в който се намира – *12-ти* дом.

Това ще каже, че Сатурн по своето естество и космично положение ще характеризува преди всичко личността и живота на родения – *1-ви* дом – и на второ място неговите тайни неприятели, указани от *12-ти* дом.

В дадената таблица на Бейли, в която не се държи сметка за знака, в който планетата се намира, нито за аспектите, които получава, значението на Сатурна в *1-ви* дом се характеризува накратко така:

„Много затруднения и спънки в живота. Само голямо постоянство и търпение дават възможност за издигане“.

А пък за влиянието на Сатурн в *12-ти* дом, пак без оглед на знак и аспекти, там четем следното:

„Много тайни вражди, грижи и изпитания. Самотност и затваряне“.

От друга страна, обстоятелството, че господарят на хороскопа, т. е. господарят на знака, заемащ *1-ви* дом – Сатурн, се намира в друг дом – *12-ти* – показва, че той ще свърже предмета на *1-ви* дом – живота на родения със значенията на *12-ти* дом – тайни вражди, грижи и изпитания, усамотяване и затваряне.

Едва, обаче, след като вземем предвид космичното положение на Сатурн, т. е. неговото положение по знак и аспекти, ще можем да съдим, дали ще се смекчат или ще се засилят горните мрачни перспективи, както за бъдещите вражди, с които ще има да се справя

индивидът, така и изобщо за живота на родения, неговите изпитания и усамотяване.

С други думи, само с оглед на космичното положение на показалеца ще може да се прецени, дали, например усамотяването ще бъде наложено отвън на индивида, или пък той ще си го наложи сам, дали неприятелите ще увредят значително интересите на родения, или техните усилия ще останат безплодни, дали най-после те ще бъдат спечелени за приятелите и т. н[110].

[110] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 1, 1940 г.

Общо за аспектите.

Когато две планети са свързани с аспект, те действат задружно. При това те могат да си помагат или да си пречат една на друга. Естествено, в резултат се получават най-различни ефекти – от най-добри до най-неблагоприятни.

Трябва да предупредим, че сега засягаме една от най-трудните области на Астрологията, мненията, върху която още не са напълно установени.

Наблюденията са показали например, че хармоничните аспекти не всякога създават способностите, които обикновено се очакват от тях. И обратно, дисхармоничните аспекти не винаги съответствуват на недъзи в характера на индивида. Напротив, понякога те бележат някакво качество, което, обаче, се натъква на вътрешни или външни спънки при своето проявление.

Също така и постиженията при добрите аспекти не винаги са блестящи. От друга страна, успехът при лошите аспекти съвсем не е безусловно изключен, а само идва по-късно и след по-малки или по-големи затруднения.

Във всеки случай, много модерни автори, между които и председателят на дружеството на английските астролози – Картер[111] – признават, че характеристиките, които традицията дава за разните аспекти между две дадени планети с така наречените астрологични

---

[111] Чарлз Картър (Charles Ernest Owen Carter 1887-1968) е английски астролог и писател. Завършва право през 1913 г. в Лондонския университет, но се увлича по астрологията чрез книгите на Алан Лео. През 1922 г година става втория президент на Ложата на английските астролози. По негова инициатива започва издаването на тримесечно списание по Астрология от 1926 г., а през 1947 г. е съосновател на Факултета по астрологични науки, който съществува успешно и до днес. През 1955 г. предсказва смъртта си и наистина през 1968 г. на 81 години в Лондон той напуска земния си път.

афоризми, имат само относителна, а в много случаи – съмнителна стойност.

Ние ще се опитаме да дадем онова, което според мнението на меродавни автори може да се смята като по-сигурно или поне по-вероятно върху тая материя.

При преценката на един аспект трябва да се определят три момента: силата, качеството и посоката на влиянието му.

Сила на аспекта.

Тя е резултанта от силите на елементите, които влизат в състава на аспекта. Тия елементи, както се знае, принадлежат към четири категории:

1. силата на планетите според тяхната природа или естествен ранг.

2. силата на аспекта, който ги свързва; освен това, трябва да се вземат под внимание още и аспектите, които Всяка от двете планети получава поотделно.

3. силата на планетите според тяхното положение по знак, и

4. силата на планетите според положението им по дом.

Тук ще разгледаме първата и втора точка, тъй като нашата задача засега не е да правим пълна преценка на силата на аспекта с оглед на всички фактори, а само с оглед на два от тях – планетите и свързващия ги аспект.

Сила на планетите.

При равни други условия, аспектите на бързите, долни или вътрешни планети, т. е. тия, орбитите, на които са включени в орбитата на Земята, значи, Меркурий и Венера, са по-слаби.

Аспектите на по-бавните, горни или външни планети, разположени вън от орбитата на

Земята – Марс, Юпитер, Сатурн, Уран и Нептун – се смятат силни.

Силни са също и аспектите на светилата – Слънцето и Луната.

Сила на аспектната връзка.

Тя зависи от вида, точността и фазата на аспекта, т. е. от това, дали той се намира в период на образуване или разпадане.

а) Вид на аспекта.

Както е известно, разните аспектни форми имат различна мощ. Ние ще ги дадем наново в низходящ ред на тяхната сила:

Съвпад – 0° или 360°

Опозиция – 180°

Тригон – 120°

Квадрат – 90°

Секстил – 60°

Освен гореспоменатите големи аспекти, традицията познава и по-малки, следователно, по-слаби аспекти. Най-важният от тях е:

- *полуквадрат – 45°,* който представлява страна на правилен, вписан в Зодиака осмоъгълник. Слабо дисхармоничен. Обсег 3°:
- *полусекстил – 30°*, страна на правилен, вписан в Зодиака дванадесетоъгълник. Действие слабо хармонично, орбис 2°;
- *квадрат* и *половина – 135°,* слабо дисхармонично влияние, орбис 2°;
- 150° – влияние слабо дисхармонично, орбис 2°.

Към тия традиционни аспекти Кеплер бе прибавил между друго и:

- *хармоничния аспект от 72°* – страна на правилен, вписан в Зодиака петоъгълник, и
- *аспекта от 36°* – страна на правилен, вписан в Зодиака десетоъгълник.

Видни модерни астролози, следвайки примера на древността, работят само с първите пет големи аспекти, към които обикновено прибавят и паралела, когото разглеждат като един вид съвпад (виж главата за аспектите в „Астрологични елементи“).

За начеващия е не само достатъчно, но и във висша степен препоръчително да работи само с големите аспекти.

б) Точност на аспекта.

При равни други условия, най-силно действува, разбира се, точният аспект.

Като силен може да се смята един аспект, неточността, на който е по-малка от половината от допустимия орбис, а като слаб, когато неточността е по-голяма от тая мярка (виж главата за аспектите в „Астрологични елементи“).

в) Фаза на аспекта.

При равни други условия, както се знае, един аспект в приближаване е по-силен от един отдалечаващ се аспект.

Качество на аспекта.

То зависи от качеството на гореспоменатите негови четири компонента.

Естество на планетите.

Няма нужда да се доказва, че две добри планети (Слънце, Юпитер, Венера), две неутрални (Луна, Меркурий, Нептун), две дисхармонични (Сатурн, Марс, Уран) или две планети, принадлежащи на различни групи, ще наложат различен отпечатък върху качеството на аспекта, както и че този отпечатък ще бъде в духа на техния характер.

В тоя смисъл се казва, че влиянието на добрите аспекти между добри планети е добро, влиянието на лошите аспекти между лоши

планети е лошо, а влиянието на добрите аспекти между лоши планети или на лошите аспекти между добри планети е средно.

Както се знае, при аспектите се взимат в сметка освен планетите още и някои математически точки, като например лунните възли, т. е. пресечните точки на орбитата на Луната с еклиптиката.

Интересно е, че статистичната Астрология, която отхвърли някои приложения на традицията, потвърди значението на лунните възли, дори и това на възлите на някои други планети, с които традиционната Астрология въобще не работи (К. Крафт).

Приема се, че лунните възли не могат да хвърлят, а само получават аспекти от планетите. Това важи и за асцендента, т. е. пресечната точка на еклиптиката с източния хоризонт на дадено място в даден момент, а така също и за зенита – пресечната точка на еклиптиката с горния меридиан на дадено място в даден момент, които също са издържали проверката на статистичния метод.

Относно характера на тия астрономични места важат следните положения:

- на горния лунен възел се приписва – Юпитерово влияние, на долния лунен възел – Сатурново естество;
- асцендентът има отношение към здравословното, морално и интелектуално състояние на индивида, а
- зенитът – към социалното положение на същия[112].

Естество на аспектната връзка.

Вторият елемент при определяне качеството на един аспект е самата форма на аспекта.

Както се знае, хармоничните аспектни форми – тригон и секстил – при равни други условия, упражняват благотворно влияние.

Дисхармоничните – опозиция и квадратура – неблаготворно.

---

[112] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 2-3, 1940 г.

Съвпадът и паралелът действуват различно в зависимост от естеството на планетите, които ги образуват (виж главата за аспектите в „Астрологични елементи“).

Тук няма да разглеждаме качествата, които аспектите придобиват по силата на положението на планетите в останалите два астрологични фактори – знаци и домове, тъй като, както се каза, засега имаме работа с прости комбинации от два елемента.

Все пак ще засегнем бегло и другите, доколкото това е нужно, за да се избегне някое недоразумение.

Така, доста разпространено е схващането, че при хармоничните аспекти планетите проявяват добрите си качества, а при дисхармоничните аспекти – своите слабости.

За да си изясним въпроса, нека вземем преди всичко влиянието на дадена планета без оглед на някой определен аспект.

Каза се, че не само аспектната форма, а всеки фактор допринася по нещо за качеството на планетното влияние. Елементарната аритметика ни води към заключението, че ако четирите негови компоненти са положителни, ще получим много добър ефект; ако имаме три положителни срещу една отрицателна – въздействието ще бъде все още добро; при два положителни срещу два отрицателни фактори противоположните влияния биха се неутрализирали; обратно, имаме ли една положителна срещу три отрицателни компоненти, влиянието става лошо, за да стане крайно дисхармонично, когато всички елементи са отрицателни.

В действителност сметката не е толкова проста – нюансите са далеч по-многобройни от споменатите пет главни степени, но засега те са достатъчни.

При аспектите се налага, щото интересуващата ни аспектна връзка, поради нейното специално значение в случая, да се разгледа отделно като самостоен пети фактор.

Преценяването на влиянието на дадена планета с оглед на известен аспект ще стане въз основа на едно претегляне на петте компонента по начин, подобен на оня, по който определяме нейното общо влияние въз основа на четиритях фактора.

Според това, при добрите аспекти може да се получи от идеално влияние, когато планетите както по естество, така и по знак, дом, аспекти и връзки са хармонични, до твърде лошо – когато имаме лоши планети, поставени зле както по знак, така и по дом, зле аспектирани и само аспектната връзка е хармонична.

При лошите аспекти може да имаме от крайно лош ефект, когато всички 5 елемента са дисхармонични, до твърде добър, когато четири елемента са хармонични, с изключение само на петия – аспектната връзка.

Степента на доброто или лошо влияние ще зависи, очевидно, от отношението между положителните и отрицателните компоненти, влизащи в състава на аспекта. Естествено, колкото повече преобладават положителните елементи спрямо отрицателните в даден случай, толкова въздействието на аспекта ще бъде по-благотворно и обратно.

Ако е въпрос за относително най-меродавния фактор, то най-авторитетните астролози са наклонни да приемат, че това е не формата на аспекта, а знакът, в който се намира аспектиращата планета.

Поради важността на въпроса ще приведем и мнението на председателя на дружеството на английските астролози – Картер – по тоя въпрос:

„Нека напомним на астролога, че при всички преценки той трябва да държи точна сметка за знаците и домовете, в които се намират планетите. Също така и за другите аспекти, които те евентуално получават покрай тоя, който тъкмо разглежда.

Хармоничността или нехармоничността на трите фактори – планети, домове и знаци – е от най-голяма важност и една планета, поставена добре по дом и знак, може дори с един дисхармоничен аспект да действува все още твърде благотворно. Така че един лош аспект може да донесе добро, ако домът и знакът са благоприятни за дадена планета.

Обратно, хармоничният аспект на слаба планета ще може да донесе само малко добро. Това правило може да се разшири до твърдението, че един хармоничен аспект, като например тригон между Слънцето и Сатурн от знака Лъв (лоша планета, зле поставена по знак – б. н.) би било по-правилно и по-задоволително да се изтълкува в духа на казаното за дисхармоничните аспекти.

Не бих желал да отида толкова далеч да твърдя същото и за една благотворна планета, тъй като тя по своята природа е по-склонна към доброто. Тригонът между Слънцето и Юпитер от знака Козирог (добра планета в лошо зодиакално положение) е, очевидно, по-малко благоприятен, отколкото тригонът между Слънцето и Юпитер от знака Стрелец (добра планета в собствен знак), но все пак оставя едно благодатно влияние.

Обратно, струва ми се, че квадратурата между Слънцето и Юпитер от знака Стрелец (добра планета в своя знак) трябва да се прецени все още като благотворно влияние и дори една квадратура между Слънцето и Сатурн от знака Водолей (лоша планета в свой знак) не трябва да се смята като напълно вредна.

Само когато тия ограничения се помнят винаги, ще се види точността на следващото изложение и ще може да бъде приложено с успех.“ (Картер)

От горния цитат се вижда, че според Картера, при определяне качествата на аспекта трябва да се държи сметка за всички фактори, респективно за тяхното съотношение и че аспектната форма

отстъпва, по значение пред знака, в който се намира аспектиращата планета.

От друга страна трябва да се има предвид и обстоятелството, че лошото зодиакално положение на една планета може да се подобри значително от един хармоничен аспект или съвпад на една силна по знак планета и особено, ако последната е и по естество добра.

Посока на влиянието на аспекта.

„Всеки аспект, образуван от две планети, има винаги двойно значение в зависимост от това, дали ще го отнесем към единия или към другия партнер, една истина, която очевидно бе избегнала на старите астролози, ако се съди по ученията за влиянието на аспектите, които те са оставили.“ (Морен)

Ако например Слънцето и Сатурн са свързани с тригон, то едната посока ще бъде въздействието, което Слънцето упражнява върху Сатурна, другата – влиянието на Сатурна върху Слънцето, респективно работите, означени от него.

При това може да се случи, щото едната планета – добра по естество, в добро космично) по знак и аспекти) и земно положение (по дом) – да действа добре върху другата, докато последната, лоша по природа, зле поставена във всяко отношение, може да упражнява неблагоприятно влияние върху първата, дори и ако двете планети са свързани помежду си с хармоничен аспект[113].

[113] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 4-5, 1940 г.

Тълкуване на аспектите по аналогия. Планетни аналогии за професия, занимания и др.

Според Морен има две възможности за тълкуване на всяка от двете посоки на аспекта в зависимост от това, дали ще разглеждаме планетата, която хвърля интересуващия ни аспект.

1) сама по себе си, по проста аналогия; ако например господарят на хороскопа се намира в благоприятен аспект със Слънцето, то той би бил с това „детерминиран“ в слънчев смисъл към почести, достойнство и пр.;

2) от гледна точка на локалната детерминация на планетата, т. е. според значенията на домовете, в които се намира или владее аспектиращата планета.

Засега няма да разглеждаме втория начин, понеже той предполага привличането на третия астрологичен фактор – домовете.

Тълкуване на аспектите по аналогия се основава на правилото, че чрез аспектите планетите предават своите качества и слабости на аспектните си партньори.

За да определим това взаимодействие, трябва да си припомним значенията на планетите, както те са дадени, например според Сефариал, в главата за планетите в „Астрологични елементи“.

За улеснение ще приведем още няколко таблици от тоя род по Либра[114], Морен и Макс Хайндел, толкоз повече, че още навремето считахме дадените в „Астрологични елементи“ планетни характеристики за твърде недостатъчни.

114 Takens, Roelf - холандски астролог, роден 1862 г., който е по-известен с псевдонима си „Либра“ (C.Aq. Libra). Той е автор на книгата „Астрология и етика“, добре позната и преведена на различни езици. Подобно на много астролози от неговото време, Либра е повлиян от философията на Елена Блаватска. По професия е ветеринарен лекар, също е и художник.

Таблиците, които ще предадем по-долу, са попълнени или преработени според данни на Барле[115], Брандлер-Прахт, Бъргойн[116], Жюлевно[117], Кльоклер, А. Лео, Либра, Морен, Г. Радев, Сефариал, Синдбад -д-р Вайс, Д-р Фанкхаузер, Фламбар, М. Хайндел и Х. Щайн.

Ето и самите таблици:

Някои общи аналогии на планетите за жизнения път по Либра и др.

Слънце

хармонични – Слава, почести, достойнство, мощ, покровителство, успех в науки, изкуства и обществена дейност;

дисхармонични – Неуспешни предприятия или успех като изходна точка на разочарования и нещастия.

Луна.

хармонични – Популярност, обществена дейност, благоприятни промени и пътувания;

дисхармонични – Същите неблагоприятни или силно намалени, несигурни, колебливи и като изходна точка на разочарования и нещастия.

Меркурий.

Хармонични – Успех в научна, литературна, обществена и търговска дейност; кореспонденции, връзки, пътувания;

---

[115] Шарл Барле псевдоним на Albert Faucheux (1838-1921) – френски мистик, астролог и писател.

[116] Томас Бъргойн (Thomas H. Burgoyne 1855-1894) – шотландски мистик, астролог, писател. Основава Херметичното Братство на Луксор във Великобритания, а по късно се мести в Америка, където основава Херметичното Братство на Светлината.

[117] Жюлевно (1845-1915) – френски астролог, един от водещите представители на направлението за обновление на Астрологията.

дисхармонични – Неуспех в горните области, несигурно положение, разочарование, интриги, измами, загуби, съмнителен край.

Венера.

хармонични – Щастие, хармония, изкуство, популярност, любовни връзки, благоденствие, удоволствия, красота, лукс;

дисхармонични – Същото в по-малък размер и като изходна точка на разочарования и нещастия.

Марс.

Хармонични – Бойна слава, успех, дейност;

дисхармонични – Спорове, раздори, борби, вражди, клевети, грижи, ядове, рискове, разпиляване, ограбване, насилие, рани от изгаряне, порязване или ухапване, остри заболявания, нещастни случаи, пожари, разрушения, предателство, затвор, неуспех във военни предприятия, смърт, особено насилствена, война.

Юпитер.

Хармонични – Щастие, философия, религия, право, авторитет, почести, покровителство, изобилие, богатство, увеличение;

дисхармонични – Горните постижения в по-малък размер и с по-малки или по-големи затруднения или пък тяхната привидност и неуспех.

Сатурн.

хармонични – Наука, бавно, но постоянно издигане, стабилизиране, самоотричане, упорит труд, опитност;

дисхармонични – Служене, ограничение, пречки, интриги, борби, закъснения, застой, осуетяване, неуспех, разочарование, самотност, грижи, лишения, оскъдност, бедност, скръб, изпитания,

изкушения, депресии, падане от високо, осакатяване, премазване, хронически болести, унижения, нещастия, падане от обществено положение, обрати на съдбата, затвор, разрушения, отчаяние, насилствена смърт, позор, лош край.

Уран.

хармонични – Внезапно издигане, пионерски или романтичен живот;

дисхармонични – Несигурна съдба, отчуждаване, скъсване отношения, загуби, нервни заболявания, катастрофи, преврати, изгнание, трагедии.

Нептун.

хармонични – Необикновен тайнствен живот;

дисхармонични – Опиянение, илюзии, разочарование, интриги, измами, загуби, заточение, хаотично положение, душевни заболявания, затвор, престъпления.

Аналогии за професия, занимание и пр. по Морен и др.

Слънце.

хармонични – Най-високопоставени лица – държавни глави, посланици, ръководители на големи организации; покровители, хора на науката и изкуството – изобщо хора на зряла възраст;

дисхармонични – Лица, заемащи по-низки места в горните области; златари, мощни, но великодушни врагове, тирани.

Луна.

хармонични – Благородни дами, обществени функционери, медиуми, домакини, търговци (особено на течности), моряци, пътници-изобщо възрастни жени;

дисхармонични – Лица, подчинени на горните; пасивната народна маса.

Меркурий.

хармонични – Интелектуалци – учени, писатели, учители, особено филолози, експериментатори, критици, артисти, дипломати, адвокати, чиновници, оратори, журналисти, секретари, търговци, посредници, пътници – изобщо млади хора.

дисхармонични – Лица, заемащи второстепенни места в горните професии; измамници, крадци, мошеници.

Венера.

хармонични – Хора на изкуството, помирители, естети, любовници, търговци на луксозни предмети – изобщо млади жени;

дисхармонични – Бохеми, куртизанки, хора на необузданите наслаждения.

Марс.

хармонични – Борци за свобода и справедливост, хора на висшата техника, боравеща с огън и метали, хирурзи, организатори, критици, диктатори, военни, делови натури, хора, имащи работа с огън и метали – изобщо възрастни мъже;

дисхармонични – Огнени натури, бунтари, открити врагове, деспотични натури, милитаристи, експлоататори, разбойници, убийци.

Юпитер.

хармонични – Морал – философи, учени, държавници, висши чиновници,съдии, духовни лица, председатели на общества (особено благотворителни), покровители, миролюбци, големи търговци и финансисти, улегнали натури – изобщо хора на зряла възраст;

дисхармонични – Лица, заемащи по-нисши места в горните професии, хора на удоволствията, надути големци, лицемерни духовници.

Сатурн.

хармонични – философи, учени, изследователи, аскети, директори на мини, строители, пазители на пари и съкровища, земеделци – изобщо стари хора;

дисхармонични – Консерватори, нощни работници, хора на черния труд, гадатели, просяци, експлоататори, тайни врагове, палачи[118].

Уран.

хармонични – ясновидци, видни окултисти, пионери, революционери – или диктатори – реформатори, изобретатели, откриватели, хора на електротехниката и въздухоплаването – изобщо оригинални хора;

дисхармонични – Обикновени представители на горните категории, неврастеници, ексцентрици, демагози, асоциални типове.

Нептун.

хармонични – Мистици, идеалисти, хора на изкуството, космополити, утописти, медиуми – изобщо загадъчни хора;

дисхармонични – Слабоволни натури, маниаци, истерични хора, морфинисти, съзаклятници, измамници, шарлатани, престъпници.

---

[118] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 6, 1940 г.

Психологичните значения на планетите по М. Хайндел и др.

Слънце.

хармонични – Великодушие, благородство, творчество, артистични дарби, организаторски талант, идеализъм, възвишени стремежи, покровителство, щедрост, достойнство, авторитетност, честност, вярност, истинолюбие, откровеност, воля, солидарност, деловитост, жизнерадост, независимост, сериозност, спокойствие, енергия;

дисхармонични – Липса на всякаква амбиция, небрежност, самонадеяност, бомбастичност, тщеславие, страхливост, надменност, гняв, властолюбив, себелюбие, деспотичност.

Луна.

хармонични – Майчинска любов, градивни способности, мистични склонности, разсъдливост, доброта, религиозно чувство, магнетичност, въображение, чувствителност, възприемчивост, съзерцателност, кротост, мек, тих характер, скромност, приспособяване, общителност, обич към домашното удобство, но и към пътуванията, романтичност, послушност;

дисхармонични – Мечтателност, подражание, свенливост, равнодушие, болезнена чувствителност, меланхоличност, нерешителност, колебливост, безпокойство, боязливост, суеверие, непостоянство, детински характер, суетност, страхливост, недеятелност, небрежност, наивност, капризност, фантастичност, сервилност, необмисленост, безхарактерност.

Меркурий.

хармонични – Интелигентност, остроумие, находчивост, прозорливост, писателски дарби, ораторски способности, Логика,

финост, любознателност, убедителност, хитрост, схватливост, съобщителност, приспособимост, практичност, сръчност, бързина;

дисхармонични – Недеятелност, разсеяност, безпокойство, забравяна, бъбривост, повърхностност, непостоянство, капризност, любопитство, неодяланост, нахалство, глупост, сервилност, профаниране, скритост, демагогия, интриги, невярност, нечестност, лукавство.

Венера.

хармонични – Хармония, любвеобилност, самопожертвувателност, артистичност, доброта, нежност, помирителност, състрадание, милост, чувствителност, съзерцание, спокойствие, общителност, приспособяване, елегантност, гъвкавина, весел нрав;

дисхармонични – Нехайство, безредие, мекушавост, безгрижие, леност, тщеславие, простащина, разпуснатост, лекомислие.

Марс.

хармонични – Въодушевление, само пожертвувателност, самообладание, градивни способности, реформаторство, ненавист към робство и несправедливост, организаторски талант, предприемчивост, храброст, вярност, искреност, откровеност, самоувереност, решителност, бойкост, динамичност, деловитост, независимост, практичност, сила, бързина, дисциплина;

дисхармонични – Критичност, самонадеяност, лудешка смелост, амбициозност, недисциплинираност, прибързаност, нетърпеливост, разпиляване, непостоянство, нехармоничност, самохвалство, сладострастие, цинизъм, надменност, буен, раздразнителен, горещ, заядлив, повелителен, нападателен темперамент, своенравие, опърничавост, ревност, груб, гневен, дързък, нахален, див, необуздан

характер, необмисленост, безпътство, алчност, егоизъм, омраза, деспотичност, разрушителност, жестокост.

Юпитер.

хармонични – Великодушие, благородство, мъдрост, благоразумие, благотворителност, човеколюбив, милосърдие, честност, сърдечност, благосклонност, справедливост, религиозност, преданост, авторитетност, разбиране и прощаване, толерантност, откровеност, приветливост, тактичност, помирителност, спокойствие, уравновесеност, умереност, оптимизъм, общителност, съхраняване, приспособяване, почтителност, верност към закона;

дисхармонични – Човек на традицията, равнодушие, отлагане, надутост, разточителност, обич към удоволствията и външния блясък, тщеславие, самохвалство, лицемерна набожност, беззаконие.

Сатурн.

хармонични – Съвестност, самоотричане, справедливост, вярност, достойнство, дълбокомислие, предвидливост, преценяване, логика, съсредоточеност, методичност, тактичност, търпение, трудолюбие, солидност, постоянство, твърдост, издръжливост, сдържаност, независимост, сериозност, предпазливост, въздържание, обич към простотата, пестеливост, аскетизъм;

дисхармонични – Мълчаливост, затвореност, бавност, умора, свенливост, равнодушие, меланхолия, печал, нерешителност, навъсеност, недоволство, скептицизъм, обезсърчаване, съмнение, подозрителност, самоизмъчване, песимизъм, отчаяние, скъперничество, материализъм, студенина, упоритост, твърдоглавие, боязливост, страхливост, догматичност, консервативност, тесногръдие, егоизъм, строгост, скритост, ревност, завист, нетолерантност, деспотизъм, безсърдечие, безпощадност към себе си

и другите, неумолимост, подмолност, злоба, отмъстителност, суровост, разрушителност, жестокост, коварство.

Уран.

хармонични – Напредничавост, окултни интереси, реформаторски стремежи, изобретателност, интуиция, свободолюбив, обич към извънредното, независимост, критичност, оригиналност, романтичност, пъргавост;

дисхармонични – Недружелюбност, нервност, критикуване, непостоянство, опърничавост, ексцентричност, избухливост, фанатичност, невменяемост, порочност.

Нептун.

хармонични – Пророческо вдъхновение, мистичност, духовност, музикалност, сензитивност, чувствителност, любов към непонятното, въображение;

дисхармонични – Доверчивост, податливост на влияния, равнодушие, медиумичност, неврастеничност, истеричност, маниачество, хаотичност, хитрост, измамничество, нечестност, извратеност[119].

---

[119] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 7-8, 1940 г.

Главни значения и аналогии на планетите.

Роднински връзки и социални отношения.

Главно според Морен

Слънце – Баща, мъж, водач – изобщо възрастни хора.

Луна – Майка, сестра, приятелка, съпруга, вдовица, дъщеря, леля, слугиня, неприятелка, публика – изобщо възрастни жени.

Меркурий – По-млади братя, другари, слуги – изобщо млади хора

Венера – Майка, сестра, любовница, съпруга, дъщеря – изобщо млади жени.

Марс – По-стари братя, мъжът, героят, кавалерът, открити врагове – изобщо хора на средна възраст.

Юпитер – Началници, учители, приятели, понякога деца – изобщо хора на зряла възраст.

Сатурн – Предци, дядото, бащата, по-стари братя, слуги, самотници, селяни, просяци, бедните народни слоеве, тайни врагове – изобщо стари хора.

Уран – Окултисти, изобретатели, пионери, реформатори, революционери, романтични натури – изобщо оригинални хора.

Нептун – Медиуми, утописти, измамници – изобщо тайнствени личности.

Места.

Главно според Морен

Слънце – Дворци, домове на водачи.

Луна – Природа, гори, море, вода изобщо, дом, улици, площади, публични места.

Меркурий – Учебни заведения, библиотеки, книжарници, печатници, редакции.

Венера – Градини, ливади, гори, места за удоволствия, театри, концертни зали и пр.

Марс – Леярници, ковачници, фабрики за оръжие, металургически юзини, арсенали, крепости, касапници и пр.

Юпитер – Палати, особено тия за правосъдието, черкви, учреждения, банки, паметници.

Сатурн – Земя, постройки, особено стари, недвижими имоти, рудници, кладенци, усамотени места, пустини, затвори, болници, клоаци, развалини, гробища, позорни места.

Уран – Модерни средства за съобщение – тренове, трамваи, автомобили, особено авиация; електрически инсталации.

Нептун – Места за окултни занимания, клубове за морфинисти и пр., болници, лудници.

Кратка характеристика на планетите.

Според Барле, Кльоклер, Г. Радев, Синдбад – д-р Вайс и др.

Слънце – Първична сила, жизнена енергия, топлина;

Блясък, слава, мощ, организация;

Човешкият дух, индивидуалност, воля, творчество, изкуство, истинолюбие, великодушие, идеализъм, щедрост, чистота, смелост, деловитост, жизнерадост, гордост, властолюбив, деспотизъм.

Луна – Ритмични процеси, растителна сила, плодородие, наследственост, формуващ принцип;

Промени, пътувания, популярност, общественост, болести на лимфатичната система;

Душата, човешката личност, майчински чувства, разсъдливост, въображение, пасивният женски принцип, възприемчивост, мекота, религиозност, медиумичност, скромност, свенливост, колебливост, приспособяване, подражание, романтика, равнодушие, флегматичност, боязливост, меланхолия, капризност.

Меркурий – Движение, съобщителни и транспортни средства – пътища, телеграфи, телефони, книги, вестници, документи, кореспонденция;

Размяна, посредничество, търговия, пропаганда, връзки, нервни болести;

Практически ум, интелигентност, литература, критика, прозорливост, пъргавост, сръчност, хитрост, капризност, любопитство, повърхностност, непостоянство, демагогия, измама.

Венера – „Малкото щастие“ – Хармония, ритъм, цъфтеж, красота;

Удоволствия, лукс, връзки, венерически болести;

Любов, милосърдие, доброта, чувствителност, нежност, миролюбив, изкуство, общителност, веселие, гъвкавост, разпуснатост.

Марс – „Малкото нещастие“ – Двигателна енергия, огън, желязо, кръв, бързина; Борба, спорове, разпиляване, кражба, насилие, остри заболявания, разрушение, смърт;

Храброст, предприемчивост, амбиция, дисциплина, нетърпение, гняв, страсти, ревност, егоизъм, необузданост, омраза, жестокост.

Юпитер – „Голямото щастие“ – Равновесие, съхраняване;

Изобилие, авторитет, покровителство, философия, религия, право, здраве;

Висш разум, благородство, доброта, морал, достойнство, честност, толерантност, миролюбив, откровеност, любов към наслажденията, суетност, надутост, лицемерна набожност.

Сатурн – „Голямото нещастие", планетата на съдбата – Време, старост, минало, традиция, тежест, студ, свиване, кристализация, костна система, сухота, покой, тишина, тъмнина.

Стабилност, трайност, служене, съпротива, осуетяване, ограничение, оскъдност, лишение, съблазън, изпитание, грижи, депресии, разочарование, самоизмъчване, скръб, обезсърчение, самотност, падане, хронически болести, обрати на съдбата, унижение, затвор, разрушение, отчаяние, смърт;

Мъдрост, логика, предвидливост, самоотричане, справедливост, трезвост, напрежение, твърдост, постоянство, труд, концентриране, вдълбочаване, търпение, методичност, мълчание, простота, въздържание, свенливост, бавност, равнодушие, аскетизъм, консерватизъм, скъперничество, страхливост, тесногръдие, песимизъм, съмнение, подозрение, роптание, строгост, материализъм, егоизъм, ревност, омраза, коварство, жестокост.

Уран – Необикновеното; неочаквани събития, експлозии, земетръси;

Реформи, раздяла, нервни заболявания, катастрофи, преврати, революции;

Интуиция, окултни склонности, напредничавост, свободолюбив, изобретателност, оригиналност, ексцентричност.

Нептун – Тайнственото; наркотични средства; море, течности;

Новаторство, интриги, съзаклятия, душевни заболявания;

Висша любов, мистика, вдъхновение, медиумичност, болезнена чувствителност, илюзии, податливост на влияния, измама, хаотичност.

Към горното трябва да направим следните бележки:

Дадените таблици не би трябвало да се вземат буквално. Преди всичко, в едно късо изложение не могат да се дадат всички възможни аналогии на планетите, а още по-малко техните нюанси.

Тълкувателят тук има случай да покаже своята съобразителност. Ето защо, би било добре, планетните характеристики да се усвоят по дух и да се прилагат по смисъл.

Много естествено, всички изброени значения на дадена планета няма да се използват едновременно. Кои именно от тях ще дойдат под съображение в конкретния случай, ще трябва да се види от другите астрологични фактори – домове, знаци, аспекти.

Нека вземем за пример значенията на Луната от таблицата за роднински връзки. От самосебе си се разбира, че в един и същи хороскоп тя няма да представлява и майката, и съпругата, и дъщерята и пр., а само една или друга от тях. Така, ако Луната се намира в първи дом на тоя хороскоп, тя ще характеризира преди всичко самия индивид, неговата „личност“, в *3-ти дом* – сестрата, в *4-ти* – майката, в *5-ти* – дъщерята, в *6-ти* – слугинята или публиката, в *7-ти дом* – съпругата, в *11-ти* – приятелката, а в *12-ти* – неприятелката на индивида[120].

[120] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 9-10, 1940 г.

Тълкуване на аспектите.

Тъй като въпросът е твърде труден, ние ще започнем с няколко най-прости примери, които заемаме от „Астрологичните елементи“ на Синдбад – д-р Вайс.

За повечето от изучаващите Астрология твърде разпространените разни учебници с астрологични афоризми за тълкуване на хороскопа са повече от вредни. Те насърчават злоупотребата да се разлага хороскопът на фактори, които никога не могат да се разделят един от друг. Учениците преписват буквално афоризмите от такива ръководства и след това ги нареждат безкритично според някоя механическа схема, без да държат сметка за противоречията, които произлизат от това (и които обикновено биват приписвани на характера на индивида, вместо да се разложат в по-висшето единство на синтезата).

Тоз, който иска действително да научи Астрология, първо трябва да научи добре естеството на планетите, както и на знаците и домовете, чрез които те се проявяват. След това идва под съображение влиянието на различните аспекти, които особено трудно се подават на преценка, една задача, която едва вторият том на нашата серия ще може да изясни според принципите на Морен[121], тъй като тя предполага основното познаване на астрологичните елементи.

Между това, ние ще дадем на ученика опорните точки, които му са понятни засега, за да има представа, как могат да влияят и какви вариации могат да произвеждат отделните аспекти поне при показателя на живота. (Както се знае, показател на живота се смята

[121] От тези думи се подразбира, че втори том е бил замислен и вероятно е подготвян за публикуване, но до нас не е достигнало нищо.

господарят на знака, който е изгрявал на източния хоризонт в момента на раждането).

Бейли препоръчва в своите частни лекции, всяка планета да се разглежда като един принцип, (чието естество може да се схване от неговите качества, дадени в характеристиките на планетите). Ако две планети са в аспект, това може да означава три неща, в зависимост от това, дали те са в съвпад, в добър или пък в лош аспект помежду си.

В случай на съвпад двата принципа действуват заедно, а когато са хармонични, това става в благоприятен смисъл, ако са дисхармонични – в неблагоприятен смисъл, създаващ дисхармония и раздор.

Ако двете планети са лоши или зле поставени по знаци, трептенията, които произлизат от този съвпад, ще повлияят неблагоприятно и обезпокоително върху живота на индивида. Ако такива планети са противоположни по същество, то това може да значи един конфликт на два принципа, от които в края на краищата единият ще се окаже по-силен, което трябва да се прецени от силите или слабостите на съответните планети.

В случай на добри аспекти, принципите, които идват под съображение, ще си сътрудничат хармонично, ще си помагат взаимно, ще произведат хармонични трептения, а чрез тях таланти, заложби, помощи и случаи за успех.

При неблагоприятни аспекти тия принципи работят един против друг, създават дисхармонични трептения, недъзи в характера и предразположенията, затруднения и спънки за успехите. Лоши аспекти на лоши планети са крайно неблагоприятни, на добри планети или планети, които са поставени добре по знак – слаби, а в някои случаи – съмнителни.

Нека няколко примера направят по-нагледно това теоретично изложение.

Съгласно дадените аналогии, Слънцето между друго означава и безсмъртната индивидуалност, волята, а Марс – желанието. Съвпадът на двете – като вземем по едно значение за всяка планета – би означавал конфликт между волята и желанието и те или ще дойдат най-после до сдружаване, примирение, или едното ще победи другото, волята – желанието или обратно.

В лош аспект те ще упражнят дисхармонични, разрушителни влияния, които вредят на качествата и възможностите за успех. Освен това, видът на тия въздействия ще трябва да се прецени различно в зависимост от това, дали Слънцето или Марс в даден хороскоп е показател на живота. Ако обаче, никоя от тия планети не е показалец на живота, а на други работи, например на тия на *2-ри* или *6-ти* дом, то дисхармоничните влияния, произлезли от аспектите, не ще се отнасят вече до качествата, а до парични работи или болести.

При добри аспекти настъпват в същия смисъл противоположни ефекти.

Виждаме, следователно, колко е повърхностна методата, която се употребява почти навред, да се преписват просто като характеристика на родения дадените в учебниците данни, които са получени само от хармонията или дисхармонията на два принципа в тяхното общо влияние върху първи дом. Същото важи за всички други планети и техните аспекти.

Ние ще дадем за изяснение още няколко други примери, които трябва да се съставят при същите предпоставки.

Меркурий и Марс, интелект и желание. В съвпад, интелектът се динамизира от желанието и става или слуга на желанието, което би го направило склонен към преувеличения, лъжи, дори, може би, към кражба, или интелектът ще победи желанието, което ще даде интелектуална сила, острота, деятелност и будност.

Меркурий и Юпитер, интелект и мъдрост. Съвпадът ще бъде почти винаги добър и ще благоприятствува за една от най-висшите прояви на интелекта. Лошите аспекти показват, че интелектът е в конфликт с мъдростта, което дава скептицизъм и неспособност да се преценяват нещата в техните истински отношения.

Меркурий и Сатурн, последният в неговата най-висша октава, дето той означава справедливост. Добрите аспекти правят интелекта да разсъждава справедливо, съвестно и грижливо; в изроден вид, едно твърде силно чувство за справедливост може да се изрази в строгост, педантична точност и неотстъпчивост.

Венера и Марс, висше чувство и желание. Съвпадът ще означава победа на едното над другото според това, коя планета е по-силна и коя е показалец. При неблагоприятни аспекти ще имаме една постоянна борба между двете...

От това крайно опростяване се вижда вече, колко е необходимо, ученикът да се научи сам да мисли и да прави синтези и колко малко би му се услужило, ако му се дадат любимите рецепти за всички възможни аспекти, които, ако се преценяват безкритично и се преписват буквално, за един определен хороскоп могат да доведат само до грешки и фалшиви диагнози.

Една от най-простите синтези, която далеч още не е изчерпателна, е преценяване на аспектите според знаците, в които двете планети се намират, особено според знака на планетата, която образува аспекта чрез приближаване.

Юпитер в Рак, образуващ една опозиция чрез приближение към Марс в Козирог, съвсем не трябва да се прецени лошо, тъй като и двете планети са в подем и добрата планета създава приближаващия се аспект, Марс в Рак, а Юпитер в Козирог, особено, ако Марс създава приближаващия се аспект, би действувал напротив съвсем решително неблагоприятно.

От тоя съвсем прост случай става ясно, колко би сбъркал ученикът, ако би преписал просто това, което е казано за Юпитер опозиция Марс в ръководствата. Самостоятелното мислене е необходимо, следователно, дори и в най-простите случаи, тъй като никой учебник не може да даде всички възможности, които безкритичният би желал да препише при тълкуването на един хороскоп. Към това идва още един нов фактор, който затруднява синтезата и умножава възможностите за комбинации.

И диспозиторът на планетите, които дохождат под съображение, това е господарят на знака, в който те се намират, трябва да бъде взет под внимание при преценката на аспектите, особено при аспектите на Слънцето, Луната и Меркурий. Ако диспозиторът е в добро положение, той действува много благоприятно върху синтезата, която трябва да се направи, ако е в лошо положение, напротив – неблагоприятно“[122].

[122] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 1, 1941 г.

V. „ТАЙНАТА НА НОСТРАДАМУС“ – КНИГА НА П. В. ПИОБ

Тайната на Нострадамус.

Нострадамус е безспорно една от най-загадъчните личности в историята. Името му за едни е било шарлатанство, а за други – на най-висше прозрение. Сигурно още не е дошъл часът, когато ще може да се снеме булото, което скрива неговата тайна. Ето защо целта на настоящото изложение е само да изнесе някои от резултатите, получени при изследванията в тази област. И ако читателите не намерят в нашите статии онова, което са очаквали, ние се надяваме, че те ще имат възможност да получат поне отчасти представа върху една колкото интересна, толкова и тъмна [*неизяснена*] проблема.

Мишел дьо Нотрдам, с името на когото обикновено се свързват прочутите предсказания, е роден на 14/23 декември 1503 г. в Сен-Реми-ан-Прованс[123]. Потомък на покръстен еврейски род, който е дал много учени лекари и математици. Самият той е завършил медицина в университета в Монпелие, а по-късно е бил професор по математика в Салон-ан-Прованс[124] и другаде. По покана на марсилските първенци той взема дейно участие в борбата против чумата през 1546 г. както като лекар, така и като щедър дарител.

След загубата на първата си жена и двете си деца Нострадамус се отдава на своите любими астрономически и окултни занимания. През 1555 г. той издава първите няколко центурии, „които той е пазил дълго време, без да желае да ги публикува“, както казва неговия биограф[125]. Успешните му почти чудотворни лекувания и сбъдването на някои предсказания, специално необикновената смърт на Хенрих II през 1559 г., описана с подробности в центуриите (I, 35)[126], са му

[123] Малък град в югоизточна Франция, недалеч от Марсилия.
[124] Град на 43 км северозападно от Марсилия.
[125] Не е много ясно за кой биограф точно става дума, вероятно д-р Вьолнер и неговата книга „Мистерията на Нострадамус“, за която по-късно се споменава.
[126] В превод на руски XXXV стих от Центурия I звучи така:

създали още приживе широка известност и връзки с всички европейски [*кралски*] дворове. Той е имал небивалата за онова време да бъде посетен в Салон от Карл IX[127], който го назначил за придворен лекар и астролог. Въпреки това, Нострадамус като истински окултист, е водил един твърде прост и скромен живот и след смъртта си на 2.VII. 1566 г. е оставил у своите съграждани спомена за един необикновен човек както по учеността си, така и по своята благотворителност и човечност.

От 1550 до 1567 г. Нострадамус е издавал всяка година алманаси с предсказания, които обаче са изгубени. Световната му слава се дължи на други три книги, които той ни е завещал, а именно:

1. Десет центурии, т.е. десет глави от по сто четиристишия; изключение прави само седмата, която има само 42 четиристишия в първите издания, или 44 в по-късните;

2. Неговите „Пророчества“ съдържащи 141 четиристишия се считат като продължение на десеттях центурии;

3. Освен това има и „Други предсказания на М. Нострадамус“, които съдържат 58 шестстишия.

В своя „Предговор до моя син“ Нострадамус споменава изрично, че предсказанията по време и по място са направени въз основа на астрономически изчисления и само имената на лицата и на местата са резултат на интуитивно прозрение. Той се е ползвал при това „от няколко тома, които са били пазени тайно през дълги векове“

„Молодой Лев победит старого
На поле боя, во время одиночной дуэли,
В золотой клетке ему выцарапают глаза.
Два флота соединятся в один, потом он умрет страшной смертью“.

[127] Карл (Шарл) IX (1550-1574) – третият син на Хенри(Анри) II и Екатерина Медичи, предпоследния крал на Франция от династия Валуа. Неговото владение се характеризира с многочислени религиозни войни. Той става печално известен с масовото избиване на хугенотите през Вартоломеевата нощ.

и, които той е трябвало да изгори, „за да не се злоупотреби с тях в бъдеще“.

Последните центурии са били публикувани през 1558 г. според д-р Вьолнер пророчествата са взети от алманасите от 1550 до 1567 г., а „шестостишията“ са излезли през 1605 г. Има доста издания на „Истинските центурии и пророчества на М. Нострадамус“. Като едно от най-меродавните се сочи амстердамското – от 1668 г.

Съчиненията на астролога от Нотрадам са написани на средновековен френски език, но е употребен не френският, а латинският синтаксис. Текстовете изобилстват с астрологически термини и алегории от всякакъв вид. В това отношение не правят изключение и въведенията, написани в проза: „Предговор до моя син“, който е увод към първите седем центурии, както и „Писмото до Хенрих II“, което служи за предговор към останалите. И двата тия документи са се считали за непреводими[128].

От предсказанията в стихотворна форма само някои места от центуриите са по-понятни. „Пророчествата“ са много по-мътни от центуриите, а „шестостишията“ просто не се поддават на дешифриране.

С една дума, всички работи на Нострадамус по-скоро отблъскват със своята хаотична неясност. Впрочем, тъкмо това е било намерението на автора, както е подчертано няколкократно в двата предговора. По-точно казано, мъглявият език е само една от многото мерки, които целят да направят Нострадамусовото литературно наследство, колкото е възможно по-недостъпно[129].

---

[128] Двата предговора, както и 12-те Центурии могат да се видят в Приложение, преведени на руски.
[129] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 8, 1941 г.

Първото дешифриране на Нострадамусовата система.

Подтикнати от отделни сбъднали се предсказания редица тълкуватели – Шавиньи[130], Гинò, Лувикан, Буис, Барест[131], Торне[132], Льо Пелтйе[133] – са се опитали да проникнат в съчиненията на Нострадамус. Някои от тях (напр. Льо Пелтйе и др.), че са открили маса текстове, които се отнасят до минали, па дори и до бъдещи събития. Оптимизмът на тия изследователи сигурно не е твърде оправдан. В писмото си до Хенрих II Нострадамус сам забелязва, че „повечето от пророческите четиристишия са така тежки, че не ще може да се намери път към тях, а още по-малко ще може да се намерят такива, които ще могат да се тълкуват (предварително)“.

От друга страна по-скептично настроени автори са отишли в друга крайност, като са отрекли всякаква стойност от Нострадамусовите предсказания (Аделунг[134], Шлайден[135] и др.).

Най-нови и най-сериозни изследвания идват обаче да възстановят честта на автора на центуриите. Така според астронома д-р Вьолнер Нострадамус е бил „един от малцината, които са знаели прастарото тайно учение за връзката между мит, история и движение на звездите“. Неговата книга „Мистерията на Нострадамус“[136] (1926) е едно солидно научно изследване, но то още не носи разрешение на проблемата.

---

[130] Jean-Aimé de Chavigny (1524?-1604?).
[131] Eugène Bareste (1814-1861).
[132] H. Torné.
[133] Anatole Le Pelletier.
[134] Johann Christoph Adelung (1732-1801)
[135] Matthias Jakob Schleiden (1804-1881)
[136] Das Mysterium des Nostradamus. 151 Seiten. Astra-Verlag H. Timm, Leipzig und Dresden, 1926

Трябвало е изглежда един човек, който се чувства у дома си както в областта на официалната наука, така и на окултна почва, за да ни доближи на разстояние до тая вековна загадка. Честта се падна на П. В. Пиоб, председател на конгреса по експериментална психология през 1910 г. и председател на „Дружество за древните науки“ в Париж. Той е писал редица трудове на научни на окултни теми. Обстоятелството, че е бил в свитата на бившия председател на френската република – Милеран[137], говори че първият дешифратор на центуриите е ценен не само от представители на научната мисъл, но и от хора на „реалната политика“.

Една година след д-р Вьолнер Пиоб публикува книгата си „Тайната на Нострадамус“, която хвърля макар и непълна, но все пак задоволителна светлина върху въпроса. Ние ще се опитаме да предадем в следващите статии по-същественото в тоя труд. Тук ни се налага обаче да отбележим едно обстоятелство. Докато в други съчинения на Пиоб не липсва нито системност, нито яснота, изложението в „Тайната на Нострадамус“ се отличава с несистематичност, откъслечности и дори загадъчност. Би рекъл човек, че и Пиоб е сторил достатъчно, за да направи по възможност по-трудно едно резюме на неговите проучвания.

Ето в няколко думи и историята на тия проучвания. През есента на 1923 г. Пиоб се е заинтересувал от творенията на Нострадамус. За изходна база той взема двете библейски хронологични таблици, които са дадени в писмото до Хенрих II. След няколко месечна методична работа Пиоб е изнесъл в една сказка, държана на 20. I. 1924 г. ., резултата на своето изследване. Това е бил така нареченият „ключ на Катерина Медичи“.

---

[137] Александър Милеран (1859-1943) е френски политически деятел, президент на Франция от 1920 до 1924 г.

Тоя шифър, обаче, отказва да работи, щом се стигне до „хиляда седемстотин деветдесет и втора година, годината, която ще се смята като обновление на века“, както казва Нострадамус.

Изглежда, че тоя ключ е бил поверен на Катерина Медичи и Хенрих II и е трябвало да спре преди детронирането на Людвик XVI[138] през 1792 г., за да не бъде огорчено управляващото съсловие от следващите след това време събития във Франция.

Пиоб не обяснява, как е успял да възстанови нишката на дешифрирането. По-интересно е, обаче, обстоятелството, че тя пак се прекъсва през 1924 год., т.е. тъкмо по времето на първия сериозен опит за разбулване на мистерията около центуриите.

Впрочем, както можеше да се очаква, Нострадамусовите съчинения, като типично херметични творби, е трябвало да имат повече от един ключ. Сам Пиоб още през 1924 год. е бил на чисто по тоя въпрос. Нищо повече, осланяйки се на един куплет от центуриите, той е изтъкнал дори изрично в споменатата сказка, че „пророчествата на Нострадамус ще бъдат разбрани през 1927 год.“

И наистина, след няколко годишен упорит труд авторът е дошъл до нови открития. Тук не се касае вече за игра с числа, както при ключа на Катерина Медичи, а за геометрични конструкции.

Пиоб докладвал за тая работа, която той смята от втора степен, в две сказки, едната от които – уводната – се е състояла на 20. II. 1927 г., а втората на 15. III. с.г.

В „Тайната на Нострадамус“ авторът излага, макар и крайно сдържано, именно тия два ключа, като споменава и за една работа от трета степен, запазена за по-късно, която представлявала най-висшето тълкуване на Нострадамусовите предсказания, „за

---

[138] Людвик (Луи) XVI (1754-1793) е последният крал на Франция преди Френската революция, осъден и екзекутиран чрез гилотиниране.

разбирането и използването на което“, обаче, трябвало „известна математическа, а също и известна душевна подготовка“.

Изглежда, че Нострадамус е предвидил и дешифрирането на своите предсказания. Като говори за разните опити в това отношение, някои от които крайно лоши, той прибавя, че „трябва да се стигне до 1923 г., за да се намери най-силната атака“.

Другаде (I, 48) той допълва:

„Щом минат 20 години под господството на Луната...

Тогава трябва да се изпълни и оповести публично моето пророчество“.

Според астрологическата традиция, един лунен цикъл трае 19 години, така че 20×19 = 380 год. Като се прибави тоя период към датата на предговора към центуриите – 14. 03. 1547 год., получаваме 14. 03. 1927 год.

Пиоб заявява, че сказката, в която той е изнесъл първото по-пълно дешифриране на Нострадамусовото литературно наследство по съвсем независещи от неговата воля обстоятелства се е състояла на 15. 03. 1927 год., т.е. веднага след изтичане на срока, предсказан в центуриите[139].

[139] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 9, 1941 г.

Хронокосмографската система на Нострадамус.

Нострадамус не скрива, че неговите съчинения са изплетени от „хитрости, примки и машинации“ (IV, 6). Не е случайно следователно обстоятелството, че е трябвало да изминат близко четири века, за да се разбули донякъде мистерията около прочутите предсказания.

Сам Пиоб е успял едва след много труд да преодолее една след друга доста прегради, които пазят центуриите от погледа на непризвания. Тук не се касае при това само за безбройните алегории, с които читателят се сблъсква на всяка крачка. От изследванията на Пиоб се оказа, че те съвсем не са единствените, нито най-големите трудности, които трябва да се превъзмогнат в случая.

Пиоб открива, че френският текст на предсказанията е една илюзия и че цялото съчинение трябва да се преведе преди всичко на латински език. Това е първата голяма тайна. Като се има пред вид, че някои латински думи имат двояко значение, няма да ни се види чудно, че понякога в латинския превод се получава съвсем различен смисъл от тоя на френския текст. Например, Нострадамус се забавлява да пише: „L’abri de l’heureux de Bourbon“ (шестостишие 34), един израз, който би следвало да означава „жилището на щастливия бурбонски.“ Пиоб го превежда на латински с: „tectum secundi Bourboniensis“ което дава истинското знание на фразата, а именно: „жилището на втория бурбонски (династичен) клон“.

Коментаторът установява по-нататък, че всеки стих трябва да съдържа точно 6 думи в латинския превод. В случай че се явят пет, една от тях трябва да се раздели, за да се получи истинският смисъл на предсказанието.

Друга тайна на Нострадамусовите творения е, че стиховете не са свързани помежду си. Изключение правят само някои три и

четиристишия, които образуват началото на дадена верига стихове, и някои двустишия, които бележат края или една спирка в развитието на същата. Нострадамус нарича групата от тия два стиха – „стена“, а тия от 3 или 4 стиха – „стълбове.“ Той мисли при това, продължава Пиоб, за стени и стълбове на храм, тъй като общата конструкция на веригата на стиховете строи наистина храм. Тия свързани стихове са именно, които представляват сравнително по-ясни места сред останалите „тъмни текстове“.

Във всички други случаи трябва да се намери връзката между стиховете. Обаче, съгласно играта на числата, които образуват веригата, понякога стихът не се чете, понеже представлява земни или небесни координати, понякога той не трябва да се превежда, а само някои от неговите букви се разполагат върху такъв и такъв многоъгълник, за да дадат едно име на лице, понякога трябва да се преведе само 1/2, 1/3, 2/3 или само 1/6 от него „според мястото, което той заема при маневрата на геометричната конструкция“ или дори стихът трябва да се чете в обратен ред и то не само думите, но и буквите на думите, за да съставят едно име. Това се случва всеки път, когато един стих съвпада с една точка от връщане на веригата.

Първоначално Пиоб е открил реда на стиховете, както и времето на събитията с помощта на двете хронологически серии, дадени в писмото до Хенрих II, т. е. с ключа на Катерина Медичи. При това, като изходна дата за първия период, който свършва през 1792 г., той е взел 14. 03. 1547 г. За начална дата на втория период, който прекъсва през 1924 г., е взел 21. 01. 1793 г., т. е. деня на гилотинирането на Людвик XVI, едно обстоятелство, което пропуснахме да споменем в миналата статия.

В „Тайната на Нострадамус“ Пиоб говори главно за един ключ от втора степен – геометричен начин за тълкуване, върху който са дават, обаче, твърде оскъдни, неопределени изглежда, нарочно

несистематизирани данни. В настоящето изложение ще се опитаме да резюмираме тия данни, като пропущаме твърде интересни подробности.

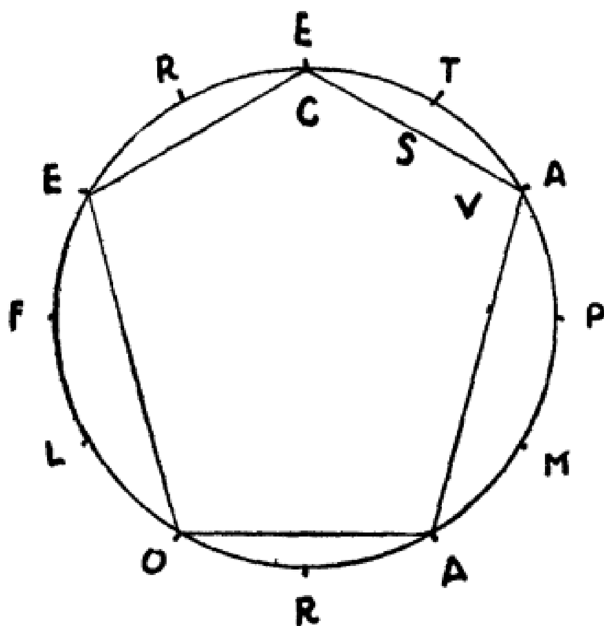
Собствено, ще трябва да започнем с една подробност – с анализа на един от стиховете, от които изхожда коментаторът. Това се налага от една страна, понеже тоя стих крие основният елемент на геометричния начин на тълкуване, и от друга страна, за да се получи една представа за Нострадамусовия метод на работа, за трудностите, с които е трябвало да се справя Пиоб, както и за сдържаността на последния, когато дава обяснения.

„Floram patere, enter camp foy rompue“ (22 куплет от „Предсказанията“)

Сам коментаторът смята, че в тоя стих няма нищо понятно. Ясно е само, че първите две латински думи, дадени с курсив, както Нострадамус обикновено дава формулите, трябва да се вземат отделно. Когато не може да се направи друго, мисли по-нататък Пиоб, може да се броят буквите. Във въпросните две латински думи те са 12. А всеки начинаещ астролог знае ролята на това число в окултните науки. Пиоб разполага прочее, тия букви върху един кръг и получава едно зодиакално деление (**Фиг. 2**). След това той съединява гласните букви и добива един неправилен, но симетричен петоъгълник. В него Пиоб открива „Гроба на великия римлянин“, който се сочи от Нострадамус на други места като „моят царски дар и завещание“.

Целият стих, преведен на латински гласи:

Floram patere, ingrediri castra, Fides rupta.

Фиг. 1

Ingrediri castra, според Пиоб, не значи нищо. Поради това, той се пита, дали тия думи не биха могли да се напишат по друг начин. По тоя път на разсъждение той дохожда до ingrediric astra. Коментаторът заключава, че първата от тия думи се състои от две, втората от които е съкратена, а именно, ingrediri circuli castra, което ще рече, че трябва да се поставят планетите в кръга. Остава третият израз – Fides rupta. Под Fides, пояснява Пиоб, астрономите разбират съзвездието Лира. Изразът в случая, следователно, означава, че кръгът има отвор в точката, дето се намира Вега от съзвездието „Лира“, т. е. че кръгът трябва да бъде ориентиран към небесната сфера чрез изчисление на Вега.

Трябва да се признае, че въпреки всичката виртуозност на шифъра и дешифрирането, на пръв поглед не би могло да се очаква почти нищо особено от така получената база.

Пиоб, обаче е на друго мнение. Според него, Нострадамус е един практичен човек, което се занимава с практични неща. Той е един научен дух, един необикновено надарен професор, който не желае да излезне от областта на материалното. Той се занимава с астрономия, космография, геометрия, изчисления, но съвсем не се занимава с метафизика. Коментаторът твърди още, че в случая, в действителност се касае за една цяла система, която почива върху космографията, следователно върху геометрията, а също върху съгласуването на хронографията и космографията, т. е. върху съгласуването на времето и пространството. Впрочем, резултатите, до които се е добрал впоследствие Пиоб по тоя път, показват най-добре, че неговите твърдения не са само голи фрази, както и че формулата „Floram patere“ не е фантасмагория.

Погрешно би било обаче да се смесват Нострадамусовата система с обикновената астрология. Елементите на последната не са достатъчни за Нострадамусовия метод. Към познатите по онова време планети от първа октава, означени със 7-те съгласни букви във **Фиг. 1**, Нострадамус прибавя още и Уран и Нептун, макар че тия планети бяха открити много по-късно от официалната наука. Не по-малко интересно е, обаче, обстоятелството, че Нострадамус ги нарича току-речи със сегашните им имена – Нептунус и Небе, което на гръцки се нарича, както е известно, Уранос.

Освен това, докато традиционната астрология взима пред вид вън от планетите главно еклиптиката и хоризонт-меридионалната система, а с последната – географската дължина – AL, диаметъра на хоризонта – TO, тоя на еклиптиката – ER , плоскостта на екватора – AR, тая на меридиана – EM (виж **Фиг. 1**). Към всичко това Нострадамус прибавя и личната ос на индивида, семейството, града

или народа и нейното разстояние от точката „гама“ на Зодиака[140]. Според Пиоб, от решително знамение била личната ос, за която астрологичната традиция не знае нищо и за която коментаторът не казва нещо повече.

Пиоб само споменава и за 3 алидади[141], означени във **Фиг. 1** и в „предсказанията“ с буквите V. S .C., едната от които за определяне на дните, една за звездното време и третата за определяне времето във връзка със сложното движение на Луната.

Макар след дълга Борба, Пиоб е трябвало да приеме, че системата наистина функционира съгласно Кеплеровите закони[142]. Нещо повече, той установява, че Нострадамус държи сметка и за законите на гравитацията, иначе, както забелязвал самият той не би могъл да пресметне прецесията на равонеднствените точки[143]. А знае

---

[140] Точка „гама“ е фиктивно движение по Зодиака по посока на часовниковата стрелка, като началото е от 0° Овен през Риби, Водолей и т. н. Преминаването през един зодиакален знак е за 5 г., т.е. по 6° годишно. Точка „гама“ активира при съвпад планетите (наталните) и върховете на домовете. Взема се под внимание коя е планетата и какво управлява в хороскопа. Освен това се взема под внимание и същността на зодиакалния знак, през който минава.

[141] Алидада - цялата подвижна част на теодолита, която се върти около вертикалната ос

[142] Закони за движението на планетите около Слънцето, установени в началото на 17 в. I Кеплеров закон: всяка планета се движи по елипса, в един от чиито фокуси е Слънцето. II Кеплеров закон: всяка планета се движи в равнина, минаваща през центъра на Слънцето, като радиус-векторът на планетата описва за равни интервали от време равни площи. III Кеплеров закон: квадратите на периодите на обикаляне на планетите около Слънцето са пропорционални на кубовете на средните им разстояния до него.

[143] Прецесия е изпреварващо равноденствието явление, което е свързано с бавното въртене на земната ос (породено от гравитационните смущения на главните виновници - Луната и Слънцето) с периодичност около 26000 години около полюса на еклиптиката. Благодарение на това, небесният екватор, който е наклонен към еклиптиката под ъгъл 23.5°, се обръща в посока на денонощното движение на светилото, а точката на равноденствието се премества срещу видимото целогодишно движение на Слънцето по еклиптиката със скорост около 55" на година, изпреварвайки момента на равноденствието. По тази причина тропичната година е с повече от 20 мин. по-кратка от звездната.

се, че авторът на центуриите е живял преди Нютон (1642-1727) и Кеплер (1571-1630).

Методът се състои в това, казва Пиоб, да се определя постоянно и прецизно положението на дадена точка. Поради това, хронокосмографската система на Нострадамус представлява един инструмент абсолютно аналогичен на един теодолит[144]. Лимбът[145] на тоя теодолит е съставен от 4 680 подразделения, които носят номерата на стиховете на предсказанията. Върху този диск, който служи за постоянни ефемериди, ще се нанесат орбитите на планетите. Апаратът се върти, тъй като е съгласуван с времето и то по такъв начин, че като визира по отношение на пространството, човек получава изведнъж и във всяка точка, мерено ъглово, прецизни данни за пространство и време. Тогава остава да се превърне последното към обикновения календар – т.е. средното гражданско време, което астрономически е неточно, но с което сме свикнали.

Като пояснение на тая мисъл, на друго място коментаторът добавя, че числата движат специални конструкции, които установяват веригата на стиховете. Това става по такъв начин, че спирките на полигоните се наместват от една страна върху стиховете, които трябва да се вземат, и от друга страна върху точките на кръга на времето, дето са отбелязани всяка година и всеки ден.

С помощта на тая система Нострадамус е могъл да определя събитията „с точност до секунда във времето и няколко сантиметра в пространството“.

Но, не е само това. Според израза на самия Нострадамус „няма нищо под писаното, ако не е дадено името на автора на събитието.“

---

[144] Теодолитът е геодезически инструмент за определяне посоката и измерване на хоризонтални и вертикални ъгли при геодезически работи, при топографски и маркшайдерски снимки, в строителството и други дейности. Основна работна част в теодолита са хоризонтален и вертикален кръг с градусови или в гради деления.

[145] Лимбът представлява хоризонталния кръг на теодолита.

И, наистина, не веднъж се срещат в предсказанията и имена на исторически лица и места – Филип[146], Белерофон[147], Арденската гора[148], но те са само за ориентация на изследователя. Това във всеки случай съвсем не е криптографския начин, по който обикновено се дават имената в съчиненията на Нострадамус. Би трябвало обаче човек да знае да манипулира точно с шифъра – кръговите „решетки“, както се изразява Пиоб, за да може да открие личното и фамилно име на някое лице, замесено в събитията.

Както обикновено, Пиоб не пояснява твърде и тоя пункт. Списанието „Натюрист“ обаче бе напечатило през 1930 г. една статия, която хвърля светлина върху тоя въпрос. Авторът на статията даваше един куплет из центуриите, в който френски думи бяха доста размесени с чужди и от който не можеше да се разбере почти нищо. Ако се вземат обаче началните букви на думите и се разпределят по специален начин по върховете на два правилни многоъгълника,

---

[146] В превод на двете места, където се споменава „Филип“ звучат така:
Центурия VIII, стих LXXXI:
„Девятая империя в упадке.
Будет смещен северный полюс.
Из Сицилии распространятся волнения,
Потревожат империю, платящую дань Филиппу“.
Центурия IX, стих LXXXIX:
„Семь лет будет Филипп благоденствовать.
Ослабит мощь Варваров.
Затем ему доставят беспокойство южные владения, начнутся неприятности /дело наоборот/,
Молодой Огмий /?/ подорвет его мощь /разрушит его крепость/“.

[147] Белерофон (Bellerophon) е името на английския параход, с който е заточен Наполеон след битката при Ватерло. Произлиза от гр. Βελλεροφόντης, буквално „убиец на Белер“, което е прозвище на Хипоной, герой от древногръцката митология, чийто най-голям подвиг е убиването на чудовището Химера.

[148] Ардените са планинска област в Югоизточна Белгия, Люксембург и съседните части на Франция. 5 Центурия XLV: Вскоре великая Империя будет огорчена
И перенесена к Арденнскому лесу,
Двое бастардов отойдут от старшего
И воцарится Энодарб, с носом коршуна.

вписани в една окръжност, то се получава името на първия дешифратор на Нострадамусовите съчинения – P. V. Piob.

Всъщност целта на Нострадамус не е била да прави предсказания. Те са също илюстрация на текста, който представлява нещо много по-ценно. Според коментатора, завещанието на Нострадамус представлява една верига от алгебрични и геометрични формули. Системата била „основана върху един толкова необикновен сбор научни ценности“, че той е бил напълно поразен, когато я открил. „Тъмните“ предсказания съдържали именно самата висша наука, която Нострадамус е черпил от египетски и персийски документи, и с които могат да се правят такива невероятно точни предсказания.

Според Пиоб, обектът на тоя метод е целият живот – астрономия, история на планетата, развой на раси и народи, лични съдби, разни идейни течения, па дори капризите на модата през разни времена. Той давал с една дума „детерминациите на всяко нещо“.

На пръв поглед това е непонятно, продължава Пиоб, и докато човек не притежава цялата система, не може да си го представи. Едва след като я открие напълно, човек намира, че нищо не е по-логично, колкото сложно и да е изчислението.

Първоначално сам той се е отнесъл крайно критично към получените резултати и едва след упорит тригодишен труд, след като е противопоставил най-суровия скептицизъм на самата очевидност и подир всякакви проверки е трябвало, впрочем смаян, да повярва на чудната точност на системата. Пиоб прибавя, че ако би изнесъл цялата история на дешифрирането, разказът би заприличал на приказка от 1001 нощ.

Но както Нострадамус, така и коментаторът се въздържа най-строго да даде най-съществени сведения върху своите открития. Той

се задоволява само да каже, че методът представлявал такива трудности, че ако би го оповестил, само малцина биха били в състояние да го разберат.

Сигурно някой ще постави стария въпрос – защо окултистите крият своите познания? При наличност обаче на това, което хората направиха с други открития като авиация, химия, пиротехника и др., отговорът на тоя въпрос става почти безпредметен.

Впрочем Пиоб забелязва другаде: „И ако би трябвало да дам осветление върху някои специални въпроси, аз бих приказвал с езика на Нострадамус. Тогава биха ме разбрали тия, които могат и трябва да ме разберат. И като казвам това“, завършва той „аз казвам точната и чиста истина“.

Но тук се изправя един съдбовен проблем – тоя за свободата на волята. Пиоб го разглежда специално и дохожда до заключение, че „всеки от нас представлява независим център – следователно свободен – в рамките на един общ детерминизъм“. Той илюстрира своята мисъл със свободата на пътниците да се занимават по желание в един трен [*влак*], който ги носи по точно определен път. Интересно е, че и един друг изследовател – Кльоклер – идва до сходно схващане за една „условна свобода на волята“ в своята „Астрология като опитна наука“, която бе издадено и снабдена с предговор от проф. Х. Дриш през 1927 г., когато се яви и „Тайната на Нострадамус“ от П. В. Пиоб[149].

[149] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 10, 1941 г.

Еволюцията на Франция след 1872 г. според Нострадамус.

Види се за илюстрация на геометричния начин на тълкуване Пиоб разглежда историята на Франция след 1792 г., т.е. „годината, която ще се смята като обновление на века“, както казва Нострадамус.

Коментаторът започва с някои теоретични положения, които ще си позволим да предадем в малко изменен ред.

Според Пиоб, хелиоцентрични движения предизвикват чрез разлагане на силите геоцентрични движения (съгласно изчисленията на Нютон) и комбинациите, които се получават, дават геометричните причини на конструкциите, отнасящи се до расите и народите (съгласно системата на Нострадамус).

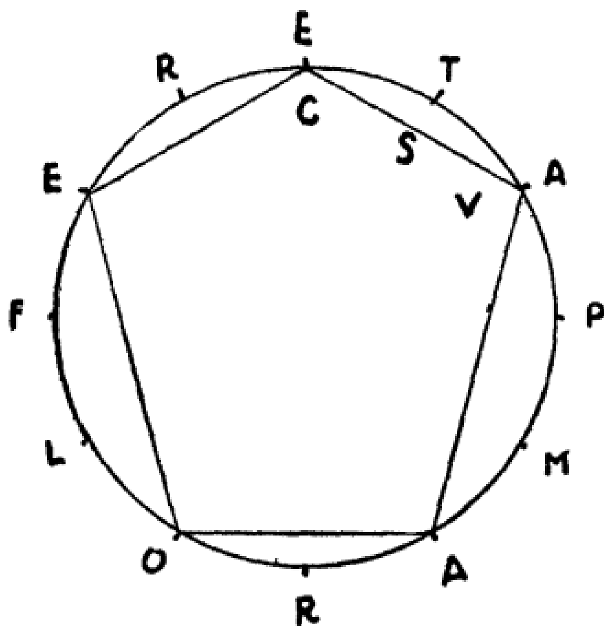
Оттук произтичат закони – научни, закони, а не бележки, и тяхното приложение в частните случаи, като тоя на историята на един народ, дават геометричните причини на веригата специални факти на тоя народ.

Практиката с хронокосмографската система на Нострадамус е показала на коментатора, че играта на космичните сили в една определена точка на земното кълбо, създава една геометрична реалност, очертанието на която, трасирано съгласно визиранията на неговия теодолит, образуват един символ. С други думи, гербът може да бъде символ на една реалност.

Така че, символът на един град, нация, семейство или индивид се образува автоматически по силата на тяхната географска дължина и ширина и координатите на Земята в пространството.

Оттук следва, че геометричният символ, създаден в една дадена точка на Земята и в едно дадено време, подлежи на промени в течение на времето по силата на разни движения, които му променят

линиите. Той може и да изчезне напълно, както може да изчезне един индивид, един град или една нация.

Фиг. 1 Гробът на великия римлянин

Проблемът за еволюцията на Франция след 1792 год., казва другаде коментаторът, се състои главно в геометричното трасиране на символите на Франция от стария режим до наши дни и във въртенето на последните в съгласие с времето.

Тия символи са:

1) Фригийската шапка;

2) Орелът;

3) Лилията;

4) Орелът (наново);

5) Буквите R. F.

Трябва да се отбележи, че символът на монархията – лилията, който беше изчезнал в началото на разглежданата епоха, се явява пак

при реставрацията, а също и символът на първата империя – орелът – се връща при втората: тоя факт се дължи, пояснява Пиоб, на връщанията, отбелязани в кръга на „Floram patere“: между буквите на тая „дума“ се намират две R, поставени на разстояние 150° или 210° една от друга (според следваната посока). Тия връщания усложняват движенията и така докарват в живота на народите, градовете и индивидите периоди на реакции в хода на прогреса, намаление на благоденствието на градовете и физическа слабост и неуспех при индивидите.

Така че животът изглежда, като че ли е съставен от постоянни приливи и отливи, в които повърхностният наблюдател открива само несвързаност и случайности, когато всичко става с математическа правилност.

Дългата стабилност – например тая на стария режим, казва коментаторът, има своята геометрична причина в кръга на епохите, който е кръг на живота на човечеството. Конструкциите, които той създава, дават детерминациите на расите и народите: там се намира следователно историята на Европа (в бялата раса) и чрез подделение – оста на Франция.

Фригийска шапка[150]

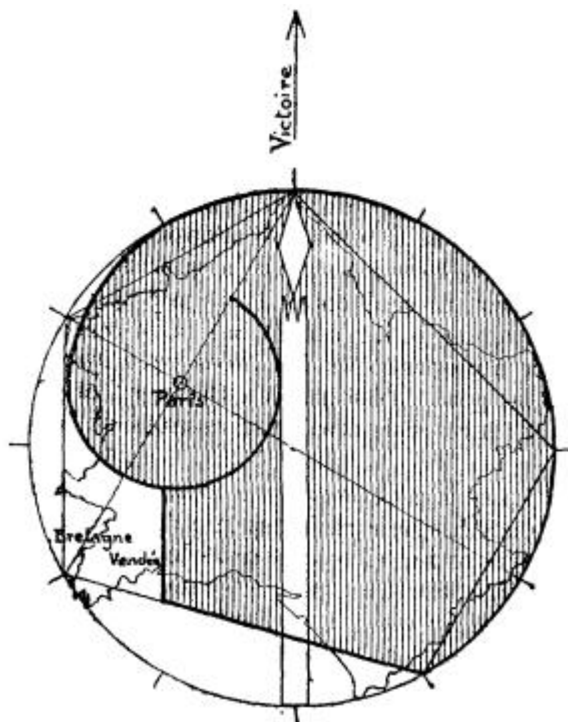
В началото на поставената проблема, символът на стария режим – лилията – изчезва – и абсолютната монархия също.

---

[150] Фригийската шапка, наричана още Шапка на свободата, е мека шапка с конична форма и с издаден напред връх. Носена е от древното население на Фригия (фриги), които всъщност били тракийско племе и живеели в регион в антична Анатолия. В ранната античност, но и в по-късната, фригийската шапка характеризирала предимно траките и това е засвидетелствано от различни епиграфски паметници. Често върху гръцките вази с фригийска шапка на главата е изобразяван троянският герой Парис, като фригийската шапка се е носела не само от фригите, но от останалите тракийски племена.

Фригийската шапка заема неговото място. Тя произлиза от въртенето на различни линии, които се стремят да установят една спирала около главния фокус на елипсата – Париж.

Фигурата заема следния вид:

Фиг. 2. Фригийската шапка, символ на френската република, обявена през 1792 г.

Фигурата Floram patere с вписания петоъгълник – гробът на великия римлянин – е сложена върху картата на Франция, достатъчно съгласувана по географска дължина и ширина. Главната ос на фигурата – ER – съвпада с меридиана на Париж. От пресичането на оста ER с диагонала AE се получава първият фокус на елипсата, който е идентичен със столицата на страната, а вторият фокус се добива от кръстосването на диагоналите AO и AE и се намира недалеч от общината *Croc*.

Трябва да се отбележи, пояснява Пиоб, че кръгът на Floram patere се схваща от Нострадамус като проекция на елипсата, както елипсата е проекция на кръга – още една хитрост на Нострадамус, която не могла задълго да заблуди изследователя.

Това е ориентацията в пространството (сравни **Фиг. 1** и **Фиг. 2**.).

Но фигурата се върти със скорост 30° за 9 години в посока на часовата стрелка, така че за 108 год. имаме едно пълно завъртване. Това е ориентацията във времето.

Личната ос на фригийската шапка (тъй като всеки символ има една ос, която му е свойствена) е представена от ликторския сноп[151]. Тя е наклонена върху картата на Франция (т.е. в пространството) като функция на положението, което заема по силата на току-що споменатото въртене самата ос на страната през 1792 (т. е. във времето), както може да се види във **Фиг. 2**.

Тоя факт, продължава коментаторът, създава две последствия: първото е, че символът не приляга точно върху цялата страна и поради това Бретан[152], а също и Вандея[153] не са покрити от него,

[151] Ликторски сноп (Fascio littorio - Фашо литорио) представлява сноп пръчки привързани около секира. Ликторският сноп е символ на властта в Древния Рим.

[152] Бретан (Bretagne) е полуостров във Франция, населяван от келтски племена. Тук се споменава в контекста на Вандейското въстание.

[153] Вандея (Vendée) е департамент в западна Франция. Образуван е през 1790 година от северозападните части на дотогавашната провинция Поату и получава името на река Ванде. Тук се има предвид конкретно Вандейското въстание, срещащо се и като Вандейската война, което е основната въоръжена акция на вътрешната реакция срещу Френската революция. По време на потушаване на въстанието, а и след това при провеждането на действия за подавяне на контрареволюционните настроения сред населението на Вандея, са убити без съд и присъда повече от 10 хиляди души (включително жени и деца), както и роднини и членове на семействата на участниците във въстанието, духовенство, монаси и монахини. Тези кланета над местното население на Бретан и Нормандия стават известни като „Нантското удавяне“, като смъртното наказание на мястото на гилотината е по-бързо и масово. Вандейското въстание става символ на съпротивата на Бялата гвардия по време на Гражданската война в Русия.

докато, напротив, той прехвърля всички източни граници: знае се, до каква степен Бретан и Вандея останаха роялистични[154].

Втората последица е, че върхът на ликторския сноп е отправен на изток и по тоя начин се противопоставя на зоната на нахлуванията, означена с буквите АТ на **Фиг. 1**.

Разглеждайки внимателно следващите фигури, може да се види, че изходът на войните и шансът, който има нацията да се противопостави победоносно на нахлуванията, зависи от положението, което може да заеме личната ос на символичната фигура в момента.

Според Пиоб символът има вид, че действува абсолютно като едно живо същество. Той се бори срещу чужденеца с оръжието, което представлява неговата лична ос и в момента, когато, както през 1815 год., това оръжие се обърне и не противопоставя вече своето острие срещу нападателя, означен символично със зоната АТ на **Фиг. 1**, нацията загубва войната.

Само с един поглед, казва по-нататък коментаторът, хвърлен върху фигурата на фригийската шапка, се вижда, че не е нужно човек да бъде голям пророк, за да предскаже, че революционните идеи няма да се разпространят през оная епоха в Бретан и Вандея и че Франция ще устои на атаките на Първата коалиция[155].

Смущенията на линиите не могат да продължат много, тъй като неподвижната арматура на първоначалния полигон (който съставя „гроба на великия римлянин“), принуждава казаните линии да образуват един по-прецизен символ. Спиралата е по същина едно трасе на движение. Тя не може да се стабилизира. Тъй като, напротив,

[154] Роялистични - привърженици на Краля след Френската революция.
[155] Първата коалиция е коалиция между 1792 и 1797 , от европейските сили срещу Кралство Франция и след това срещу Френската република . След петгодишна война, през 1797 г., Франция разбива Първата коалиция. Втората коалиция е формирана през 1798 г., но разпусната през 1801 г. През декември 1804 г. англошведско примирие води до създаването на Третата коалиция.

първоначалният полигон на „гроба“ има тенденция да фиксира трасето и да го нагоди към своята специална форма – се явява друг един символ – това е Орелът[156].

[156] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 1, 1942 г.

Историята на Наполеон според Нострадамус.

Пиоб дава символа на Орела, вписан в петоъгълната рамка на кръга „Floram patere" без оглед на картата на Франция, и пояснява:

Орелът е съставен по следния начин: фигурата има за цел само да покаже геометричния аспект на символа на Орела. Такъв, какъвто е, той не е съгласуван нито във времето, нито в пространството. Ориентацията му във времето би го представила наклонен към парижкия меридиан (който разделя по една права, перпендикулярна на екватора, пространството, ограничено от кръга „Floram patere „) Наистина, Орелът се формира през епохата на консулството – малко по малко от 1796 г., за да се установи след 1799 и 18-ти Брюмер[157].

Но въртенията на линиите и техните изменения, продължава коментаторът са крайно сложни. Те са предизвикани от едно тройно движение: това на кръга на епохите, което е функция на прецесията на равноденствените точки, това на кръга на годините, по силата на което се изминават 30° за 9 години (както се спомена в предната глава) и движението на кръга на годишния календар, което брои дните (и за което съвсем не съм държал сметка, за да опростя чертежите). Право казано, публиката не би могла да схване цялото истинско значение, освен чрез бързо налагане на последователните рисунки – т.е. чрез филм. Аз не се съмнявам, че ако би се реализирал тоя начин на проектиране на чертежите, той би дал изненадващи

[157] Брюме́р (фр. brumaire, от лат. brume – мъгла) – вторият месец от френския революционен календар, който заменя Григорианския календар в Първата френска република през 1793 г., и остава в действие до 1 януари 1806 г. Месец „брюме́р" обхваща времето от 22/23 октомври до 20/21. Конкретно на 18-ти брюме́р генерал Наполеон Бонапарт сваля френската Директория и я заменя с Консулат. Това се случва на 9 ноември 1799 г., което е 18 брюмер VIII година по френският републикански календар.

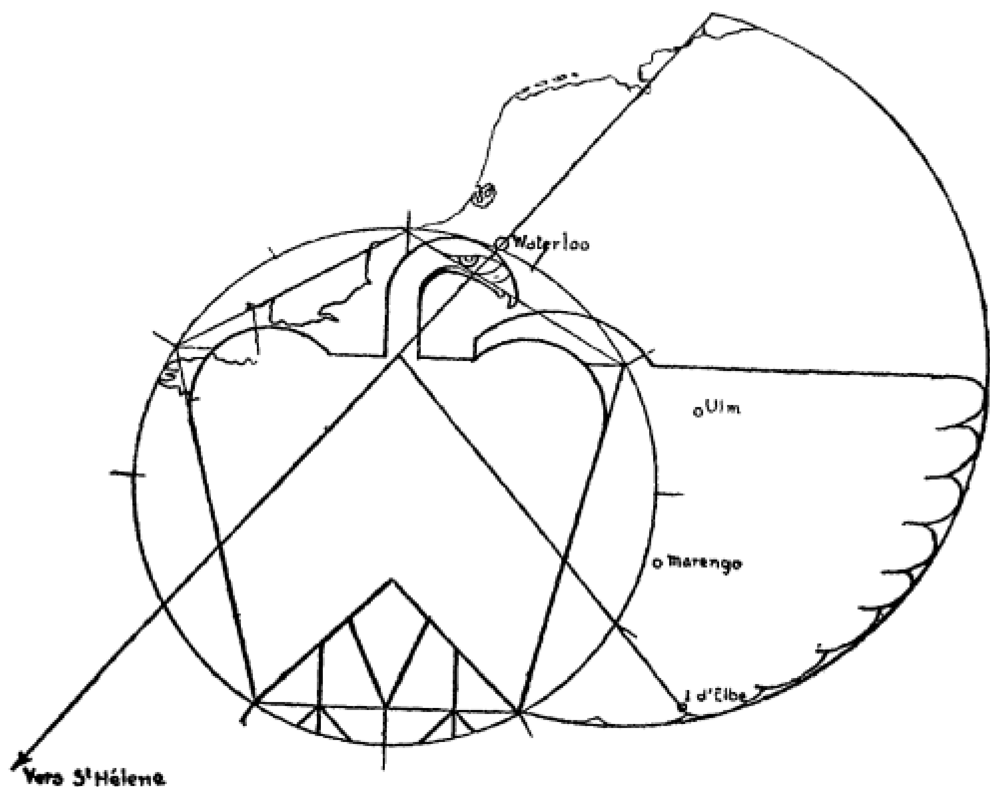
резултати. във всеки случай, числото на необходимите рисунки е твърде голямо.

За да се продължат разсъжденията, трябва, прочее, да се предположи, че символът на Орела е стабилизиран по меридиана на Франция: това е моментът, когато историята ще каже, че Наполеоновият режим се е установил (вж. **Фиг. 1**).

И ето сега, какви са според Пиоб неговите детерминации:

Тая фигура дава едновременно цялата история на Първата империя. Орелът простира своите криле но, западното крило няма какво да прави, като се простре върху Атлантическия океан: морето не може да се завоюва. Прочее, само източното крило ще очертае върху картата на Европа с радиус равен на дясната страна на „гроба“ един кръг, северната граница на който ще бъде Северното море. Такова е бойното поле на Наполеон.

Когато императорът премине простора на тоя кръг, когато той ще се отправи към Русия, той ще се намери извън своето геометрично поле на действие и по необходимост в погрешното положение на едно същество, което пресилва своите собствени възможности. Той ще бъде, следователно, принуден да се върне в очертаните граници.

Фиг. 1.

Когато, действувайки като суверен, той ще иска да установи своята империя в това пространство на разширение, той ще създаде една фигура, чиито център на тежестта не ще бъде на място. Действително, като остава в Париж столицата на тая империя, там ще бъде поставен и центърът на тежестта на фигурата и така той се оказва изместен на запад. За да се избегне падането, трябвало е тоя център на тежестта да се пренесе на изток, да се смени столицата: такъв е случаят с империята на Карл Велики (747-814), чиято столица

бе Екс ла Шапел[158] и която бе по-стабилна от тая на Наполеон. Както се вижда, конструкцията разкрива, че географската дължина на остров Елба (място на първото заточение на Наполеон) и на остров Св. Елена (място на второто му и последно заточение) са чувствително идентични по отношение на меридиана на Париж и че по такъв начин ъглите на падането (като се държи сметка за сферичната проекция и като се има пред вид, че „Св. Елена“ се намира в южното полушарие) имат същата амплитуда.

Освен това, движението на символа принуждава Орела да подложи главата си по време на битката при Ватерлоо на заплахата на стрелата, която бележи пътя на нахлуванията. Тоя път се намира, както се спомена вече, в зоната АТ на фигурата Floram patere (виж предните две глави)

Тогава Орелът е положително убит и тласнат от нахлуващата сила в морето!

При тия прости разсъждения, не трябва да се чудим, че Нострадамус може да напише своите изненадващи пророчества за Наполеон.

Последните, както и всички ония, които ще последват за контрола на разрешенията на проблема, казва по-нататък Пиоб, са написани на сравнително ясен език; повечето от стиховете не се нуждаят от превеждане и много от тях са били вече разчетени от коментаторите. Но, колкото се напредва във времето – колкото се приближаваме към бъдещето на XX век, текстът става все повече и повече загадъчен. Тоя метод е постоянен у Нострадамус: това е един професорски маниер, за да застави ученика да превъзмогва все по-големи и по-големи трудности. Нещо друго: това показва още

[158] Днес гр. Аа̀хен (на немски: Aachen; на френски: Aix-la-Chapelle – Екс ла Шапел; на нидерландски: Aken – Акен; на латински: Aquisgranum) е град в Германия, близо до точката, в която границата ѝ се среща с границите на Белгия и Холандия.

веднъж, че авторът не се е стремил да създаде един сбор от пророчества, а по-скоро да изложи своята система, според която трябва да се разгадават пророчествата[159].

[159] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно", Бр. 2, 1942 г.

Няколко пророчества на Нострадамус за Наполеон.

В миналата статия предадохме геометричното тълкуване на историята на Наполеон въз основа на символа на империята (вж. **Фиг. 1** от предната глава), трасиран от П. Пиоб съгласно принципите на Нострадамусовата система. Сега ще приведем няколко пророчества на Нострадамус върху същата тема.

Но, преди да минем към тоя въпрос, налага се да се кажат няколко думи върху предходните събития.

Смъртта на Людвик XVI е дадена у Нострадамус извънредно ясно. Куплетът започва с: „„Alors qu'en France un BOUR sera hors BON...“, иначе казано: „Alors qu'en France il y aura un Bourbon...“ т.е. тогава, когато във франция ще има един Бурбон... и свършва с думи, които ясно говорят, че тоя Бурбон ще бъде гилотиниран:

„Поради неоправдано бягство ще получи смъртно наказание“ (VII, 44).

За края на Мария Антоанета е казано следното:

„Великата кралица, когато се види победена, – ще прояви необикновена, мъжка смелост“ (I, 86).

Тия два стиха съставят, според Пиоб, една „стена“ (вж. главата „Хронокосмографската система на Нострадамус“).

След смъртта на Людвик XVI и тая на Мария Антоанета, казва коментаторът, веригата изхожда от стиха, който характеризира годините 1793 и 1794.

„Ужас и шум, атака на границата“ („Предсказания“, 29).

„Ужас“ тук се превежда на латински според Пиоб с „terror“, това е епохата на терора, пълна с писъци, когато Първата коалиция атакува границите.

Веригата, продължава коментаторът, съставена от широки бримки, показва веднага това, което ще следва:

„Грабливата птичка идва да се представи на небето“ (I, 24), т.е., че Орелът трябва да се трасира в пространството на кръга (вж. **Фиг. 1** от предната глава), дето ще бъдат означени констелациите. Тогава детерминациите, чрез визиране с теодолита, дават:

1) Един император ще се роди близко до Италия и пр. (I, 60).

Корсика, според Пиоб, поради своето географско положение се намира вън от геометричната конструкция, която се прилага за континентална Франция (вж. **Фиг. 1** от предната глава), но също вън и от италианската конструкция; тя е включена в един средиземноморски кръг, който на юг достига тангенциално конструкцията на Северна Африка.

Не е безинтересно и обстоятелството, че Нострадамус в същия куплет говори за „император, който ще струва твърде скъпо на империята“ и то по едно време, когато Франция беше кралство и, следователно, не можеше и да се мисли за „императори“.

2) „От морския и плащащ (tributaire) град“ (VII, 13). Тук tributaire има повече геометричен, отколкото политически смисъл, казва коментаторът. Аячио, родният град на Наполеон, се намира в споменатия средиземноморски кръг чрез разделяне (tributum) на сферата.

3) Който ще има толкова почести и ласкателства (VI, 83).

4) Ще бъде избрана (От съдбата) лисица (хитър дипломат), която не говори много (VIII, 41).

5) Ще се занимава главно с разпространяване на олово (IV, 88).

6) Ще пие вода от Дунава и от Рейн (V, 68).

7) Голяма хекатомба, триумф, празненства (II, 16).

Това е един стих, който резюмира историята на първата империя.

8) После ще бъде съвсем изгонен от Галия (IV, 12).

9) … Bellerophon, mourir (VIII, 13) – една трета от стиха, която с две думи отбелязва заточението върху английския параход Bellerophon след поражението при Ватерлоо и после смъртта: това е, казва по-нататък Пиоб, което трябва да се изведе от правата, теглена в западната част на **Фиг. 1** от предната глава. Тая специална част на проблема ни води да намерим геометрично точката на качването върху парахода (остров Екс) и точката на заточението („Св. Елена"); името на парахода се извежда чрез вторични конструкции, трасирани около остро Екс като център. Нека оставим тия подробности за сега: ние ще видим, как се получават те автоматично, когато ще навлезем в „междинните бримки на една верига" – това, което Нострадамус нарича „канава" на тъканта, върху която впрочем може да се бродира, според Нострадамус, почти до безкрайност, като се следват строго формулите.

Требва да се отбележи, пояснява Пиоб, че тоя 9 стих, крайна точка на Наполеоновата верига, тук е взет в неговата последна третина (вж. главата „Хронокосмографската система на Нострадамус"). Първата част на стиха е в действителност само указание за този, който маневрира; „Fera par Praytus" – но, ако човек не е запознат с начина, по който са дадени формулите, не може да го разбере.

Като куриоз и за да покаже, как процедира Нострадамус, коментаторът дава обяснение на тия думи. Те се превеждат на латински, казва Пиоб, по следния начин: „faciet par Prae TVS"; вижда се, преди всичко, че думата Praytus трябва да се раздели на две (за да има стихът 6 думи), и че правописът на Pray трябва да се поправи; после, че френската дума par не се превежда на латински с per, а с par, което значи еднакъв, най-после, че краят tus се пише с главни букви. Тия букви са съкращения: T означава tetrastichon, т.е. четиристишие,

V – римско 5, S – sequens или следващ. Касае се, следователно, да се вземе същият стих в следващото пето четиристишие (предлогът prae означава „на напред“, следователно, в директен смисъл).

Стихът, означен по тоя начин, гласи:

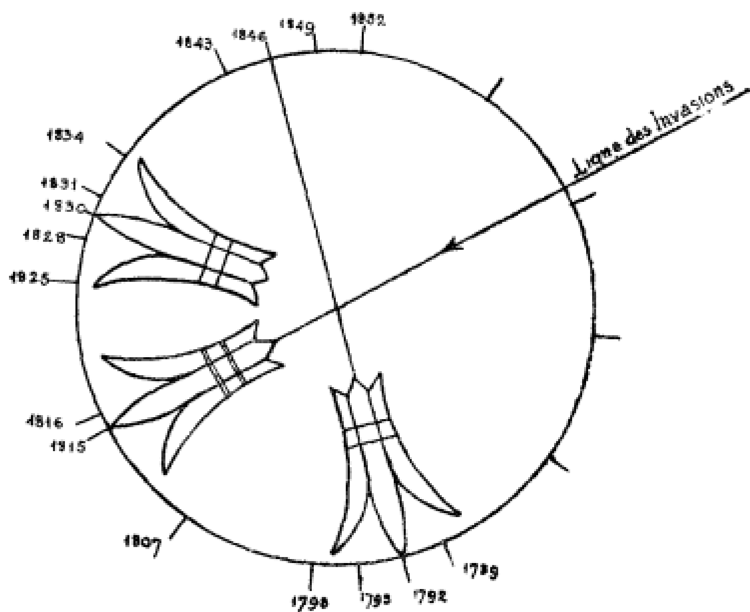
„Тъй като трите лилии ще му направят такава пауза“ (VIII, 18).

Прочее, след Наполеон ще има три лилии (представители на монархическия символ – лилията) – Людвик XVIII[160], Карл X[161] и Луи Филип[162] – и, следователно, третата лилия ще определи на Наполеона „почивката“ (requiem) (това, което един начеващ латинист във Франция би превел с pause, т.е. пауза, но което означава онова, което на литургичен език се казва „вечен покой“). Това е връщането на праха на Наполеон в „Дома на инвалидите“[163] по времето на Луи Филип[164].

[160] Людвик XVIII 1755-1824) крал на Франция от 1814 до 1824 г., формално от 1795 г., но с прекъсвания. Той е брат Людовик XVI.
[161] Карл (Шарл) X (1757-1836) е крал на Франция и Навара от 1824 година до Юлската революция от 1830 година. Син на Луи-Фердинанд дьо Бурбон, дофин на Франция, и втората му съпруга Мария Жозефа Сакска. Брат на Луи XVI и на Луи XVIII. Вместо да стане конституционен монарх, абдикира от трона и избягва в Англия.
[162] Луи-Филип (1773-1850) е крал на Франция от 1830 година до 1848 година. По време на Революцията (1789-1799) го наричат „гражданина Шартр“. Син на прочутия Орлеански херцог, гласувал за смъртната присъда на братовчед си Луи XVI по време на Конвента. Луи-Филип е последният управлявал Франция монарх. Дъщерята на Луи-Филип принцеса Клементина Бурбон-Орлеанска е майка на българския княз, а по-късно цар Фердинанд I.
[163] И днес праха на Наполеон се пази в „Дома на инвалидите“.
[164] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 3, 1942 г.

Реставрация във Франция според Нострадамус.

Ето сега „трите лилии“, за които се спомена в миналата статия. **Фиг. 1**, продължава Пиоб, показва положението на лилията от 1792 год. – годината на падането на монархията във Франция – по начин, да може да се вини, как е била наклонена тя на тая дата и как се премества наново през 1815 г. – т.е. по време на Реставрацията. Символът на монархията обръща тогава своята долна част спрямо нахлуващата сила, така че той не ѝ се противопоставя, а напротив, той е тласнат от последната.

Фиг. 1.

Веригата на стиховете, казва по-нататък коментаторът, е следната:

1. В един момент ще има нужда от крал (IV, 22).
2. Ще се признаят ония, които бяха от царска фамилия (VI, 8).

3. За да се поддържа щастливата Бурбонска кръв (шестостишие 4).

Тук не трябва да се забравя, че щастлива се превежда със secundus, което значи и втора и че следователно се касае за втората Бурбонска династична линия (sec. sanguis).

4. Ще успее най-близкият син на по-стария (II, 11) – тъй като Людвик XVIII беше брат на Людвик XVI, син на престолонаследника.

5. В управлението различен спрямо своя по-стар брат (IV, 87). И действително, Людвик XVIII беше различен от Людвик XVI като конституционен монарх.

6. И новият съюз одобрен (Предсказания 51).

Съюз тук се превежда с religio, което не означава в случая религия, а споразумение между хората на едно и също общество, т.е. касае се за конституцията.

7. По-младият брат ще тури край на голямата война (VII, 12).

8. До пет последния...(VIII, 38)

Това са според Пиоб условията на договора от 1815 г. Нострадамус съкращавал винаги думата „година“ след едно число, тъй като маневрата върху кръга на годините трябвало по необходимост да даде дата. Касаело се прочее за петгодишната окупация на френската територия от страна на съюзниците, подписана от Людвик XVIII. Краят на стиха бил едно геометрично указание „proxime NOLA“. Главните букви се отнасяли до общата конструкция; но коментаторът не иска да влиза в технически подробности, защото те биха забъркали читателя.

9. Две беди заедно, за да умре от жестока смърт (I, 35).

Това е смъртта на Людвик XVIII след една жестока болест. Сега Карл X.

1. В края (на Людвик XVIII) ще дойде на власт по мирен начин (IV, 49)

2. Без деца... (X, 89).

Тъй като Карл X нямаше наследници. Продължението на стиха е според Пиоб едно указание за маневриране.

3. Един човек (Карл X) който има след себе си последния (От своя род) (II, 82) – именно граф de Chambord[165], означен чрез маневрирането като „пръв син (на една) вдовица (с) нещастен брак“ (X, 39), т.е. пръв син на дукеса de Berry, която, като вдовица, е сключила втори брак, твърде лош в социално отношение.

4. Крал; няма да има несправедливи работи; осъден (VIII, 62). Карл X беше крал наистина законен (неговото управление създаде действително „законността“ в политиката), но той бе бламиран, тъй като damnare има смисъл на бламиране.

5. Избори, конфликт... (Предсказания 25).

Тоя стих, пояснява Пиоб, трябва да се раздели според правилото за числата, които се прилагат при специалната маневра за „Предсказанията“. Касае се за изборите от 1829 г.

6. Поради конфликт кралят ще напусне управлението (IV, 44). И конфликтът, създаден от изборите, заставя краля да изостави властта.

7. Той ще се покаже непримирим и ще бъде изгонен (през 1830 г.) далеч от кралството (VI, 61).

8. Далеч от кралството, изоставен на случая, пътувания (VIII, 92).

След това Луи Филип се качва на трона.

1. Нагласяване на Политически средства (изборни тълпи), за да дойде на власт (VI, 12).

2. Проливане повече кръв; скоро неговият шанс изменя (Предсказания, 73).

---

[165] Анри V (1820-1883) Henri Charles Ferdinand Marie Dieudonne d'Artois, duc de Bordeaux, comte de Chambord е крал на Франция, въпреки, че никога не е официално обявен за такъв.

Неговият шанс изменя и той пролива повече кръв (през 1848 г.).

3. Събуждане омразата, приспана отдавна (VII 33).

Касае се за социалната омраза, приспана от времето на Великата революция.

4. Чрез тях ще се роди чума, така широка (VIII, 62). „Тях“ се отнася тук към революционерите от 1848 год., казва коментаторът, политическата дейност на които показва подробната маневра. Но той счита безполезно да възстановява една серия от събития, които разкрива всяко ръководство по история. Важно е, казва той понататък, да се свърже веригата на управлението на „големия Philippique“ (IX, 30) според израза на Нострадамус и да се изостави настрана това, което се залавя върху тая верига, „помощта Gaddes“, т.е. събитията относно испанската конституция от 1837 г., които трябва да се намерят чрез спомагателната конструкция на Gaddes.

„Чумата“ от 1848 г. е широка, тъй като тя трябва да бъде изучавана за цяла Европа, която понася тогава противоудара на тая нова революция, от която, впрочем, Луи Филип се отървава.

„Животът спасява, след малко излиза“ (шестостишие 20), Втората република е твърде кратка: Ще бъдат съгласни, Naples Leon Sicile (I, 11). Има едно съгласие и виждаме да се показва личността, чието име е означено с Naples Leon Sicile, т.е. на гръцки:

Neapolis Leon Trinacria“ и като се възстановят обръщанията, които посочва маневрата: „is Napol leon Trin acria“, иначе казано, Той,

Наполеон III връх[166]“. Бонапартовците, проучени отделно, имат своя край и връх с Наполеон III[167].

И непосредствено, продължава Пиоб, изпъква стихът, който характеризира новия суверен: „Поради военен шум ще бъде опозорен“, което показва, преди дори още да е установена Втората империя със специална конструкция, състоянието на духовете във Франция през 1870 г. след поражението на Наполеон III при Седан[168].

---

[166] Аз обръщам специално вниманието на читателя, забелязва Пиоб, върху имената на Луи Филип и Наполеон III. Те са дадени там и по тоя начин само като знак на проблемата, за да може маневрирайки да се забележат съвпаденията на линиите и кръговете, но съвсем не е такъв криптографичният начин на Нострадамус, по който са дадени имената на лицата. Не трябва да се заблуждаваме от миража, завършва коментаторът своето предупреждение. (бел. авт.)

[167] Наполеон III (1808-1873) или Шарл Луи Наполеон Бонапарт е френски политик и император, оглавявал Втората империя под името Наполеон III. Той е племенник на Наполеон I Бонапарт – син на неговия брат Луи (1778-1846) и Хортензия де Боарне (1783-1837).

[168] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 4, 1942 г.

Втората империя във Франция според Нострадамус.

Връщането на символа на Първата империя – орела, казва Пиоб, поставя символичната фигура по такъв начин, че нейната ос съвпада с меридиана на Париж. На пръв поглед, тоя символ се настанява твърде лесно върху картата на Франция: общественото мнение, прочее, има обща тенденция да го приеме.

Ако се разгъне източното крило върху тая фигура, продължава коментаторът, биха се намерили бойните полета на войните в Италия. Във всеки случай, обсегът на това крило би бил по-малко широк, отколкото по време на Първата империя и едва то се опитва да проникне към долината на По, когато крилото се сгъва, то остава все пак леко разперено и така обгръща един ъгъл, който разширява френската територия към Савоя и Ница.

Но орелът се върти по силата на движението, което изминава 30° за 9 години и през 1870 г. идва в положение да подложи главата си на стрелата на нахлуванията, за което става няколко пъти дума. Той е смъртно ударен и втората империя се сгромолясва.

Детерминациите на Наполеон III тогава са следните.

1) От слаба земя и бедно роднинство (Ш, 28).

Знае се, пояснява Пиоб, че бъдещият император не беше богат и че принцовете, негови роднини, имаха още по-малко богатство.

2) Ще дойде да пътешествува внукът на великия... (VI, 82) Знае се също, че той водеше преди 1852 г. един твърде подвижен живот. Тоя стих свършва, прибавя коментаторът, с думата „pontife“, която предизвиква една илюзия всеки път, щом се срещне: наистина, човек има стремежа да свърже думите и да мисли, че се касае, за един внук на великия първосвещеник“. Но, първо, задължението да се съставят

необходимите 6 думи в един стих, изисква да се раздали изразът „pontife“ на две, а освен това, практиката на текста ни заставя да пишем ponti faex, което значи „остатък от моста“. По такъв начин, тая дума е една формула за маневриране, която показва, че в точката на кръга, дето се намира детерминацията, отбелязана с тоя стих, тълкувателят се намира отвъд „моста“ с остатък от изчислението. Мостът е едно число, което Нострадамус не е определил в своето завещание и което трябва да се открие чрез разсъждение, след като се установи фигурата на гроба, (вж. главата „Хронокосмографската система на Нострадамус“), за да се споят „Центуриите“ с „Предсказанията“ и „Шестостишията“ и да се образува един пълен кръг – това е, което липсва на 4680-тях стиха, за да бъдат делими на 12.

3) Внук на великия ще вземе управлението (VIII, 43) – което прецизира предходния стих.

4) Който ще достигне до толкова голяма мощ (V, 74),

5) Че през тоя век ще ги направи (французите) твърде доволни (III, 94).

6) Пръв плод: принцът на Pesquière (VIII, 31).

Според коментатора, това е още едно указание за маневриране: за да се получи първият резултат (fructus) на това управление, трябва да се отнесем до принципа (princeps) на Peschiera, т.е. да се конструират върху географската ширина на тая италианска местност, дето се намира Magenta, геометричните фигури, които изисква изучаването на войните на Наполеон III в Италия.

Ето, най-после, войната от 1870 (От юли до февруари):

7) Плачове, писъци и кръв, никога не е имало толкова горчиво време (X, 88).

8) 7 месеца голяма война, смърт на хора, злодеяние (IV, 100).

9) Всичко в тревога и войникът от бойното поле (Шестостишие 42).

10) И изместена близо до Арденската гора (V, 45).

Това е крайната точка на Втората империя, която е изместена, премахната от своето място близо до Арденската гора, при Седан.

Маневрата продължава след детронирането на Наполеон III (4-ти септември 1870):

1) Голямо поражение се приближава и твърде люта борба (IV, 4).

Това е голямото поражение и страшната борба, за да се устои на нахлуването.

2) Градът превзет, врагът многоброен (III, 79). Столицата е превзета, като е принудена да капитулира поради многочислеността на неприятелите.

3) Градът без горе и долу (Шестостишие 3) Това е Парижката комуна.

4) Кръв ще се лее par absolution (III, 60).

Кръвта ще се пролее, щом войната бъде свършена (ab solution), тъй като трябва да се разделят думите): превземането на Париж от Версайците и масовите разстрелвания на привържениците на Комуната.

Тогава следват необходимите указания, за да се започне твърде сложната маневра на Третата Република. И преди всичко 2 стиха, които се прилагат едновременно както към хронологията на събитията, така и към самите детерминации на съчиненията на Нострадамус.

5) Държавата сменена; ще правят шум des os (VI, 50). Политическото положение (status) е наистина сменено и в тоя момент циркулират слухове, основани върху предсказания (ossa на гръцки има според коментатора тоя смисъл). И наистина, твърденията на абата Торне, който мислел, че е видял в съчиненията на Нострадамус,

че се открива ерата на един голям монарх, са поддържали поне от 1870 до 1875 год. огъня на много легитимисти.

6) Никой няма да бъде това, за което претендира (Предсказания 41) – прибавя, обаче, Нострадамус, като с това указва първо, че конституцията от 1875 г., след като е била редактирана в монархичен дух, свършва като републиканска – и, освен това, че тълкуванията на предсказанията от страна на легитимистите се оказаха неверни.

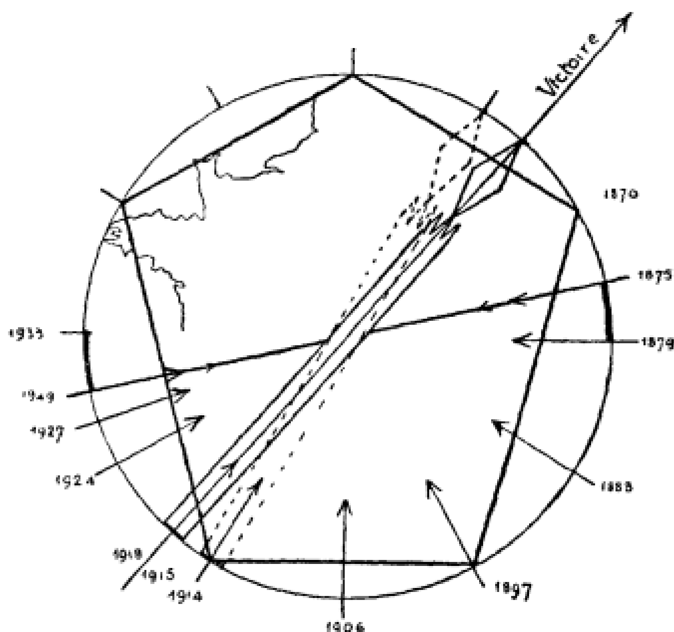
При тоя шести стих на веригата, последната не е достигнала една „крайна точка“, казва Пиоб, а продължава, тъй като революцията от 4-ти септември 1870 г. става в разгара на войната и тая промяна дава само един промеждутъчен режим до 1875 г., наречен от историята „моралният ред“.

Но тъй като е обичай – логично – де считаме новия режим от тая историческа дата, трябва да прекъснем тук разрешението на проблема, завършва коментаторът[169].

[169] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 5, 1942 г.

Миналата световна война според Нострадамус.

Символът на републиката, който се трасира, казва Пиоб, представлява буквите R. F. (République Francaise), отделени от ликторския сноп. Но той се ражда през 1870 г. и следователно, е наклонен върху картата на Франция; по такъв начин, за да се представят върху фигурата разните положения на ликторския сноп според кръга на времето, бяхме принудени да трасираме стрелите, върховете на които показват посоката на тоя ликторски сноп. Това дава **Фиг. 1**.

Фиг. 1.

През 1906 г. символът се представя изправен върху картата и неговата ос съвпада с меридиана на Париж (както показва една стрелка във **Фиг. 1**). Това е моментът, когато политическата агитация

е сведена до минимум: републиканските идеи са вече общоприети в страната – поне по принцип – и Франция се радва на пълно благоденствие. За да се проучи с полза световната война (от 1914 г.), продължава коментаторът, трябва да се вземе пред вид не само Франция, а цяла Европа. От договора в Cateau-Cambrésis[170], казва коментаторът, до тоя от Версай[171] – от 1559 г. до 1914 г. и от Хенрих II до Поанкаре[172] и Клемансо[173] – цялата история е свързана; може смело да се каже, че вторият факт е последица на първия и че цялата френска външна политика от 1559 г. насам бе диктувана от тоя нещастен договор, който Хенрих II беше принуден да подпише.

Останалото се вмъква като разновидности, които произвеждат прилива и отлива в историята на един народ.

Но всичкият ѝ животрептящ интерес може да се схване, само ако европейската проблема се разгледа съгласно конструкциите на геометричната система на Нострадамус. Това би ни накарало да излезем от рамките на това първо проучване и трябва да се направи, само след като бъдат взети пред вид и съседните на Франция народи. Испания (подписала договора от Cateau Cambrésis), Германия (с

---

[170] Като̀ Камбрези̇ (Le Cateau-Cambrésis) е град в Северна Франция, департамент Нор на регион Север-Па дьо Кале. През 1559 г. на 3 април в града е подписан Катокамбрезианския договор между Хенри (Анри) II и Испания и Англия, като по този начин е сложен край на Италианските войни.

[171] Версайският договор е един от договорите към края Първата световна война. С него се слага край на войната между Германия и Антантата. Подписан е на 28 юни 1919 г., точно пет години след убийството на ерцхерцог Франц Фердинанд, във Версай, Франция.

[172] Реймон Поанкаре (1860-1934) е френски юрист и политик, депутат и сенатор, и 3 пъти министър. Президент на Франция в периода 1913-1920 г. Министър-председател (1912-1913, 1922-1924, 1926-1929).

[173] Жорж Клемансо (1841-1929) е френски политик и журналист, дългогодишен водач на Радикалната партия. Като министър-председател на Франция (1917-1920) той е основният инициатор на Парижките договори след Първата световна война. Той председателства Парижката мирна конференция, започнала на 28 март 1919. Вместо него след войната за министър-председател е избран Александър Милеран.

еволюцията на Хохенцолерните[174]), Австрия (която от първостепенна сила в Централна Европа се вижда напълно унищожена от голямата война), Англия, (чието особено географско положение я прави заинтересована наблюдателка на европейската политика) – това са непосредствените фактори, които въздействуват върху Франция.

Нека не забравяме, казва по-нататък Пиоб, че ако Франция бе въвлечена в голямата война през 1914 г., то бе като последица от убийството на австрийския ерцхерцог Франц Фердинанд от един сърбин в Сараево (Босна). Франция нямаше нищо общо със смъртта, нито с убиеца, нито дори с мястото на атентата. Наистина, човек не може да разбере, как след тоя факт работите са се заплели до степен да ни доведат до общата мобилизация от 2 август 1914 год., ако не познава историята на Европа. Също така не може да се схване целият детерминизъм, чиято резултантна е тая война, ако не се проучат разните конструкции на европейските народи, построени съгласно системата на Нострадамус. Трябва, следователно, да се проучи всека от тия конструкции по отделно и едва най-после да се вземе предвид тяхната комбинирана и взаимна игра, Пиоб се вижда още принуден да отложи изложението на тия трудове за по-късно.

Но нека вземем, казва коментаторът, само резултантната: през 1914 г. Франция е застрашена откъм изток, от страната, където стрелката в североизточния сектор на „Гроба на великия римлянин“ (вж. главата „Хронокосмографската система на Нострадамус“) показва възможността за нахлуване. Символът RF, държейки се като живо същество, ще реагира по необходимост срещу атаките, и неговата реакция ще бъде ефикасна или неефикасна според положението, което той вземе в момента на нападението. Прочее, по силата на

---

174 Династията Хоенцолерн (на немски: Hohenzollern) произхожда от един от най-древните немски швабски родове. Били са курфюрсти на Бранденбург, след това крале на Прусия, а в периода от 1871 до 1918 г. пруските крале от династията на Хоенцолерните са били същевременно и германски императори.

движението, което го тегли във времето, оста на тоя символ – ликторският сноп – е склонна към съпротива. През 1914 г. – както е посочено пунктирано във **Фиг. 1** – тоя ликторски сноп не е още напълно разположен по начин да може да се противопостави: той слага до известна степен фланга и нападателят може да се плъзне паралелно на него. Това е както несполучливото париране при един дуел поради лошо положение на фехтовача, което има за резултат да избегне удара в гърдите, но позволява на противника да плъзне своята сабя към дясно и да докосне ръката. Тъй като раната е дълбока, но не смъртоносна, трябва да се прекъсне двубоят, за да може фехтовачът да се измести по такъв начин, че да се получи едно по-добро положение – и това е отстъплението след битката при Марна[175].

Маршал Фош[176] в своя прочут курс по стратегия сравнява две сражаващи се армии с двама дуеланти. Движението на войските са схематично аналогични и двамата пълководци са всъщност дуеланти. Конструкциите на Нострадамусовата система, като схематични, водят до същото сравнение. Обаче колкото времето движи ликторския сноп, неговото положение за съпротива се подобрява. През 1918 г. той се противопоставя напълно на нахлуващите сили: неприятелят е отблъснат и това е победата.

Ето сега и няколко текста върху същата тема:

1) О, жестоки Марс, колко ще бъдеш опасен (Предсказания, 5); Пиоб тълкува този стих в смисъл, че трябва да се вземе под внимание положението на планетата Марс през първите 6 месеца на 1914 г.

---

[175] Битката при Марна е голямо сражение между германските и англо-френските войски, състояло се на 5-12 септември 1914 година на река Марна в хода на Първата световна война и отбелязало поражение за германската армия. В резултат на битката е провален германският план за настъпление, ориентиран към бърза победа на Западния фронт и превземане на Париж.

[176] Фердинанд Фош (фр.Ferdinand Foch, 1851-1929) е френски военен деец и военен историк, френски маршал, а от началото на 1918 г. е главнокомандващ съюзническите войски по време на Първата световна война.

2) Плачове, писъци, оплаквания, виене , страхове (VI, 81);

3) За оплакване мъж, жена, невинна кръв, пролята по земята (IX, 52);

4) Безпокойството ще замести почивката (V, 69);

5) Ужасната война, която се подготвя на запад (IX, 55);

Ето „стълбът", съставен от едно цяло четиристишие, съгласно съвета даден в Предсказания 18: „Да се намерят лодките".

6) Лодки и галери около седем кораба;

Ще дойде една смъртоносна война.

Шефът на Madric ще получи удар.

Две избегнали, пет отведени на суша (VII, 26)

Има преди всичко 7 големи кораба, представляващи 7 големи нации: Франция, Англия, Русия, Германия, Австрия, Италия и Америка – после множество по-малки кораби (галери и лодки). От тези 7 само две се оттеглят, като не подписват мирния договор: Русия и Америка, но шефът на последната (шефът d'Amric, като се възстанови инверсията на тая дума), което прецизира болестта, която докарва смъртта на президента Уилсън[177]. Стиховете са символични, казва Пиоб, както повечето от тия на „стълбовете", но ясни.

Тръгвайки от тоя „стълб", може да се развие цялата история на войната от 1914 г. но от друга страна веригата показва, че трябва да се направят разни реконструкции върху картата „отвъд Хистер"[178] (Дунава) за източния фронт и „отвъд Алпите" за италианския фронт.

---

[177] Томас Удроу Уилсън (1856-1924) е двадесет и осмият (1913-1921) президент на САЩ. На 25 септември 1919 г. Уилсън претърпява не особено силен удар , който остава незабелязан от обществото. Една седмица по-късно, на 2 октомври Уилсън има втори, значително по-сериозен, удар, който довежда до почти пълна загуба на способностите му. Въпреки, че размерът на последиците от ударите е държан в тайна и след смъртта му от обществото, Уилсън е държан до края на мандата му настрани от вицепрезидента, от членовете на кабинета, от посетителите от Конгреса.

[178] Истер (Ister; латински: Hister, гръцки: Istros (῞Ιστρος)) е разпространеното название през древността на долната част на река Дунав.

7) После ще бъде превъзмогната поради нейното безредие (VI, 32);

8) Хитрият неприятел ще се върне смутен (VI, 99);

Най-после, за да се изчисли моментът на мира, е казано:

9) Пет години ще трае всичкото възстановено (шестостишие 3) – прочее като се прибави 5 + 1914 = 1919 г. имаме датата „когато всичко ще бъде поставено вред“ с окончателно подписване на мира[179].

---

[179] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 6, 1942 г.

Още няколко особености на Нострадамусовата система.

И по-рано имахме случай да изтъкнем, че Пиоб е много сдържан, когато говори за функционирането на Нострадамусовата система. Той се задоволява обикновено с оскъдни бележки, които на времето се опитахме да систематизираме в една от уводните статии.

Достигнал епохата след войната, коментаторът се спира по-обстойно върху тоя въпрос и то на две места, без обаче и тоя път да разкрие, каквото и да е, което би било от съществено значение.

Ето едно от тия места:

„Човек би могъл, обаче, да се учуди, като вижда, че председателят на републиката се означава в последните цитирани стихове по различен начин: най-големият, le monarque d`Hadrie, rex. Впрочем, не би могло да се познае, че тия изрази се прилагат за личности, които изпълняват по същия начин изпълнителната власт, ако нямахме за сигурен водач веригата, съставена от числата, и ако тия последните не караха да се въртят специалните конструкции, които установяват казаната верига по начин, щото върховете на многоъгълниците да дохождат от една страна върху стиха, който трябва да бъде взет, и от друга страна върху точките на кръга на времето, дето са отбелязани всяка година и всеки ден. Системата е наредена съвършено и ако пресметвачът не направи някоя погрешка по невнимание, не би трябвало да има никаква заблуда.

Но, различните названия, които се прилагат върху аналогични или идентични личности, са от естество да породят съмнения. За да не се учудваме върху това, трябва да си спомним, че 4,680-те стиха на съчинението съставят един диск на теодолит и че един и същи стих може да служи повече пъти не само в пространството (други народи

освен френския), но и във времето (други епохи освен сегашната). Авторът се е стремил очевидно да им даде един вид безличен характер, но той е бил обвързан от задължението, щото буквите, съставящи всеки стих (след като бъде възстановен латинският текст), да послужат за съставяне името на една личност, която не е никога, или по-точно, не е всякога тая, към която се отнася смисълът на стиха. Оттам по необходимост вариации в изразите.

Проучването и практиката с текста позволяват да се каже, че за разрешението на тая трудност авторът е проявил една наистина учудваща гениалност. Всъщност, всички стихове би трябвало да бъдат така безлични. Те не са обаче такива понеже, за да води изследователя, той е трябвало да измени много от тях по начин да установи точни указания за разрешението на проблемите. Тия изменения са така добре приспособени към изискванията на маневрирането, че едва се забелязват в първите 7 центурии. В последните 3 те са по-видими, а в „Предсказанията“ те се хвърлят в очи, тъй като повечето от стиховете там не образуват фраза. Най после, в „Шестостишията“ се срещат известни стихове, дето вече има само цифри, като напр. следният: „Шестстотин и пет, шестстотин и шест и седем“ (Шестостишие 19)“.

Малко по-нататък Пиоб продължава:

„Но, стигнали до тая точка на веригата – 1926 г. – трябва да се пристъпи към детайлиране на последните събития. Те са предвестници на политическите колебания, които ще се развият в последствие, трябва да ги наблюдаваме внимателно и да се вмъкнат в широките бримки на веригата други по тесни такива.

Системата за четене на стиховете е установена впрочем по следния начин: конструкциите с прави линии в главния кръг на съчинението се правят първо с помощта на големите числа, които дават дъгите, поддържани от хордите; ъглите на последните с държат

визиранията, като че ли сме си послужили с теодолит; и тоя пръв начин на опериране дава широките бримки на веригата. Когато искаме да влезнем в подробностите, пристъпя се към други конструкции и към други визирания, като се изхожда от една от точките, които са намерени вече, и според буквата на думата Floram Patere (вж. уводните статии), която се слага върху избрания пункт. Подробностите могат да бъдат толкова по-стегнати, колкото желаем (в известен смисъл) и да се прецизират във времето и в пространството. Като се увеличават конструкциите и визиранията – последните стават все по-малки и по-малки и следователно са в състояние да дадат все по-голяма и по-голяма точност. Една серия опити, предприети впрочем като проблеми, поставени от автора, ми показаха съвършенството на системата и метода.

Някой може да се учуди на това. Бихме били много по-малко изненадани, ако помислим върху многочислеността на факторите, с които разполага системата. Въртящата се небесна сфера – в привидно движение – около земята; в продължение на 24 часа всяка точка на земното кълбо вижда да минава през нейния меридиан цялата тая сфера. Окръжността на тая меридианна плоскост има 360°; във всека точка, съставена от всеки от последните, се намира една плоскост, перпендикулярна на небесната сфера, която сама ще има още 360°: това дава вече 129, 600 точки [*360°x360°=129 600*], които могат да се разглеждат според ъглите, които те образуват с перпендикуляра на мястото. – Отгоре на това, всички тия фактори съвсем не са неподвижни и космичните сили, на които те са показатели, се изменят не само според тяхното собствено положение, но още и според ъгъла, който те образуват с другите фактори. – Така се достига до една абсолютна фантастична цифра на възможна прецизност[180]!

[180] Тук е края на тази част от статията, която е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 7, 1942 г.

Обаче, продължава Пиоб, важно е да не се губим в подробности, които бихме рискували да не можем да си представим вече поради „слабостта на разбирането“, както казва сам Нострадамус.

Наистина, системата на Нострадамус позволява да се установи графичната фигура на един индивид, на едно животно, на едно растение, на едно жилище, на един мебел, дори на една дреболия, следователно да даде – било за миналото, било за бъдещето – една прецизна картина на съществата и нещата, която улеснява мозъка да си състави една ясна представа. Това е много, това е дори премного. Но това е често недостатъчно, тъй като ние много трудно се освобождаваме от нашит духовни навици, които ни карат винаги да си представяме това, което е далеч от настоящето, под една едновременно елементарна и невярна светлина.

Едно просто доказателство имаме в облеклото: достатъчно е човек да се облече в костюм, който е бил обичаен преди един век, за да има веднага карнавален вид. Ако, обратно, бихме се облекли в това, което ще бъде модерно след сто години, ефектът ще бъде същият. И това, което е вярно за времето, е вярно и за пространството: един японски костюм е карнавална дегизировка в Европа.

Прочее, за да влезнем в подробности, трябва да държим сметка за тоя психологически факт и да се ограничим с това, което е приемливо за разума. Но тъй като, от друга страна, разумът може да приеме една представа само при условие, че тя е логична и обоснована, необходимо е да се посочи, по кои процеси се достига до все по-голяма и по-голяма точност благодарение на Нострадамусовата система.

Ето защо, тук трябва да прекъснем развитието на веригата на стиховете и да проучим отделно интересната проблема за „детерминизма на град Париж“.

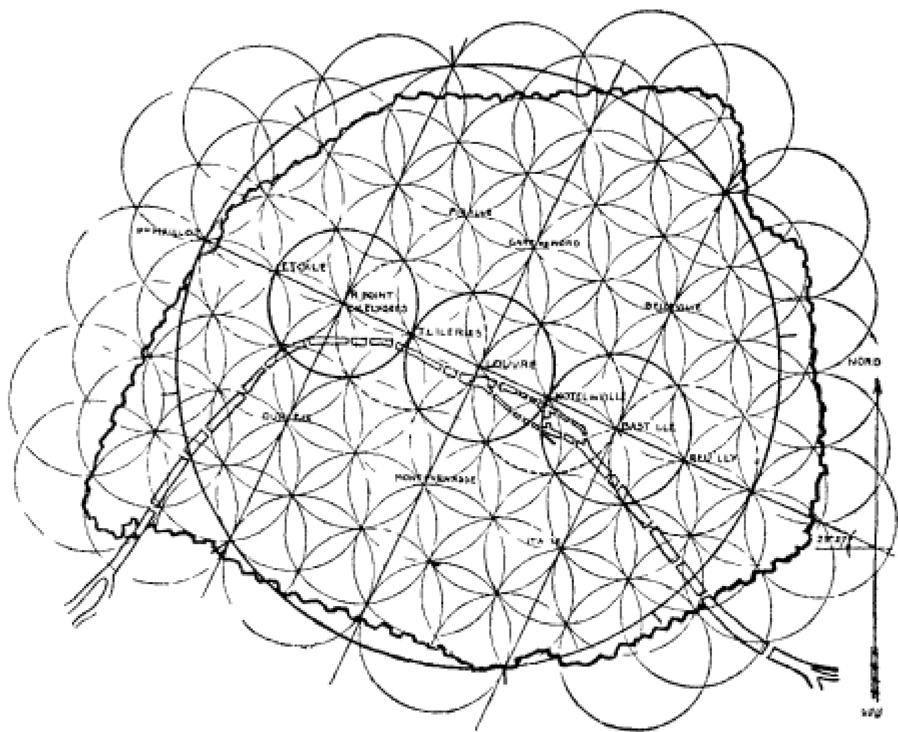
За жалост, ние ще трябва да се задоволим в случая само с някои от интересните данни и фигури, които коментаторът дава като илюстрация на своите твърдения, респективно на Нострадамусовата система.

Геометричните детерминации на Париж I.

Преди всичко, казва Пиоб, проблемът на Париж е поставен от Нострадамус по един толкова „елегантен" начин, че ако той прави чест на неговото „геометрично виждане", за да се изразим на приетия език – той прави неговото разрешение загадъчно за оня, който не разсъждава. Между това няма никаква трудност. Касае се просто да се начертае една окръжност в известна точка върху дадена нормала[181], дето се издига един определен перпендикуляр: търси се само радиусът.

В случая въпросната нормала е правата, която минава през средата на Елисейските полета[182], а центърът на окръжността се намира върху тая права в средата на кръстопътя, наречен Rond-Point[183]. Перпендикулярът отива от Rond-Point на Елисейските полета към площад Dupleix[184]: върху тая линия трябва да се намери радиусът. Последният може лесно да се отгатне, като се начертаят две окръжности, едната от които ще има за център Rond-Point , другата – площад Dupleix (т.е. двата края на правата): тия две окръжности ще се пресекат с дъги от 60°, така че въпросната права разделя дъгите точно на две (както може да се констатира върху **Фиг. 1**).

[181] Нормала (мат.) – перпендикуляр към допирателна права линия или плоскост, който минава през точката на пресичането.
[182] Елисейски полета в превод е името на известното авеню „Шанз-Елизе" в Париж.
[183] Площад Rond-Point представлява кръгово кръстовище в центъра на Париж.
[184] Площад „Дюплекс" се намира в центъра на Париж.

Фиг. 1

Тайната на решението се състои прочее в това, да познаваме необходимата употреба на разделянето на окръжността на 12 във всяка конструкция от такова естество – разделяне, което се получава от начертаването на един дванадесетоъгълник, показан от общата формула Florain Patere: наистина, за да може приложената система да бъде напълно еднородна, необходимо е, щото всички начертани окръжности да имат еднакви деления. И тук няма никаква загадка, ако човек разсъждава. Но професорът, разбира се, разчита на това, продължава коментаторът, че мнозина няма да разсъждават или пък ще разсъждават зле; и той се пази да посочи пътя, който трябва да следва разсъждението. Това е винаги неговата голяма хитрост. Той казва само:

Aux champs Elisiens faire ronde (шестостишие 25)

Pycante droite attrairra les contents (VIII, 95)

Tout arresté ne vaudra pas un double (Предсказание 71).

Очевидно, казва Пиоб, на френски това е неразбираемо: думите „champs Elisiens“ и „ronde“ едва събуждат идеята, че може да се касае за Rond-Point des Champs Elysees, но останалото е безнадеждно тъмно. Ако трябва да се преведе на латински, ще се забележи, че е почти невъзможно да се съставят изречения от по 6 думи за първите два стиха; после имаме думата „pycante“, която, така както е написана, не означава нищо и не е нито френска, нито латинска, нито гръцка и която изглежда да е някаква печатна грешка. Но, каква би била една „права piquante“? Що се отнася до „арестувания, който не струва един двоен“, е ли той едно арестувано лице или едно административно решение? И за какъв двоен става дума: дали е това една монета (тая стара френска пара, която струваше 2 стотинки) или това е един документ, наречен сега duplicate? Ние достигаме фантазията на Едгар По[185]! Има защо човек да се губи в предположения. Сигурно, тоя весел провансалски пророк, продължава коментаторът, трябва да се е забавлявал твърде много, когато е писал тия стихове по времето на Хенрих II. И той можеше да бъде сигурен, че неговата тайна ще бъде грижливо запазена през векове; тъй като, дори и да е познавал някой тогава латинския превод, как би начертал конструкциите върху данните на Елисейските полета и на площад Dupleix? Не само че нищо от това не съществуваше, но Жозеф Дюплекс[186], който бе

[185] Едгар Алън По (1809-1849) е американски писател, поет, редактор и литературен критик, считан за представител на американския романтизъм. Той е известен най-вече със своите мрачни и зловещи разкази, изпълнени с мистерии (виж макабра), и е сред първите американски писатели, които пишат произведенията си под формата на разкази. Създател е на детективския жанр в литературата.

[186] Жозеф Франсоа Дюплекс (1697-1763) – френски генерал-губернатор на френските колонии в Индия. Има негов паметник в центъра на Париж.

управител на френските колонии в Индия през 1720 г., не беше още роден! Според Пиоб, латинският текст се възстановява така:

In Elysiis cainpis per agere circulum;

Pyc ... ante recta ad trahet cantenta;

Omnia decreta non valent unum: Duplex.

Преводът се състои в това, по силата на строгата определеност на броя на думите, да се намери в първия стих глаголът per-agere, чиито точен смисъл е „причинявам“, за да може да се раздали предлогът per. Във втория, сричката „рус“ (непреводима) ще се отдели от латинската дума „ante“; и в глагола attrahere или adtrahere (тъй като и двата начина на писане са правилни), предлогът ad ще бъде разделен. Най-после, в третия стих – дето 6-те думи излизат от само себе си – единственото число на подлога ще се замени с множествено, за да се запази точният смисъл на изречението: тъй като френският език употребява често, както в случая, единствено число, когато се касае за множествено.

Първият и третият стих стават вече четливи: само вторият иска още разсъждаване. Естествено, recta предполага linea, за да се означи това, което ние наричаме „една права“; латинският език позволява това, тъй като съгласуването на прилагателното със contenta не може да произведе никакво двусмислие: едно съдържание (contenta), което би било право, няма смисъл. Остава думата „рус“, която може да бъде само едно съкращение и, без съмнение, гръцко поради правописа: това е, наистина, гръцката дума „раса“, наречие, което означава „с твърдост“, „със строгост“.

И ние идваме до това: „В Елисейските полета да се работи (agere) с окръжност (per circulum); предварително (ante) една строга (руса) права ще доведе (trahet) до съдържащите се елементи (cantenta); всичко което ще може да се изяви (omnia decreta), не ще струва една дума: (unum подразбира verbum): Duplex

Действително, ако, привлечени от думата Duplex, помислим за площада със същото име, и ако съединим Rond-Point на Елисейските полета с тоя площад. Ще бъдем изненадани, че сме начертали една права, която, на пръв поглед, е близо до перпендикуляра спрямо една линия, която минава през средата на булеварда на Елисейските полета! Но текстът е формален: тая права трябва да бъде начертана със строгост (руса) и следователно нейната перпендикулярност трябва да бъде точна: по тоя начин ще дойдем до положението да разкрием „елементите" на фигурата (contenta). И понеже елементите на една кръгова фигура са безспорно на брой 12, тъй като точките, които трябва да се вземат под съображение, трябва да отговарят на буквите на Floram Patere, (вж. уводните статии), следва, че окръжността, начертана в центъра Dupleix, и тая, начертана в центъра Road-Point, трябва да се проникват взаимно и да се пресичат по една дъга от 60°, страна на шестоъгълник, средата на която ще бъде съставена от казания перпендикуляр.

Тогава трябва само да се продължи нормалата на Елисейските полета върху плана на Париж и да се нанесе върху тая нормала намереният радиус. Така ще се получат преди всичко три допиращи се кръга (показани с дебели черти във Фиг. 1), това са тия, които имат за център Rond-Point, Лувър[187] и Бастилията[188]. Перпендикулярите към нормалата на Елисейските полета, издигнати в тия центрове, ще бъдат Rond-Point – Дюплекс, Лувър – Монпарнас[189], Бастилията –

[187] Лувърът е най-големият национален музей на Франция. Сградата, която в миналото е била първо военно укрепление, а после кралска резиденция, е разположена в центъра на Париж, между река Сена и улица Риволи.

[188] Бастилията е затвор-крепост, която се е издигала върху настоящия Площад Бастилията в Париж.

[189] Монпарнас (на френски: Montparnasse) е квартал в Париж, намиращ се на левия бряг на Сена. Влиза в състава на града на 1 януари 1860 г. Името му дават студенти от XVII век.

Италия[190]. Продължени в северната част на плана, те ще се отправят респективно към Клиши[191], северната гара[192] и Бел Вил[193].

Но, както Дюплекс е център на една окръжност, такива трябва да бъдат и Монпарнас и Италия; така ще се начертаят нови допиращи се кръгове на юг; по същия начин ще се постъпи и на север. После, тъй като всички окръжности трябва да се проникват взаимно, за да се разделят автоматично едни други на 12 равни части, ще се начертаят множество такива по начин да се покрие повърхността на Париж.

„Ето проблемът е разрешен“, завършва коментаторът и пристъпва към неговото тълкуване[194].

---

[190] Улица в Париж (Avenue d'Italie).
[191] Площад в Париж.
[192] Гара Север (Gare du Nord).
[193] Белвил е улица в Париж, на която под уличен стълб според легендата е родена Едит Пиаф.
[194] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 8, 1942 г.

Геометрични детерминации на Париж II.

Проучването на резултата – т.е. на **Фиг. 1**, дадена в миналия брой на списанието – е наистина интересно. На първо място, казва Пиоб, то изтъква значението на нормалата на Елисейските полета. Тя минава през Тюйлери[195], Лувъра, Кметството и Бастилията: човек би рекъл, че тя е средищната линия, по която се е развивала цялата история на Париж, цялата история на френския народ! Кметството, централното огнище на Парижката комуна[196]; Лувърът на кралете на Франция; крепостта на Бастилията, която е трябвало да бъде превзета през 1789 г., за да се ознаменува унищожението на стария режим; Тюйлери, около който заседаваше Конвентът[197], заседава още Бурбонският дворец[198], и близко до който, върху самата тангента на двата кръга, почва тоя прочут площад, наречен сега Конкордия[199], дето изтече толкова кръв по време на Революцията!

---

195 Тюйлери (на френски: Tuileries) е бивш дворец в Париж, използван за резиденция на френските крале.

Дворецът се е състоял от 3 павилиона, съединени помежду си с корпуси. Централната част на двореца е изгоряла през 1871 година. Страничните 2 павилиона са реставрирани и днес са част от музейния комплекс на Лувъра. На мястото на двореца Тюйлери днес е останала едноименната градина.

196 Парижката комуна е термин, свързан с френската революция и описва управлението на Париж от 18 март до 28 май 1871 (72 дни) под девиза "Хляб или куршум!".

197 Конвентът, наричан още Народният конвент, е законодателно събрание през периода на Великата Френска революция от 1789 г. Конвентът започва дейността си на 10 август 1792 г. след сваляне на монархията. Той обявява създаването на Френска република, а през януари 1793 г. осъжда на смърт краля на Франция Луи XVI. Присъдата е изпълнена на 21 същия месец.

198 Бурбонският дворец се намира в 7-ми район на Париж, на левият ръкав на Сена, точно срещу площад „Конкорд“

199 Площад Конкорд (на френски: Place de la Concorde, в превод площад на Съгласието) се намира в Париж, в началото на Шанз-Елизе. В периода 1787-1790 г.

Човек би рекъл още, продължава коментаторът, че по тая нормала именно става еволюционното развитие на Париж. Една тайнствена сила, изглежда, тласка града към Порт Майо[200] и по-нататък към запад: новите и елегантни квартали се намират в западната част, отвъд линията Дюплекс – Rond Point и предпочтително в кръговете, съседни на нормалата!

Големите паркове също се разполагат в зависимост от тая линия: Венсенската гора[201] на изток, Булонският лес[202] на запад. И, ако се нанесе върху един план на Париж, достатъчно голям и достатъчно точен, за да могат да изпъкнат подробности и точности, **Фиг. 1**, дадена в миналата статия, ще изпъкнат още някои изненадващи констатации.

Тогава се налага въпросът: каква е тая нормала на Елисейските полета, тая права линия, която се появи едва в най-ново време чрез реализирането на площада Конкордия с неговия обелиск в средата и на площада Етуал[203] с неговата Триумфална арка[204]?

Ако се измери ъгъла, който тя образува с линията изток-запад, ще се забележи, че той има 23°27'. Следователно, нормалата на плана на Париж е наклонена към екватора с 23°27' – точно колкото оста на Земята е сама наклонена към своята орбита!

над Сена е построен мостът Конкорд, който свързва площада с бившия Бурбонски дворец на отсрещния бряг.

[200] Порт Майо (Porte Maillot) – централно място в Париж.

[201] Венсенският лес е парк в Париж. Намира се в източната част на града, 12-ти район. Заема площ от 9947 км² (2458 акра).

[202] Булонският лес (на френски: Bois de Boulogne) е парк, който се намира в западната част на Париж, 16-ти район. Заема площ от 8.459 км² (2090 акра), което го прави 2,5 пъти по-голям от Сентрън парк в Ню Йорк и 3,3 пъти по-голям от Хайд Парк в Лондон.

[203] Площад „Етуал", сега известен като „Шарл дьо Гол" е голям транспортен възел в Париж, място, където се срещат дванадесет прави улици (оттам и неговата историческа име, което се превежда като "площад на Звездата") включително Шанз-Елизе.

[204] Триумфалната е сред най-известните монументи в Париж, намираща се в западния край на бул. „Шанз-Елизе" именно на площад „Етуал" (Шарл дьо Гол).

Тая нормала е прочее оста на Париж. И тая ос има тази особеност, че има същия наклон, както оста на Земята: може да се каже, че еволюционното движение на града става по същия начин, както еволюцията на човечеството – която, както вече забелязах, следва линията на плоскостта на Еклиптиката. Нека не се чудим тогава, че новите идеи се раждат обикновено във Франция, чиято столица – мозъкът – е разположена космично по тоя начин!

Но, оста на Париж – върху сегашния план, който представя **Фиг. 1**, дадена в миналата статия – съдържа три главни точки, центрове на три допиращи се кръга, които са първични (и показани с дебели черти в спомената фигура). Три перпендикуляри се издигат върху тая ос – те разделят голямата окръжност на Париж на 12 равни части; те са правите, по които градът, разширявайки се в околностите, ще се увеличава като един жив организъм чрез размножаване на своите клетки; те са строителната арматура на това същество, което човек гради колективно, без да подозира, че нуждите и интересите, които той смята, че задоволява, са водени от космични сили – както всяко нещо в тоя свят.

Те са също трите мачти на символичния кораб, който представя гербът на града[205]. Тоя план на Париж дава да се разбере това, което изложих по-рано по повод символите и гербовете – че те имат една реалност.

След това Пиоб обяснява доста обстойно горната мисъл. Колкото и да са интересни подробностите, ние ще трябва да се задоволим с едно резюме по тоя въпрос.

Коментаторът констатира преди всичко, че във всеки кръг в плана на Париж ще се намерят автоматично трите мачти на кораба.

---

[205] На герба на Париж на червено поле е изобразен сребърен кораб сред сребърни вълни. Надписът под него на латински - FLUCTUAT NEC MERGITUR означава Люлее се, но не потъва. В горната си част гербът има лазурно синьо поле, осеяно със златни лилии.

Но, защо кораб, се пита той и пояснява, че всеки символ (на една нация, както и на един град или на един индивид) трябва да се установи в съгласие с една географска дължина и ширина, и според ъгъла на личната ос с оста на Земята.

Но, продължава след някои разсъждения коментаторът, асцендентната точка на хоризонта на Париж бе пресметната отдавна и тя е 15° от знака Дева. Ако се върнем в началото на V век, в самото раждане на онова, което е днес Франция, ние ще установим, че изгряването на източния парижки хоризонт на 15° от знака Дева трябвало почти да съвпада с появата на съзвездието на кораба Арго[206]. Когато Париж стана столица през 506 г[207]., приблизителният съвпад бе още ясен.

Самият герб на Париж е бил изработен в рамките на неправилния, но симетричен петоъгълник, който, както се каза по-рано, съставя основата на Нострадамусовата система. Централната мачта на кораба е само засилване на диаметралната линия; двете други мачти са две паралелни прави, разположени странично от тоя диаметър така, че продължението им отсича дъги от по 30° от окръжността, описана около споменатия многоъгълник; самото тяло на кораба се образува от долната хоризонтална страна на петоъгълника и нейната паралелна линия, продължението на която отсича също дъги от по 30° от описаната окръжност – Като се надебелят линиите и като се прибави един нос и едно кормило, цялото получава твърде лесно вида на една галера. Самият наклон на прътовете на платната е даден чрез една права, поддържаща дъга от

---

[206] Корабът на аргонавтите, Арго или Кораб (първоначално на латински: Argo Navis, "корабът Арго") е голямо южно съзвездие, представляващо кораба „Арго“ на Язон и аргонавтите от древногръцката митология. То е единственото съзвездие от списъка на Птолемей, което не е просъществувало до наши дни.

[207] Париж става столица през 508 г., когато Хлодвиг I (или Кловис, Хлодовех, на съвременен френски Луи) прави от града столица на франкската династия Меровинги.

150° (дъга на дванадесетоъгълника) и тоя наклон включва формата на платната по такъв начин, че корабът е напътен към Запад[208].

[208] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 9, 1942 г.

Геометрични детерминации на Париж III.

Париж е основан много отдавна, казва Пиоб. След завладяването на Галия от Цезаря[209], римляните дадоха на крепостта на парижаните, дотогава ограничена в острова наречен La Cité [210] , едно доста голямо разширение, ако се съди по развалините.

Cité-то е прочее клетката-майка на Париж; от нейния ограничен кръг са произлезли чрез размножаване другите клетки, които покриват сегашния план на града според **Фиг.1**, дадена в статията „Геометрични детерминации на Париж I". Разглеждан така в своята цялост, процесът на растенето на Париж има биологичен вид.

Зародишът се е развил според един детерминизъм, аналогичен във всички точки на оня, който се констатира при живите същества. При това колективно същество, каквото представлява градът, силите, намиращи се в него, са действували със същата правилност, както те действат при всяко живо същество – продукт на тайнственото съединение на една мъжка с една женска клетка! И хората, съставна част на колективното същество, са били несъзнателни агенти на тия сили – съграждайки града според своите интереси, своето удобство или своите чувства, упражнявайки наистина своята свободна воля, но следвайки, без да подозират това, подтика на строителните сили.

Тия космични сили – същите, които въодушевяваха всяка клетка в тия хора – караха да тече кръвта във вените в съгласие с движението на Земята, чрез кръвта възбуждаха мозъците и от рефлекс на рефлекс, произвеждайки между жителите на тая точка на

---

[209] Галските войни са серия от военни кампании, проведени от римския проконсул Юлий Цезар срещу населяващите Галия племена, продължили от 58 пр.н.е. до 51 пр.н.е.

[210] La Cite (Ил дьо ла Сите) е един от двата запазили се естествени острова на Сена в центъра на Париж в най-старата част на града.

земното кълбо комбинираната игра на интересите и на чувствата, създадоха най-после от незначителния градец в началото днешната голяма столица.

Тая клетка-майка е твърде ограничена – и, ако се разгледа внимателно планът на Париж, тя дори не се намира върху оста! Оплоденото яйце не е още на място, то не е още върху своята линия на развитие. Символът на кораба, ако се проектира, като се вземе Нотр-Дам[211] за център, не успява да покрие целия остров La Cite; той включва едва една част от острова Сен-Луи[212]; но кръгът, върху който той е начертан, позволява разширението върху левия бряг към планината Сент-Женевиев[213]: върху тоя сектор римските императори К. Хлор[214], Юлиян[215], Валентин[216] и Грациан[217] разбиха Лютеция[218].

Но диаметърът на тая фигура е перпендикулярен към оста и кметството се намира на северния му край върху тангентата на тая ос. Така че началната клетка, увеличавайки се, е заставена да премести

---

[211] Парижката Света Богородица, наричана още Нотърдам дьо Пари (на френски: Notre-Dame de Paris), е католическа катедрала в Париж. Построена е през 1163-1345 г. като една от първите катедрали в готически стил на остров Сите на река Сена. Повечето скулптурна украса на фасадата, която се смята за една от най-красивите[1], датира от 19 век. Тук Наполеон I е коронясан като император.

[212] Ил Сен Луи е по-малкият от 2-та естествени острова на река Сена в центъра на Париж.

[213] Сент-Женевиев – хълм на левия бряг на Сена в 5-ти район на Париж, на който има мемориал на загиналите войници.

[214] Флавий Валерий Констанций (250-306) е римски император от тетрархията на Диоклециан, избран от него за цезар на западния император Максимиан. Наричан е с прозвището Хлор ("бледия").

[215] Флавий Клавдий Юлиан (331-363) е римски император от 360 до 363 година. Той е племенник на император Константин I Велики и е последният владетел от Константиновата династия.

[216] Флавий Валентиниан (321-375) е римски император, управлявал западната част на Римската империя от 364 до 375 година. Основател е на Валентиниановата династия.

[217] Флавий Грациан (359-383) е римски император на Западната римска империя, управлявал в периода 375 - 383 г. Заедно с източния император Теодосий I, Грациан окончателно налага християнството като единствена държавна религия на Римската империя.

[218] Лютеция (Lutetia) е древно селище, което е съществувало на мястото на съвременния Париж. Лютеция е първото селище на келтското племе Паризии.

там центъра си. От тогава тя е на ос: това е бременността. Колективното същество действува. От крепостта на Лувъра до тая на Бастилията, от Дома на Тамплиериския орден до височините на Сент-Женевиев се простира неговият градски живот и се изпълнява историята на Париж (вж. **Фиг.1**).

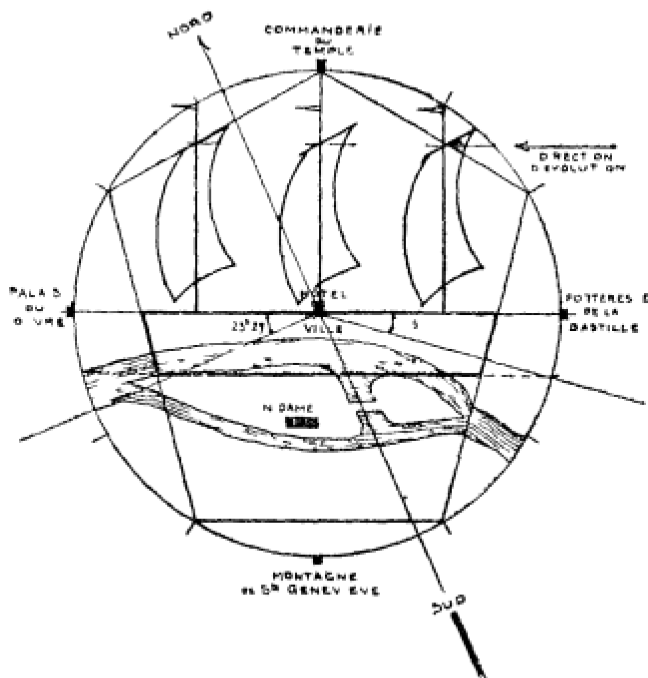
Символът, вследствие на уголемяването на кръга, расте пропорционално. За напред, градът, увеличавайки се, не ще престане да получава все по-голямо и по-голямо политическо значение – неговите демократически идеи – произлезли от тия на неговите първи жители, които се наричаха вече pares или parissii[219], което ще рече равни – ще греят над света.

След това коментаторът се впуска в дълги разсъждения, които предаваме в резюме.

Университетът на Париж бе надарен от царската власт с всевъзможни привилегии, които му осигуряваха най-голяма свобода на мисълта.

---

[219] Паризиите са келтско племе от желязната епоха, което до времето на Римската империя живее на брега на Сена. Тяхното най-голямо селище е Лутеция (Lutetia Parisiorum), от което по-късно възниква град Париж.

Фиг. 1

Тогавашният Париж беше малък, но неговият мозък почваше вече да се отваря с умствена работа.

Прочее, построи се фасадата на Нотр-Дам.

Наблюдавайте я – дори ако не сте художник или архитект – тя ви прави впечатление.

Ако художниците и архитектите имаха на свое разположение „конструктивни канави“, както има музиката, те биха създали Сватбата в Кана[220] и Нотр-Дам.

[220] Сватбата в Кана – картина на Паоло Веронезе (1528-1588), италиански ренесансов художник. Това огромно платно е изпълнено за трапезарията на манастира Сан Джорджо Маджоре във Венеция. През 1799 г. е преместено в Лувъра. Сватбата в Кана става една от основните забележителности на Венеция. Също така тя е обект на възхищение и използвана за пример за Венецианското майсторство в живописта на XVIII век. През XIX век платното става част от плячката на Наполеон и е отнесено

В архитектурата правият ъгъл е само една база – и не е никакъв стил. Той подържа конструкцията; но ако той е сам, не произвежда хармонично впечатление. За да съществува хармония, трябва върху правия ъгъл да се нанесат пропорционално други наведени ъгли.

Такава е фасадата на Нотр-Дам – Върху квадратната фасада (без кулите) е вписана окръжност, а в последната – равностранен триъгълник. Последният дава правилния смисъл на пропорциите и цялата катедрала се строи върху тия данни в своите най-малки подробности. Не е възможно да се направи грешки: човек е сигурен в произведения ефект.

Ето тайната на строителите на тия чудни безименни строители, които издигнаха върху перпендикуляра към оста на града, в самия център на неговата начална клетка-майка, в Cité-то, тоя великолепен паметник, посветен на Девата – майка на Бога на християните – също така зодиакален знак, поставен на асцендента на мястото, „единствената Дева“, както казва Нострадамус, чието име е, по един странен начин, същото, както това на катедралата.

Кой е водил тия строители, кой им е показал както равностранния триъгълник, така и неговите приложения, кой им каза, че върху фасадата трябва да се проектира символичният кораб на герба на Париж, без да може да се види, но достатъчно видимо, за да го открият посветените?

Кой е тоя, който е решил, щото, като се изгради Нотр-Дам, да се втвърдят като камък астрономичните елементи и пророческите детерминации на тоя герб и на девиза, който го придружава?

Туй никога няма да се узнае – защото не трябва да се узнае.

Каква връзка има между Нострадамус и тези строители?

във Франция. Там картината е изследвана и копирана от поколения немски, френски и английски художници, посещавали Лувъра.

Фасадата на Нотр-Дам поставя тия загадки. Все пак нейните мрачни и подигравателни фигури гледат от високите капчуци тълпата на непосветените, които, незнаейки какво да мислят, предпочитат да не виждат нищо и да не чуват нищо.

Тайната е добре запазена, завършва коментаторът[221].

[221] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 10, 1942 г.

Геометрични детерминации на Париж IV – машината за управляване.

Но, в действителност, как се управлява и каква е „машината за управляване“, с която разполагат тия, които по силата на играта на сегашната конституция, са призвани да дирижират?

Управлява се, пояснява Пиоб, чрез председателството на републиката и чрез разните министерства – чрез изпълнителната власт и законодателната власт, разделени, както се следва. Има една троичност от институции, която се установи, без да са я имали точно предвид законите на конституцията от 1875[222]. Тия закони не предвиждаха, в действителност, ролята на министър-председателя, а последният малко по малко се затвърди толкова, че стана най-меродавното колело на парламентарната република. Да се смени министър-председателят, това значи да се смени управлението: формата си е все републиканска, но всеки знае, че тая на Поанкаре не е тая на Ерио[223] – това се видя ясно, когато последният замести първия през 1924 год.

---

[222] По време на Третата френска република се инициира нова конституцията на Франция през 1875 г. Тя се състои от Закона за организация на публичната власт, Закона за организация на Сената и Конституционния закон за взаимоотношенията между публичните власти.

[223] Едуард Ерио (1872-1957) е френски държавен и политически деятел, писател, историк, публицист.

Фиг.1

Ние имаме, следователно, три различни неща: от една страна, председателството на републиката; от друга страна, министър-председателя с разните администрации, чиито министри съставят неговото правителство; най-после двете Камари, тая на депутатите и тая на сенаторите.

Прочее, продължава коментаторът, нека хвърлим поглед върху интересната **Фиг. 1**, която представя наистина „машината за управление“ и дава възможност да се види точното място, което заемат „органите“ на тая машина върху самия план на Париж.

Първо ще се забележи, че пет министерства – Обществени работи, Народна просвета, Търговия, Земеделие и Колонии – макар и разположени върху различни пътища, се намират върху една и съща окръжност. Ще се види после, че три други министерства, но далечни – тия на Финансите, на Войната и на Труда – са също върху една и съща окръжност и че последната, както предходната се трасират с помощта на един и същ център, среда на правата, която съединява Сената с Камарата на депутатите.

Прочее, половината на тая права – радиус на окръжност – е равна на радиуса Бурбонски дворец[224] (Камарата на депутатите) – площад Rond-Point на Елисейските полета.

Не виждате ли, колко Нострадамус беше прав да пише: „Да се направи окръжност в Елисейските полета". Това не бе само, за да се излезе от там и да се начертае целият план на Париж, но още и да се открие и да се анализира топографското разположение на машината за управление на Третата република.

Върху тая окръжност, чийто център е Rond-Point на Елисейските полета, се намира прочее, Камарата на депутатите и Министерството на външните работи, което е близко до нея. Самият Елисейски дворец, дето живее председателят на републиката, заедно с неговия непосредствен съсед – Министерството на вътрешните работи, е разположен върху друга една по-малка окръжност, чийто център е идентичен.

Вие разбирате сега, продължава Пиоб, как функционира това „разположение": изпълнителната власт (Председателството на републиката) е свързана с изпълняващата (Министерството на вътрешните работи); надзорът на финансовите интереси (Финансите), тоя на териториалната сигурност (Войната) и тоя върху начина на произвеждане (Трудът) произхождат от същото кръгово движение;

[224] В Бурбонския дворец заседава Камарата на депутатите.

поддържането на средствата за съобщение (Обществени работи), на умствените способности (Народната просвета), на размяната на стоки (Търговия), на производителните сили на земята (Земеделие) и допълнението, което доставят към последните прибавените територии (Колонии) имат един общ подтик върху същата окръжност. И движението на надзора и това на поддържането е произлязло от люлеенето на махалото, чийто център се намира между Камарата и Сената – седалища на законодателния подтик.

Ще се забележи – любопитно нещо, – че правосъдието остава на страна, като че ли, произлизайки от по-високи идеи и оставайки чуждо на политическите колебания, то трябваше да бъде повлияно само от правото: нещо, което произлиза, в действителност, от самите принципи на конституцията.

Ще се забележи също, че Министерството на външните работи е малко на страна – впрочем, понеже няма пряко влияние върху страната, тъй като то е в края на краищата държавен секретариат за отношенията на френското правителство с разните чужди правителства.

Най-после ще се констатира, че флотите, преди всичко търговската, стоят отдалечени от кръговите движения, които въодушевяват надзора и поддържането. Франция има, между това, пояснява коментаторът, повече от 3 хиляди км. Брегове първо за отбрана и после за използуване; но бойната флота винаги е била една „бедна роднина“ във войните; и факт е, че французите не разбират нищо от въпросите на търговската флота.

Въздухоплаването е също изместено в далечината. Но авиацията, въпреки всичкия ѝ напредък, въпреки грамадните услуги, които вече прави, е все още в създаване и самото положение, което заема нейната администрация, доказва, че днес не се схваща ясно значителната роля, която тя ще има в бъдещето общество.

Машината за управляване има своите недостатъци. Тя функционира задоволително, но тя не е съвършена – завършва Пиоб[225].

[225] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 1, 1943 г.

Още няколко особености на Нострадамусовата система.

Последната глава на „Тайната на Нострадамус“ от Пиоб не носи сензационни разкрития. Коментаторът дава в нея между друго две бележки върху характера на прочутата предсказателна система, които обаче са, както всички бележки на тая тема, недоизяснени. Той прави освен това опит да прозре в периода след 1927 г., т.е. сред времето, когато е писана книгата.

Сега ще предадем споменатите бележки в съкратен вид, като оставяме предсказанието за следната статия, която вероятно ще приключи нашата серия.

Пиоб започва с един преглед на политическия живот във Франция след войната и констатира, че в съчиненията на Нострадамус се разглежда дейността на по-видните френски държавници. При това авторът предпочитал да си служи повече с езика на кулоарите, отколкото с тоя на трибуната. Така, Клемансо е означен като „Старият Шарон“ или „Тигърът“, Поанкаре – „Феникс“, Ерио – „от града, напояван от две реки“ – Лион (както се знае, Ерио бе току речи несменяем кмет на тоя град) и пр.

Разглеждайки смяната на 5 финансови министри в 8 месеца, която е била предсказана от Нострадамуса, коментаторът дава следните пояснения:

„За да се узнае състава на един кабинет, трябва да се отнесем към принципа, показан в следния стих от четиристишието III, 26:

„Augurez creuz, elevez aruspices“

Касае се да се направи едно визиране с теодолит според „кръста“ по географска дължина и ширина върху картата. С една дума, да се определи точката на всеки титуляр на портфейл. То е

дълга и деликатна работа. Така се съставя тогава един чертеж, аналогичен на оня, който означава простора на действие на Наполеон I (вж. главата „Историята на Наполеон според Нострадамус“), но който не представлява за публиката същия символичен интерес.

Нострадамус дава за щастие указания, продължава коментаторът, без които човек не би могъл да направи нищо. Тия топографски указания не са твърде загадъчни; те изискват във всеки случай много размишление: те се прилагат на прави, които трябва да се трасират върху картата на Франция, тръгвайки от самата точка, дето се намира върху плана на Париж седалището на разглежданото министерство (вж. **Фиг. 1** от предната глава „Машината за управляване“). Но би могло да се процедира с приблизителност за един цял кабинет, като се вземе целият Париж за централна точка върху една намалена карта.

Може да се направи и обратното при конструирането на едно правителство: познавайки парламентаристите, които го съставят, и избирателните окръзи, които те представляват, трябва да се съедини избирателното седалище на тия последните със самия Париж, за да се състави една фигура, която после се проучва.

Като куриоз и за изследователите коментаторът дава топографски указания, дадени в Центуриите за 6 френски министри на финансите през зимата 1925-26 г.

След това Пиоб прави едно сравнително проучване на положението на планетите Марс, Уран и Слънцето по време на парламентарните смущения, които станаха във Франция през юни и юли 1926 год.

Събитията, които създадоха министерските кризи, са следните:

15. 06. 1926 г. – Оставка на Р. Пере и след това на целия кабинет. (Марс е в 0° 19’, т.е. тоя ден влиза в знака Овен, Уран е в края на Риби, само на 43’ от Овен и на 1° 2’ от Марс.)

23. 06. 1926 г. – Кабинет Бриян-Кайо. (Марс е в 5° 46' от Овен, Уран само на 37' от върха на Овен, но на 6° 23' от Марс. От друга страна Слънцето миналия ден е влязло в знака Рак[226].)

17. 07. 1926 г. – Падане на тоя кабинет. (Марс е на 21° 47', т.е. се е отдалечил още повече от Уран.)

19. 07. 1926 г. – Кабинет Ерио. (Марс напредва с още 1°, което го отдалечава малко повече и от Уран.)

21. 07. 1926 г. – Падане на тоя кабинет. (Марс е стигнал 23° 43' от Овен.)

24. 07. 1926 г. – Кабинет Поанкаре, наречен „националното единение". (Марс достига 25° 29' от Овен и отстои на 26° 11' от Уран; а от месец Слънцето е изминало 30° и влиза същия ден в знака Лъв[227].)

Но – това е изключително важно – от *5. 07. 1926 г.* Уран е станал ретрограден.

Планетата Уран, чиято звездна обиколка трае около 84 години, чрез своето видимо движение около Земята служи, според Пиоб, като стрелка, която бележи еволюцията на идеите върху циферблата на човечеството. Всичко става така, като че ли неговите индукции дават на мозъците подтик към напредъка. Резултатът е, че, ако в даден момент едно политическо събрание е поставено пред тежки проблеми, чието отражение може да бъде световно, колективната душа на това събрание се стреми да им намери нови и смели решения, когато Уран напредва, и напротив, е готова да прави така наречените реакционни отстъпки (казано политически), когато Уран се връща (видимо) назад.

Това е цялата тайна на декретите-закони, отказани на кабинета Бриян-Кайо и гласувани на Поанкаре.

---

[226] И се намира в дисхармоничен аспект (квадратура) с Уран и Марс.

[227] Слънцето е отминало кулминацията на квадратурата с Марс и образува хармоничен (тригон) аспект с Уран.

Тия декрети-закони бяха предложени от правителството, когато Уран бе започнал да се връща назад. Те щяха да бъдат гласувани на Брияն и Кайо, ако техният кабинет бе съставен под същото влияние, но това не бе така. Уран се движеше на *23. 06. 1926 г.* Ясно към нови идеи и до *5. 07. 1926 г.* Се приближаваше към знака Овен, но тогава започва да се връща назад.

След това, на *24. 07. 1926 г.,* когато Уран дохожда на 29° 18' от Риби – на същата позиция, на която се намираше в навечерието на оставката на Р. Пере, ето че се съставя кабинетът Поанкаре върху базата на декретите-закони.

Така че Камарата – Камарата на Картела – дава съгласието си на човека, когото би побързала да катурне неотдавна за всичко това, което няколко дни по-рано тя отказваше на картелиста Кайо!

И така Поанкаре стана председател на Кабинета, а Р. Пере – председател на Камарата!

Учудването, което произвело това развитие както в чужбина, така и в страната, пораснало още повече, когато се е видяло, че от тогава Камарата е станала спокойна и мъдра и финансите на страната – стабилизирани. Уран бе ретрограден! – пояснява Пиоб.

От *5 декември 1926 г.* Уран не е вече ретрограден и дори от *31 март 1927 г.* той е влязъл в знака Овен, указание за съвършено нови идеи.

Но индукциите на планетата Марс обуславят начините на дейността. През *юли 1926 г.* Марс индуцираше силно колективната душа на парламента да се вълнува и понеже Уран я подтикваше от друга страна към новото, дойде до избухвания. След *декември 1926 г.* Уран се стреми да поднови подобни идеи, но Марс, който първоначално, през октомври и ноември, бе ретрограден, не е вече поставен по същия начин и неговата индукция дава търпелива и

трудолюбива дейност – от дето спокойствието на кулоарите на Камарата и добрата воля на събранието.

Това е на едро. Но, при такава материя трябва да се влезе в подробности и това е твърде сложно. Преди всичко трябва да се държи сметка за самата стойност на една индукция, която и да е тя: касае са да се познава нейният потенциал, нейната интензивност и нейното количество, и да се разсъждава за всяка индукция според законите и принципите на физиката, изучавани, анализирани и познати отдавна. Но най-после трябва да се разбира, как един сбор от частни воли образува една колективна воля.

Освен това, обикновено трябва да се държи сметка и за географското положение на мястото и личната ос на събранието.

В очевидния факт, че Уран влезе в знака Овен на *31 март 1927 г.*, всички техници признават, че стрелката на еволюцията на идеите бележи нова ера. Но часът за това не е ударил веднага върху частния циферблат на всеки народ, нито на всеки индивид.

За да стане промяната пълна, трябва да се чака, щото общата индукция да предизвика както в нацията, така и в индивидите специални индукции: силите се разлагат, съществува и принципът на инерцията.

Такъв е духът, с който трябва да се пристъпи към изучаването на детерминациите, които според сложната система на Нострадамус образуват „предсказания“, завършва Пиоб[228].

[228] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 2, 1943 г.

Новите открития на Пиоб върху Нострадамусовата проблема.

Както се каза в една от уводните статии (вж. главата „Първото дешифриране на Нострадамусовата система“), Пиоб бе открил през 1924 г. първия ключ на Нострадамусовата система, именно числения, който нарича „ключ на Катерина Медичи“.

След 2-3 годишен упорит труд коментаторът се добира до геометричното тълкуване и още до един трети шифър, за който той, обаче, не иска да говори.

Както твърди авторът в книгата си „Тайната на Нострадамус“ (1927 г.), първият ключ прекъсва веднъж през 1792 г. и втори път през 1924 г.

Въпреки това обаче Пиоб се опитва да хвърли поглед към следващите след 1927 г. събития и то, както сам казва, въз основа на някои места в писмото до Хенрих II.

По тоя път той дохожда в последната глава на гореспоменатата си книга до заключението, че в недалечно бъдеще – 1930-33 г. – във Франция може да се очаква настъпването на епохата на „Петела“, която ще открие един блестящ период във френската история.

Както е известно, такъв режим не се установи във Франция по онова време.

В новия си труд – „Le Sort de Europe[229]“, излязла в навечерието на втората световна война от 1939 т., Пиоб се връща към тоя въпрос.

Той забелязва с право, че директивите, които е следвал в горния случай, са били прави, защото наистина там се говори за режим на личната власт. А, както се знае, опити в това направление – закони-декрети, политически формации с тоталитарни тенденции и

[229] Le Sort de Europe – Съдбата на Европа.

пр. – не липсваха във Франция през изтеклото десетилетие, макар че те достигнаха пълна реализация само при нейните съседи.

В по-широк смисъл, епохата на „Петела“ означава според коментатора още и „приближаващия изгрев на Слънцето по едно време, когато нощта е още черна и когато човек може да се съмнява в светлината“ – едно схващане, което е напълно в духа на онова на Учителя по отношение на идващата нова култура.

След това авторът преминава към своите нови открития върху Нострадамусовото литературно наследство. Но, както всички въпроси от по-съществено значение, той оставя и тия открития толкова по-необяснени, колкото те са по-странни.

Впрочем Пиоб подчертава изрично, че е обещал да даде само елементите, отнасящи се до въпросната тайна, които могат да бъдат разкрити, но не и нещо повече.

Едно от тия открития гласи, че „Нострадамус не е написал нито една дума от своите пророчества“.

Впрочем, в самия предговор към Центуриите се казва, че „пророчествата“ са написани въз основа на древни документи. Едно от предложенията на Пиоб, изказано още в първата му книга бе, че Нострадамусовите съчинения не са преработка, а са идентични с въпросните стари документи.

При новите изследвания на коментатора се е оказало, че прочутите пророчества са работа не на един, а на няколко редактори. Прибавя се още само, че сведения за тях имало във френската Национална архива, че те са били чисти французи и че са живели много столетия преди Нострадамус.

По едно стечение на обстоятелствата текстовете са дошли в ръцете на последния, който е трябвало да ги публикува под свое име, което само по себе си е една програма – Нostра-дамус, пояснява Пиоб, значи: „Даваме това, което имаме“.

Още по-чудновато и още по-неизяснено е второ едно твърдение на автора, а именно, че Нострадамус, въпреки своите окултни познания, е разбирал само ония места от книгата, носеща името му, които са се отнасяли до неговата епоха.

Наистина, коментаторът дава някаква обосновка, самата тя, обаче се нуждае от тълкуване.

Третото откритие е, че най-автентичното и най-пълно издание на Нострадамусовите съчинения, известно под името „Амстердамско“, е наистина напечатано с амстердамски букви, но печатницата, дадена върху корицата на книгата не е съществувала никога.

Освен това, туй издание, което носи дата 1668 год., е било напечатано приживе на Нострадамус, т.е. преди 1566 г.

Според Пиоб, всички дати в него са фалшиви. Датата на предговора – 14. 03. 1547 г. – е също фалшива.

Всъщност, продължава той, това са символични дати. Те стават верни, като към тях се прибави или извади друго символично число, което е специфично за всеки век. Датата 14. 03. 1547 г. например означавала едно начало и то на политическо събитие, интимно свързано с тайната на тия съчинения, за което коментаторът обаче не смее да говори.

Всички изчисления със символичните числа се прибавят към изчисленията на хронокосмографската система, за която авторът говори в книгата си от 1927 год. (вж. главата „Хронокосмографската система на Нострадамус“).

Докато през 1927 г. Пиоб е смятал, че в изданието са допуснати печатни грешки, през 1939 г. е вече на мнение, че се е лъгал. Ако такива се констатират, например изкривени редове, изместени букви, объркани номерации на куплетите и пр., всичко това е било желано, както и останалото.

В някоя главна буква, разглеждана под лупа, той е открил портрет.

Характерен е още намекът на автора, че цялата астрологична терминология в трите книги няма нищо общо нито с астрологията, нито с астрономията, а искала да каже нещо съвсем друго.

Всичко това иде да покаже, че самото издание е една мистерия, както и самият текст.

Очевидно взети са били всички видове предпазни мерки и шифри, за да не може никой да проникне в тайната. Целта на книгите прочее не е била само да се публикуват няколко пророчества, главният ефект на които е да доставят едно забавление.

Тайната се отнася, казва Пиоб, до нещо много по-важно, отколкото до обикновени езотерични истини.

Според него, древните посветени – каквито са били и персийските маги, дошли да се поклонят на Вестителя на новата ера във Витлеем – в грижата си, щото човечеството да не загуби нишката на Ариадна на истинската традиция, която съставя необходимата база на наука, изкуство и социално усъвършенстване, са изработили търпеливо и скрупульозно плана на неговата еволюция.

Тоя план е завещан в пророчествата – между друго и в тия, носещи името на Нострадамус – и предаден на една верига лица, които имали задачата да го дадат на оня, който би трябвало да си послужи с него.

Към края, коментаторът засяга и въпроса за непосредственото бъдеще.

През 1939 г. той вече съвсем не е така оптимистично настроен, както през 1927 г. Докато по-рано очакваше настъпването на една още по-блестяща ера във Франция, сега, макар че няма още война, той говори за „опасностите от всички страни“ и за „заплахата, която тегне върху света“.

Той загатва също, че всеобщият мир може би ще бъде предшестван от всеобща война.

Въпреки тревожния тон на пророчествата обаче Пиоб смята, че няма основание да губим надежда в едно по-добро бъдеще, защото в това са убедени и самите носители на световни катастрофи.

****

С това ние привършваме нашето резюме на двете книги на Пиоб: „Тайната на Нострадамус“ и „Съдбата на Европа“ и пр.

Въпреки практикувания от коментатора маниер да не изяснява тъкмо най-важните въпроси надяваме се, че все пак читателите са получили известна представа за разглежданата необикновено сложна проблема.

Покрай това, те може би имат вече и понятие и за възможностите на една истинска окултна наука, както и за трудностите, които се срещат по пътя към нея.

Тук може би идва под съображение още един момент, който не сме имали пред вид, когато започнахме настоящата серия.

В предговора към първата си книга Пиоб казва между другото и следното:

„Във всеки случай, ако изложих словесно, ако излагам тук и ако развия още веднъж по-късно елементите на тайната на Нострадамус, които могат да бъдат разкрити (нещо, което той направи с гореспоменатата втора своя книга), то е, защото трябва да го направя. Обществото на „Новия век“ според израза на шестостишие 1 трябва да бъде поставено в течение.“

Може би статиите, които приключваме, са имали още и тая задача по отношение на българската публика[230].

---

[230] Тази статия е поместена в сп. „Житно зърно“, Бр. 3, 1943 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ

ЦЕНТУРИИ НА НОСТРАДАМУС

ПРЕДИСЛОВИЕ МИШЕЛЯ НОСТРАДАМУСА, ПРЕДПОСЛАННОЕ ЕГО ПРОРОЧЕСТВАМ

Цезарю сыну Нострадамуса Счастья и долгой жизни желаю Твое позднее появление на свет, сын мой Цезарь Нострадамус, заставило меня в течение моих постоянных длительных ночных бдений подумать о том, как тебе оставить письменное воспоминание, после физического угасания твоего родителя, для общего блага людей.

Я хочу тебе оставить память о том, с чем меня познакомила божественная сущность, с помощью астрономических круговращений)И с тех пор, как бессмертному Богу было угодно, чтобы ты явился в этот земной мир, я не буду говорить о твоих годах, ибо тебе нет и года, ведь твои месяцы Марса неспособны еще внушить твоему слабому разуму то, что я буду вынужден определить в моем зрелом возрасте, так как нельзя тебе оставить на письме то, что временем будет стерто: ведь наследственная речь оккультного предсказания будет заключена в моих внутренностях /моем животе/; считая также, что будущее неясно и что каждое существо руководится могуществом бесценного Бога, руководствуясь не мистическим гневом или лимфатическим порывом, но астрономическими утверждениями:

"Только вдохновленные именем Бога предсказывают и имеют особый пророческий дух". Однако, уже с давних пор, случалось так, что я задолго до события предсказывал, что произойдет и в каком конкретном месте, считая, что все свершается волею и вдохновением Божиим, [а также предсказывал] другие счастливые и несчастные события, которые впоследствии произошли в разных частях мира: так как сейчас я вынужден молчать или скрывать свои мысли по причине

несправедливости, то я хочу изложить письменно события, относящиеся не только к настоящему времени, но также и к большой части будущего, так как королевства, группы и регионы подвергнутся таким коренным изменениям, иногда диаметрально противоположным их современному состоянию, что-если бы я рассказал, каково будет их будущее, читатели в этих королевствах, верующие разных вероисповеданий, настолько нашли бы это не соответствующим их воображению, что они осудили бы то, что будет подтверждено с течением веков и в чем люди убедится в будущем.

Обращаюсь к суждению Истинного Спасителя: "Не предписывайте святым гимны, не мечите бисера перед свиньями, чтобы не попирали вас ногами и не разорвали вас, обернувшись против вас".

И вот причина того, что я перестал выступать публично и писать пером, а потом я решил объяснить подробнее, объявив для всех людей, в темных и странных выражениях, будущие причины, как самые близкие, [так] и те, которые я увидел, какие бы смены поколений ни произошли; но чтобы не шокировать хрупкого слуха живущих, все мои писания я облек в форму туманную и пророческую, ибо "Я скрыл здесь от знающих и осторожных, то есть могущественных и правящих, и разъяснил все избранным и проницательным". Мои пророчества с помощью бессмертного Бога и добрых Ангелов получили силу прорицания, они видят удаленные вещи и они могут предвидеть отдаленное будущее, так как ничто не может свершаться без Него, чье могущество столь велико и доброта к людям такова, что пока они остаются людьми, каждый раз в подобных обстоятельствах по воле доброго Духа эта теплота и мощь прорицания приближаются к нам: как приходят к нам лучи солнца, которое оказывает влияние на элементарные и неэлементарные тела.

Что касается нас, людей, мы своей собственной силой и изобретательностью не можем постигнуть скрытые тайны Бога Создателя. "Ибо нам не дано знать ни дня, ни часа..." и т.д.

Поскольку в настоящее время также есть многие люди, которых Создатель наградил даром воображения и раскрыл им некоторые тайны будущего, согласованные с указаниями Астрологии, так же как и тайны прошлого, определенное могущество исходит от них, как пламя огня и, с Божьей помощью, могут проявляться божественные

и земные вдохновения. Ибо дела божественные, которые получили благословение, завершает сам Бог: среднее находится среди Ангелов,, третье: - у злых [сил] Но, сын мой, я говорю с тобой здесь слишком зашифрованно: но что касается оккультных пророчеств, которые получают тонким духом огня, тот, кто иногда взволнованным рассудком наблюдает самое высокое из Светил, будучи бдительным и внимательным к пророчествам, излагая свои знания на письме, не может предаваться обычному красноречию; ведь все свершается благодаря могуществу великого Бога, чья доброта бесконечна. Хотя, сын мой, если будут тебе говорить, что я Пророк, я не хочу в настоящее время себе приписывать столь высокий титул:

"Сегодня их называют пророками, когда-то их называли ясновидцами": так как Пророком, сын мой, можно, собственно говоря, назвать того, кто видит вещи, скрытые от знания обычного человека. И если случается, что Пророк узрит свет совершенного откровения и ему откроются вещи божественные и земные, он не может говорить открыто, так как действие предсказания уходит далеко вперед, ведь тайны Бога непостижимы и добродетель открывает далеко впереди истинные знания, а также их последствия. Этого нельзя понять ни по земным предзнаменованиям, ни другим человеческим знанием, ибо оккультная добродетель находится под покровительством самого

Неба, то есть самой вечности, которая с помощью веры открывает любые времена. Но, исходя из неделимости вечности, с помощью возмущения Гираклианского причины познаются движениями в небесах. Я не говорю, сын мой, и ты должен хорошо это понять, хотя познание этой материи еще не может запечатлеться в твоем слабом разуме, что будущие весьма удаленные причины не могут быть рационально постигнуты, и хотя они очень удалены, они могут быть от человека не слишком укрыты: но совершенное постижение важных причин невозможно без божественного откровения: ибо всякое пророческое откровение исходит от Создателя, а также зависит от судьбы и от природы. А посему вещи, как случившиеся, так и еще не случившиеся, могут быть предвидены. Однако знание, основанное лишь на интеллекте, не может быть оккультным; но только через голос, исходящий с лимба, подобно языку пламени, в котором содержатся все будущие причины. И поэтому, сын мой, я заклинаю тебя никогда не употреблять своего разума в угоду ложным и напрасным целям, иссушающим тело и губящим душу, приводя в смятение слабые чувства: то же я скажу и о суетности самой отвратительной магии, некогда осужденной Священным Писанием и божественными канонами; но от этого свободна Астрология, трактующая знамения, благодаря которой, находясь под покровительством Божиим и слушая его откровения, мы и изложили письменно наши пророчества. И как ни осуждалась бы эта оккультная

философия, я никогда не хотел предать ее неразумному суду те многие тома, которые были спрятаны в течение долгих веков. Но, догадываясь о будущем, я прочитал их Вулкану, сделав так, что, пока он их пожирал, пламя огня давало необычный свет, более яркий, чем от обычного пламени, как свет горящего факела, внезапно освещающего дом, как будто вдруг начался пожар. Поэтому, чтобы в будущем не были обмануты, наблюдая полную трансформацию, как

лунную, так и солнечную, я их [эти книги) обратил в пепел, ибо неподкупные все узнают и под землей, с помощью оккультных волн. Но что касается того труда, который я только что закончил, исходя из

воли Божией, это я хочу тебе открыть: каким образом познать будущие события, далеко отбросив фантастические предположения. Эти события можно узнать, определив, в частности, те места, в которых сверхъестественное Божие откровение обращается к небесным конфигурациям, место и время определены добродетелью, оккультным могуществом, волею господней, присутствием которой токи времени вливаются в вечность, ибо ход [светил] зависит от причины прошлой, настоящей и будущей, которые все открыты пониманию. Таким образом, сын мой, ты можешь легко, несмотря на твой нежный возраст, понять, что вещи, которые должны случиться, могут быть предсказаны ночным и небесным светом естественного происхождения, и духом пророчества: не потому, что я хочу себе присвоить звание пророка, но ибо мне, смертному, стоящему на земле и далекому от постижения небесного смысла, это дано откровением Божиим.

Я могу заблуждаться, ошибаться, разочаровываться, я больший грешник, чем кто-либо другой в этом мире, я подвержен всем людским недостаткам. Но, исходя из посещающей меня Божией благодати и произведя длинные расчеты во время своих ночных занятий, я составил Книги пророчеств, включающие каждая по сто катренов астрономических пророчеств, которые я решил изложить темным стилем, и эти прорицания отныне и до года 3797.

Возможно, некоторые из них будут оспорены, исходя из длительности этого периода, но по всей Земле сказывается влияний Луны на разум: и поэтому причины универсальны для всей Земли, сын мой. Если ты проживешь свой естественный человеческий век, ты увидишь в своей стране, под Небом своей Родины, как осуществятся

будущие пророчества. И хотя лишь Господь Всемогущий один знает Вечность света, исходящего от Него самого, я говорю тебе, что для тех, кого Его безграничная и непостижимая милость решила путем долгого и печального откровения возвеличить, исходя из этой оккультной причины, явленной свыше, две основные вещи даны прорицателю, и одна [из них] открывает божественный сверхъестественный свет тому, кто предсказывает по учению светил и пророчествует благодаря божественному

вдохновению, которое позволяет ему приобщиться к божественной вечности, ибо Пророк судит так, как указал ему святой дух, по воле Бога Создателя и по собственному побуждению. А посему то, что он предсказывает, есть истина, ибо в Нем его [предсказания] источник и причина; и этот свет и слабое пламя достигают цели и приходят с той же высоты, что и природный свет, который подкрепляет уверенность Философов в том, что, узнав принципы первопричины, они могут достигнуть самого дна самых глубоких наук. Но для этой цели, сын мой, я не хочу углубляться слишком в вещи, которые и в будущем будут твоему уму недоступны, а, кроме того, я думаю, что этим письмам в будущем суждена большая и несравненная известность. Я считаю, что в мире, до того, как его настигнет всемирный пожар, будет много потопов и больших наводнений, что почти не будет местности, которая не покроется водой: и это будет продолжаться так долго, что кроме описаний суши и моря, почти все погибнет, ибо до и после этих наводнений во многих местах дожди станут редки и с Неба падет такая масса огня и камней, что все будет уничтожено, и это случится за краткое время, и до последнего пожара. Ибо когда планета Марс завершит свой век, в конце своего последнего периода он его возобновит. Но одни /на/ много лет соберутся в созвездии Водолея, другие в созвездии Рака, самые долгие и непрерывные. И теперь, так как мы ведомы Луной,

памятуя об абсолютном могуществе Вечного Бога, прежде чем она закончит свой полный оборот /цикл/, Солнце придет, и затем Сатурн. Ведь [судя] по небесным знакам, царство Сатурна вернется.

Сделав все расчеты, (мы видим), что мир приближается к анарагоническому обороту /возвращению в исходную точку?/. От того времени, в которое я пишу, и в течение 177 лет 3 месяцев и II дней мир в результате чумы, долгого голодай войн, а затем наводнений, повторяющихся много раз на протяжении этого периода, настолько уменьшится и так мало людей останется, что не найдут охотников обработать поля, которые останутся свободными столько же времени, сколько до этого их обрабатывали

/сколько они были в рабстве/, и все это [произойдет] по видимому небесному суду. Сейчас мы находимся в седьмом числе тысячи, которая завершает все, и приближаемся к восьмому, где находится твердь восьмой сферы, находящаяся на исчислении широты, [там], где всемогущий Господь закончит круг /оборот/: тогда небесные созвездия /картины, образы/ вновь придут в движение, и [это будет] высшее движение, которое придает силу и прочность земле: и не зайдут они, во веки веков, до тех пор, пока Его воля не будет исполнена, но никак не иначе. Однако возникнут двусмысленные суждения, уклоняющиеся от естественных причин, благодаря магометанским выдумкам, и поэтому несколько раз Господь Создатель с помощью своих огненных посланников и огненного послания откроет человеческим чувствам и даже [прямо] нашим глазам причины будущего предсказания, предвестницы будущего, явно обозначенные. Ибо предсказание, которое исходит от внешнего света, обязательно этот внешний свет обнаруживает. Верно, что человек рассуждает рационально, но это не ущемляет воображения, ведь разуму совершенно очевидно, что каждый человек может предсказывать лишь с помощью божественного озарения и с

помощью ангельского духа, который передается пророчествующему человеку, давая благословение предвидениям, которые его озаряют, возбуждая его воображение различными ночными

явлениями, каковые подкрепляются дневной уверенностью благодаря астрономическим расчетам, связанным со священными предсказаниями будущего, а также зависящим и от личного мужества. Послушай же, сын мой, то, что ft нахожу в своих расчетах, которые согласуются с вдохновенными озарениями: смертельный меч приближается к нам сейчас, с чумой, с войной более ужасной, чем была когда-либо при жизни людей, и с голодом, который падет на землю и часто будет возвращаться, так как Светила согласны в своих движениях, и также было сказано: "Покараю железным прутом их недоброжелательность и ударами плети их поражу". Ведь милосердие Божие не будет какое-то время на нас распространяться, сын мой, и большая часть моих Пророчеств осуществится и будет исполнена. Тогда много раз во время будущих бурь:

"Я уничтожаю, скажет Господь, и ломаю, и никого не прощаю". Тысячи других событий случатся на водах из-за бесконечных дождей, как я полнее рассказал, письменно и в других моих пророчествах, определив место, время, назначенный срок. Это увидят люди, придущие после нас, знающие, что события предсказанные неизбежны, как отмечали и те, кто говорит ясно; но хотя некоторые [из них] как бы скрыты облаком, они будут поняты умными людьми, а когда уничтожат невежество, смысл [их] станет яснее.

Заканчивая, обращаюсь к тебе, сын мой: прими этот дар твоего отца Мишеля Нострадамуса, надеюсь, что я все тебе открыл в каждом Пророчестве этих катренов. Молю бессмертного Господа, чтобы он даровал тебе долгую жизнь, счастье и процветание.

1 марта 1555 г.

ЦЕНТУРИЯ I

I.

Я сижу ночью, один, в тайном кабинете,
Опершись на медную подставку,
Язычок пламени, выходящий из одиночества,
Приносит успех тому, кто верит не напрасно.

II.

Из множества Ветвей он выбирает ту, что станет жезлом,
И ноги человека, и край звезды /лимб/ он равно омывает волной..
Его взволнованный голос дрожит над рукавами рек.
Божественное величие. Благодать снисходит на него.

III.

Когда перевернутся носилки вихря
И станут друг против друга те, кто закутан плащом,
Республика будет потревожена новыми людьми,
Тогда белых нельзя будет отличить от красных
/Тогда белые и красные поменяются местами/.

IV.

Во вселенной будет сотворен один Монарх,
Который недолго будет жить в мире,
Тогда Потеряет путь рыбачья лодка
И управление будет совершаться с большим ущербом [для всех].

V.

Они будут изгнаны и начнут долгое сражение,
Во всей стране будут сильнее угнетены,
Города и поселки вступят в большой спор,
Каркассон и Нарбонна подвергнутся испытаниям.

VI

Облик Равенны изменится,
Когда к ее ногам падут крылья.
Двое из Бресса /Франция/ будут давать законы
Турину и Версалю, которые покорят галлы.

VII.

Придут поздно, когда казнь будет совершена,
[Преодолев] встречные ветры, письма, посланные ранее.
Четырнадцать заговорщиков одной секты
Закончат дела с помощью Руссо.

VIII.

Сколько раз ты будешь взят, город Солнца,
В тебе будут меняться варварские и пустые законы.
Твоя беда приближается. Ты пострадаешь еще больше.
Великая Адриатика покроет твои улицы.

IX.

С Востока придет Пуническое /коварное/ сердце,
Рассердит Адрия /Адриатику/ и наследников Ромула,
С ним придет ливийский флот,
Опустеет храм Мелиты и соседние Острова.

X

Змей впустят в железную клетку,
Куда поместят семерых детей Короля.
Старики выйдут из глубин ада,
Чтобы увидеть, как умирают их дети /их плод/, смерть и крики.

XI.

Движением чувств, сердца, рук и ног
Придут к согласию Неаполь, Лион, Сицилия.
Потом на благородных римлян /обрушатся/ мечи, огонь и воды,
Затоплены, убиты, мертвы из-за слабоумного человека.

XII.

В скором времени заговорит лживая хрупкая бестия,
Быстро поднявшаяся из низов наверх.
Которая, используя коварство и обман,
Станет затем управлять Вероной.

XIII.

Изгнанники, обуреваемые гневом и животной ненавистью,
Организуют большой заговор против Короля.
В тайне введут врагов по подземному ходу,
Но его старые родственники против них взбунтуются.

XIV.

Рабы станут петь песни, гимны и требовать,
Чтобы выпустили из тюрем заключенных туда Принцами и Господами.
В будущем безголовыми идиотами
Их будут считать в божественных проповедях.

XV.

Марс грозит нам военной силой,
Он семьдесят раз заставит проливать кровь.
Разорение церкви и ее святынь.
Уничтожение тех, кто о них не захочет слышать.

XVI.

Коса в Пруду, вместе /направлены/ к Стрельцу,
В его высоком ложе - волнение.
Чума, голод, смерть от вооруженной руки.
Век приближается к своему обновлению.

XVII.

Сорок лет Ирида /радуга/ не будет появляться,
[Затем] сорок лет она будет видна каждый день.
Сухая земля иссохнет еще больше,
А затем, когда ее /Ириду/ увидят, начнутся
большие ливни.

XVIII.

Из-за раздоров и небрежности галлов
Будет открыт путь Магомету.
Пропитаются кровью земля и море Сенонов /галлов/,
Порт Фосен заполнится парусами кораблей.

XIX.

Когда змеи окружат кольцом ар земли,
Троянская кровь будет пролита испанцами.
Из-за них будут большие убытки,
Главный плод спрячут в бортах, в грязи.
/Вождь, плод, спрятанный.../

XX.

Города Тур, Орлеан, Блуа, Анжер, Реймс и Нант
Пострадают от внезапного изменения,
Иностранцами будут поставлены палатки,
У рек - копья и поводья; на суше и на море землетрясение.

XXI.

Глубоко залегающая белая глина питает скалу,
Которая выходит молочного цвета /дающая молоко/ из пропасти.
Напрасно страдающие не решатся ее тронуть,
Не зная, что в глубине есть глинистая почва.

XXII.

Так как все живущее не будет иметь никакого смысла,
Железо довершит смертельную работу.
Отену, Шалону, Лангру, двум Сансам
Град и лед причинят большой ущерб.

XXIII.

На третий месяц встанет Солнце,
Вепрь и Леопард на Марсовом поле [встретятся] для битвы,
Усталый Леопард направляет в Небо свой взор,
Видит, что вокруг Солнца кружит Орел.

XXIV.

В новом городе из страха приговорен мыслитель,
Хищная птица приносит себя в дар Небу,
После победы пленники будут прощены,
Кремона и Мантуя переживут большие несчастья.

XXV.

То, что скрывалось долгие века и считалось потерянным, будет найдено.
Пастух /Пастор?/ будет почитаем полубогом.
Когда луна завершит свой большой цикл,
Он будет обесчещен другими ветрами.

XXVI.

Великий человек от молнии падет в дневное время,
Это зло предскажет принесший сообщение,
Следующее знамение придет в ночное время,
Конфликт в Реймсе, Лондоне, чума в Этрурии.

XXVII.

У подножия [горной] цепи Гиен поражен Небом,
Недалеко оттуда спрятано сокровище,
Которое собиралось долгие века.
Нашедший его умрет от удара в глаз пружиной.

XXVIII.

Башня Бука будет бояться леса Варваров,
Через долгое время после /появления/ гесперийской [Италия] лодки.
Оба причинят большой ущерб скоту, людям, вещам.
Таурус и Либра /Телец и Весы/, какая смертельная ссора!

XXIX.

Рыба, которая живет в воде и на земле,
Огромной волной будет выброшена на берег,
Форма ее, странная, привлекательная и ужасная.
Вскоре с моря к стенам [города] подойдут враги.

XXX.

Чужеземный корабль во время бури на море
Причалит в незнакомом порту.
Несмотря на знаки, подаваемые пальмовой ветвью,
Начнется грабеж, смерть; добрый совет придет
слишком поздно.

XXXI.

Много лет в Галлии будут длиться войны,
Мимо пройдет путь монарха Катуллона.
Неясную победу увенчают трое великих.
Орел, Петух, Луна, Лев, Солнце в марке /знаке/.

XXXII.

Великая Империя будет вскоре перенесена
На незначительную площадь, которая вскоре увеличится,
Посреди маленького, тесного герцогства
Он скоро поставит свой скипетр.

XXXIII.

Около большого моста, в широкой долине
Большой Лев силами цезарейскими
Уничтожит строгий город,
Из страха закрывший перед ним ворота.

XXXIV.

Хищная птица, подлетевшая к окну,
Перед войной будет защитой французов.
Одна сторона использует доброе [предзнаменование], другая - двусмысленное и зловещее,
Слабая сторона выдержит благодаря хорошему предзнаменованию.

XXXV.

Молодой Лев победит старого
На поле боя, во время одиночной дуэли,
В золотой клетке ему выцарапают глаза.
Два флота соединятся в один, потом он умрет страшной смертью.

XXXVI.

Слишком поздно Монарх раскается,
В том, что он не предал смерти своего противника,
Но ему придется согласиться с тем, чтобы более высокопоставленного
Умертвили, выпустив всю его кровь.

XXXVII.

Несколько раньше, чем Солнце затемнится,
Начнется конфликт, большой народ будет в сомнении,
Потерпят поражение, морской порт не откликнется,
Мост и гробница находятся в двух странных /чужеземных/ местах.

XXXVIII.

Солнце и Орел покажутся победителю,
Неправильный ответ будет дан побежденному,
Ни шумом, ни криком упряжки не остановят,
Будут требовать мира, чтобы остановить смерть
/Требует мира, смертью /укусами/, если закончит вовремя/.

XXXIX.

Ночью в постели правитель будет задушен
За то, что он слишком приблизил к себе блондина,
Вместо него много претерпевшей Империи предлагают троих,
Многие умрут, карта и пакет останутся непрочитанными.

XL.

Ложный смерч, скрывающий /несущий/ безумие,
Заставит Византию изменить свои законы.
Выйдет из Египта тот, кто захочет, чтобы отменили
Эдикт, меняющий /курс/ денег и пробу золота.

XLI.

Ночное нападение на город
/Трон в городе ночью осажден/,
Мало кто спасется, конфликт недалеко от моря,
Женщина упадет в обморок от радости при возвращении сына,
Яд и письма спрятаны в конверт.

XLII.

Первого апреля, в Средние века, десятый /10 человек/
Будет вновь воскрешен злыми людьми.
При погашенном огне дьявольская ассамблея
Ищет кости д'Амента и Пиелина.

XLIII

Прежде чем осуществится преобразование Империи,
Случится чудесное происшествие:
С поля, на котором находится колонна Порфира,
Она будет перенесена на узловатую скалу.

XLIV.

Вскоре опять вернутся жертвоприношения,
Несговорчивые будут подвергнуты мучениям,
Больше не будет ни монахов, ни аббатов, ни послушников,
Мед будет намного дороже воска.

XLV.

В религиозной сфере большое наказание доносчику,
Зверь в театре ставит спектакль,
Изобретатель возвеличен самим собой
/Факта аутического? возвышен изобретатель/,
Из-за сект мир станет путанным и схизматичным.

XLVI.

Сразу после Окса, Лестор и Миранда,
Большой огонь с неба три ночи будет падать.
Случится вещь удивительная и заслуживающая внимания,
Вскоре после того земля задрожит.

XLVII.

Клятвы, произнесенные на озере Леман, не будут сдержаны,
Дни превратятся в недели,
Потом в месяцы, потом в год, потом все расстроится,
Высокие чиновники сами осудят свои неверные законы.

XLVIII.

Пройдет /когда пройдет.../ двадцать лет царствования Луны,
Потом еще семь тысяч лет продлится ее власть
/Семь тысяч лет другой будет держать свою монархию/,
Когда она устанет и ее сменит Солнце
/Когда Солнце возьмет ее усталые дни/,
Тогда, должно быть, свершится мое пророчество.

XLIX.

Намного ранее этих событий
[Придут] люди с Востока под покровительством Луны.
В 1700 году совершат большие передвижения,
Почти покорив Северный край /угол Аквилона/.

L.

Из водного триединства родится
Один /человек/, который будет первым вассалом на празднике.
Его известность, слава, царствование и могущество возрастут.
На Востоке будет буря на суше и на море
/На суше и на море, на Востоке - буря/.

LI.

Повелители Овна, Юпитер и Сатурн.
Боже всемогущий, какие перемены!
Потом на долгие века вернутся лихие времена,
В Галлии и Италии какие волнения!

LII.

Двое хитрецов /под знаком/ Скорпиона соединятся,
Верховный правитель убит в зале,
Чума в церкви из-за нового Короля /нового присоединившегося.../
[Объединены] Южная /Нижняя/ и Северная Европа.

LIIL

Тогда увидят мучения большого народа,
И святой закон в полном запустении.
Весь христианский мир [будет управляться] другими законами,
Когда найдут новые залежи золота и серебра.

LIV.

Два бунта, поднятых злыми людьми /?/,
Вызовут изменения в царствах и в веках.
Подвижный знак в том месте погаснет
На одинаковом расстоянии от [места] наклона /склонения/
/Двум равным будет оказано поклонение/.

LV.

В неблагоприятном климате Вавилона
Будет большое кровопролитие,
Которое причинит ущерб земле, морю, воздух^ и небу,
Будет смешение царств, сект, голод, болезни.

LVI.

Вы увидите рано или поздно большие изменения.
Крайние мерзости и мстительность,
Когда Луну будет вести ее ангел,
Небо приблизится к наклонам /склонениям/.

LVII.

Во время большого спора придет смерч.
Тот, кто нарушил соглашение, поднимет голову к Небу
И с окровавленным ртом будет плавать в крови,
На земле ему умастят лицо молоком и медом.

LVIII

Распоров живет, родится [некто] с двумя головами
И четырьмя руками, он проживет несколько полных лет.
В день, когда Алкилой отпразднует свой праздник,
Из Фоссена и Турина бежит глава Феррары.

LIX.

Изгнанники, депортированные с Острова,
С приходом более жестокого Монарха
Будут убиты и оба сожжены /?/.
Парки об этом ничего не скажут /?/.

LX.

Недалеко .от Италии родится Император,
Который дорого обойдется империи.
Скажут, [видя] с какими людьми он вступает в союз,
Что это скорее мясник, чем принц.

LXI.

Несчастная и бедная республика
Будет разорена новым магистратом.
Большое скопление /звезд?/ принесет несчастье изгнания,
Свевы [германцы] заключат большой контракт /raur?/.

LXII

Большая потеря, несчастье, которое принесут письма,
Прежде чем достигнут Неба Латоны.
Огонь, большой потоп, скипетры невежд,
Этого в течение долгих веков нельзя будет переделать.

LXIII.

Когда цветы увянут, мир уменьшится.
В течение долгого времени в необитаемых землях мир
Будет на земле, небе, суше, море, водах
/Сур? пройдет по небу, земле.../,
Потом снова начнутся войны.

LXIV.

Ночью им покажется, что они видят Солнце,
Когда увидят поросенка-получеловека.
Шум, пение, битва на Небе будут замечены,
Услышат, как заговорят дикие звери.

LXV.

Дети будут без рук, невиданная молния с громом.
Королевское дитя во время игры ранено /doesteuf?/.
На холме все снесут жестокие ветры.
Трое будут в цепях, скованные вместе.

LXVI.

Тот, кто тогда принесет новости,
После того пойдет дышать воздухом
/После одного [человека?] он пойдет/.
В Вивье, Турноне, Монферране и Прадеде
Град и буря его заставят вздыхать.

LXVII.

Я чувствую приближение большого голода,
Он будет часто отходить, но потом станет всемирным,
Такого большого и долгого, что будут вырывать
Деревья с корнем и отрывать ребенка от груди.

LXVIII.

О какое ужасное и несчастное мучение
Трех невинных, которых выдадут.
Подозрительная рыба, плохо охраняемый предатель,
Испытывающий ужас перед пьяными палачами.

LXIX.

Большая гора окружностью в семь стадий,
После мира, войны, голода, наводнения
Покатится далеко, уничтожая большие строения /?/,
Даже древние и с крепким фундаментом.

LXX.

Дождь, голод, война не прекратятся в Персии,
Слишком большая доверчивость подведет Монарха.
Там закончится то, что начиналось в Галлии.
Тайный знак для того, кто хотел быть паркой /?/.

LXXI.

Башня в море трижды перейдет из рук в руки,
К испанцам, варварам, лигурам.
Марсель, Экс, Арль взяты жителями Пизы,
Туринцы огнем и мечом разграбят Авиньон.

LXXII.

В Марселе полностью сменятся жители,
Побег и погоня вплоть до Лиона.
Нарбонна, Тулуза разграблены жителями Бордо,
Убитых и пленных почти миллион.

LXXIII.

На Францию нападение с пяти сторон из-за ее неосторожности /?/.
Тудис, Аргал возмущены персами.
Леон, Севилья, Барселона пали,
Преследование организовано венецианцами /?/.

LXXIV.

После стоянки [они] будут блуждать по Империи,
Большая помощь придет из Антиохии.
Черные курчавые волосы потянутся к Империи,
Медная борода поджарится на вертеле.

LXXV.

Тиран из Сиенны займет Савонну,
К завоеванной крепости подойдет морской флот.
Две армии под знаменем Анконны,
Из трусости вождь раздумывает [что делать?].

LXXVI.

Он будет назван столь ужасным именем,
Что три сестры посчитают это имя роковым.
Потом большой город заставит говорить о своем языке и своих делах,
Более, чем кто-либо другой узнает славу и известность.

LXXVII.

Между двумя морями поставит перемычку
Тот, кто затем умрет от укуса лошади.
Его Нептун развернет черный парус
У Капри, флот будет находиться у Рошеваля.

LXXVIII.

От старого вождя родится глупое дитя,
Отсталое и в знаниях, и в битвах.
Вождя Франции будет опасаться его сестра,
Поля будут разделены и отойдут к жандармам.

LXXIX.

Базар, Лестор, Кондон, Адфх, Агин,
Возмущенные законами, затеют ссору /...ссора и монополия/
Так как Бей превратит в руины Бурд и Тулузу,
Желая восстановить город Тельца /их тавротолию?/.

LXXX.

С шестого яркого небесного светила
Придет в Бургундию сильный гром,
Потом от отвратительного зверя родится чудовище,
В марте, апреле, мае, июне - большие склоки и ссоры.

LXXXI.

Из человеческого стада выделят девятерых,
Их лишат возможности услышать советы и мнения [людей],
Их судьбы будут различны с самого начала.
Каппа, Фита, Лямбда - убиты, изгнаны, потеряны.

LXXXII.

Когда сильно задрожат деревянные колонны,
Порыв южного ветра их покроет глиной.
Будет изгнана большая группа людей /?/,
Задрожат Вена и вся Австрия.

LXXXIII.

Чужеземцы разделят добычу,
Сатурн [посмотрит] на Марс злым взглядом.
Ужасный и враждебный для Тосканцев и Латинян,
Греки, любопытствовавшие, примут удар.

LXXXIV.

Затемненная Луна погрузится в полный мрак,
Ее брат проходит, ржавого цвета,
Великий, долгое время таившийся-во мраке,
Разогреет железо в кровавом дожде.

LXXXV.

Ответом Дамы взволнован Король,
Послы пренебрегают своей жизнью,
Старший дважды восстает против своих братьев /?/,
Из-за гнева, ненависти и зависти двое умрут.

LXXXVI.

Велика Королева, когда- увидит себя побежденной,
Злоупотребит мужеством мужчин/ы/,
На лошади, нагая, пересечет реку,
Преследуемая оружием, она нанесет оскорбление вере.

LXXXVII.

Земля, стряхивая огонь из своего центра /?/,
Задрожит вокруг Нового Города.
Две больших державы долго будут вести войну,
Затем Аретуза обагрит новую реку.

LXXXVIII

Божественная болезнь настигнет великого Принца,
Вскоре после того, как он женится.
Его помощь и влияние внезапно станут ничтожными,
Он умрет после совета обрить голову
/Совет умрет для бритой головы/.

LXXXIX.

Все жители Иллерда окажутся в Мозели,
Неся смерть всем на Луаре и на Сене,
Морской поток подойдет к Отвилю /?/,
Когда испанец откроет проход.

XC.

Бордо, Пуатье при звуках битвы
С большим флотом дойдут до Анконны /Ангона/.
Против галлов будет их северная звезда /северный ветер/,
Когда отвратительное чудовище родится недалеко от Оргона.

XCI.

Боги появятся перед людьми,
Они будут авторами большого конфликта,
Раньше небо было чистым, потом шпаги и копья,
Которые будут склоняться к левой руке.

XCII

В царствование одного человека все будут требовать мира,
Но вскоре опять начнутся грабеж и восстание,
Из-за отказа [отдать] город, земля и море будут потревожены,
Мертвых и пленных около трети миллиона.

XCIII.

Земля Италии у гор задрожит,
Лев и Петух не очень объединены,
Но не испугавшись, один другому поможет,
Только Катулон и Кельты будут вне конфликта.

XCIV.

В порту Селин тирана предадут смерти,
Однако свобода не будет обретена,
Новый Марс мстит и вызывает угрызения совести,
Дама почитаема силой страха.

XCV.

У монастыря будет найден ребенок-близнец,
В его жилах - кровь героического пожилого монаха,
Влияние его речи на секту будет велико,
Скажут, что он высоко поднялся /vopisque?/.

XCVI.

Тот, кому будет поручено уничтожить
Храмы, секты, измененные по прихоти,
Повредит больше скалам, чем живым людям,
Чьи уши будут полны красивых слов.

XCVII.

То, чего не смогли довершить железо и пламя,
Будет сделано мягкими словами на совете,
Король будет мечтать о передышке и сне,
Чтобы не было больше врага, пожаров, крови на войне.

XCVIII.

Вождь, который уведет огромный народ
Далеко от его Неба, туда, где чужой язык и нравы,
Пять тысяч погибнут на Крите и в Фессалии,
Вождь бежит, спасаясь в трюме корабля.

XC1X.

Великий монарх будет сопровождать
Двух королей из чувства дружбы,
О как тяжело вздохнет большое войско,
Дети Нарбонна вокруг, какая жалость!

C.

Долго в небе будет видна серая птица,
В землях Доля /Франция/ и Тосканы,
Она будет держать в клюве зеленую ветвь.
Рано умрет знатный человек и закончится война.

ЦЕНТУРИЯ II

В Аквитанию с Британских островов
Будут сами собой совершаться большие вторжения,
Дожди, заморозки сделают местность труднопроходимой,
Из порта Селин будут исходить крупные завоевания
/Из порта Селены будут исходить сильные влияния/.

II.

Голубая голова причинит белой голове
Столько же зла, сколько Франция им сделала добра,
Умерший в Антене, великий человек будет подвешен на ветке,
Когда Король скажет, сколько его /людей, близких/
он взял [в плен].

III.

Из-за сильного жара солнца над морем,
В Черном море /Негрепонте/ рыбы наполовину сварятся,
Жители придут им вспарывать брюхо,
Когда Род и Генуя потребуют у них пирог. .

IV.

От Мюнхена и вплоть до Сицилии
Все побережье будет в отчаянии,
Не будет такого пригорода, поселка или города,
Который не был бы варварами разграблен или обворован.

V.

Когда из рыбы, в которую будут заключены железо и письмо,
Выйдет человек, который затем начнет войну,
Его флот уйдет далеко в море
И появится возле Италии /земли латинян/.

VI.

К городским воротам подойдут и войдут в два города
/У ворот и внутри двух городов/
Два бедствия, равных которым никто раньше не видывал,
В городах голод, чума, люди изгнаны силой оружия,
Взывают о помощи к великому бессмертному Богу.

VII.

Многие будут депортированы на острова,
И там родится существо с двумя зубами в горле,
[Люди] умрут с голоду, объедая листву деревьев,
Для них новый Король готовит новый указ.

VIII.

Священные храмы первоначального римского образца
Отбросят ложные основы,
Вернувшись к первоначальным гуманным основам,
Изгнав святых, но не всех, а лишь ложных культов
/Изгнав, нет, все, святых культы/.

IX.

Девять лет худой будет сохранять мир в королевстве,
Потом он почувствует жажду крови,
Из-за него умрет большой народ без веры и закона,
[Потом] его убьет более справедливый /добродушный/.

X.

Прежде чем через долгое время все успокоится,
Нам следует ждать очень мрачного столетия.
Положение масок и отшельников /одиноких/ изменится,
Мало найдут [таких], кто захочет стать на их место
/Мало найдут, кто захотел бы остаться на своем месте/.

XI.

Будущий сын портного /?/ окажется
Высоко вознесенным в царстве сильных,
Его жестокой славы все будут бояться,
Но его детей изгонят из королевства.

XII.

Закрыв глаза, подчиняясь античной прихоти,
/Глаза закрытые, открытые античной прихоти, фантазии/
Уничтожат одежду [монахов-] отшельников,
Великий монарх накажет их безумство,

Храмы будут разграблены, сокровища выброшены вон /сокровище впереди/.

XIII.

Тело без души больше не будет принесено в жертву,
День смерти станет днем рождения,
Божественный дух сделает душу счастливой,
Видя Глагол в его бесконечности.

XIV.

В Туре, Жиене их будет охранять проницательный взгляд,
Он обнаружит вдали большую сирену,
Которая со своей свитой войдет в порт,
Нападение будет отбито мощью монарха.

XV.

Незадолго до того, как будет убит монарх,
Кастор и Поллукс на корабле /неф/, бородатое светило,
Общественная казна /?/ опустошена [нашествиями] с суши и с моря,
Пиза, АСТ, Феррара, Турин станут запретной землей.

XVI.

В Неаполе, Палермо, Сицилии, Сиракузах
Будут новые тираны, засверкают небесные огни.
Войска придут из Лондона, Гента, Брюсселя и Сузы,
Огромная гекатомба, [затем] победа и празднества.

XVII.

В поле /вокруг/ храма девственницы-весталки,
Недалеко от Этена и Пиренейских гор,
Великий вождь, изгнанный, бежит в карете,
Поворачивает на Север, реки и виноградники осквернены
/Реки брошены на Север, виноградники испорчены/.

XVIII.

Неожиданно опять сильнейший дождь
Помешает осуществлению двух действий:
[Тому, чтобы] камни, небо, огонь иссушили море /сделали море каменным/
[И] внезапной смерти семерых на суше и на море.

XIX.

Пришельцы построят без защиты
/Пришельцы, место, построенное без защиты/,
[Они] займут место, ранее необитаемое,
Луга, дома, поля, города будут в довольстве /возьмут для удовольствия/
[Но] голод, чума и война затруднят обработку земли.

XX.

Братья и сестры, плененные в разных местах,
Будут все приведены к монарху,

На них будет неприятно смотреть, [так как] их слуховые органы
/На них смотреть их слуховые ответвления, жилы/
Подбородки, лбы, носы будут обезображены
/Неприятно видеть [на] подбородке, лбу, носу знаки/.

XXI.

Посла, прибывшего на биремах,
На полдороге остановят неизвестные.
Ему на помощь придут четыре триремы,
На Черном море /Негрепонте/ готовятся цепи и веревки.

XXII.

Лагерь Аскопа уйдет из Европы,
Расположившись недалеко от затопленного острова,
Флот Артона будет отброшен /свернет свою фалангу/,
Пуп мира не услышит более великого голоса.
/Пуп мира увеличится, голос умолкнет/.

XXIII.

Во дворце птицы будут охотиться друг за другом
Вскоре после прихода принца,
И хотя за реку будет отброшен враг,
Его схватят вдали, на расстоянии птичьего полета.

XXIV.

Дикие звери от голода пересекут реки,
Большая часть лагеря /поля/ будет против Гистера,
В железную клетку засадят знаменитого человека,
Когда ничто не защитит /не будет наблюдать/ дитя Германии.

XXV.

Иностранная гвардия /охрана/ предаст крепость,
Надежда и огорчение /тень/ посте высокого брака.
Гвардия /охрана/ сильно обманута, захвачена в спешке,
На Луаре, Соне, Роне, Гаре - всюду смертельные оскорбления.

XXVI.

Из-за почестей, которые город окажет
Великому [человеку], который вскоре проиграет сражение,
[И] бежит /из ряда/, По, Тессен наполнятся
Кровью, люди погибнут, утонут, [спасаясь] от сабельных ударов
/Огни, смерти?, укусы?, утонувшие от удара острием/.

XXVII.

Божественным глаголом с Неба будет поражен /ударен/
[Тот,] кто не сможет больше продвигаться вперед.
От отступающего будет скрыт секрет,
Его окружат со всех сторон
/Что будут идти сверху и впереди/.

XXVIII.

Предпоследнее имя Пророка
Он возьмет в день Дианы, в день своего отдыха
/Возьмет Диана как день своего отдыха/,
Его бешенный ум заведет его далеко,
Он освободит большой народ от налогов.

XXIX.

Человек с Востока встанет со своего места
И перейдет Аппенины, [чтобы] увидеть Галлию.
Он пробьет Небо, [пройдет сквозь] воды и снега,
И каждого ударит своим жезлом /прутом, хлыстом/.

XXX,

Один /человек/, который адских богов Ганнибала
Оживит, гроза людей.
Никогда в газетах не будет печататься больше ужасов,
Чем /тогда/, когда пришелец из Вавилона придет к римлянам.

XXXI.

В Кампании Кассилин сделает так /столько/,
Что воды покроют все поля,
Дождь будет идти так долго
/Перед, после долгий дождь/,
Что деревья, будут вывернуты с корнем, не будет видно зелени.

XXXII.

Молоко, кровь, лягушки прольются на Далматию,
Начнется конфликт, чума у Баленны,
Большой крик будет во всей Славонии,
Тогда родится чудовище в Равенне /около и внутри Равенны/.

XXXIII.

У потока, ниже Вероны,
Там, где он вливается в реку По,
Будет большое кораблекрушение, и не меньшее ? на Гаронне,
Когда жители Генуи пойдут в эти края.

XXXIV.

Безумный гнев жестокого сражения
Заставит сидящих за столом братьев вытащить оружие.
Их разнимут, любопытный будет ранен /раненый, любопытный/,
Гордая дуэль нанесет ущерб Франции.

XXXV.

В двух жилищах ночью начнется пожар,
Многие внутри задохнутся и сгорят.
Около слияний двух рек это случится,
Солнце [в] Арке /Дуге? Луке?/, все будут ослаблены.

XXXVI.

Грамоты /письма/ великого Пророка будут взяты
И попадут в руки тирана,
Король займется обманом
/Обманывать Короля заставят его дела/,
Но его мошенничества вскоре его смутят /ему помешают/.

XXXVII.

Большое количество людей пошлют,
Чтобы помочь осажденным в крепости,
Чума и голод всех их сожрут,
Кроме семидесяти, которые будут побеждены /?/.

XXXVIII.

Осужденных будет большое число,
Когда монархи помирятся,
Но один из них будет действовать так неудачно,
Что они не смогут надолго объединиться.

XXXIX.

За год до конфликта в Италии
Германцы, Галлы, Исцанцы [будут оспаривать] форт.
Падет школа-дом республики,
Где, за небольшим исключением, люди умрут от удушья.

XL.

Вскоре после небольшой передышки
На море и на суше будет большая суматоха /большой шум/,
Еще больше будет битва на море,
Больше всего от огня потерпят животные
/Огни, животные, больше всего нанесут оскорбления/.

XLI.

Большая звезда будет гореть/жечь/ семь дней,
Туча заставит появиться два солнца.
Большой хитрец /?/ всю ночь будет выть,
Когда Римский папа изменит место пребывания.

XLII.

Петух, собаки и кошки досыта напьются крови,
И тирана найдут мертвым от раны.
В чужой постели, с перебитыми руками и ногами,
[Тот,] кто не мог умереть жестокой смертью.

XLIII.

Во время появления хвостатой звезды
Три великих принца сделаются врагами.
Пораженные с неба, мир, земля дрожат,
По, Тибр разольются, на берег выбросит змею.

XLIV.

Орел, находящийся на знаменах /брошенный вокруг вымпелов/,
Другими птицами будет сражен,
Когда гром кимвалов, труб и колоколов
Вернет разум безумной Даме.

XLV.

Слишком небо плачет Гермафродит дает потомство,
Под небом /у неба/ разлита человеческая кровь,
Смертью слишком поздно сплотится великий народ,
Рано или поздно придет долгожданная помощь.

XLVI.

После большого замешательства /?/ людей, еще большее готовится,
Обновляется великий мотор веков.
Дождь, кровь, молоко, голод, железо и чума,
В небесах виден огонь, бегут длинные молнии.

XLVII.
Большой враг, давно [носивший] траур, умирает от яда,
Суверены бесконечностью покорены.
Идет дождь из камней, спрятанных под руном,
Напрасно смертью пытаются добыть вещи.

XLVIII.

Большое войско преодолеет горы,
Сатурн в Ааке отворачивается от рыбы Марса,
Венера спрятана под головами Лососей,
Их вождь повешен на поле боя /?/.

XLIX.

Советники первой монополии
Завоеватели, соблазненные Мелитой:
Родес, Византия им подставляет полюс /?/
Земля будет ускользать из-под ног преследователей.

L.

Когда жители Гейнаута, Гента и Брюсселя
Увидят в Лангре поставленный впереди трон,
Позади них произойдут ужасные войны,
Античная рана будет хуже, чем враги.

LI.

Крови праведника в Лондоне будут требовать /будет недостаток/,
Шестеро сожжены молниями двадцати трех
Старая дама упадет с высокого моста,
Из одной секты многие будут убиты.

LII.

В течение нескольких ночей земля будет дрожать,
Весной будут осуществлены две попытки подряд /две попытки к бегству?/
Из Коринфа в Эфес переплывут /он переплывет/ по двум морям,
Война будет начата двумя храбрецами.

LIII

Большая чума в приморском городе
Не прекратится, пока не будет отмщена смерть
[И] кровь праведника, взятого и осужденного без преступления,
[И] знатной дамы, оскорбленной притворством.

LIV.

Чужестранцами, далекими от римлян,
Их большой город у воды будет потревожен,
Девушка из недалеких краев
Станет во главе, оружие не будет отточено.

LV.

В конфликте знатный [человек], который немного стоит,
Своему последнему покажет чудесное событие.
В то время как Адрий увидит, чего не хватает,
На банкете будет заколот гордец.

LVI.

Чего не смогли прикончить чума и меч,
То умрет на вершине холма, сраженное с неба,
Аббат умрет, когда увидит разорение
Потерпевших кораблекрушение, захотевших взобраться на утес.

LVII.

До начала конфликта великий падет,
Великий будет казнен, его ранняя смерть будет оплакана
/Рожденный почти совершенным?/, большая часть будет плавать,
У реки земля окрашена кровью.

LVIII.

Без рук и ног, с крепкими и острыми зубами
/На глобусе?/ В портовой крепости старший родится.
У ворот города - похищение обманным путем,
При свете Луны уводят большого и малого.

LIX.

Галльский флот поддерживает большая гвардия,
Солдаты великого Нептуна и его трезубцев.
Прованс истощен, поддерживая большую банду,
Марс уничтожает Нарбонну /Нарбона?/ копьями и дротиками.

LX.

Пуническая война будет прервана на Востоке,
Изменятся Рона, Луара, Тахо и Большой Иуд /?/.
Когда мул утолит свой голод,
Флот будет рассеян, кровь и тела поплывут по воде.

LXI.

Эж, Таминс, Жиронда и Ля Рошель.
О кровь троянца, смерть /умершего/ в порту от стрелы.
За рекой к крепостной стене приставлена лестница,
Языки пламени, большое убийство в проломе [стены].

LXII.

Мабюс скоро умрет, тогда совершится
Ужасное истребление людей и зверей.
Потом вдруг придет возмездие.
Сто, рука, жажда, голод, когда промчится комета,

LXIII.

Галлов Авзон мало подчинит
/Галлов Авзон вскоре подчинит/,
Пан [на] Марне и Сене произведет /изменения?/.
Против них поднимется большая стена,
У стены от меньшего большой потеряет жизнь.

LXIV.

Иссушенные голодом и жаждой жители Женевы
В последнюю минуту получают надежду.
Задрожит, /на дрожащей точке/ Гебенский закон.
Флот в большом порту не смогут принять.

LXV.

Военная сила /парк/ склонится к большой катастрофе,
Из-за Гесперии и Изюбра/Инсубра/.
Огонь на корабле, чума и плен,
Меркурий закончится Искусством Сатурна
/Меркурий в Арте? Сатурна закончится/.

LXVI.

Большой опасности пленник избежит,
Вскоре судьбу великого изменится.
Во дворце народ пойман,
При добром предзнаменовании город осажден.

LXVII.

Блондин кривоносого вызовет на дуэль
И прогонит его из города,
Он заставит впустить в город изгнанников,
В морских портах собрав самых сильных.

LXVIII.

Усилия Аквилона будут велики,
К Океану будет открыта дверь,
Царствование на Острове будет очень прибыльным,
Лондон задрожит, увидев парус.

LXIX.

Король галлов своей /кельтской/ правой рукой,
Увидев раздор в великой Империи,
Вознесет /заставит процветать/ свой скипетр над тремя частями,
Восстанет против сильной церковной Иерархии
/Восстанет против плаща великой Иерархии/.

LXX.

Жало /риеля?/ далеко протянется,
Умрут во время разговора, большая экзекуция,
Гордые люди превратят камень в дерево,
Начнется недовольство, [затем] чудовищная чистка, [потом] покаяние.

LXXI.

Изгнанники придут на Сицилию,
Чтобы избавишь от голода чужестранцев.
На рассвете кельты ее покинут,
Жизнь продолжается, король подчиняется разуму.

LXXII.

Кельтская армия потревожена в Италии,
Со всех сторон конфликт и большие питери,
Беги от римлян, отброшенная Галлия,
У Тессина, на Рубиконе битва с неясным исходом.

LXXIII.

У озера Фусин на берегу Бенакля,
Перевезенный /взятый/ с озера Леман в порт Орион,
Рожденный троеруким /от трех рук/ предсказывает образы войны,
С помощью трех корон великому Эндимиону.

LXXIV.

Из Сакса, Отена они придут на Рону,
Чтобы затем пройти к Пиренеям.
Люди выйдут под знаменем /маркой/ Анконны,
По земле и по морю пройдут большими толпами.

LXXV.

Услышат голос странной птицы,
Сидящей на верхушке дерева /?/.
Так дорого будет стоить бочонок пшеницы,
Что люди станут людоедами /антропофагами/.

LXXVI.

Гром с молнией в Бургундии, таинственное /?/ происшествие.
Которое человеческими силами не смогло бы осуществиться.
Их совета /сената/ охромевший пономарь
Дело разгласит врагам.

LXXVII.

Луки, огонь, смола отброшены другими огнями,
Крики, стоны послышатся около полуночи,
В город войдут по разбитым укреплениям,
Предатели бегут в летний зной.

LXXVIII.

Великий Нептун встанет из глубины моря,
Смешается кровь карфагенцев /пуническая/ и галлов.
Острова в крови, переплывший [море) опоздает, /из-за приплывшего поздно/,
Это ему повредит больше, чем плохо хранимая тайна.

LXXIX.

Черная кудрявая борода хитростью
Подчинит себе жестокий и гордый народ.
Великий Хирен убьет копьем
Всех пленников под знаменем Луны.

LXXX.

После конфликта, красноречие пострадавшего,
На небольшое время будет впечатление передышки.
Однако освобождения великих не допустят
И враги вскоре вновь воспрянут.

LXXXI.

Небесным огнем город почти сожжен,
Смерть /урна/ угрожает еще Цевкалиону.
Раздражена Сардиния Пунической помощью,
После Весы отправят /?/ своего Фаэтона.

LXXXII

От голода жертва возьмет в плен волка,
Осаждающий тогда в крайнем отчаянии,
Новорожденный имеет впереди [себя] последнего,
Великий не спасется посреди толпы.

LXXXIII.

Крупная коммерция великого [человека] изменит Лион,
Большая часть возвращается к прежнему запустению.
Собранный виноград разграблен солдатами
В горах Юра и у Свевов моросит дождь.

LXXXIV.

Между Кампанией, Сиенной, Флорой, Тустией
Шесть месяцев девять дней не выпадет ни капли дождя.
Чужой язык по земле Далматии
Пробежит, разоряя всю землю.

LXXXV.

Старик с большой бородой установит строгий закон,
В Лионе торжествует Кельтский орел.
Малый и великий слишком упорствуют,
Звон оружия [возносится] к небу, красное
Лигурийское море.

LXXXVI.

Кораблекрушение флота на волнах Адриатики.
Земля дрожит, взбудораженная взрывом /воздухом, попавшим в землю?/.
Египет дрожит, увеличивается [область] Магомета
Глашатай кричит о возвращении веры /?/.

LXXXVII.

Потом придет из далеких стран /дальних пределов/
Германский принц на золотом троне.
Рабство встретится с водами.
Дама пленена, ее времени больше не поклоняются.

LXXXVIII.

Область действия великого разрушительного события /факта/,
Имя пятого будет седьмым,
На одну треть увеличится воинственность иностранная,
Мутон, Лютеция, Экс не послужат гарантией.

LXXXIX.

Однажды две великих державы /хозяина/ согласятся,
Их большая власть от этого увеличится.
Новая земля будет на вершине могущества,
Число будет объявлено кровожадному [человеку].

XC.

Жизнью и смертью изменится королевство Венгрии,
Закон будет более строг, чем служба.
Их большой город наполнится воплями, жалобами и криками,
Кастор и Поллукс - враги /у барьера?/.

XCI.

Когда встанет солнце, увидят большой огонь,
Шум и свет устремятся к Аквилону.
Внутри круга услышат крики и [увидят] смерть,
От меча, огня, голода смерть их ждет.

XCII.

Огонь цвета золотого неба на земле увидят,
Тот, кого ударит высокорожденный, совершит чудо.
Великое умерщвление людей, захват великого племянника,
Умрет бежавший от увиденного гордец
/Умрут от увиденного, гордец спасется/.

XCIII.

Около Тибра смерть угрожает,
Вскоре затем - большое наводнение.
Захвачен капитан корабля и отправлен в трюм
/Взят глава церкви и изгнан/,
Замок и дворец объяты пламенем.

XCIV.

Великий Пау /?/ большое зло вместо галлов примет,
Напрасный ужас в морском Лионе /Льве?/.
Огромный /бесконечный/ народ переправится через море,
Не спасется четверть миллиона.

XCV.

Населенные места станут необитаемыми,
Так как слишком мелко раздробили поля,
Царствами будут управлять робкие бездарности,
Тогда [среди] великих братьев разногласие и смерть.

XCVI.

Вечером в небе будет увиден горящий факел,
В конце принципата /принципа/ Роны,
Голод, меч; помощь придет слишком поздно,
Персия поворачивается к захвату Македонии.

XCVII.

Римский папа боится к тебе приблизиться,
Из города, который омывается двумя реками.
Твою кровь он. недалеко оттуда выплюнет,
Твою и твоих близких, когда зацветет роза.

XCVIII.

Тот, кто в крови омывает /?/ лицо,
Скоро принесет в жертву
[Того,] кто пришел из Лео, в соответствии с предзнаменованием,
Но человек погибнет из-за своей доверчивости.

XCIX.

Римская земля, которая истолковала предзнаменование,
Будет потревожена жителями Галлии,
Но кельтская нация будет бояться того часа,
Когда Борей слишком далеко отнесет .ее флот.

C.

На островах такой ужасный шум,
Но хорошо услышат лишь один корабль /заговор?/.
Настолько велико будет оскорбление разбойников,
Что все объединятся в большую лигу.

ЦЕНТУРИЯ III

I.

После сражения и морского боя
Великий Нептун на своей самой высокой башне.
Красный противник от страха побледнеет,
Приводя в ужас большой Океан.

II.

Божественный Глагол станет субстанцией /даст субстанции/.
Включит небо, землю, оккультное золото с мистическим молоком.
Тело, душа, дух будут обладать полным могуществом,
Как под его ногами, так и в Небесном чертоге.

III.

Марс, Меркурий и серебро соединятся вместе,
На Юге будет страшная засуха.
В глубине Азии покажется, что дрожит земля,
Коринф, Эфес тогда будут в крайнем изумлении.

IV.

Когда приблизятся недостатки лунных
/Когда они приблизятся, недостаток лунных/,
Одного от другого не очень будет отличать
/Один от другого будет не очень далеко/
Холод, засуха, опасности у границ,
Даже [там], где взял свое начало оракул.

V.

Близко [и] далеко недостаточность /отсутствие/ двух светильников,
Которая случится между Апрелем и Мартом.
О какая дороговизна! Но два великих благодетеля /добряка/
Принесут помощь отовсюду, по земле и по морю.

VI.

В закрытый храм попадет /войдет/ молния,
Горожане в своей крепости .будут страдать /огорчены/.
Лошадей, быков, людей вдоль стены она затронет,
Голод и жажда, самые слабые вооружатся
/Из-за голода и жажды при [правлении] самых слабых они вооружатся/.

VII.

Беглецы [понесут] огонь с неба на пиках,
Будущий конфликт [предскажут] дерущиеся вороны.
На земле - крик, [придет] помощь небесная,

Когда сражающиеся будут у стен.

VIII.

Германцы /кимбры/, объединившись с соседями,
Придут и заселят почти всю Испанию.
Люди соберутся, Гиенна и Лимузен
Заключат союз и присоединятся к ним.

IX.

Бордо, Руан и Ля Рошель, объединившись,
Будут держаться недалеко от Океана /большого моря Океанского/.
Англичане, бретонцы и фламандцы все вместе
Их будут гнать вплоть до Руана.

X.

Кровь и голод, затем большие несчастья,
Семь раз обрушатся на берег моря.
Мюнхен голодает, город взят, плен,
Великого везут /крюк?, клык?/ в железной клетке.

XI.

Оружием будут сражаться в летнее время /в длинный сезон/ в небе.
Дерево упадет посреди города.
Словесная ссора, меч, несогласие? /в лицо горящий уголь/,
Тогда умрет монарх Адрии.

XII.

По возвышенности Геба, По, Тахо, Тибр и Рим /Тибру и Риму/
И по озеру. Леман и Аретин/у/
Два великих вождя /придут?/ в город на Гаронне,
Будут взяты, мертвы,- утоплены. Разделят людскую добычу /уйдет людская добыча/.

XIII.

Молнией на корабле /в ковчеге/ будет расплавлено золото и серебро,
Из двух пленников один другого съест.
От города на самом большом удалении,
Когда поплывет затонувший флот.

XIV.

Потомок /от ветви/ храброго человека
Родом из Франции, от несчастного отца,
Почести, богатство, работа в старости,
Потому что он поверил совету ничтожного /глупого/ человека.

XV.

Сердце, сила, слава изменят царство,
Со всех сторон будет наступать противник.
Тогда Франция детство смертью покорит.
Великий Регент будет еще более против.

XVI.

Один английский принц с Марсом-небесным в своем сердце /с Марсом в своем небесном сердце/
Захочет продолжать /пользоваться/ благоприятной судьбой.
Из двух дуэлей одна пробьет желчный пузырь /желчь/
И его возненавидят /?/, любимца своей матери.

XVII.

Увидят, как римский /авентинский/ холм ночью загорится,
Небо вдруг потемнеет во Фландрии,
Когда монарх прогонит своего племянника,
Их церковники учинят скандалы.

XVIII.

Посте довольно долгого дождя
/После дождя довольно долгого. - молоко/
Во многих местах над Реймсом небо затронуто,
О какой кровавый конфликт там /около них/ готовится,
Короли, отец и сын не решатся приблизиться.

XIX.

В Лукке будет идти дождь из крови и молока,
Чуть раньше произойдет смена правителя /претора/.
Большая чума и война, голод и смерть
Будут видны далеко, там, где умрет их правящий Принц.

XX.

В районе большой испанской реки Гвадалквивира /Бетис/
Далеко от Иберии, в королевстве Гренады,
Крест оттолкнут магометане,
Житель Кордовы предаст /конец перепалки?/.

XXI.

В год Крустамина, в Адриатическом море
Появится ужасная рыба
С человеческим лицом и водная,
Которая будет взята без крючка.

XXII.

Шесть дней будет длиться осада города,
Будет дана большая и тяжелая битва,
Трое сдадут город и будут прощены,
Остальных сразят огнем, все будет в крови
/Остаток в огонь и кровь, режет клинок/.

XXIII.

Если Франция перейдет через Лигурийское море,
Ты увидишь себя окруженным островами и морями.
Магомет воспротивится, и /плюс, еще, больше не/ Адриатическое море,
Лошадей и Ослов ты будешь грызть кости.

XXIV.

Большое смятение в [предпринятом] деле,
Потеря людей, огромное сокровище,
Ты не должен еще на это обращать внимание /оказывать давление/,
Франция, по моим словам делай так, чтобы тебя вспомнили.

XXV.

Кто придет в Наваррское королевство,
Когда объединятся Сицилия и Неаполь,
В Бигор и Ланды через Фуа тогда придет /житель Лотарингии?/,
Посланный тем, кто будет слишком связан с Испанией.

XXVI.

Короли и принцы поставят идолов,
Авгуры будут давать ложные пророчества.
Позолоченный жертвенный рог, с лазурью и охрой,
Будут гадать по внутренностям животных.

XXVII.

Могущественный ливийский принц [придет] на Запад,
Француз от арабов придет очень возбужденный,
Ученый снисходительно отнесется к письменным текстам /письмам/,
Арабский язык будет внесен во Францию
/Арабский язык будет на французский переведен/.

XXVIII.

Из слабой и бедной земли дальняя родня /родственница/
В мирное время придет в Империю.
Долго будет править молодая женщина,
Такая, что никогда в королевстве не было худшей.

XXIX.

Два племянника, вскормленные в разных местах,
Морской бой, земля отцов пала /отцы пали, защищая землю/,
Они очень высоко вознесутся в военное время,
Отомстят за оскорбление, враги падут.

XXX.

Тот, кто в битве и войне [прославится] оружием,
Поднимет большую, чем он сам, цену
/Ему придется нести большего, чем он сам, пленника/.
Ночью, в постели, шестеро его [проткнут] пикой,
Голого, без оружия, внезапно его застанут.

XXXI.

В полях /?/ Меда, из Арабии и Армении
Два больших войска три раза соберутся,
На берегу Аракса войско,
[Люди] великого Сулеймана падут на землю.

XXXII.

Великое захоронение аквитанского народа
Приблизится к Тоскане,
Когда Марс будет в углу германском
И на земле регента Мантуи.

XXXIII.

В городе, куда зайдет волк,
Совсем рядом с этим местом будут враги.
Чужое войско большую землю разграбит /испортит/,
У стен и с Альп придут друзья.

XXXIV.

Когда Солнца будет мало,
Средь бела дня увидят чудовище.
Его [прибытие] истолкуют совсем иначе,
Отвлечет дороговизна, никто не будет подготовлен.

XXXV.

В самом сердце Западной Европы
У бедных людей родится ребенок,
Который своей речью /языком/ соблазнит большое войско,
Его слава усилится затем на Востоке.

XXXVI.

Погребенный, но не умерший, от апоплексии,
Он будет найден со съеденными руками,
Когда город проклянет еретика
[Того], кто устанавливал /имел/ законы, которые им покажутся измененными.

XXXVII.

До штурма будет произнесена молитва,
Милан взят, Орел захвачен из засады
/Милан захватит Орла с помошью засады/.
Древняя стена будет разбита из пушек.
От огня и меча мало будет пощады.

XXXVIII.

Жители Галлии и чужеземная нация
[Пришедшими] через горы будут убиты, захвачены и пленены /?/,
В месяц /?/, противоположный, близкий к сбору винограда,
Главами /господами, сеньорами/ будет подписано соглашение.

XXXIX.

Семеро будут три месяца в согласии,
Чтобы подчинить Альпы и Аппенины,
Но буря и трусость Лигуров
Их превратят /?/ внезапно в руины.

XL.

Большой театр будет построен /встанет/,
Жребий /кости/ брошен и силки натянуты,
Первый слишком утомит своей мрачностью,
Он будет сражен луком, давно уже сделанным /?/.

XLI.

Горбун будет избран советом,
Более отвратительного чудовища не видели на земле,
Возникший /по воздуху?/ [ему] выбьет глаз,
Предателя Короля будут считать верным человеком.

XLII.

Ребенок родится с двумя зубами в горле,
Камни в Туссии от дождя упадут,
После этого не родится ни пшеница /зерно/, ни ячмень,
Нечем будет опьянить тех, кто ослабеет от голода.

XLIII.

Люди вокруг Тарна, Лота и Гаронны,
Смотрите, как пройдут через Аппенины.
Ваша могила у Рима и Анконны,
Черные курчавые волосы заставят поставить
памятник /?/ /принести трофеи?/.

XLIV.

Когда домашнее животное с человеком
После больших усилий /страданий/ и прыжков заговорит,
Молния для девственницы будет столь вредна,
Что с земли она будет взята и подвешена в воздухе.

XLV.

Пять иностранцев войдут в храм,
Их кровь осквернит землю,
Для тулузцев будет очень тяжкий пример
Одного [человека], который придет уничтожить их законы.

XLVI

Небо города Пленкуса нам дает предзнаменование,
Ясными указаниями и неподвижными звездами,
Что век /возраст/ приближается к своему внезапному изменению,
[Но это будет] ни к добру, ни к злу.

XLVII.

Старый Монарх, изгнанный из своего царства,
Пойдет искать помощи на Востоке,
Из страха перед крестом свернет свое знамя,
Он отправится в Митилену по воде /через порт/ и по суше.

XLVIII.

Из семисот пленников, грубо связанных,
Половина умрет, сдадут крепость,
Надежда приблизится очень быстро,
Но не ранее, чем [произойдет] пятнадцатая смерть.

XLIX.

Галльское королевство, ты очень изменишься,
В чужие края /чужое место/ переведена империя,
Будет подчиняться чужим нравам и законам,
Руан и Шартр принесут тебе еще большее зло.

L.

Республика большого города
С большими строгостями не захочет согласиться.
Король уйдет тогда из обманувшего города /уйдет при звуке трубы/,
[По] лестнице, приставленной к стене, город раскается.

LI.

Париж замышляет совершить большое убийство,
Блуа его заставит уйти в самом разгаре событий,
Жители Орлеана захотят отдать своего вождя /возвратить своего вождя/,
Анжер, Труа, Лангр им причинят зло.

LII.

В деревнях так долго будет идти дождь,
А в Пуглии большая засуха.
Петух увидит Орла с недоразвитым крылом,
Из Лиона придут крайние меры.

LIII.

Когда великий унесет взятое /приз/,
Из Нюрнберга, Аусбурга и /жители/ Базеля,
С помощью Агриппины вождь отберет /снова возьмет/ Франкфурт,
[Войска] пересекут Фландрию и [войдут] в Галлию /Уэльс?/.

LIV.

Один из самых великих бежит в Испанию,
Которая долго потом еще будет кровоточить.
Войска пройдут через высокие горы,
Разоряя все, потом наступит мир /потом будут царствовать в мире/.

LV.

В году, когда одноглазый /один глаз/ будет править во Франции,
Двор будет в очень неприятном волнении.
Великий Блуа убьет своего друга,
Царство будет в беде и двойном сомнении.

LVI.

Монтобан, Ним, Авиньон и Безье -
Чума, гром и град в конце марта.
Парижа мост, Лиона стена, Монпелье,
Начиная с 607, 23 части /?/.

LVII.

Семь раз вы увидите, как изменятся британцы,
Темза в крови в 290 году,
Франция избежит этого при поддержке Германии
/Франция совсем нет при поддержке германской/,
Овен колеблется, его полюс утверждается /?/.

LVIII.

Возле Рейна у Северных гор
Родится великий человек, слишком поздно пришедший /от людей, пришедших слишком поздно/,
Который защитит Сауром и Паннонию,
О котором не будут знать, что с ним стало.

LIX.

Варварская империя будет захвачена /узурпирована/ третьим,
Большая ее часть в крови, смерть повсюду
/Большая часть ее крови предана смерти/,
Из-за старческой смерти им разбит четвертый,
Из страха, что кровью захотят отплатить за кровь

/Из страха, что умрет кровь кровью/.

LX.

Во всей Азци большое изгнание /проскрипция/,
То же в Мизии, Лизии и Пан Филии /?/.
[Он] прольет кровь отпущением грехов
Одного негра, полного коварства
/...из-за отпущения грехов одному молодому черному.../.

LXI.

Большой отряд /банда/ и секта крестоносцев /?/
Поднимется в Месопотамии.
У ближней реки соберется общество /компания/,
Для которого закон будет врагом.

LXII

Недалеко от Дуэро у закрытого моря Сирен /Сиреннского/
Он пробьет большие горы Пиренеи.
Более коротким путем /короткой рукой/ через эту брешь
В Каркассон он поведет войска.

LXIII.

Власть римская будет совсем низко,
Ее великий сосед подделает обломки
/Будет подражать /имитировать/ своему великому соседу/,
Скрытая ненависть гражданских [людей] и споры

Отсрочат безумства шутов.

LXIV.

Глава Персии заполнит великую Ольшаду,
Трехвесельный флот против магометан,
Из Парта и Мены, разграбят Циклады,
Долгий отдых в большом ионическом порту.

LXV.

Когда будет найдено захоронение великого римлянина,
На следующий день будет избран Папа,
Сенатом он не будет утвержден /Сенат его не одобрит/,
Будет отравлен, его кровь на /в/ священной чаше /?/.

LXVI.

Великий правитель /бальи/ Орлеана подвергнут смерти
Будет человеком с мстительной кровью,
Заслуженной смертью он не умрет, ни от судьбы,
[Хотя] со связанными руками и ногами будет заточен в сундук.

LXVII.

Новая секта Философов,
Презирающих смерть, золото, почести, и богатства,
Они не будут находиться вблизи /граничить/ Германских гор,
Их последователи получат поддержку и будут многочисленны /?/.

LXVIII.

Народ Испании и Италии без вождя,
Умрут, повергнутые у Херсонеса /Херонеза/ /?/.
Их слова будут преданы легким безумием /страстью к чтению?/,
Все будут плавать в крови при переправе.

LXIX.

Большое войско, ведомое юношей,
Сдастся в руки врагов,
Но старец, рожденный при полу-поросенке /под знаком..../,
Помирит города Шалон и Макон /сделает их друзьями/.

LXX.

Великобритания, включая Англию,
Будет затоплена высокими водами,
Новая лига Авзона начнет войну,
Которую они между собой завяжут.

LXXI.

Жители островов в долгой осаде
Наберутся силы и мужества (в борьбе) против врагов.
Те, кто будет снаружи, умрут, сраженные голодом,
[Но наступит] еще больший, чем когда-либо, голод.

LXXII.

Добрый старец будет живым погребен
У большой реки из ложного подозрения.
Новый старик, возвышенный /облагороженный/ богатством,
Возьмет в пути /в путь/ все золото выкупа.

LXXIII.

Когда в царство придет хромой,
Его ближайшим соперником будет незаконнорожденный,
Он и его царство станут такими слабыми /разорительными?/,
Что прежде, чем он выздоровеет, уже будет поздно /его дело запоздает/.

LXXIV.

Неаполь, Флоренция, Фанеус /?/ и Имола
Будут в большой ссоре друг с другом,
Чтобы понравиться несчастному из Нолля,
Которого жалеют за то, что он посмеялся над своим начальником.

LXXV.

По, Верона, Винсенс, Сарагосса
[Увидят] вдали мечи, земли будут влажными от крови.
Очень большая чума придет к большому разлому? /стрючку?, девушке?/,
Близкое спасение, но лекарство далеко.

LXXVI.

В Германии родятся различные секты,
Очень приближающиеся к счастливому язычеству,
Сердце, плененное и малые доходы
Заставят заплатить истинный налог /десятину/.

LXXVII.

В третьем климате, под [знаком] Овна,
В октябре 1727 года,
Персидский король будет взят египтянами,
Конфликт, смерть, потери: кресту большое посрамление.

LXXVIII.

Вождь Шотландии, с шестью из Германии,
Будет пленен моряками Востока,
Пересекут они Капри и Испанию,
Будут подарком в Персии новому боязливому королю.

LXXIX.

Вечный роковой порядок цепью
Оборотится /придет крутить/ в последовательном порядке,
Цепь будет прервана из Фокийского порта,
Город взят, масса [взята] врагов.

LXXX.

Из королевства Англии достойный изгнан,
Советник разгневанными /из гнева/ предан огню,
Его сторонники опустятся так низко
/Его сторонники пойдут так низко чертить/,
Что незаконнорожденный будет наполовину принят.

LXXXL

Большой храбрый бесстыдный крикун
Будет избран начальником армии,
Храбростью его противника
Сломан мост, город изнемогает от страха.

LXXXII.

Эринс, Антиб, города вокруг Ниццы,
Будут сильно разграблены с моря и с суши.
Земля напоена влагой /?/, на море - благоприятный ветер,
Взяты, мертвы, ограблены, без [соблюдения] военных законов.

LXXXIII.

Длинные волосы кельтской Галлии,
Сопровождаемые чужими нациями,
Возьмут в плен жителей Аквитании,
Но поддадутся их намерениям.

LXXXIV.

Большой город будет в сильном горе,
Из жителей не останется ни одного.
Стена, секс /?/, храм, изнасилованная девственница,
От огня. железа, чумы, пушек народ умрет.

LXXXV.

Город будет взят обманом и хитростью
С помощью красивого схваченного юноши.
Штурм организует Раубин /Робин/ около Лауде /Лоде?/,
Он и все умрут из-за своей удачной лжи.

LXXXVI.

Вождь Авзонов отправится в Испанию
Морем и остановится в Марселе.
Он будет долго чахнуть перед смертью,
После его смерти увидят большое чудо.

LXXXVII.

Галльский флот, не приближайся к Корсике
И еще менее к Сардинии, [иначе] ты в этом раскаешься,
Вы все умрете, обманутые ворчливой помощью,
В крови будешь плавать, плененный, [если] мне не поверишь.

LXXXVIII.

Из Барселоны морем /придет/ большая армия,
Весь Марсель задрожит от ужаса.
Острова затоплены /схвачены/ морем, помощь невозможна /закрыта/,
Твой предатель поплывет по земле.

LXXXIX.

В это время будет обманут Кипр,
[Отказано] в помощи жителям Эгейского моря,
Старики будут убиты, но медом и деньгами /?/
Будет соблазнен их Король, Королева оскорблена.

XC.

Большой Сатир и Тигр Гиркании
Дар, сделанный жителям Океанского побережья /Океана/,
Флотоводец выйдет из Кармании,
И высадится в Тиррене Фосеане /?/.

XCI.

Дерево, которое долгое время было мертвым, засохшим,
В одну ночь вновь зазеленеет.
Король болен, у Кронпринца оторвана нога /ступня/,
Криком он заставит подпрыгнуть парус врагов.

XCII.

Мир приближается к последнему периоду,
Сатурн опять поздно вернется обратно,
Переведет империю к нациям Брод /?/,
У Нарбонна будет вырван глаз Ястребом.

XCIII

В Авиньоне /весь/ глава Империи
Сделает остановку, огорченный, по дороге в Париж.
Трикаст /?/ испытает /выдержит?/ гнев Ганнибала,
Лион обменом будет мало /плохо/ удовлетворен /утешен/.

XCIV.

Потом насчитают еще пятьсот лет
/Еще пятьсот лет будут принимать во внимание/,
Тот, кто был украшением своего времени,
Потом он прольет полный свет на один удар /переворот/
/Потом при одном ударе /перевороте/, он прольет полный свет/,
Что их сделает очень довольными этим веком.

XCV.

Закон Мора постепенно угаснет,
Затем [придет] другой, намного более соблазнительный,
Борисфен первый придет установить
[Своими] талантами /дарами/ и языком более привлекательный закон.

XCVI.

Вождю Фоссана перережет горло
Тот, кто будет вести собак: ищейку и борзую.
Этому делу будет дан отпор жителями Тарпейского холма,
Сатурн в [созвездии] Льва 13 февраля.

XCVII.

Новый закон займет новую землю.
В [районе] Сирии, Иудеи и Палестины.
Большая Империя варваров обрушится,
Прежде чем Феб определит ее век.

XCVIII.

Два царственных брата сильно будут ссориться,
Между ними будет такая смертельная война,
Что каждый из них займет укрепления,
Их большая распря будет касаться жизни и царствования.

XCIX.

В травянистых полях Алена /Алейны?/ и Варенны,
С Лебренского холма, недалеко от реки Дюранс,
С двух сторон будет два военных лагеря, очень острый конфликт,
Месопотамия уступит Франции.

C.

Галлы будут почитать последнего,
Враг одержит победу над человеком,
Силой местность в один миг взорвана
/Сила и территория в один момент разведаны/
Снарядом /?/ /выстрелом, полетом стрелы/, когда умрет завистник.

ЦЕНТУРИЯ IV

I.

Это из остатка непролитой крови.
Венеция просит, чтобы ей оказали помощь.
После очень долгого ожидания
Город отдан тому, кто первым протрубил в рог.

II.

Из-за [чьей-то] смерти /смертью/ Франции придется предпринять путешествие,
Флот на море, переход через Пиренеи,
Испания в волнении, собирается военный люд,
Самые знатные дамы увезены во Францию.

III.

Из Арраса и Буржа, из Брода важные знаки /высшие офицеры/,
Большое число гасконцев сражается в пехоте,

Жители побережья Роны выпустят кровь из испанцев,
Недалеко от места, где расположен /сидит/ Сагонт.

IV.

Влиятельный Принц рассержен, жалобы и ссоры,
Похищения и ограбления Петухами, потом ливийцами.
Великий повержен на землю, на море бесконечные паруса,
Только Италия будет прогонять кельтов.

V.

Крест мира, при [царствовании] одного исполнится божественное слово,
Испания и Галлия объединятся,
Большая группа /?/ приближается, яростный бой,
Не будет столь храброго сердца, которое бы не дрогнуло.

VI.

Новые одежды после наступившей передышки
/После передышки новые одежды замышляют.../,
Замышляются коварство и обман.
Первым умрет тот, кто это докажет,
Под цветами Венеции [таится) коварство.

VII.

Младший сын великого и ненавидимого Принца
В двадцать лет получит большое пятно проказы,

От горя его мать умрет, грустная и исхудавшая,
И он умрет там, где упадет /дорогой трус?/.

VIII.

Большой город быстрой и внезапной осадой
Захвачен ночью, охрана /стража/ перебита.
Стража и охрана Святого Квентина
Убиты, ворота взломаны.

IX.

Вождь [военного] лагеря среди толпы
Ударом стрелы будет ранен в бедро,
Тогда Женева в слезах и горе
Будет предана Лозанной и швейцарцами.

X.

Молодой Принц лживо обвиненный /напрасно обвинит/,
Внесет смуту и раздоры в лагерь,-
Вождь будет убит из-за поддержки,
Скипетр умиротворен: потом будет исцелять больных /?/.

XI.

Тому, кто будет скрыт большим плащом,
В нескольких случаях придется действовать /парировать/.
Двенадцать красных придут и запачкают покрывало /скатерть/
Убийством, убийства станут постоянными.

XII.

Большой лагерь на дороге будет обращен в бегство,
Но далее никого не будут преследовать,
Войско сменит лагерь, легион будет сокращен,
Потом оно из Галлии вообще будет изгнано.

XIII.

От самого главного придут новости и потеря,
От сделанного доклада, лагерь придет в изумление,
Объединившиеся банды взбунтуются против [них],
Двойную фалангу Главный покинет
/Создадут двойную фалангу, Великий /дело/ оставит/.

XIV.

Внезапная смерть первого лица
Вызовет изменения и поставит нового на царство,
Рано, но с опозданием /рано, поздно/ поднимется он высоко таким молодым,
Его будут бояться на море и на суше.

XV.

Откуда будут бояться прихода голода,
Оттуда придет насыщение,
Морской глаз с собачьей жадностью
/Глаз моря [станет] собачьим из-за скупца/,

Одному и другому даст масло и пшеницу.

XVI.

Город лишается своей свободы
/Вольный город станет рабом свободы/,
Он даст приют изгнанникам и укрывателям /?/,
Короля переменят они на менее наглого
/Король к ним переменится, он не будет столь наглым/,
Сначала их будет сто, но станет более тысячи.

XVII.

Изменения в Боне, Нюи, Шалоне, Дижоне,
Так как герцог захочет вознаградить /оштрафовать/ Баррею,
Проходя у реки, он увидит рыбу, клюв (птицы) ныркa,
Увидит хвост: дверь будет закрыта.

XVIII.

Самые ученые, [основывающиеся] на фактах небесных,
Невежественными Принцами будут осуждены /не одобрены/,
Их накажут Эдиктом, изгонят как /поклонников неба?/,
Их будут убивать там, где их обнаружат.

XIX.

У Руана Изюбры /Инсубры? жители Изюбра?/ устроят засаду,
На земле и на море перекроют все проходы,
Жители Гейнаута и Фландрии, Ганда и Льежа

Изменив клятвам, разграбят берега.

XX.

Мир установленный /?/ долгое время в этом месте будут хвалить,
Всем своим королевством он будет служить цветку лилии,
Тела, погибшие от воды, на землю вынесет /принесут/,
Тех, кто напрасно надеялся там быть погребенными.

XXI.

Изменение будет очень трудным,
Центр и провинция выиграют от этой перемены,
С благородным сердцем, осторожный человек поставлен, изгнан более ловкий,
На земле и на море положение народа изменится.

XXII.

Большое войско, которое будет изгнано,
В один момент понадобится Королю.
Вера, обещанная издалека, будет искажена,
Голый окажется в жалкой растерянности.

XXIII.

Легион в морском флоте,
Кальций, магний, серу и смолу будет жечь,
Долгий отдых в надежном месте,

Порты Седин, Геркль сожжет огонь.

XXIV.

В /под/ святой земле послышится притворный голос дамы,
Огонь, разожженный человеком, примут за божественный,
Земля будет окрашена кровью отшельников,
И святые храмы как нечистые будут разрушены.

XXV.

Небесные /возвышенные/ тела все время будут видны глазу,
Они придут их затемнить по этим причинам
Тела, головы, лбы, чувства будут невидимы
/Тела, включая лоб, без головы невидимы/,
Уменьшатся святые молитвы.

XXVI.

Поднимется большой рой пчел,
И не будут знать, откуда они пришли,
За лесом /?/ разведчик [спрячется] под виноградными лозами,
Город будет предан пятью языками че голыми.

XXVII.

Салон, Мансоль, Тапаскон из Секса, лук /дуга/,
Где еще стоит пирамида:
Придут выдать Принца Дании,
Искупление позора в храме Артемиды.

XXVIII.

Когда Венера будет закрыта Солнцем,
Под сиянием будет [скрыта] тайная /оккультная/ форма,
Меркурий в огне их откроет.
Шумом войны он будет оскорблен.

XXIX.

Земля, закрытая во время затмения Меркурнем,
Сможет быть плодородной только для неба,
Гермес будет кормиться Вулканом
/Вулкану, Гермесу будет дан корм/,
Солнце увидят чистым, сияющим и светлым,

XXX.

Более одиннадцати раз Луна Солнца не захочет,
Все увеличатся /все увеличится и опустится градус [степень]
И так низко опустятся, что мало тогда будут жить,
После голода, чумы откроют тайну.

XXXI.

Луна среди ночи [встанет] над высоким холмом,
Новый мудрец увидит ее лишь мысленно /одним только мозгом/,
Своими учениками бессмертное существо вызвано,
Направив глаза на юг, грудь /с женской грудью/, руки, тело в огне.

XXXII.

В [определенном] месте и времени рыба заменит мясо /плоть/,
Общий закон будет составлен противоположно:
Старик будет держаться крепко, потом уйдет со сцены,
/Панта шиона филон/ уйдет со сцены.

XXXIII.

Юпитер будет больше соединен с Венерой, чем с Луной,
Появляясь с белой полноте.
Венера спрятана под белизной Нептуна,
Отраженная Марсом при помощи вырезанной /выгравированной/ ветви.

XXXIV.

Великий приведен как пленник из чужой земли,
В золотых цепях он подарен королю Хирену /Кирену?/,
Который в Авзоне, Милане проиграет войну,
И все его войско будет предано огню и мечу.

XXXV.

Когда потухнет огонь, девственницы предадут
Большую часть новой банды.
Сверкнет оружие, копье, Короля сохранят только
/Молния на железе, копье, отшельники сохранят для Короля/
Этрурия и Корсика, ночью залив подожжен /?/.

XXXVI.

Новые игры начаты /поднялись/ в Галлии,
После побед в кампании Изюбра /Инсубра/.
Горы шпаг /?/, начальники связаны, ограблены,
От страха дрожат Румыция и Испания.

XXXVII.

Галл прыжками пройдет через высокие горы,
Займет большую часть. Изюбра /большое место Инсубра/.
Вглубь страны введет он свое войско,
Геную, Мюнхен двинут /толкнут/ флот красный /?/.

XXXVIII.

В то время как Герцог будет занимать Короля и Королеву
/В то время как Герцог, Король, Королева, займет/,
Вождь Византии от пленника [уйдет] в Самофракию,
Перед штурмом один другого съест,
Пойдет вспять по кровавым следам /Железный строптивец пойдет .../.

XXXIX.

Жители Родоса попросят помощи,
[Так как он] по небрежности будет оставлен своими наследниками.
Арабская империя замедлит /уменьшит/ свой бег,
Итальянцами /гесперийцами/ дело будет поправлено.

XL.

Крепости, построенные осажденными,
Взорвут порохом и они падут в пропасть,
Из-за предателей все будут живыми схвачены,
Никогда еще не было столь жалкого религиозного раскола /схизмы/.

XLI.

Племя гимнастов /пол гимнастический/, взятое в качестве заложников,
Придет ночью очистить жертвенные ларцы.
Начальник лагеря, обманутый их речью,
Сам обманет /?/ людей, на него будет жалко смотреть.

XLII.

Жители Женевы и Лангра жителями Шартра, Доля
И Гренобля будут пленены при Монтелимаре.
Сейсет, Лозанна обманным путем /?/
Их предадут за шестьдесят марок золотом.

XLIII.

Долетит до неба шум битвы,
В этом же году враги Бога /божественные враги/
Захотят кощунственно оспорить святые законы,
От молнии и войны многие верующие погибнут.

XUV.

Два больших войска /два толстых/ из Менда, Рудеса и Милаута
В Саур, Лимож, Кастр в несчастную неделю
Ночью войдут из Бордо, [принесут 1 камень,
Пройдут через Перигор под звон колоколов.

XLV.

Из-за конфликта Король оставит царствование,
Самый большой вождь подчинится необходимости,
[Многие] убиты, изгнаны, мало кто из них спасется,
Все убиты, один будет свидетелем этого.

XLVI.

Хорошо защищенный своим положением,
Тур, берегись будущего разорения.
Лондон и Нант через Реймс осуществят рейд,
Будь осторожен во время дождя.

XLVII.

Когда злой черный /человек/ испытает
Свою кровавую руку огнем, тогда снова - железо, натянутые луки,
Весь народ будет очень испуган,
Увидев, что самые знатные повешены за шею и за ноги.

XLVIII.

Долина Авзоны, плодородная, просторная,
Произведет много оводов и столько же саранчи /кузнечиков/,
Солнечный свет затмится,
Они все съедят и будут причиной большой чумы.

XLIX.

Перед народом кровь будет пролита,
Которая от высокого неба [его) не удалит,
Но долгое время не будет услышана,
[Пока] дух одного монаха /отшельника/ этого не засвидетельствует.

L.

Весы увидят царство Геспера /Запада?/
Он будет властвовать над небом и землей,
Азиатских сил никто не увидит гибель,
Пока семеро не займут своего, места в иерархии.

LI.

Один алчный Герцог, преследующий своего врага,
Войдет [в город], помешав фаланге,
Пешие будут его так поспешно преследовать,
Что за день они достигнут Ганга.

LII.

В городе приникнут к стенам мужчины и женщины,
Враги - снаружи, вождь готов отречься от веры,
Ветер будет неблагоприятен для воинов,
Их прогонят известью, пылью и пеплом.

LIII.

Беглецы и изгнанники отозваны,
Знатях отцов и сыновей бросают в глубокие колодцы
/Знатные отцы и сыновья украшают высокие холмы/,
Жестоки отец и его родные задохнутся,
И, самое худшее, его сына утопят в колодце.

LIV.

От имени, которое когда-либо не принадлежало галльскому королю,
Никогда еще не начиналось /не было/ столь страшной битвы /молнии/,
Дрожат Италия, Испания и Англия,
Иностранцы очень прислушиваются к женщине.

LV.

Когда ворона, сидя на кирпичах,
Будет кричать беспрерывно в течение семи часов,
[Наступит] предсказанная смерть, статуя обагрится кровью,
Тиран будет убит, народ станет молиться Богам.

LVI.

После победы яростной речи /гневного языка/,
Ум соблазнится покоем и отдыхом,
Кровавый победитель на войне произносит длинную речь,
Поджарят язык, мясо и кости.

LVII.

Темную зависть испытает великий король
/Невежда испытает зависть к великому королю/,
Он произнесет речь, чтобы защитить написанное,
Его жена - не жена, соблазнена другим,
Они больше не будут вместе, [не помогут] ни сила, ни крики
/Больше вдвое два ни сильный, ни крики/.

LVIII.

Пылающее солнце вобьют /приклеят/ в глотку,
Человеческой кровью окропят землю этрусков,
Вождь по воде отправит своего сына,
Пленную даму отвезут в Турцию.

LIX.

Двое осажденных с пылкой горячностью
Угаснут от жажды перед /из-за/ двумя полными чашами,
В форте подкоп, один старик сборщик податей /?/
Генуэзцам показал путь в Нир /след Нира/.

LX.

Семерых детей оставят в качестве заложников,
Третий придет убить своего /его/ ребенка,
Двоих их сыновья убьют шпагой,
Генуя и Флоренция придут их хоронить.

LXI.

Старик осмеян и прогнан со своего места
Иностранцем, который его подчинит себе,
Но его сына съедят перед его лицом /?/,
Брат в Шартре предаст Орлеан и Руан /Орлеан предаст Руан/.

LXII.

Полковник, снедаемый честолюбием,
Станет во главе /захватит/ самой большой армии,
Он замыслит заговор против своего Принца
И будет найден [убитым] под ветвями.

LXIII.

Армия кельтов против горцев,
Которые будут наверху и попадут в ловушку.
Крестьяне /..?/ рано оттолкнут обманщиков /?/,
И всех поднимут на острие шпаги.

LXIV.

Терпящий поражение в городской одежде
Придет испытывать /терпение/ короля своим оскорблением,
Пятнадцать солдат, в большинстве швейцарцы/?/,
Последняя жизнь, и вождь ее оборвет.

LXV.

Дезертировавшему из большой крепости,
После того как он оставит свое место,
Его противник покажет чудеса храбрости,
Император, рано умерший, будет осужден.

LXVI.

Под священным цветом семи обритых голов
Будут собраны /посеяны/ различные исследователи,
Колодцы и ручьи будут орошаться рыбами,
В форте Генуи - пожиратели людей.

LXVII.

В том году, когда Сатурн и Марс будут одинаково гореть,
Воздух будет очень сухим на большой траектории,
Скрытыми огнями солнечной энергии большой участок сожжен,
Мало дождей, горячий ветер, войны, вторжения.

LXVIII.

В близком [от нас] году, неудаленном от Венеры,
Двое самых великих из Азии и Африки
[И] с Рейна тот, кого зовут Гистер, придут,
Крики, плач на Мальте и на Лигурийском побережье.

LXIX.

Большой город будут удерживать осажденные,
Горожане умрут, убиваемые и изгоняемые,
Жители Аквилеи пообещают Парме
Показать вход, не начертанный [на карте].

LXX.

Совсем рядом с большими горами Пиренеями
Один [человек] против Орла поднимет большое войско,
Откроет вены, когда истребят его силы,
Которые до реки По будет гнать полководец.

LXXI.

Вместо супруги убиты дочери,
Убийству, этому большому преступлению, не будет свидетеля /?/,
Они будут утоплены и брошены в колодец /?/,
Высокая чистая супруга угаснет /из?/ Аконила.

LXXII.

Жители Артуа /?/ через Аген и Эстору
К святому Феликсу пошлют своих послов /свой Парламент/,
Жители Базаса придут в недобрый час.
Быстро завладеют Кондомом и Марсаном.

LXXIII.

Знатный племянник силой докажет
Грех, совершенный мелочным сердцем,
Феррару и Аст Герцог подвергнет испытанию,
Когда вечером состоится пантомима.

LXXIV.

Жители с озера Леман и из Браннoника
Все объединятся против аквитанцев,
Много германцев, еще больше швейцарцев,
Будут разбиты вместе с другими людьми /?/.

LXXV.

Тот, кто готов драться, потерпит поражение,
Вождь противников одержит победу,
Арьергард будет защищаться,
Разбитые умрут на белой территории.

LXXVI.

Никтобриги жителями Перигора
Будут потревожены, вплоть до реки Роны,
Союзник гасконцев и Бегорна
Предают храм, когда Священник будет читать проповедь.

LXXVII.

Селин, Монарх мирной Италии,
Увидит царство Христианского Короля над миром,
Умирающий захочет лежать в земле оплаканной /?/,
После того как прогонит пиратов с моря.

LXXVIII.

Большая армия [примет участие] в гражданской войне.
Ночью в Парме окажутся иностранцы,
Семьдесят девять будет убито в городе,
Всех чужеземцев перебьют шпагами.

LXXIX.

Потечет королевская кровь, Монгурт, Марс, Эгийон,
Наполнены будут Бордо и Ланды,
Наварра, Бигорра - острия и колючки,
Умирая с голоду, будут есть желуди в Льеже,

LXXX.

У большой реки - большой ров, земля выброшена,
На пятнадцать частей будет разделена вода,
Город возьмут [после] огня, крови, криков, битвы,
И большую часть [населения] затронет эта стычка.

LXXXI.

Понтон быстро поставят из лодок,
Чтобы прошла армия великого Бельгийского Принца,
В глубине [страны], недалеко от Брюсселя,
Перейдут предел, семерых убьют пикой.

LXXXIL

Толпа /скопление/ приближается из Славонии,
Олестан разрушит старый город,
В большом горе будет Румыния
/Очень огорченной он увидит свою Румынию/,
Большого пожара потушить не сумеет.

LXXXIII.

Во время ночного боя храбрый капитан
Бежит, побежденный, мало людей спасется,
Его народ взволнован, бунт не напрасен,
Его собственный сын будет его держать в осаде.

LXXXIV.

Известный человек из Оксера умрет очень несчастным,
Изгнанный своими подчиненными,
В цепях, крепко связанный,
В том году, когда Марс, Венера и Солнце перейдут на лето.

LXXXV.

Белый уголь из черного будет получен /?/,
Пленника повезут в телеге,
Мор /?/ Верблюд со связанными ногами,
Тогда младший сын будет следить за мелким помещиком.

LXXXVI.

В год, когда Сатурн будет соединен с водой
И Солнцем, сильный и могущественный Король
В Реймсе и Эксе будет принят и помазан,
После побед он убьет невинных.

LXXXVII.

Один сын Короля изучит много языков,
Будет очень отличаться от своего старшего брата,
Его отчим, поняв это, поможет старшему сыну
Погубить своего главного единомышленника.

LXXXVIII.

Ведший, по имени Антоний, известный мрачными делами,
У Фтириаза своего последнего загрызет,
Тот, кто будет жалеть свинец,
В порту будет утоплен избранником.

LXXXIX.

Тридцать из Лондона в тайне устроят заговор
Против своего Короля, на палубе /корабля?/,
Их козни /?/ вызовут отвращение у смерти,
Будет избран Король, белокурый, родом из фризов.

XC.

Два войска у стен не смогут соединиться,
В это время задрожат Милан, Тессин,
Голод, жажда и сомнения завладеют ими очень сильно,
Мяса, хлеба, других продуктов у них не будет ни крошки.

XCI.

К Галльскому Герцогу, вынужденному драться на дуэли,
Корабль из Мелля и Мюнхена не приблизится,
Он будет напрасно обвинен, пожизненное заключение,
Его сын попытается стать правителем до его смерти.

XCII.

Отрезанная голова храброго капитана
Будет брошена перед его противником,
Его тело будет повешено, на рее корабля,
Замешанный в этом бежит на лодке /веслах/ при противном ветре.

XCIII.

Змея, которую увидят вблизи королевского ложа,
Будет дамой убита /?/ /ночью?/, собаки не залают
/Будет ночью подложена дамой, собаки не залают/ ,
Тогда во Франции родится Царственный Принц,
Пришедший с неба, все [другие] Принцы [это) увидят.

XCIV.

Два взрослых /великих/ брата будут изгнаны из Испании,
Старший будет побежден у Пиренейских гор,
Покраснеют море и Рона, в крови Леман и Германия,
Нарбонна, Блитер, Агат заражены.

XCV.

Царство будет отдано двоим, но они недолго продержатся
/Узду царства двое недолго продержат/,
Через три года семь месяцев они начнут войну,
Две весталки против [них] восстанут,
Младший Виктор /победитель/ [родится] в Армянской /армоникской?/ земле.

XCVI.

Старшая сестра с Британских Островов
Родится ни пятнадцать лет раньше своего брата,
Благодаря своему жениху /своему обещанию?/, учитывая /?/,
Последует за королевством весов.

XCVII.

В год, когда Меркурий, Марс, Венера возвращаются назад /отступают/,
Линия великого Монарха не прервется,
Избранный народом, его использующий у Гагдоля /?/,
Который в мирное время /в мире/ придет захватить сильное царство.

XCVIII

Албанцы придут в Рим,
Через Лангр, странно /?/ одетые,
Маркиз и Герцог не простят людям,
Кровь, огонь, корь, отсутствие воды, гибнут хлеба.

XCIX.

Храбрый старший сын королевской дочери
Так далеко оттолкнет кельтов,
Что посеет пламя в этом расположении,
Далеко и глубоко в Италии
/Мало и далеко, глубоко в Гесперии/.

C.

Небесный огонь [попадет] в Королевское здание,
Когда ослабеет свет Марса.
Семь месяцев [продлится] большая война, люди умрут от порчи,
Руан, Эвре не подчинятся королю.

ЦЕНТУРИЯ V

I.

Прежде чем придут в упадок кельты,
Внутри храма двое вступят в переговоры,
Кинжал и пика в сердце одного [человека], сидящего на лошади,
Без шума великого погребут.

II.
Семь заговорщиков во время банкета, происходящего вне корабля,
Применят оружие /железо/ против троих,
Один из них два флота приведет к великому [человеку],
Когда с помощью дубинки Денье /?/ пробьет ему лоб.

III.

Придет наследник Герцогства
Из более далеких [краев], чем море Тосканы,
Галльская ветвь во Флоренции удержит
В своем лоне в согласии водное Весло.

IV.

Рано утром изгнанный из города
Будет рассержен альянсом с иностранцами,
После, в полях, загнав оленя,
Волк и Медведь вызовут друг у друга подозрение.

V.

Под ложной тенью, [желая] убрать рабство,
Народ и городские власти /город/ его самого узурпируют,
Будет хуже из-за обмана молодой проститутки
Тому, кто ушел в поле, читая лживую поэму /?/.

VI.

Королю Прорицатель положит руку на голову,
Он придет просить мира в Италии,
В левую руку он переложит свой скипетр,
Вместо Короля /от Короля/ придет мирный Император.

VII.

Будут найдены кости Триумвира,
Когда будут искать глубоко [в земле] зачарованное сокровище,
Жители округи /те, кто вокруг/ не будут знать покоя,
В углублении [найдут] мрамор и свинец /металлический/.

VIII.

Будет оставлен открытый /живой/ огонь, мертвый спрятан
Внутри шаров, ужасный, устрашающий.
Ночью [подошедший] флот взорвет город,
Город в огне. Врагу обстоятельства благоприятствуют /враг благоприятен/.

IX.

До самой глубины большая дуга /арка/ будет разломана /?/,
Вождем будет захвачен в плен друг
/Пленным вождем друг предупрежден/,
Дама родит [ребенка] с лбом и лицом волосатыми,
Тогда хитростью Герцог будет схвачен и убит.

X.

Один кельтский вождь будет ранен в бою,
Возле погреба он увидит, как всех его близких убьют,
Он будет весь в крови, изранен, окружен врагами,
Ему помогут четверо незнакомцев.

XI.

Через море пройдут [обитатели] других планет /солнечные/,
[Жители] Венеры будут держать всю Африку,
После их царствования туда придет Сатурн
/Их царства больше Сатурн займет/
И изменит азиатскую часть.

XII.

К озеру Леман будет приведена /армия?/
Чужеземной девушкой, желающей предать город.
Перед ее убийством в Аусбург большое бегство /преследование, свита/
И жители Рейна займут этот город.

XIII.

В большим гневе римский Король Бельгию
Захочет притеснить /раздражить/ зарнарской фалангой,
Страшный /скрипучий/ гнев изгонит людей из Ливии
От Венгрии /Паннонии/ изгнание к Геркулесовым [столбам], преследование.

XIV.

[Когда] Сатурн и Марс [будут в созвездии] Льва,
Испания будет захвачена
Ливийским вождем, плененным во время конфликта.
Недалеко от Мальты Гередда /?/ взята живой
И Римский скипетр будет повержен Петухом.

XV.

Во время плавания будет взят в плен великий Папа,
Великий затем падет, чиновники /клерки/ будут шуметь,
Другой /второй/ будет избран [в его] отсутствие, его добро расхищено /?/,

Его любимец незаконнорожденный /бастард/ убит /до смерти/.

XVI.

Взятый наверху горько плачет /?/,
Человеческая плоть после смерти превратится в пепел,
На острове Фарос - набеги корсаров,
Тогда в Родосе появится грозный призрак.

XVII.

Ночью Король пройдет близ Андронны /гермафродитки?/,
Человек с Кипра - главный часовой /?/,
Король падет, нанесший удар /рука/ бежит вдоль Роны,
[Но] заговорщики предадут его смерти.

XVIII.

На дуэли умрет несчастный побежденный /?/,
Отчим отпразднует его погребение,
По старым франкским законам будет издан эдикт
О стене /стена/ и седьмой Принц [уйдет] в могилу.

XIX.

Знатный подданный увеличит запасы золота и бронзы,
Мир будет нарушен, молодой [человек] начнет войну,
Народ будет угнетен ничтожным руководителем,
Земля покроется кровью варваров.

XX.

Оттуда большая армия пройдет через Альпы,
Немного раньше родится чудовище /из пара?/,
Случатся неожиданные и чудесные события,
Великий тосканец приблизится к своей родине /месту/.

XXI.

Гибель /гибелью/ Латинского Монарха
[От руки] тех, кого он спас в свое царствование.
Огонь разгорится, добычу разделят,
Храбрецы будут публично казнены.

XXII.

Прежде чем в Риме великий отдаст Богу душу,
Большая паника в чужеземной армии,
Эскадроны устроят засаду возле Пармы,
Потом двое красных устроят совместный обед.

XXIII

Двое соперников объединятся,
Когда большинство будет соединено с Марсом,
Великий в Африке дрожит и трепещет,
Дуумвират разъединится при преследовании.

XXIV.

Царствование и закон будут избраны под Венерой /под избранной Венерой/,
Сатурн будет иметь власть над Юпитером,
Закон и царствование при поднявшемся Солнце,
В период Сатурна /из-за [обитателей] Сатурна/ узнают самое худшее.

XXV.

Арабский принц [в период) - Марс, Солнце, Венера, Лев,
/От/царства Церкви падет [от ударов) с моря,
К Персии [уйдет] около миллиона,
Византия, Египет наполнятся червями и змеями.

XXVI.

Рабы благодаря военной удаче
Поднимутся на очень высокую ступень,
Они поменяют принца, родится провинциал,
Морем пройдет войско и поднимется в горы.

XXVII.

С огнем и оружием недалеко от Черного моря
Он придет из Персии, [чтобы] занять Трапензунд,
Задрожат фато, Метелин, быстрое солнце /?/ /почва?/,
Воды Адриатики покроются арабской кровью.

XXVIII.

С рукой на перевязи, /подвешенной/ и связанными ногами,
С бледным лицом, спрятав на груди кинжал,
Трое, которые будут избраны из толпы /судимы толпой/,
Нанесут удар великому из Генуи.

XXIX.

Свобода не будет вновь обретена,
[Трон] займет черный, гордый, плохой, несправедливый,
Когда материал моста весь будет обработан,
Венецианская республика будет рассержена Гистером.

XXX.

Вокруг большого города
В полях и в городе разместят солдат,
Будут штурмовать Париж, будет вовлечен [в конфликт] Рим,
На мосту /палубе/ тогда начнется большой грабеж.

XXXI.

В аттической земле светило науки
/Аттическая земля [станет] центром науки/,
Который сейчас является украшением /розой/ мира,
Мост разрушат и его выступающая часть
Будет добавлена, [затем] кораблекрушение на волнах.

XXXII.

[Там], где все хорошо, все прекрасно, Солнце и Луна,
[Там] изобилие, [но] приближается разорение,
С Неба [он] идет вперед, [чтобы] уничтожить твое процветание,
В том же состоянии, что и седьмая скала.

XXXIII.

Власти восставшего города
Будут крепко держаться, чтобы вновь обрести свободу,
Убиты будут мужчины, несчастная схватка,
Крики, вопли в Нанте, жалко будет смотреть.

XXXIV.

С самого Запада Англии /из самой глубины Англии/
Где находится вождь Британских островов,
Войдет флот в Жиронду через Блуа,
[Вместо] вина и соли огонь спрятан в бочонках.

XXXV.

Через вольный город с большого моря Селин /Селены?/,
Который несет еще в животе камень,
Английский флот придет под дождем,
Поднимет ветвь большой открытой войны.

XXXVI.

Сестры брат, путем лживого притворства
Смешает росу с минералом,
В пироге /плаценте/ даст его зажившейся /запоздавшей/ старухе,
Которая умрет, его отведав, [все] будет просто и быстро /по-сельски/ [сделано],

XXXVII.

Триста [человек] будут иметь одно желание и мнение,
Чтобы довести до конца заговор,
Через двадцать месяцев все свидетели,
Притворившись, что его ненавидят, предадут Короля.

XXXVIII.

Тот великий Монарх, который станет наследником мертвеца,
Будет вести /даст/ жизнь неправедную и разнузданную,
Из беспечности со всеми будет соглашаться,
[Так] что в конце понадобится Салический закон.

XXXIX.

Настоящий отпрыск дома лилии
/От подлинной ветви цветка лилии произошедший/
Будет назначен /поставлен и поселен/ наследником Этрурии,
Его благородная кровь, насчитывающая много веков,
Выдвинет Флоренцию на первое место в геральдике.

XL.

Королевская кровь будет сильно перемешана,
Подчинены будут галлы Гесперии,
Придется ждать, чтобы прошел срок
И чтобы память о том голосе стерлась /погибла/.

XLI.

Рожденный в ночной тени
/Рожденный под тенями и при ночном дне/
Будет царствовать, [полный] царственной доброты /благодаря царственной доброте/,
Он возродит свою древнюю кровь /кровь из античной урны/,
Возобновляя золотой век вместо бронзового.

XLII.

[Когда] Марс будет в своей самой высокой башне,
Он заставит аллоброгов уйти из Франции,
Жители Ломбардии повергнут в ужас
Жителей Орла, под [знаком] Весов.

XLIII

Большое разорение не уйдет от святых [мест],
Прованс, Неаполь, Сицилия, Сеез и Понс
В Германии, на Рейне и в Кельне
Будут угнетены и убиты людьми из Магопса.

XLIV.

На море красный будет захвачен пиратами,
Мир будет его посредством потревожен,
[Все будут] в гневе и скупец совершит лживый поступок,
Армия великого Папы будет удвоена.

XLV.

Вскоре великая Империя будет огорчена
И перенесена к Арденнскому лесу,
Двое бастардов отойдут от старшего
И воцарится Энодарб, с носом коршуна.

XLVI.

Из-за красных шапок - ссоры, новые церковные расколы,
Когда изберут сабинянина,
Против него будут направлены /произведены/ большие софизмы,
И Рим потерпит от албанцев.

XLVII.

Великий араб продвинется далеко вперед,
[Но] будет предан византийцами,
Древний Родос выйдет ему навстречу,
И еще большее зло [принесет] другой [человек] из Паннонии.

XLVIII.

После большого поражения скипетра
Двое врагов ими будут разбиты,
Флот африканский возродится в Паннонии,
На море и на суше будут ужасные события.

XLIX.

Никто в Испании, но [кто-то] из античной Франции
Будет избран, [чтобы вести] дрожащее судно,
Доверие будет оказано врагу,
В царстве которого начнется жестокая чума.

L.

В том году, когда братья лилии достигнут совершеннолетия /возраста/,
Один из них будет держать великую Румынию,
Горы задрожат, открыт проход латинянам,
Паша пойдет против крепостей Армении.

LI.

Жители Дакии, Англии и Польши
И Богемии образуют новую лигу,
Чтобы пройти мимо Геркулесовых столбов,
Испанцы /барсинцы/ и албанцы /тиранцы/ затеют жестокую интригу.

LII.

Будет Король, который будет в оппозиции;
Изгнанники возвысятся над королевстпом,
В крови утопят людей из касты Ипполита,
И долго будут процветать под этим знаменем /вывеской/.

LIII.

Закон Солнца и Венеры соединявшихся
Утвердит /присвоит/ дух пророчества,
Ни один, ни другой не будут услышаны,
Солнцем будет держаться закон великого Мессии,

LIV.

Из Понта Эвксинского и великой Татарии
Будет Король, который приедет /придет посмотреть/ в Галлию,
Пронзит /промчится свозь/ [землю] аланов и Армению
И в Византии опустит кровавый жезл.

LV.

В счастливой Земле Арабии
Родится могучий магометанский король,
Он нападет /потревожит/ на Испанию, завоюет Гранаду
И затем по морю [пойдет] на Италию /на людей Лигурии/.

LVI.

После смерти очень старого Папы
Будет избран римлянин цветущего возраста,
Его обвинят в том, Что он ослабляет святой престол,
Он долго продержится, его дело будет опасным /?/.

LVII.

Выйдет /сойдет?/ с Авентинского холма и холма Гозье,
Тот, кто [проделав] /через/ дыру, предупредит армию.
Между двумя скалами будет взята добыча,
Шестого правителя /мавзола/ репутация будет подорвана.

LVIII.

От акведука Утиценса, Гардуинга /Гардуинг/
Пройдет по неприступным горам и по лесу,
Посреди, моста будет ранен в руку /получит пятно на кулаке/
Вождь [людей] с Немана, который будет так ужасен.

LIX.

Вождь англичан слишком долго задержится в Ниме,
Затем /пойдет/ в Испанию на помощь Энобарбу,
Многие умрут из-за Марса, открытого в этот день,
Когда в Аргуа - упадет бородатая звезда.

LX.

От бритой головы придут плохие выборы,
Его атака преодолеет препятствия,
Это вызовет такое возмущение и гнев,
Что огнем и мечом все /любой пол/ будут уничтожены.

LXI.

Ребенок знатного [человека], не присутствовавшего при его рождении,
Подчинит высокие горы Аппенины,
Он заставит дрожать всех, [рожденных под знаком] Весов,
И с гор огни [дойдут] до Монсениса.

LXII.

На скалы кровь прольется дождем,
Солнце на Востоке, Сатурн на Западе.
Возле Оргона война, в Риме увидят большое зло,
Корабли будут потоплены и захвачены у Тридентали /захвачен Тридентали/.

LXIII

Из-за ненужного предприятия честь будет несправедливо оскорблена /Честь ненужного предприятия, несправедливая жалоба/,
Блуждают корабли латинян по волнам, холод, голод,
Недалеко от Тибра земля окрашена кровью,
Люди узнают различные бедствия.

/На людях будут различные раны/.

LXIV.

Собравшиеся в большом количестве для отдыха
На земле и на море отменят совет.
Возле Автонны Генуя, Ницца (выходят) из тени,
В полях и городах вождь занимается контрабандой
/ограблен контрабандистами/.

LXV.

Внезапно придет очень большой страх,
От главных [участников] дело будет скрыто
/Главные скроются от дела/,
И вспыхнувшей дамы больше не увидят,
От этого мало помалу великие [люди] поссорятся.

LXVI.

Под старыми зданиями весталок
[Будут найдены] недалеко от акведука руины.
С Солнца и Луны /придут/ блестящие металлы,
Золотая горящая лампа Траяна обработана резцом.

LXVII.

Когда властитель Перуджи не решится
Предстать перед послушником голым, без туники,
Будут взяты семь аристократов /семь фактов аристократических/.

Отец и сын умрут от укола в шею /от шипа в колье, ошейнике/.

LXVIII.

В Дунае напьются жители Рейна
/В Дунае и Рейне (он) придет нить/,
Великий Верблюд в этом не раскается,
Будут дрожать на Роне, еще больше на Луаре,
Возле Альп Петух его разорит.

LXIX.

Великий больше не будет притворяться спящим,
Беспокойство на время прекратится,
Будет поднята фаланга золотая, лазурная и алая,
Африка подчинена и обглодана до костей.

LXX.

Регионы, подчиненные Весам,
Вызовут смятение в горах большой войной,
Пленные обоих полов в Византии,
О которых будут кричать по всей земле /?/.

LXXI.

Из-за гнева того, кто будет ждать воды,
Из-за большой яркости все войско взволновано,
Благородных [людей] погрузят на семнадцать кораблей
[И отправят] по Роне, послание придет поздно.

LXXII.

Ради удовольствия и сладострастия будет издан эдикт
/Ради удовольствия сладострастного эдикта/,
В Закон подмешают яд.
Курс /бег/ Венеры будет столь добродетелен,
Что она заслонит собой Солнце.

LXXIII.

Преследуема будет Божия Церковь /Богом Церковь/,
И святые храмы будут разрушены /?/ /украшены?/.
Голого ребенка мать завернет в рубаху,
Арабы объединятся с поляками.

LXXIV.

От троянской крови родится германское сердце,
Которое станет очень могущественным.
[Он] изгонит чужеземцев-арабов,
Возвратив Церкви первоначальное могущество.

LXXV.

[Он] поднимется очень высоко с правой стороны
/Поднимется высоко над добром более справа/,
Останется сидящим на квадратном камне,
[Сидя] у окна, [глядя] на Юг,
С кривой палкой в руке, со сжатыми губами.

LXXVI.

В освобожденном месте [он] поставит свое знамя,
И не захочет занять место в городе,
Экс, Карпен, Остров Вольс /Вольков/, Холм Кавайон -
Во всех этих местах он уничтожит свой след.

LXXVII.

Все ступени Церковного достоинства
Будут изменены на гражданские дуэли/?/,
На войне /под Марсом?/ гражданский воспламенится /?/,
Потом французский Король его сделает вулканическим.

LXXVIII.

Двое не будут долго объединены
/Двое соединившихся не продержатся долго/,
И через тринадцать лет [они сдадутся] варварам и сатрапам,
С двух сторон будут такие потери,
Что один [человек] благословит Барка и его мантию /плащ/.

LXXIX.

Пышность религии сильно уменьшится
/Святая помпа опустит крылья/
С приходом великого законодателя.
Смиренный возвысится /смиренного возвысит/, потревожит восставших,

На земле родится его соперник
/На земле не родится для него соперника/.

LXXX.

Логмион приблизится к великой Византии,
Будет изгнана варварская лига.
Из двух законов более слабый /?/ отпадет /отпустит/,
Между варварами и свободными людьми постоянные стычки.

LXXXI.

[После того как] Королевская птица над солнечным городом
За семь месяцев до этого будет делать ночные пророчества,
Восточная стена падет [при] громе и молнии,
Семь дней у ворот тогда будут стоять враги.

LXXXII.

После заключения мира из крепости
Выйдет /не выйдет?/ тот, кто доведен до отчаяния,
Тогда жители Арбуа, Лангра против Бресса
Устроят в горах Долля засаду на врагов.

LXXXIII.

Те, кто попытается опрокинуть
Несравненное царство, могучее и непобедимое,
Обманом ночью известят троих,
Когда самый главный за столом будет читать Библию.

LXXXIV.

Из пропасти родится огромный город /в огромном городе/,
Рожденный от совершенно неизвестных /темных/ родителей,
Тот, кто могущество почитаемого короля
Захочет уничтожить с помощью Руана и Эвре.

LXXXV.

Свевы и прилегающие к ним местности
Будут вести войну из-за туч /по причине туч/.
В поле появятся из-за моря саранча и кузнечики,
Ошибки, совершенные на озере Леман, будут раскрыты.

LXXXVI.

Двумя головами и тремя руками разделенный,
Большой город будет потревожен водами,
Великие затеряются где-то в ссылке,
Из-за поспешности /?/ Персии и Византии
/Головой притиснуты Персия и Византия/.

LXXXVII.

В году, когда Сатурн, выйдя из рабства,
Затопит водой вольные земли,
Его свадьба будет с троянской кровью,
И он будет окружен испанцами.

LXXXVIII.

На песке, во время ужасного наводнения,
Найдут морское чудовище из других морей,
Недалеко от [того] места будет сделано убежище,
Савонна станет рабой Турина.

LXXXIX.

В Венгрии из-за /через/ Богемии, Наварры,
Из-за военных знамен священный заговор.
Из-за цветов лилии страны, [в гербе которых] есть полоса,
Поднимутся против Орлеана.

XC.

В Цикладах, в Перинте и Лариссе,
В Спарте и во всем Пелопонессе
Огромный голод, чума из-за ложной новости /?/,
Продержится девять месяцев весь Херсонес /?/.

XCI.

В большом походе, о котором скажут много лживого
/На большом рынке, о котором говорили лжецы/,
Возле водопада на Афинском поле
Их застанет врасплох легкая кавалерия,
[Из-за, через] албанцев Марс, Лев, Сатурн, один с Водолея /?/.

XCII.

Осада будет продолжаться семнадцать лет,
Пятеро изменятся в это время,
Потом они все одновременно изберут одного,
Который не будет считаться с римлянами.

LCIII.

Под круглым лунным шаром,
Когда будет господствовать Меркурий,
Остров Шотландии будет факелом,
Который нанесет поражение англичанам.

XCIV.

Перейдут к великой Германии
Брабант, Фландрия, Гент, Брюгге и Болонья,
Святое перемирие, [потом] великий Герцог Армении
Осадит Вену и Кельн.

XCV.

Морское весло вызовет появление теней /пригласит тени/,
Из великой Империи придет смутьян,
В Эгейском море будут установлены заграждения,
Мешающие отливу тирренской волны.

XCVI.

В середине большого мира - роза,
Из-за новых фактов прольется кровь граждан,
Из-за того, что они говорят правду, им закроют рот.
Тогда при необходимости придет опоздавший.

XCVII.

Рожденный уродом задохнется от ужаса,
В городе, где живет великий Король.
Строгий указ о пленных будет отменен,
Град, гром, бесценный Кондон.

XCVIII.

На сорок восьмом градусе
Рак пошлет большую засуху,
Рыбы в морях, реках, озерах ослабеют, сварятся,
Беарн и Бигорра небесным огнем поражены
/Беарн, Бигорра, из-за огня небо в отчаянии/.

XCIX.

Милан, Феррара, Турин, Аквилея,
Капри, Брундизи потревожены кельтами,
Из Лиона придет орлиная /северная?/ фаланга,
Когда главой Рима станет старый британец.

C.

Поджигатель от своего поджога погибнет,
Небесный огонь в Картасе и Коминже,
Фуа, Оксе, Мозере, высокопоставленный старец спасется
Благодаря жителям Гасса, гасконцам и тюрингцам.

ЦЕНТУРИЯ VI

I.

Вокруг Пиренейских гор большое скопление
Чужеземцев, чтобы помочь своему Королю.
Возле Гаронны - большой храм Мас,
Один римский вождь испугается, [увидев] его в воде.

II.

В году пятьсот восьмидесятом /плюс минус/
Будут ждать очень странный век,
В году семьсот третьем, беру Небо в свидетели,
Многие царства поменяют одного на пять.

III.

Река, у которой родится кельтское дитя
/Река, которую испытает кельтский новорожденный/,
Будет причиной большого раздора в империии.
У молодого Принца Духовенство

Отнимет королевский скипетр согласия.

IV.

Кельтская река поменяет русло /берег/,
Больше не продержится город Кельн /город Агриппины/,
Все изменится, кроме старого языка,
Сатурн, Лев, Марс, Рак в ограблении /?/.

V.

Чумная волна вызовет большой голод,
Долгие дожди у арктического полюса,
Самаробрюн в ста лье от полушария,
Будут жить без закона, свободные от политики.

VI.

Появится ближе к Северу,
Недалеко от [созвездия] Рака, волосатая звезда,
Суза, Сиенна, Боэций, Эретрион,
В Риме умрет знатный человек, исчезнувший ночью /ночь исчезнет/.

VII.

Норнегре, Дакия и Британские острова
Будут потревожены объединившимися братьями.
Римский вождь галльской крови
И его войска будут отброшены в лес.

VIII.

Люди, которые в этом царстве были учеными,
Много потеряют /сильно обеднеют/ при смене короля,
Будут сосланы, лишатся поддержки и золота,
Ученые и наука не будут высоко цениться.

IX.

Святым храмам будет причинено большое поругание,
И это будет считаться большой доблестью,
Тот, чей облик гравируют на деньгах, на золоте, на медалях,
В конце концов умрет в странных мучениях.

X.

В скором времени храмы [переменят] цвета,
Белый и черный цвет перемешаются,
Красные и желтые эти цвета похитят,
Кровь на земле, чума, голод, огонь, воды обезумеют.

XI.

Семь ветвей сократятся до трех,
Самых старших застигнет врасплох смерть /мертвецы/,
Двое соблазнятся братоубийством,
Заговорщики умрут во время сна.

XII.

Поднимется войско и выступит против Империи,
В Ватикане Королевский отпрыск продержится /королевская кровь/,
Фламандцы, англичане, испанцы вместе с Аспиром /?/ /с Желанием?/
Против Испании и Франции объединятся.

XIII.

Сомневающийся недолго будет править,
Многие захотят его поддержать,
Но Капитолий не захочет его правления,
И его большая власть не сможет удержаться.

XIV.

Далеко от своей земли Король проиграет битву,
Он быстро бежит, но его будут преследовать и поймают,
Непосвященный /невежда/ захватит его в позолоченной кольчуге,
Переодетого, враг застигнет его врасплох.

XV.

В гробнице будет найден Принц,
Который завоюет Нюрнберг,
Испанский король ослабеет при Козероге,
Он будет предан великим Виттенбергом.

XVI.

Что-то /то, что/ будет похищено у молодого Коршуна
Норманнами из Франции и Пикардии,
Черные храм в Шварцвальде
Превратят в харчевню, огонь в Ломбардии.

XVII.

После ремесленников пострадают пастухи,
Они будут вынуждены переменить профессию /платье/,
Поклонники Сатурна будут сожжены мельниками,
Большинство уйдет, так как не найдет защиты.

XVIII.

Физиками будет оставлен великий Король,
[Благодаря] судьбе, а не умению /искусству/
останется в живых на Эбро,
Он и его потомки высоко поднимутся в королевстве,
Помилование будет дано людям, которые завидуют Христу.

XIX.

Праведное пламя поглотит даму,
Которая захочет бросить невинных в огонь.
Готовое к штурму, войско воспламенится,
Когда в Севилье увидят чудовищного быка.

XX.

Священный союз долго не продержится,
Одни переменятся, большинство будет реформировано,
На кораблях людям грозят большие испытания,
Тогда в Риме появится новый леопард.

XXI.

Когда жители северных районов /Арктики/ объединятся,
На Востоке это вызовет страх и панику,
Недавно избранный и получивший поддержку великий задрожит,
Родос, Византия окрасятся кровью варваров.

XXII.

На земле большого кельтского храма
Племянник, в результате фальшивого мира, в Лондоне будет убит.
Тогда лодка ознаменует раскол /станет схизматической/,
Свободу фальшиво провозгласят громкими криками.

XXIII.

Возмущение в королевстве падением курса денег,
Люди восстанут против Короля,
Снова заключат мир, святые законы ухудшат,
Грабитель /?/ /Рапис?/ никогда не был в таком тяжелом положении.

XXIV.

Марс и скипетр соединятся,
Под [созвездием] Рака несущая бедствия война.
Вскоре будет помазан на царство новый Король,
Который на долгое время принесет мир земле.

XXV.

Марсу /из-за Марса/ враждебна будет монархия,
Великий рыбак испытает губительную нерешительность,
Молодой черный красную сменит иерархию,
Предатели будут действовать в туманный день.

XXVI.

В течение четырех лет Святой престол более или менее благополучно продержится,
На него взойдет тот, кто слишком дорожит благами жизни,
Равенна и Пиза, Верона [его] поддержат,
Желая поднять папский крест.

XXVII.

На Островах пять рек сольются в одну,
Под /благодаря/ полумесяцем великого Хирена Седин.
В тумане разгорится ярость одного [человека],
Шестеро спасутся, спрятав груз льна.

XXVIII.

Великий кельт войдет в Рим,
Приведя с собой массу изгнанников и ссыльных,
Великий пастор /пастух/ обречет на смерть всех людей,
Которые в Альпах объединились ради Петуха.

XXIX.

Святая вдова, услышав новости
О своих детях /ветвях/, будет приведена в изумление и волнение,
Тот, кто сможет уладить ссоры,
Своими гонениями удовлетворит Бритых-.

XXX.

Под личиной ложной святости
Будет выдан врагам престол,
Ночью, когда люди спят без тревог,
К Брабанту подойдут жители Льежа.

XXXI.

Король найдет то, чего он так желал,
Когда прелата напрасно вновь арестуют,
Недовольство у него вызовет ответ Герцогу,
Который в Милане многих предаст смерти.

XXXII.

После /из-за/ измены он будет розгами засечен насмерть,
Потом всюду будет царить беспорядок,
Легкомысленный совет будет дан великому пленнику,
Когда Берих его в ярости укусит за нос.

XXXIII.

Из-за кровожадного Алюса
/Его последняя рука кровожадным Алюсом/
[Он] не сможет с моря /морем/ себя обезопасить,
Между двумя реками [следует] опасаться военной руки,
Черный гневный [человек] его заставит раскаяться.

XXXIV.

С помощью летающего огня /махинация летающего огня/
Пострадают осажденные и их вождь,
В городе будет такое восстание,
Что в отчаянии будут осажденные /?/.

XXXV.

Возле Риони, недалеко от белой шерсти,
Овен, Телец, Рак, Лев, Дева,
Марс, Юпитер, Солнце сожжет большую долину,
Леса и города; письма спрятаны в церковной свече.

XXXVI.

Бой на земле не принесет
Никаких изменений в районе Перуджи,
Восстанет Пиза, волнения во Флоренции,
Король ночью будет ранен, сидя на муле с черной попоной.

XXXVII.

Старинное дело будет завершено
И с крыши на великого человека обрушится зло,
Невинного обвинят в этом убийстве,
Виновный спрячется в туманном лесу.

XXXVIII.

Покоренным враги пообещают мир
После завоевания Италии.
Кровожадный черный и красный будут виноваты
В том, что прольется кровь, будут пожары, вода окрасится кровью.

XXXIX.

Королевское дитя по воле отца
Будет вскоре освобождено,
Возле озера Тразино под ясным небом
Воины, сильно напившиеся, будут взяты в качестве заложников.

XL.

Великий из Магонса, желая утолить жажду,
Будет лишен своего большого достоинства,
Жители Кельна так сильно станут его жалеть,
Что сбросят в Рейн большую группу [людей].

XLI.

Второй вождь из королевства Аннемарк
Фризов и жителей Британских островов
Заставит потратить более ста тысяч марок,
Напрасно совершит путешествие в Италию.

XLII.

Логмиону /Геркулесу?/ будет доверено царство
Великого Селина, который, совершит много дел,
Благодаря Италии расширит свою власть /вывеску, знак/,
Совершит осторожный подлог.

XLIII.

Долго будет оставаться необитаемой
Область, орошаемая Сенной и Марной,
На Темзе будет военная стычка,
Гвардейцы попытаются дать отпор, но будут обмануты.

XLIV.

Ночью у Нанта Лира /Лирис?/ покажется,
Передвижения на море /морские искусства/ вызовут дождь,
В Аравийском заливе утонет большой флот,
В Саксонии родится чудовище от медведя и свиньи.

XLV.

Ученый правитель одного королевства
Не пожелает согласиться с делами короля,
Флот из Мелиля при противном ветре
Его передаст нечестному человеку.

XLVI.

Праведник снова отправится в изгнание,
Эпидемия чумы в районе Нонсеггля,
Ответ красному его собьет с толку,
Король уйдет к Лягушке и Орлу.

XLVII.

Между двух гор /холмов/ двое великих встретятся,
Оставят свое тайное соперничество,
Брюссель и Доль угнетены Лангром,
В Малине начинается чума.

XLVIII.

Святость напускная и соблазнительная
Сопровождается большой болтливостью.
Старый город и Парма слишком спешат,
Флоренцию и Сиенну они еще больше опустошат.

XLIX.

Военная партия /партия Маммера/, поддержанная Папой,
Покорит границу на Дунае,
Будут изгнаны кресты железом и войной /?/,
Возьмут много пленных, золото, кольца, более ста тысяч рубинов.

L.

В погребении найдут кости,
Мачеха совершит кровосмещение,
Когда положение изменится, будут искать шума и славы,
Он увидит Марс, ожидая своей звезды
/И Марс будет ждать его звезду/.

LI.

Народ соберется, чтобы увидеть новое зрелище,
Принцев и Королей с многочисленной свитой,
Колонны и стены падут, но чудесным образом
Король спасется и с ним еще тридцать человек.

LII

Вместо великого, который будет осужден,
Придет его друг, вышедший из тюрьмы,
Троянцы будут ждать с надеждой шесть месяцев, но напрасно
/Надежда троянцев шесть месяцев продлится, умрет при рождении/,
Солнце в урне, река скована льдом.

LIII.

Великий кельтский Прелат, заподозренный Королем,
Ночью тайком уйдет из его королевства,
Герцог будет полезен британскому /бретонскому?/ Королю,
Кипр и Тунис /?/ не заподозрят Византию.

LIV.

На рассвете, при втором пении петуха,
Они выйдут из Туниса /?/, из Феза и Бугии,
Арабами будет схвачен Король Марокко,
В 1707 году от Рождества Христова /от Литургии/.

LV.

У оклеветанного /?/ Герцога вырвут ответ,
Внезапно увидят арабский парус, неожиданное открытие,
Жители Триполи, Хиоса, Трапезунда
Возьмут Герцога в плен, Черное море и город будут покинуты.

LVI.

Страх перед вооруженным врагом Нарбонны /Нарбона/
Будет сильно мучить жителей Гесперид.
Перпиньян опустеет из-за слепого копьеметателя /?/,
Тогда Барселона на море начнет битву
/Тогда Барселона через море даст пики/.

LVII.

Тот, кто уже давно был в королевстве,
Имея красного вождя среди приближенных /близкого к иерархий/,
Строгий и жестокий, вызовет большой страх,
Он придет на смену священной Монархии.

LVIII

Между двумя удаленными друг от друга монархами,
Когда Солнце затмит ясная Луна /Седин/,
[Начнется]большое соперничество между двумя возмущенными,
В результате которого Островам и Сиенне будет возвращена свобода.

LIX.

Дама в ужасе от того, что узнают об адюльтере,
Придет упрашивать Принца, чтобы он молчал.
Но новость вскоре узнают, будет большой скандал,
Семнадцать [человек] подвергнут пытке.

LX.

Принц вне своей кельтской территории
Будет предан, обманут переводчиком,
Руан и Рошель жителями Бретани /Арморика/
Обмануты в порту монахом и священником.

LXI.

Большой свернутый ковер покажет
Лишь на половину большую часть истории,
Изгнанный из сурового царства покажется вдалеке,
Каждый узнает о его военных подвигах
/Благодаря военному подвигу каждый ему поверит/.

LXII.

Двое [придут] слишком поздно, цветы погибнут,
Змея не захочет действовать против Закона,
Силы Союзников /участников Лиго/ будут разбиты бретонцами,
Жители Савонны, Альбина подвергнутся большим мучениям из-за Мюнхена.

LXIII.

Дама останется одна на царстве,
Ее единственный сын угаснет на почетном ложе
/Единственный угаснет первым на почетном ложе/,
Семь лет она его будет оплакивать,
Потом долго будет править, всегда ей будет сопутствовать удача.

LXIV.

Не заключат никакого мирного договора,
Все участники будут друг друга обманывать,
На земле и на море будут требовать перемирия и мира,
Флот у Барселоны взят хитростью.

LXV.

В конторах начнется полу-объявленная война
/Крики, в бюро полу-открытая война/,
Ночью их осадят и ограбят,
Тот, кто захватит контору, пройдет через оранжерею,
Его храм будет открыт, двоих раненых /в гипсе/ поджарят.

LXVI.

При основании новой секты
Найдут кости великого римлянина,
Он будет погребен в мраморной гробнице,
В апреле задрожит земля, он будет плохо закопан.

LXVII.

Непохожий на других [человек] придет в великую Империю, -
Далекий от доброты, еще более от счастья,
Управляемый тем, кто недавно встал с постели /?/,
Королевство приближается к большому несчастью.

LXVIII.

Когда солдаты, восставшие в гневе,
Обратят оружие против своего вождя,
Враг Альбы в большом гневе
Нападет на Рим, правители перейдут на его сторону.

LXIX.

Большая жалость долго не задержится,
Те, кто давал, будут вынуждены брать,
Голые, голодные, замерзшие, жаждущие, без веры,
Они пересекут горы, поднимая большой шум.

LXX.

Вождем мира буде+ великий Хирен,
Более всех других он будет любим, [но затем] его будут бояться и опасаться,
Слава его поднимется к небесам
И ему дадут титул победителя.

LXXI.

Когда придут родственники к великому Королю,
Перед тем, как он отдаст Богу душу,
Его вскоре увидят помирившимся с родней,
Орлы, Львы, Крест, Корона проданы,

LXXII.

Из-за страшного гнева и волнения богов
Женщина из большой крепости будет изнасилована,
Судьи захотят осудить этот поступок,
Жертву погубит темный народ,

LXXIII.

В большом городе монах и ремесленник,
Живущие у самой городской стены,
Тайно выступят против Модены, скажут, где подкоп

/погреб/,
Но их выдадут, когда произойдет помолвка.

LXXIV.

Тогда изгнанница вернется в королевство,
Найдет своих врагов-заговорщиков.,
Она одержит большую победу
/Больше чем когда-либо ее время победит/,
Семьдесят три [человека] будут очень близки к смерти.

LXXV.

Великий Кормчий /Штурман/ будет послан Королем,
Он оставит флот, чтобы достигнуть более высокого места,
Но через семь лет его поймают,
Армия варваров устрашит Венецию.

LXXVI.

Древний город замышляет заговор /?/,
Не в силах больше выносить тирана,
Святому человеку /?/ /рукаву/ в храме перережут горло,
Его близких народ забьет до смерти.

LXXVII.

После победы, достигнутой обманом,
Два флота сольются в один, восстание в Германии,
Вождь и его сын убиты в палатке,
Жители Флоренции и Имолы изгнаны в Румынию.

LXXVIII.

Провозгласят победу большого лунного полумесяца /Седина/,
Римляне будут приветствовать Орла,
Тессин, Милан, Генуя с этим не согласятся
И будут сами требовать великого Василия /Базиля/.

LXXIX.

К Тессину подойдут жители Луары,
Гаронны, Соны, Сены, Тена и Жиронды,
Пройдут по горам, проложив удобные тропы
/Над горами воздвигнут помост/,
Начнется конфликт, По выйдет из берегов.

LXXX.

Королевство от города Фез дойдет до Европы,
В городе пожар, звон клинков,
Великий из Азии [приведет] по суше и по морю большое войско,
Которое обречет на смерть голубых, темносиних и [носящих] крест.

LXXXI.

Плач, крики, жалобы, вопли, ужас,
Сердце бесчеловечное, жестокое, черное, холодное,
На озере Леман, на больших Островах, в Генуе
/на Островах, в Генуе большие прольют .../
Прольется кровь, холод, голод, никому не будет пощады.

LXXXII.

В пустынном, свободном и диком месте
Будет бродить племянник великого Папы,
Семеро его прибьют тяжелым бревном /убит в семь [часов?]/
Это будут те, кто потом займет трон /?/.

LXXXIII.

Тот, кому будет оказано столько почестей и ласки,
При входе в Бельгийскую Галлию
Через небольшое время станет очень грубым
И будет против начала войны /?/ /против цветка войны/.

LXXXIV.

Клавдий, который не сможет править в Спарте,
Многого достигнет путем соблазна,
Он из малого, как паук, сплетет длинную сеть
И будет замышлять заговор против Короля.

LXXXV.

Большой город Тарсис галлами
Будет разрушен, всех пленных отправят в Тюрбан,
Помощь придет с моря от великого португальца,
В первый день лета при правлении [Папы] Урбана.

LXXXVI.

Великий Прелат однажды увидит сон,
Который будет истолкован противоположно его смыслу,
Из Гасконий к нему придет монах,
Который заставит избрать великого Прелата из Санса.

LXXXVII.

Выборы, прошедшие во Франкфурте,
Будут недействительны, воспротивится Милан,
Близкий ему человек окажется так силен,
Что он прогонит /войска?/ за Рейн из болот.

LXXXVIII.

Большое королевство будет в печали,
У реки Эбро они соберутся,
Пиренеи ему принесут утешение,
Когда в мае будет землетрясение.

LXXXIX.

Между двумя лодками его привяжут,
Лицо его намажут медом и молоком,
Его облепят яростные осы и мухи /?/,
Бокалы будут разбиты /?/, трон /?/ в искушении.

XC.

Зловонное ужасное ржание
После события /факта/ будет приветствоваться.
Великого простят за то, что он не был благосклонен
К указанию Нептуна заключить мир.

XCI.

Командующего флотом во время войны
/Руководителя войны на море/
Красный обезумевший, злой, страшно невзлюбит,
Пленник ускользнет от старшего на своем корабле,
Когда родится от великого сын Агриппины.

XCII.

Принц, известный большой красотой,
Восстанет против вождя, второй /факт/ предан,
Город будет сожжен, взорван, предан мечу,
Из-за слишком большого убийства возненавидят королевского полководца.

XCIII.

Скупой Прелат, чье самолюбие будет обмануто,
Будет слишком долго размышлять,
Его посланцы и он будут пойманы,
Все будет сделано наоборот, увидят, кто будет рубить лес.

XCIV.

Король разгневан будет заговорщиками,
Когда запретят военное оружие,
Яд подмешан в сахар и [подан] с клубникой,
Водами убиты, мертвы говорившие об этой оранжерее.

XCV.

Клеветник очернит младшего /ранее рожденного/,
Когда обнаружатся огромные военные злодеяния,
Меньшая часть будет сомневаться в старшем
И вскоре в королевстве произойдут несправедливые дела.

XCVI.

Большой город будет покинут солдатами,
Никогда смертельная опасность не была так близка,
О какое страшное несчастье приближается,
Кроме одного, [никакое] оскорбление не будет прощено.

XCVII.

На сорок пятом градусе небо загорится,
Огонь приблизится к большому новому городу,
В одно мгновение вспыхнет и распространится огромный огонь,
Когда захотят подтвердить предположение норманнов.

XCVIII.

Разорившиеся Вольки испытают ужас,
Их большой город будет уничтожен чумой,
Разграблены Солнце, Луна, осквернены их храмы
И две реки покраснеют от текущей крови.

XCIX.

Враг ученого /ученый враг/ будет сконфужен /враг посрамит ученого/
В широком поле, больной, он попадет в засаду,
Пиренейские горы и Пенус ему напомнят прочитанное
/будут для него прочитанными фактами/,
Недалеко от реки он найдет античные кувшины.

C.

Дочь Авры, ты найдешь непрочное убежище,
Там, где до небес поднимается амфитеатр.
Ты увидишь чудо, твоя беда приближается,
Ты попадешь в плен более четырех раз.

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ
НЕВЕЖЕСТВЕННЫМ КРИТИКАМ

Те, кто будет читать, изучая природу,
И все Астрологи, знайте: да будет по праву священным
Этот стих, не привлекший внимания черни, которая делает иначе,
И пусть будут далеки от него невежды и варвары.

Нека тия, които четат тия стихове, да разсъждават здраво.
Вулгарният профан и невежата да не бъдат привличани.
Нека всички звездогадатели, простаци, варвари да се отдалечат.
И който прави другояче, да бъде заслужено проклет.

ЦЕНТУРИЯ VII

I.

Арка с сокровищем похищена /обманута/ Ахиллесом,
Рожденным /сотворенным/ сообщено /узнали/ о квадратуре/квадратном/,
Причина Королевского деяния /факта/ будет узнана,
Тело будет повешено на глазах у толпы.

II.

Когда откроется Марс /при открытом Марсе/, Арль откажется от войны,
Ночью будут солдаты захвачены врасплох /удивлены/,
Черный, белый в Индии спрятаны в землю,
Под священной тенью вы увидите предателя и закричите /позвоните/.

III.

После морской победы Франции
Жители Барселоны /баршинонцы?/, Салина и Фокайи:
Золотой плющ, наковальня скрыта /зажата/, в мяче /пуле/,
Жители Пролона согласятся на обман.

IV.

Герцог Лангра будет осажден в Доле,
В сопровождении Остена /Остюна/ и лионцев,
Женева, Аусбург присоединятся к Мирандолю /Миранде?/,
Перейдут через горы [в борьбе] против анконцев.

V.

Вино будет разлито на столе,
Третий не получит той, на которую он претендовал,
Дважды черный /от черного/ спустится из Пармы,.
Перуза сделает Пизе то, о чем он думал.

VI.

Неаполь, Палермо и вся Сицилия
Станут необитаемыми после прохода варваров /от руки варваров/,
На Корсике, в Салерно и на острове Сардиния
Голод, чума, война, не видно конца бедам.

VII.

В битве великих [используют] легкую кавалерию,
Провозгласят поражение большого полумесяца,
Ночью пройдут через горы в пастушьих одеждах, [чтобы] убить
[И сбросить] в красные пропасти, в глубокий ров
/Красные пропасти в глубоком рве/.

VIII.

Флора, беги, беги от самого близкого римлянина,
В Фезулане начнется конфликт,
Кровь будет пролита, самые великие покорены,
Ни храм, ни женщин /пол/ не пощадят.

IX.

Даму, в отсутствие своего великого повелителя /капитана/,
Попросит о любви Вице-король,
Лживое обещание, несчастные объятия,
[Они попадут] в руки великого Принца Барруа.

X.

Великий Принц [из области], граничащей с Маисом,
Храбрый и смелый, вождь большого войска,
По морю и земле галлов и норманнов
Пройдет Барселону и ограбит Остров Капри.

XI.

Королевское дитя будет презирать [свою] мать,
Жестокий, непослушный, он будет ранен в глаз и в ноги,
[Эта] новость будет очень горька для чужеземной дамы,
Ее приближенных будет убито более пятисот.

XII.

Младший из правителей /великий послерожденный/ положит конец войне,
Попросит прощения у ассамблеи богов,
[Жители] Кагора, Муссака встретятся в укромном месте /?/
/Кагор, Муассак пойдут вдоль оранжереи/,
Отказ Пестра, жители Ажена будут истреблены /обриты/.

XIII

Морским городом, платящим налог,
Бритая голова будет править /станет сатрапом/,
Будет изгнан зловещий, который потом выступит против,
Четырнадцать лет продержится тирания.

XIV.

Топография даст ложные сведения,
Будут кувшины памятников открыты,
Размножатся секты, ложная философия
Для белых, черных и для античных зеленых.

XV.

Город в краю Изюбра /Инсубра/
Будет семь лет находиться в осаде,
Очень великий Король туда войдет,
Освободит город, изгнав врагов.

XVI.

Тайный /глубокий/ вход, сделанный великой Королевой,
Сделает недоступным могущественный край /место/,
Армия трех Львов будет разбита,
При этом произойдет ужасное, отвратительное событие.

XVII.

Принц, редкой доброты /жалости/ и милосердия,
После того как он даст мир своему народу /своим/,
Смертью изменит многие знания,
В его королевстве будет долгий покой.

XVIII.

Осажденные подпишут /раскрасят/ пакты,
Через семь дней произойдет жестокий исход /выход/,
Отброшены обратно /внутрь/, огонь, кровь. Семь убиты топором,
Дама, заботившаяся о мире, будет пленена.

XIX.

Крепость Нисен не подвергнется нападению,
[Но] будет побеждена блестящим металлом,
Это происшествие долго будет обсуждаться,
Для горожан иностранное будет пугалом
/Горожанам странное пугало/.

XX.

Посланники /послы/ Тосканы /тосканского языка/
В Апреле и Мае пройдут море и Альпы,
Тот, кто [родился под знаком] Тельца /Телец/, произнесет речь,
Жизнь галлов не будет стерта.

XXI.

Зловещая враждебность жителей Юга Франции /вольков/,
[Долго] скрываемая, прогонит тирана,
На мосту в Сорге будет заключено соглашение
О том, чтобы предать смерти его и его сообщников.

XXII.

Граждане Месопотамии
Рассердятся на друзей в Тарагонне,
После игр, веселья, пиров, когда люди уснут,
Викария [бросят] в Рону, возьмут город жители Авзона.

XXIII.

Королевский скипетр будет вынужден продолжить /взять/
То, что начали его предшественники,
Поскольку [обручальное] кольцо будет плохо воспринято
/Поскольку сделают, чтобы кольцо было плохо услышано/,
Тогда придут разрушить дворец.

XXIV.

Погребенный выйдет из гробницы,
Заставит обвить цепями форт на мосту,
Отравлен будет с помощью яиц из Барбо
Правитель Лотарингии Маркизом Дюпоном.

XXV.

В долгой войне все войско ослабеет,
Для солдат не найдут денег,
Вместо золота и серебра будут расплачиваться кожей
/О месте, [где есть] серебро, золото, кожа, будут заботиться?/,
У галлов бронза, возрастающий знак Луны /знак лунного полумесяца/.

XXVI.

Щепки и галька вокруг семи кораблей,
Начнется смертельная война,
Вождь Мадрии /Мадрида?/ получит удар из арбалета,
Двое спасутся, пять приведут на сушу /к земле/.

XXVII.

[Тому], кого боятся в Васте, [будет послана?] тяжелая кавалерия,
Недалёко от Ферража ей помешают в погрузке /в багаже/,
Придворные /свита/ совершат такое воровство,
Что из крепости похитят их заложника.

XXVIII.

Капитан поведет большое войско /?/ /великую жертву/
На гору, ближайшую от врагов.
Окруженный огнем, проложит /сделает/ такой путь,
[Что] все спасутся, кроме тридцати, Посаженных на кол /на вертел/.

XXIX.

Великий герцог Альба восстанет,
Изменит своим великим отцам,
Великий де Гиз его победит,
[Его] уведут в плен, [а позже] поставят памятник.

XXX.

Западня /мешок/ приближается, большой огонь, кровь пролита,
Большая река По отдана пастухам,
Генуя, Ницца, после долгого ожидания,
Фуссан, Турин, взятие Сабийяна.

XXXI.

Из Лангедока, Гвиенны более десяти,
Тысячи захотят вновь перейти через Альпы,
Великие аллоборги пойдут на Брундизи,
Аквин и Брес им дадут отпор /?/.

XXXII

На королевской горе родится от одной женщины /домоседки/
[Тот], кто пещеру и счет придет тиранить,
[Он] поднимет войско для миланского похода,
фавену, Флоренцию лишит золота и людей.

XXXIII.

Королевство и войско будут обмануты,
Флот в затруднительном положении, проходы охраняются,
Двое святых друзей придут, чтобы объединиться,
Проснется давно уснувшая ненависть.

XXXIV.

Жители Галлии будут испытывать большое сожаление,
Пустое, легкомысленное сердце вдруг расхрабрится,
Хлеб, соль, вино, вода, пиво обратятся в яд /?/
/Хлеб, соль, не вино, вода, яд, не пиво/,
Самый главный пленен, голод, холод, нужда.

XXXV.

Большой карман придет жаловаться, плакать
Из-за выборов: обманутые будут в возрасте,
Он совсем не захочет с ними оставаться,
Он будет обманут теми, кто говорит на его языке.

XXXVI.

Бог, небо, верь божественный глагол на волне,
Красные отнесут семь бритых в Византию,
Против помазанников [восстанут] триста из Трапензунда,
Они установят два закона, ужас, потом доверие.

XXXVII.

Десять посланцев капитан корабля предаст смерти.
Из-за одного предупрежденного начнется война на флоте,
Вождь в сомнении, один колет и кусает,
С [острова] Лерен корабли возьмут курс на Нерт.

XXXVIII.

Старший из королевской семьи, гарцующий на скакуне,
Погоняя его, будет бешено скакать вперед,
Морда, рот, ноги не выдержат скачки /?/,
Его будут толкать, тянуть, смерть будет ужасна.

XXXIX.

Вождь французской армии
Решит, что потерял основное войско /фалангу/,
На мостовой овес и черепица,
Через Геную придут иностранцы.

XL.

В бочках привезут масло и жир для помазания,
Двадцать один [человек] перед закрытым портом /закрытой дверью/.
Во втором дозоре совершат чудеса смертью,
Достигнут ворот, дозор /караул/ их прибьет.

XLI.

Кости рук и ног будут сжаты /заключены в тюрьму/,
По слухам /из-за шума/ дом долгое время будет необитаем,
Будут раскопаны, погребенные во сне,
Дом станет здоровым и будет заселен без шума.

XLII.

Двух новоприбывших поймают тогда,
Когда они будут наливать яд на кухне великого Принца,
Грязнуля поймает обоих на месте преступления,
Будет взят [тот], кто хотел до смерти довести старшего.

ДРУГИЕ КАТРЕНЫ,

отобранные из 12 в седьмой Центурии,
отброшенных или перенесенных
в предыдущие Центурии

LXXIIL

Поддержка тронов с помощью вооруженных отрядов /манипул/ и денег /?/
Изменит святыни /посвящение, коронование/ и храмы /и перейдет на молитву/,
Взятые в плен /взятые и пленные/ не остановятся на трех /тройных/ лугах,
Он будет опущен на дно, поднят, посажен на трон.

LXXX.

Запад освобождает /свободный Запад/ Британские Острова,
Его признают сначала внизу, потом вверху
/Узнанный пойдет вниз, потом вверх/,
Недовольны, грустят и восстают Корсика и Шотландия,
Потом восстанут еще больше теплой ночью.

LXXXII.

Хитрость и притворство будут редкими,
Смерть приближается к восставшей области,
Вернувшись из путешествия к варварам,
Они будут прославлять приход /вход/ протестантов.

LXXXIII.

Горячий ветер, совет, плач, робость,
Ночью в постели атакован без оружия,
Страшное несчастье угнетения,
Эпиталама новообращенному, плач и слезы.

КОНЕЦ

ПОСЛАНИЯ ГЕНРИХУ II

Самому непобедимому, могущественнейшему и христианнейшему Королю Франции Генриху Второму его смиреннейший и покорнейший слуга и подданный Мишель Нострадамус [желает] победы и процветания.

Получив дозволение высочайшего лицезрения, о христианнейший и победоноснейший Король, когда моя особа, так долго пребывавшая в забвении, предстала перед неизмеримым богоподобием Вашего Величества, не перестаю в моем непреходящем ослеплении восхвалять и высоко превозносить тот день, когда я впервые явился перед несравненным и самым человечным Государем. Я постоянно искал какую-либо возможность, которая позволила бы

мне проявить мою добрую волю и благие намерения, чтобы посредством данной мне способности в полной мере представить свои знания перед Вашим всемилостивейшим Величеством. Однако понимая, что открыто заявить об этом не является для меня возможным, а также охваченный единственным желанием? появиться в свете после столь долгого уединения и забвения и предстать пред высочайшие очи первого Монарха Вселенной, я долго колебался, кому посвятить эти три Центурии из оставшихся у меня пророчеств, завершающие тысячу, и после длительных раздумий над дерзостью моего поступка решил обратиться к Вашему Величеству, не будучи при этом потрясенным подобно тому, как это описывает серьезнейший автор Плутарх в жизнеописании Ликурга: видя подношения и подарки, которые были пожертвованы храмам бессмертных Богов того времени, и дабы не поражаться слишком часто подобным расходам на их роскошное убранство, люди не осмеливались появляться в храмах. Несмотря на это, видя Вашу царственную блистательность в сочетании с несравненной человечностью, я осмелился обратиться к Вашему Величеству, однако не так, как к королям Персии, к которым не позволялось подходить иг даже приближаться. Но наиосмотрительнейшему и наимудрейшему Принцу посвятил я свои ночные и пророческие предвидения, составленные скорее на основе единства природного дара и поэтического вдохновения, чем следуя правилам поэтики, и сложенные согласно астрономическим вычислениям в соответствии с годами, месяцами и неделями, регионами, странами и большинством больших и малых городов всей Европы, включая также Африку и часть Азии, представляющих, таким образом, разнообразие земель, расположенных в большинстве климатических районов. И все это составлено естественным образом: можно ответить тому, кому следовало бы вначале хорошенько вытереть нос, что ритм так же

легок, как затруднено понимание смысла. И поэтому, о наигуманнейший Король, большинство пророческих четверостиший настолько сложны для понимания, что трудно будет объяснить либо каким-то образом истолковать их. И тем не менее я надеюсь обозначить в моих письменах годы, большие и малые города, регионы, где произойдет большинство событий, и в году 1585 и в году 1606, начиная с настоящего времени, а именно 14 марта 1557 года, и доходя довольно далеко, до самого пришествия, вычисленного настолько точно, насколько позволили мой астрономический расчет и другие знания, которое состоится в начале седьмого тысячелетия, когда противники Иисуса Христа и. его Церкви, станут более многочисленными, и все было составлено и вычислено в особые, удачно расположенные дни и часы и настолько точно, насколько это было возможно для меня. И все было сделано, ибо Минерва своевольна, но справедлива, путем календарного исчислений почти такого же количества событий, относящихся к будущему, как и к прошлому, включая настоящее и то, о чем с течением времени узнают во всех местах согласно моему описанию, куда не прибавлено ничего лишнего, хотя, как говорится, в том, что касается будущего, истина не может быть вполне определенной. И то верно. Государь, что я унаследовал свой природный дар от моих предков, не помышлявших предсказывать, и этот естественный дар я сочетал и согласовывал с календарными вычислениями, освободив душу, разум и сердце от всяческих забот, волнений и раздражения благодаря отдохновению и спокойствию духа. Все согласовано и предсказано отчасти с помощью медного треножника. Как бы многочисленны не были те, кто приписывает мне то, что является моим, как и то, что мне не принадлежит, лишь единый вечный Бог есть благой, справедливый и милосердный провидец человеческих судеб и истинный судья, коего я прошу защитить и охранить меня от клеветы злых людей, которые из

тех же низменных побуждений стремятся узнать почему Ваши древнейшие предки Короли Франции умели врачевать золотуху, Другие роды излечивали змеиные укусы, а у третьих был определенный дар к искусству гадания, и другие случаи, о которых слишком долго было бы здесь рассказывать. Однако для тех, кто не уразумеет коварство нечистой силы, мои письмена будут значить больше по прошествии некоторого времени после окончания моего земного пути, чем при моей жизни, но если я ошибусь в своих расчетах времени, ибо никому не дано в полной мере осуществить свою волю, да угодно будет Вашему более чем царственному Величеству простить меня.

Я призываю в свидетели Бога и святых в том, что не намереваюсь изложить в настоящем послании что-либо не соответствующее истинной католической вере, сопоставляя астрономические расчеты с моим знанием, ибо протяженность времени живших до нас праотцов наших при самой строгой и тщательной проверке такова: первый человек Адам появился раньше Ноя на тысячу двести сорок два года, если не принимать во внимание языческое исчисление, о котором писал Варрон, но следуя лишь святому Писанию и слабому моему разуму, подкрепленному астрономическими расчетами. После Ноя, его самого и всемирного потопа, приблизительно через тысячу восемьдесят лет пришел Авраам, который, как считают некоторые, был высшим астрологом: он первым изобрел Халдейские письмена; потом, через пятьсот пятнадцать или шестнадцать лет пришел Моисей, а между временем Давида и Моисея прошло около пятисот семидесяти лет. Затем между временем Давида и временем нашего Спасителя и Искупителя Иисуса Христа, рожденного от единой непорочной Девы, прошло /согласно некоторым Хронографам/ тысяча триста пятьдесят лет, хотя мне могут возразить, что это исчисление неверно, потому что оно

отличается от счета Евсея. А со времени человеческого Искупления до ненавистного предательства Саррацин прошел приблизительно шестьсот двадцать один год.

С этих пор можно легко подсчитать сколько прошло времени, если мое исчисление окажется недостаточно хорошим и подходящим для всех наций, ибо все было расчитано по небесному течению благодаря сочетанию эмоций, заполнивших меня в часы уединения, и эмоции моих давних предков. Но разрушительное действие времени, о всемилостивейший Король, требует, чтобы подобные тайные события не были явлены иначе, чем в загадочных выражениях, имеющих одно единственное значение и единственное истолкование, без привнесения туда чего-либо двусмысленного либо неоднозначного расчета, но скорее в разлитом в них затемнении значения, подобно сентенции одного из тысячи и двух Пророков, пребывавших на земле со времен сотворения мира, а также вычислениям и Пунической хронике Иола. "Расточают дух мой сверх плоти моей, и будут пророчествовать сыны ваши и дочери ваши". Но подобное Пророчество исходило из уст Святого Духа, являвшего высшее и вечное небесное могущество, и многим из этого числа предсказали великие и чудесные события. Но я никоим образом не приписываю себе подобного звания. Не угодно было бы Богу, а я признаю, что все идет от Бога, и за это приношу ему вечную хвалу и благодарение, чтобы к этому примешивалось гадание, которое исходит от судьбы, но все идет от Бога и- от природы и сопровождается движением небесного течения, так что становятся видны как в пылающем зеркале) как в затуманенном видении великие события - грустные, чудесные и ужасные бедствия, которые приближаются благодаря главным деятелям. Во-первых, из Божьих храмов, во-вторых, из-за тех, кто получит земную поддержку, наступит великий упадок с тысячей других. бедствий, о приходе

которых узнают с течением времени: ибо Бог увидит долгое бесплодие великой дамы, которая затем зачнет двух главных отпрысков; но будет она тяжело больна, а та, которую к ней приставят, погибнет по безрассудству возраста в восемнадцать лет /в восемнадцатом/, и не будет жить более тридцати шести лет /и не сможет пережить тридцать шестого/ и оставит трех мальчиков /самцов/ и одну девочку /самку/, и будет их двое у того, кто не был для всех родным отцом, между тремя братьями будут большие раздоры, затем наступит единение и согласие, так что затрепещут три или четыре части Европы; младший по возрасту поддержит и расширит Христианскую монархию, религии возвысятся и внезапно падут, Арабы отступят, объединятся Королевства и будут провозглашены новые Законы; первый среди других детей захватит разъяренных коронованных Львов, положивших лапы на непобедимое оружие, второй продвинется в сопровождении Союзников так глубоко, что с яростью и трепетом будет проложен второй путь на гору Юпитера, ведущий вниз для подъема на Пиренеи, и не будет передан старинной монархии, разольется третий потоп человеческой крови, и долго не будет Мар[с]а во время Поста.

И будет отдана дочь ради сохранения Христианской Церкви, ибо падет ее властелин в самую языческую секту новых неверных, у нее будет двое детей: один от верности, а другой от неверности, с конфирмацией Католической Церкви. А другой в своем смущении и позднем раскаянии захочет ее погубить, крайним разнообразием лиг будут отличаться три области, а именно Романия, Германия, Испания, которые создадут различные религии с помощью военных, оставляя пятидесятый и пятьдесят второй градусы высоты, и все дальние Религии воздадут почести регионам Европы и Севера сорокового градуса высоты, и затрепещут первыми от бессильного страха, затем задрожат самые западные, южные и восточные, так велико будет их

могущество, основанное на согласии и союзе, ведущих к непревзойденным военным победам. По природе будут равны, но очень различны в своей вере. После этого бесплодная дама, более могущественная чем вторая, будет принята двумя народами, первым, оказывающим сопротивление тому, который имеет власть над всеми, вторым и третьим, который распространит свое влияние до окружности Восточной Европы к паннонам, будет сломлен и падет, покажет мощь своего флота в Адриатическом Тринакри и будет окончательно повержен Мирмидонянами и Германцами, и будет Варварская секта окончательно разгромлена и изгнана Латинянами.

Затем в Атиле зародится великая империя Антихриста, и зерсы спустятся в великом и неисчислимом количестве, так что приход Святого Духа, который начнется с 48 градуса, вызовет великое переселение людей, спасающихся от ужасов Антихриста, воюющего против человека .Королевской крови, который станет великим Викарием Иисуса Христа, и против его Церкви и его царства в течении длительного времени и используя благоприятный момент; и будет этому предшествовать затмение Солнца, самое темное и непроглядное со времен сотворения мира и до смерти и страстей Иисуса Христа вплоть до настоящего времени, а в октябре месяце свершится столь великое изменение, что подумают будто сила тяжести земли потеряла свое естественное направление, и погрузится она в постоянный мрак, и будут этому предшествовать весенние события, и затем последуют чрезвычайные перемены, смена царствований, великие землетрясения, размножение нового Вавилона, злосчастный отпрыск разрастется после первой искупительной жертвы, и будет это продолжаться лишь семьдесят три года и семь месяцев, а затем пустит побеги та, которая так долго была бесплодной, начиная с пятидесятого градуса, и которая обновит всю Христианскую Церковь.

И будут установлены великий мир, союз и согласие между одним из детей и заблудшими и разделенными различными королевствами сторонами, и установится такой мир, который будет основан на величайшем обмане и подстрекательстве воинственной группы из-за различий между священнослужителями, и будет объединено королевство Яростного /Рабье/, который притворится мудрым. Страны, города и веси, королевства и провинции сойдут со своего изначального пути, чтобы стать свободными, еще глубже погрязнут в рабстве, и будут втайне недовольны своей свободой, и так как совершенная религия будет утеряна, начнут бить по левой стороне, чтобы повернуть вправо, и отвергнут поверженную святую с ее изначальным писанием, и после большого пса выйдет самый крупный, который станет разрушением всего, даже того, что было совершено ранее; как в первое время будут восстановлены храмы, и священнослужитель восстановлен в своем прежнем чине, и начнет развратничать и предаваться блуду и совершит тысячу злодеяний. И приблизившись к новому опустошению и в самый его разгар, восстанут могущественные суверенные государства и военные силы и отнимут у него оба меча, оставив лишь знамена, и будет искать окольный путь, хотя народ заставит его идти прямо, но не пожелает снизойти до него и другой стороной устремленной руки достанет до земли, и будут настаивать до тех пор, пока из одной ветви бесплодной не родится тот, который освободит народ вселенной от этого безобидного и добровольного рабства, отдав себя под покровительство Марса и отняв у Юпитера все его почести и чины для свободного города, и обустроится и поместится в другой небольшой Месопотамии. И будет предводитель и властелин сброшен со средины и. вознесен в небесные сферы, не зная о заговоре во главе со вторым Трасибулусом, который давно, его готовил: тогда нечистоты и ужасы будут с позором выставлены на всеобщее

обозрение во мраке и при затемненном- освещении, и прекратятся в конце изменения в его царстве, и отцы Церкви будут недостойны Божественной любви, и многие из них отрекутся от истинного пути, и та из трех религий, которая пребудет посередине, деяниями приверженцев двух других будет немного ослаблена. Первая распространится по всей Европе и большей части Африки и будет уничтожена третьей с помощью скудоумных, и неразумные избранники будут прелюбодействовать среди самого разнузданного . разврата. Простолюдины поднимутся б ее поддержку и прогонят сторонников законодателей, и похоже будет на то, что из-за того, что королевства ослаблены Востоком, наш Создатель Господь Бог выпустит Сатану из адских темниц, чтобы породить великого Дога и Догама, которые создадут столь многочисленную секту противников Церкви, что ни красные, ни белые, и без глаз, и без рук не смогут ни о чем судить. И будет у них отнято их могущество.

И тогда Церковь подвергнется большим гонениям, чем когда-либо ранее. Во время этих событий придет столь ужасная чума, что три части света пострадают больше, чем две. Так что не будет больше различий между обитателями полей и домов, на улицах городов трава вырастет выше колен. Священнослужители будут угнетены, а военные узурпируют то, что будет возвращено из города Солнца Мелиты и Стешадских островов, и будет открыта большая цепь порта, который назван именем морского быка. И будет совершен новый набег на морское побережье, чтобы освободить Кастуланские горы /леса, ущелья/ от Магометанской власти. И отнюдь не будут напрасными атаки, и то место, где некогда было жилище Авраама, подвергнется нападению почитателей Юпитера.

И город А[а]хен будет окружен и осажден со всех сторон очень мощной и многочисленной армией. Их морские силы будут ослаблены Западом. И будет нанесен этому царству большой ущерб,

и самые большие города станут безлюдными, а те, кто их наймет, подвергнутся мести Божественного гнева. И будет пребывать гробница в великом почитании в течение длительного времени под ясным взором вселенских очей Неба, Солнца и Луны, и будет превращено святое место в пристанище стада малого и большого и приспособлено для мирских нужд.

О, в какой горести и печали будут в то время пребывать беременные женщины, тогда подвергнется - нападению главного Восточного владыки большая часть Северных и Западных сил, и будут они преданы смерти и уничтожены, а остальные обращены в бегство, и дети многих женщин брошены в тюрьмы, и тогда свершится пророчество Королевского Пророка: "Пусть услышит стоны закованных в кандалы и вознаградит сыновей убийц". Как сильно подавлены будут в это время Принцы и правители Королевств и морскими, и Восточными государствами, и их языки смешаются с языками большого общества, через Пуническую связь смешаются языки Латинян и Арабов, и будут все Восточные Короли изгнаны, истреблены, уничтожены, но не силами Северных Королей, но благодаря близости нашего века к тайному союзу трех, стремящихся к гибели, которые будут устраивать друг другу засады и ловушки, и будет длиться обновление Триумвирата семь лет, так что влияние той религии распространится на весь мир, и будет почитаться жертвоприношение святой и непорочной Жертвы, и будут два Правителя Северными победителями Востока, и будет ими поднят столь великий шум и бряцание оружием, что весь Восток задрожит от страха перед этими братьями, но не Северными братьями. И потому, Государь, что своей речью я несколько запутанно излагаю свои предсказания, и когда это может произойти, и возвещаю о приходе этих людей, расчет последующего времени, которое ни в чем, либо очень мало соответствует высшему, произведен как

Астрономическим, так и другими, в том числе взятым из Святого Писания, которое никак не может ошибаться, и если бы я хотел вложить в каждое четверостишие исчисление времени, это можно было бы осуществить: не всем будет легко толковать их, по меньшей мере до тех пор. Государь, пока Ваше Величество не позволит мне проявить все мои возможности, чтобы это сделать, и дабы не дать повод для нападок клеветников. Итак, со времен сотворения мира до рождения Ноя прошло тысяча пятьсот шесть лет, а с рождения Ноя и до создания совершенного ковчега и приближаясь к всемирному потопу прошло шестьсот лет /если способности были Солнечными или Лунными, либо десяти смешений/; я излагаю то, что содержится в Святом писании, которое было солнечным.

И по истечении этих шестисот лет Ной поднялся на ковчег, чтобы спастись от потопа, и был этот всемирный потоп на земле и длился один год и два месяца. И после окончания потопа до рождения Авраама прошли годы в количестве двухсот девяноста пяти. И от рождения Авраама до рождения Исаака прошло сто лет. А от Исаака до Якова шестьдесят лет, а с того часа, когда он вошел в Египет, до исхода оттуда прошло сто тридцать лет. И со времени исхода из Египта до построения Храма Соломоном- в четвертый год его царствования прошло четыреста восемьдесят лет. И со времени сооружения Храма и до Иисуса Христа, согласно календарным исчислениям Иероглифов, прошло четыреста девяносто лет.

И так это календарное исчисление, которое я произвел и которое содержится в Святом писании, показывает, что прошло около четырех тысяч ста семидесяти трех лет и восьми месяцев. Со времени Иисуса Христа из-за различия религий я прекращаю счет, вычислив и сосчитав настоящие пророчества, согласно порядку последовательности, которая содержит свое обращение, на основе Астрономической доктрины и в соответствии с моим природным

инстинктом, и впоследствии в этот отрезок будет включено время, когда Сатурн в своем вращении войдет в седьмое число месяца апреля до 25 августа, Юпитер с 14 июня до 7 октября, Марс с 17 апреля до 22 июня, Венера с 9 апреля до 22 мая. Меркурий с 3 февраля до 24 того же месяца.

После первого июня до 24 того же месяца, и с 25 сентября до 16 октября Сатурн в созвездии Козерога, Юпитер в Водолее, Марс в Скорпионе, Венера в созвездии Рыб, Луна в Водолее, голова Дракона в Весах: хвост в своем противоположном знаке согласно соединению Юпитера и Меркурия, с аспектом квадратуры от Марса к Меркурию, и голова Дракона будет в соединении Солнца и Юпитера, год будет спокойным, совсем без изменений, и будет начало включать в себя продолжение, и начиная с этого года будет организовано самое большое гонение на Христианскую Церковь, подобного которому не было в Африке, и будет оно продолжаться до года тысяча семьсот девяносто второго, который будет считаться обновлением века, после этого поднимется Римский /Романский/ народ прогонит некоторые темные силы, получив немного прежнего света, но не без великого разделения и постоянных перемен. Венеция обретет большую силу и мощь и поднимет свои крылья очень высоко, подобно могуществу древнего Рима. В это время большие Византийские корабли совместно с Лигустинскими и с мощной поддержкой Севера создадут некоторые препятствия, тому, что бы два Христианина /?/ /Кретенса/ поддержали их Веру. Арки, воздвигнутые древними Воинами /приверженцами Марса/, соединятся с волнами Нептуна. В Адриатике начнутся большие разногласия, то что будет объединено разделится, к дому приблизится то, что было и есть большим городом, включая Пемпотам, Месопотамию и /в/ Европу в сорок пятом, а другие в сорок первом, сорок втором и тридцать седьмом [градусах]. В это время и в этой стране адская сила выставит против Церкви Иисуса Христа мощь

противника его закона, который будет вторым Антихристом и станет преследовать эту Церковь и ее истинного викария с помощью силы временных Королей, которые из-за своего невежества поддадутся соблазну речей /языков/, разящих сильнее, чем меч в руках неразумного /безумного/. Вышеупомянутое царство Антихриста будет длиться только до окончания этого века и рождения нового, в городе Планкусе, и будет сопровождаться [деяниями] избранника Модоны Фулси, Ферраре и с поддержкой Адриатических Лигуров и благодаря близости великого Тринакри. Потом пройдет гору Юпитера. Галльский Огмий /?/ /Геракл/ придет в сопровождении столь многочисленного войска, что уже издалека ему будет отдана Империя великого закона, и с тех пор в течение некоторого времени будет изобильно литься кровь невинных из-за избранных немногими злых людей, а великие наводнения смоют память о вещах и подобных орудиях, будут неисчислимые потери, включая даже письмена: Северные государства осуществят божественную волю, и наконец будет связан Сатана. И наступит всеобщий мир между людьми, и будет освобождена Церковь Иисуса Христа от всякого гнета, сколько бы Азиатская ветрь /Азорийцы/ не пытались смешать мед с желчью, а их соблазн будет нести чуму, и произойдет это близко к седьмому тысячелетию, и Гроб господен больше не будет попран неверными, которые придут с Севера, мир приблизится к великому потрясению /взрыву/, хотя как бы далеко не шло календарное исчисление в моих пророчествах, течение времени идет гораздо дальше. В Послании, которое я в минувшие годы посвятил моему сыну Цезарю Нострадамусу, я достаточно открыто объявил о некоторых событиях, без [упоминания] предзнаменований. Но здесь, о Государь, содержатся многие великие и удивительные события, которые увидят те, кто придет потом.

Исходя из Астрологического исчисления, согласованного со святыми письменами, преследование людей Церкви возьмет свое начало в могуществе Северных Королей, объединившихся с Восточными. И эти гонения будут продолжаться одиннадцать лет или немного меньше, и затем ослабеет главный Северный Король, и по завершении этих лет появится его Южный союзник, который еще яростнее будет преследовать людей Церкви на протяжении трех лет, соблазняя их отступничеством, и один будет абсолютным властителем мощи воинствующей Церкви, и святой народ Божий, соблюдающий его законы, и всякий религиозный орден будет подвергаться сильнейшим гонениям и будут попраны так, что. кровь истинных священнослужителей будет литься, как вода, а один из ужасных временных мирских Королей, непомерно восхваляемый своими приверженцами, прольет больше крови невинных священнослужителей, чем запасов вина [на земле]; и этот Король совершит невероятные злодеяния по отношению к Церкви, потечет человеческая кровь по главным улицам и в храмах, как ливневая вода, и покраснеют от крови ближайшие реки, а от другой морской войны покраснеет море, так что в послании одного Короля другому будет сказано: "Война окрашивает поверхность моря". Затем в том же году и позднее последует самая ужасная и необычная чума, которой будет предшествовать голод, а также великие потрясения, подобных которым не случалось со времен основания Христианской Церкви, и по всем латинским странам. Остатки ее сохранятся в некоторых Испанских странах. Тем временем третий Северный Король, вновь услышав стенания народа своего основного государства, создаст очень многочисленную армию и пройдет через проливы своих родителей и предков, и вернет большинство в свое государство, и великий кардинал будет возвращен в свое изначальное положение, но затем будет совсем покинут, и случится так, что Святая Святых будет

разрушена язычеством, а Ветхий и Новый Завет будут изгнаны и сожжены, и затем Антихрист станет адским принцем, и еще в последний раз будут трепать все Королевства Христианского мира, а также неверные на протяжении двадцати пяти лет, и разразятся самые страшные войны и сражения, а малые и большие города, замки и другие здания будут сожжены, разорены, разрушены, прольется кровь девствениц и замужних женщин, над вдовами надругаются, грудным детям разобьют головы о городские стены, и столько злодеяний совершится с помощью Сатаны, принца тьмы, что почти весь мир будет разбит и опустошен: и перед этими событиями необыкновенные птицы будут кричать в воздухе: "Уи, уи /Сегодня, сегодня/" и через некоторое время исчезнут. И после этого длительного периода разрушения, восстановится другое царство Сатурна, Золотой век. И заговорит Всевышний создатель, слыша стенания своего народа, Сатана будет связан и заманен в глубокую пропасть; и тогда установится между Богом и людьми всеобщий мир, и [Сатана] будет связан на протяжении тысячи лет, и Церковь обретет свое наибольшее могущество, а потом [он] освободится. То, что все эти знаки точно соответствуют божественным письменам и видимым небесным светилам, а именно Сатурну, Юпитеру и Марсу, соединенным с другими, можно будет ясно увидеть с помощью некоторых квадрантов.

Я мог бы еще глубже вычислить и согласовать одни с другими. Но я знаю, о всемилостивейший Король, что некоторые цензоры воспрепятствуют этому, что может вынудить меня оставить перо ради ночного отдыха. Многое еще, о всеобщий Владыка, могущественнейший, славный и разумный [произойдет] в ближайщем будущем, однако изложить все в этом адресованном тебе письме не можем и не желаем: но некоторые факты должны быть познаны, а некоторые ужасные прорицания смягчены; сколько бы не

было [мнений] различных людей, твоя блистательность и достоинство, а также божественная справедливость [могут их рассудить], так как лишь один [человек], обладающий высочайшим и христианнейшим именем короля, достоин судить о сущности всей религии и видеть [будущее]. Но я прошу лишь, о всемилостивейший Король, во имя Вашей столь осмотрительной человечности услышать поскорее о желании моего сердца и о высших знаниях, которые я должен преподнести Вашему всемилостивейшему Величеству, и [которое я лелею] с тех пор, как мои глаза были так близки к-вашему солнцеподобному великолепию, которого величие моего труда не достигает и не требует.

Из Салона, сего 27 июня, тысяча пятьсот пятьдесят восьмого года.

Писал Михаел Нострадамус в Салоне Провинции Петра /Прованс/

ЦЕНТУРИЯ VIII

I.

У По, Най, Лорона в жилах будет больше огня, чем крови.
Чтобы купаться в похвалах, великий побежит в собрание.
Он не допустит прихода сорок.
Пампон, Дюранс будут держать их в заточении.

II.

Кондон и Оке, и вокруг Миранда.
Я вижу, как их охватывает Небесный огонь.
Солнце, Марс совпадают со Львом, затем наступает черед Марманда:
Молния, крупный град, стена падает в Гаронну.

III.

В крепости Вижилан и Ревьер /Ресюйер/
Будет заключен младший из Нанси.
В Турине будут сожжены правители /первые/,
Когда Лев оцепенеет от горя.

IV.

В Монехе будет принят Петух,
Появится Кардинал Франции.
Римлянин будет обманут Логарионом.
Станет слабым Орел и сильным Петух.

V.

Появится сверкающий изукрашеный храм,
Светильник и свеча в Борне и Бретейе.
Ради Люцерны будет повержен кантон,
Когда увидят в гробу великого Петуха.

VI.

Вспыхнет свет напоминающий Льва /со Львом породненный/ /в Лионе видимый/,
Сверкая, захватит Мальту, внезапно погаснет,
Лукавя, будет вести переговоры с Сардоном, Морисом /погубит Сардона, Мориса/.
Женева предаст и обманет Лондон и Петуха
/Женева совершит притворное предательство
по отношению к Лондону и Петуху/.

VII.

Под знаком Водолея Милан придет к соглашению
/Водолей приведет Милан к согласию/,
В Тисене будет заключен мир.
В Сене побежит окрашенная кровью вода, огонь охватит Флоренцию.
Единственный падет с высоты и будет в большом затруднении.

VIII.

Возле Лентерна в закрытых повозках
Шива будет преследовать Орла.
Сломленный избранник заточит его людей.
В Турине будет похищена и увезена супруга.

IX.

В то время как Орел и Петух будут находиться в Савоне,
Объединятся Море, Восток - и Венгрия.

Армия войдет в Неаполь, Палермо, Анконскую Марку.
Из-за Бороды в Риме, Венеции раздастся ужасный крик
/Из-за Барбы или Варвы - святой, покровительницы артиллерии, минеров и пожарников - т.е. Под артиллерийским обстрелом в Риме, Венеции раздастся ужасный крик/.

X.

Из Лозанны изойдет ужасное зловоние,
Но не узнают причину этого явления.
Выгонят прочь всех чужестранцев.
На Небе увидят огонь, будет разбит чужеземный народ.

XI.

Бесчисленный народ появится в Виченце.
Огонь не в силах будет сжечь собор.
Возле Лунажа будет разбит полководец из Валенсии,
Когда Венеция из-за умершей возьмется за оружие /будет оскорблена/.

XII.

Появится возле Буфалора
Высокий человек и войдет в Милан.
Аббат из Фуа и почитатели святого Мора
Совершат обман, переодевшись в простолюдинов.

XIII.

Брат крестоносца из-за необузданной любви
Погубит Бельрофона с помощью Прайтуса.
Тысячелетнее войско /войско в Милане/, одержимая женщина...
Выпив напиток, оба погибнут.

XIV.

Влиятельное положение, изобилие золота и серебра.
Ослепнет честь из-за любовной страсти.
Об оскорблении, нанесенном прелюбодеянием,
Узнает тот, кто будет обесчещен.

XV.

Большие усилия направит мужеподобная на Север,
Почти всю Европу и весь мир потревожит.
За двумя беглецами /два затмения/ устроит большую погоню,
И у Паннонов к жизни и смерти силы возрастут.

XVI.

В том месте, где Ясону строили корабль,
Будет такое сильное и внезапное наводнение,
Что не останется ни суши, ни твердой земли для спасения,
Волна поднимется до вершины Олимпа.

XVII.

Богатые люди в одночасье будут разорены.
Мир будет ввергнут в смуту тремя братьями.
Приморский город захватят враги.
Голод, огонь, кровь, чума и удвоение всех зол.

XVIII.

Рожденная Флорой будет причиной ее гибели.
Некоторое время тому назад выпили молодая и старая,
Ибо три лилии поставят перед ней большую преграду,
И она умрет от своего дикого плотоядного плода /как сырая плоть/.

XIX.

Чтобы поддержать в затруднении великого кардинала
И расчистить место, выступят красные.
Почти полностью будет истреблена семья.
Красные красных красным уничтожат.

XX.

Ложное сообщение, придуманное по поводу избрания,
Распространится по городу, будет нарушено согласие
/разрушенному и захваченному пашой/.
Куплены голоса, окрашена кровью часовня,
И другому подчинена империя.

XXI.

В порт Агды зайдут три парусника,
Неся вражду, неверие и чуму.
Проходя через мост, тысячу миль пролетят /тысячу тысяч унесут/,
И мост будет разрушен во время третьей атаки /при третьем сопротивлении/.

XXII.

Гарсан и Нарбонна получат предупреждение от огненного метеорита /от соли/.
Тушаном будет предана благосклонность Парпиньяна.
/Предателем, мятежником .../
/В Тушане .../
Красный город не захочет на это согласиться.
С высокого полета к серому сукну - так закончится жизнь.

XXIII.

Найдены в сундуках письма Королевы,
/Найдены письма в сундуках Королевы/
Среди них нет подписанных, ни одного имени автора.
Правители спрячут подарки,
Так что никто не узнает, кто поклонник.

XXIV.

Лейтенант у входа в дверь
/Наместник, заместитель, управляющий/

Убьет великого человека из Парпиньяна.
Полагая, что спасется в Монпертюи,
Будет обманут незаконнорожденный из Лузиньяна /де Лузиньян/.

XXV.

Сердце любовника откроет тайная любовь,
Похитит даму из ручья.
Похотливая женщина станет причиной половины бед.
Отец у обоих отделит душу от тела.

XXVI.

В Барселоне найдено принадлежащее Катону,
Тайно открыто место и развалины.
Правитель, который держит и не держит, пожелает Памплону.
В аббатстве Монфера волнения.

XXVII.

На тайном пути один помогает другому,
/На подземном пути.../
/Под сводами пещеры.../
Из опустевшей клетки выпущен отважный юноша.
Восстановлено написанное императором.
В нем увидят то, чего нет ни у кого другого.

XXVIII.

Подобия золота и серебра будут раздуты.
После, похищения из озера они были брошены в огонь.
Когда они были обнаружены, то потускнели и помутнели.
Надписи на мраморе, предписания стерты.

XXIX.

У четвертого столба происходит посвящение Сатурну,
Он будет расколот землетрясением и наводнением.
Под Сатурновым зданием найдут урну:
У Владельца /Капиона/ золото будет похищено, затем возвращено.

XXX.

В Тулузе, недалеко от Белузера
Будут копать дальний колодец, воздвигая дворец для зрелищ.
Каждого будет волновать найденное сокровище.
Все будет спрятано в двух местах рядом с могилами /ямами/.

XXXI.

Первым будет великий отпрыск Принца из Пескьера /де Пескьер/
/Первую большую победу одержит Принц де Пескьер/,
Но затем придет очень жестокий хитрец:
В Венеции потеряет свою гордую славу
И пострадает от более молодого /веселого/ Селена.

XXXII.

Остерегайся, Галльский король, своего племянника,
Который устроит так, что твой единственный сын
Будет убит, принося обет Венере,
Сопровождаемый ночью только тремя и шестью.

XXXIII.

Из Вероны и Виченцы появится великий человек,
Который будет носить весьма недостойное прозвище
И пожелает отомстить в Венеции.
Он сам захватит часового и добудет пароль.

XXXIV.

После победы Льва в Лионе
В горах Юра произойдет массовое убийство:
Бойня и кровавое месиво семи миллионов /седьмого миллиона/.
Лев, Ульм в Мавзолее /в Мосоле/ падет замертво.

XXXV.

У слияния Гаронны и Байса,
В лесу недалеко от Дамазана
Замерзшие ивы на болоте, затем град и северный ветер...
Дордонец замерзает из-за ошибки Мезана.

XXXVI.

Будет совершено преступление против помазанника на герцогство
Из Сольна и Сент-Ольбена и Бельэвра.
/Сольном и святым Ольбеном и Бельэвром/
Выложенные мрамором башни будут выщерблены дальним обстрелом,
Не устоит Блетеран и шедевр.

XXXVII.

Крепость на берегу Темзы падет,
Когда внутри нее будет заключен король.
Его увидят возле моста в рубахе,
Одного перед лицом смерти, затем он будет закрыт в форте.

XXXVIII.

Король Блуа будет царствовать в Авиньоне.
В другой раз даст народу исключительные привилегии.
Будет сброшен со стены в Рону
До пяти раз, последний возле Ноля.

XXXIX.

Что было совершено Византийским принцем,
Будет отобрано принцем Тулузским.
Его веру в Фуа разрушит Фолентинский правитель
И не откажется от супруги.

XL.

Кровь Праведника пролита Тельцом /под знаком Тельца/ и Дорадой /Дорянином/ /Сицилией/ /Доридой/ /морем/,
Чтобы отомстить почитателям Сатурна /рожденным под знаком Сатурна/
В новом озере утопят мощь,
Потом выступят против Албанцев.

XLI.

Без единого слова- будет избран Ренад,
Вынуждающий святой народ жить на ячменном хлебе.
Много /после многих/ лет спустя вдруг станет тираном,
Ставя ногу на горло самым великим.

XLII.

Жадностью, силой и принуждением
Посеет раздор среди своих Орлеанский предводитель /Орлеанских предводителей/.
Возле Сен-Мемира штурм и сопротивление.
Смерть настигнет его в шатре: подумают, что он там спит.

XLIII.

Так незаконнорожденный решит оба вопроса.
Племянник кровью захватит царство.
В собрании будут нанесены удары копьями /дротиками/,
От страха племянник сложит знамя.

XLIV.

Незаконнорожденный /благородный/ Огмий /?/
От семи до девяти свернут с дороги.
К королю издалека придет друг получеловека,
Обладающий силой должен в Наварре из-за По /перед По/ пасть ниц
/Должна в Наварре пасть сила По/.

XLV.

Руку на перевязи и повязку на ноге
Долго еще будет носить младший из Кале.
Благодаря паролю смерть будет отсрочена,
Затем в храме на Пасху будет истекать кровью.

XLVI.

Под Полярной звездой умрет /яства, душа, ум/ на алтаре в трех лье от Роны.
/Небо .../
/Полюс .../
Спасется из обоих ближайших чудовищных проливов /ущелий/
/Спасется от двух близких чудовищ в .../,
Ибо в марте будет воздвигнут ужасный престол
/Ибо Марс воздвигнет ужасный престол/
Тремя братьями Петуха и Орла Франции.

XLVII.

Трасименское озеро будет свидетельствовать,
Что заговорщики собрались в Перузе.
Один из ограбленных притворится мудрецом,
Сбросив на землю и ограбив, убьет Германца.

XLVIII.

Сатурн в созвездии Рака, Юпитер с Марсом:
В феврале Калдон принесет спасительный дар.
Касталонское ущелье с трех сторон подвергнется нападению,
Возле Вербьеска стычка, смертельное сражение.

XLIX.

Сатурн играет в воде с быком. Марс /март/ стремительно поднимается вверх.
В феврале погибнут шестеро
/Погубит шестерых, рожденных в феврале/.
Люди из Тардени пробьют- в Брюже /Брюгге/ такую большую брешь,
Что в Понтерозе умрет предводитель Варваров.

L.

Чума вокруг Кападильи,
А Сагонту угрожает еще и голод.
Рыцарь - незаконнорожденный отпрыск доброго старика ?
Прикажет отрубить голову высокородному из Туна.

LI.

Византиец причастится /принесет жертву/,
После того как вернет себе Кордову.
Долог его путь, отдых среди виноградников.
Перейдя море, захватит добычу в Колонье /Кельне/.

LII.

Король Блуа будет царствовать в Авиньоне,
Из Амбуаза вместе с отпрыском /с седьмым/ пройдет вдоль Линдра.
В Пуатье коготь повредит святые крылья
Перед Бони.

LIII.

В Болонье захочет отмыть свои грехи,
Но не сможет этого сделать в храме Солнца.
Он взлетит, совершая великие дела,
В иерархии никогда не было подобного ему.

LIV.

Под цветом брачного соглашения
Великий и вероломный Хирен совершит великодушный поступок.
Кэнтен, Аррас будут освобождены в походе,
Испанцев приведут во второй раз на помост палача.

LV.

Он будет окружен между двумя реками,
Бочки и бочонки будут соединены вместе, чтобы перебраться через реку.
Восемь мостов разрушит окруженный полководец.
Совершенные дети погибнут /будут задушены/ под лемехом.

LVI.

Слабая группировка /банда/ захватит землю,
Те, кто находился высоко, будут издавать ужасные крики.
Большое стадо живых существ потревожит это место.
Возле Д. выпадет туман /туча/, будут обнаружены надписи.

LVII.

Из простого солдата станет владыкой империи,
От короткого платья перейдет к длинному.
Будет отважным в церкви с оружием в руках, или еще хуже.
Будет досаждать священникам, как вода полотенцу.

LVIII.

Королевство, разделенное в ссоре между двумя братьями,
Возьмется за оружие и примет британское имя.
Англиканский /Английский/ /Ангельский/ правитель будет предупрежден слишком поздно,
Захвачен ночью врасплох и увезен на Галльскую землю.

LIX.

Дважды будет вознесен наверх и дважды свергнут вниз,
/Дважды вознесенный наверх и дважды свергнутый вниз/
Восток также ослабит Запад.
Его противник после многих битв
Будет изгнан по морю и в нужде ослабеет.

LX.

Первый в Галлии, первый в Романии
Морем и сушей доберется к англичанам и в Париж.
Удивительные деяния совершит эта великая армия,
Яростным натиском погубит Норлариса.

LXI.

Никогда, узнав о дне /с началом дня/,
Не достигнет знака скипетроносный
/Не достигнет скипетроносного знака/,
Пока все престолы не прибудут с визитом,
Преподнося Петуху дар от несущего дружбу /дружественного/ Тага.

LXII.

Тогда увидят, что святой храм разграблен
Самым высокопоставленным правителем с Роны и осквернено посвящение /коронация/.
Из-за них распространится ужасная чума.
Король не осудит неправедное дело.

LXIII.

Когда адюльтер ранит без удара,
Будут убиты женщина и сын от огорчения.
Когда будет убита женщина, задушит ребенка
/Убитая женщина задушит ребенка/.
Восемь захваченных пленников тотчас же задохнутся
/Захватит восемь пленников, тотчас же задохнется/.

LXIV.

Дети перевезены на острова,
Двое из семи будут в отчаянии.
Местные жители получит поддержку.
Обманчивое имя, присвоенное различными лигами, не оставляет надежды.

LXV.

Старик, лишенный главной надежды,
Достигнет главенства в своей империи.
Двадцать месяцев будет держать королевство в великой власти
Жестокий тиран, сменивший еще худшего /оставляя после себя еще худшего/.

LXVI.

Когда будет найдена надпись Д. М.
И со светильником обнаружена древняя пещера,

Закон, Король и Принц Ульпиан пройдут испытание.
Королева и Герцог скроются в павильоне.

LXVII.

Пар Кар. Нерсаф потерпят крах из-за серьезных разногласий,
Ни один ни другой не будет избран.
Нерсаф получит любовь и поддержку народа,
Сильное покровительство Ферраре и Колона /Кельна/.

LXVIII.

Старый Кардинал, преданный молодым,
Будет изгнан со своего поста и обезоружен:
В Арле увидят двух чудовищ
/В Арле заметят двойника/,
А Ликдут и Принц будут забальзамированы.

LXIX.

Рядом с молодым старый поцелует Ангела
/Рядом с молодым поцелует старого Ангела/
И победит его в конце концов.
Десять лет равные будут подчинены более старому,
Из трех два, восьмой Серафим /Ангел/

LXX.

Он придет - тщеславный, злой, бесчестный
И станет тираном Месопотамии.

Всех друзей променяет на прелюбодейку.
Ужасная земля, черное лицо.

LXXI.

Значительно возрастет количество изгнанных
И сосланных Астрономов, а также запрещенных книг.
В году тысяча шестьсот седьмом будет скомкано коронование,
Так что никто в нем не будет уверен.

LXXII.

Перузинское поле... О! Какое ужасное поражение!
И стычка совсем рядом с Равенной.
Коронование произойдет во время праздника.
Победитель побежден, лошадь ест овес.

LXXIII.

Варварский солдат нанесет великому Королю
Коварный удар, поразив его почти насмерть.
Причиной этого будет скупая мать.
Угрызения совести будут мучить заговорщика и владыку.

LXXIV.

В новую землю войдет намного раньше Короля,
В это время подданные выйдут ему навстречу.
Его коварство будет встречено таким образом,
Что у горожан будет повод для празднества.

LXXV.

Отец и сын будут убиты вместе,
Глава - в своем доме.
У матери в Туре от сына вздуется живот.
Прячет бабочку зелень листьев.

LXXVI.

Скорее палач, чем Король Англии,
Темного происхождения, силой захватит империю.
Трус, без веры, без закона зальет землю кровью.
Его время так близко, что я вздыхаю.

LXXVII.

Третий антихрист вскоре будет уничтожен.
Двадцать и семь лет будет длиться кровавая война:
Еретики мертвы, пленены, изгнаны.
Кровь, человеческие тела, покрасневшая вода,
на землю падает град.

LXXVIII.

Бахвал с искривленным языком
Придет в святилище богов.
Он откроет дверь еретикам,
Воскрешая воинственную церковь.

LXXIX.

Тот, кто мечом погубит отца, родится в Нонере /Девятом/ /Ноны/.
Прольется кровь Горгоны.
В чужой земле заставит всех молчать
Тот, кто сожжет сам себя и своего ребенка.

LXXX.

Прольется кровь невинных вдовы и девственницы.
Столько зла совершит великий Рож /Красный/.
Святые образы будут погружены в пылающую свечу.
От страха, боязни никто не шевелится.

LXXXI.

Девятая империя в упадке.
Будет смещен северный полюс.
Из Сицилии распространятся волнения,
Потревожат империю, платящую дань Филиппу.

LXXXII.

Долго мучит, изводит хорошего слугу.
В конце концов добьется лишь его ухода.
Смертельный яд и письма в воротнике.
Будет схвачен избежавший опасности.

LXXXIII

Самый большой парусник выйдет из порта Зара,
Возле Византии совершит свое дело.
Враги понесут потери и не будет друга.
Третий ограбит и захватит двоих.

LXXXIV.

Бог-отец услышит крик из Сицилии.
Все приготовления пройдут в заливе Триеста.
Об этом услышат вплоть до Тринакри.
От множества кораблей бежит, бежит ужасная чума.

LXXXV.

Между Байонной и Сен-Жан-де-Луз
Будет поставлен высокий отрог Марса.
У северных Аниксов /упрямцев/ Нанар /карлик/ отнимет роскошь,
Затем задохнется в постели без помощи.

LXXXVI.

Тулузским рогоносцем будет захвачен Франкский Город.
Бесконечный поток людей на горе Адриан,
Переходит реку в Утэне по дощатому мойту.
Заходят в Байонну, в два голоса крича /все кричат Бихоро/.

LXXXVII.

Замышлявшаяся смерть действительно произойдет:
Дано поручение, предпринято смертельное путешествие.
Избран, создан, встречен, своими же разбит.
Видит перед собой кровь невинных, мучимый угрызениями совести.

LXXXVIII.

На Сардинию придет благородный Король,
Который будет царствовать только три года.
Левого других цветов присоединит к своему стягу.
Сам он после многих забот и огорчений уснет.

LXXXIX.

Чтобы не попасть в руки своего дяди,
Который убил его детей ради того, чтобы царствовать,
Он обратится к народу, и коварный дядя будет попран.
Он будет убит и его поволокут закованные в латы кони.

XC.

Когда одного из крестоносцев найдут с помутившимся рассудком,
На месте коронации увидят-рогатого быка.
Затем его место будет занято молодым поросенком.
Король больше не будет поддерживать порядок.

XCI.

Замерзнут вошедшие на поля Роданов,
Где крестоносцы почти полностью объединятся.
Обе пращи встретятся в Рыбах,
И многих накажет потоп.

XCII.

Удаленный на большое расстояние от своего
королевства, отправленный в опасное путешествие,
Он поведет большое войско и возьмет его себе.
Король захватит своих людей в плен, будет держать их заложниками.
Когда вернется, опустошит всю страну.

XCIII.

Не более чем на семь месяцев получит прелатство.
Его смерть вызовет большой раскол.
Семь месяцев другой будет возглавлять претуру.
Возле Венеции возродится мир и единство.

XCIV.

У озера, куда был брошен самый дорогой
Семь месяцев назад, а его войско разбито,
Албанцы одержат победу над испанцами.
Потери из-за отсрочки вызовут конфликт.

XCV.

Соблазнитель будет брошен в яму
И привязан на некоторое время.
Священнослужитель вручит предводителю жезл.
Воинственная /колющая/ правая сторона привлечет довольных.

XCVI.

Бесплодная Синагога, без единого плода,
Будет принята неверными.
Дочь преследуемого в Вавилоне,
Обездоленная и печальная, подрежет ей крылья.

XCVII.

На границе Вара изменится Помпотан /Любящий роскошь/ /Высокомерный/.
На побережье родятся три прекрасных ребенка.
На древний мудрый народ обрушатся бедствия.
Правление в стране изменится и окрепнет.

XCVIII.

Кровь приверженцев Церкви будет литься
В таком количестве, словно вода.
И долго нельзя будет справиться
С горестями и напастями, выпавшими на долю священнослужителей.

XCIX.

Мощью трех временных /мирских/ /светских/ королей
Святой престол будет помещен в другом месте,
Где субстанция телесного духа
Будет помещена и принята в истинном вместилище.

C.

Из-за изобилия и распространения оружия
С высоты падет вниз и снизу вознесется на самый верх.
Слишком велика вера, в игре потеряна жизнь.
Умрет от жажды из-за множества недостатков.

ДРУГИЕ ЧЕТВЕРОСТИШИЯ
напечатанные под восьмой Центурией

1.

Многие будут разочарованы в своих ожиданиях,
Жителям не будет дано прощение.
Благонамеренные будут упорствовать в своем ожидании,
Но у них не будет большой передышки
/Но они не получат больших Возможностей/.

II.

Многие придут и побьются об заклад о мире
Между Монархами и могущественными сеньорами.
Но не будет сразу достигнуто согласие,

Пока не станут послушнее других.

III.

Увы, какая ярость! Увы, какая тревога
Будет между многими людьми.
Никогда еще не видели такой любви,
Как у волков к быстрому бегу.

IV.

Многие люди захотят вести переговоры
С великими мира сего, которые будут с ними воевать.
Их ни о чем не захотят слушать.
.Увы! Если Бог не пошлет на землю мир...

V.

Большая помощь придет со всех сторон,
Люди из дальних стран захотят сопротивляться.
Они будут очень спешить
/Их будут яростно преследовать/,
Однако не смогут в это время помочь.

VI.

Увы, сколь сильно желание у чужеземных Принцев!
Остерегайся, чтобы не пришли в твою страну.
Будут страшные опасности
Во многих местах, даже в Вене.

ЦЕНТУРИЯ IX

I.

В доме переводчика из Бура
На столе будут найдены письма.
Кривой, рыжеволосый с проседью соберет совет,
Который назначит нового Коннетабля.

II.

Слышу голос с вершины Авентинской горы:
Бегите, бегите с обеих сторон!
Кровью красных насытится ярость,
Они будут изгнаны из Армина /Арамона/ /Арамита/,
Прато, Колумны /Колоньи/ /Кельна/.

III.

Из-за высокородной незамужней женщины /большой воды/ в Равенне начнутся большие беспорядки,
Которые возглавят пятнадцать заключенных в Форнасе /печи, пещере, Форнаке/.
В Риме родится два чудовища с двумя головами,
Кровь, огонь, наводнение, каких еще не видел мир.

IV.

На следующий год благодаря потопу будут найдены
И избраны два предводителя, но первый не удержится у власти.
Бежать от темноты /тени/ - в этом спасение для одного из них,
А первому поможет разрушенная хижина.

V.

Третий должен ногой походить на первого,
На нового Монарха, пришедшего к власти из низов.
Тиран захватит Пизу и Лук,
Чтобы исправить ошибки предшественников.

VI

Через Гиенну придет бесчисленное множество англичан,
Будут захватывать земли именем Английской Аквитании.
Из Лангедока придет Бордосский /Бурдосский/ победитель,
Которого они впоследствии назовут Окситанской Бородой /Барбокситан/.

VII.

Тот, кто откроет найденный склеп
И сразу же не закроет его,
К тому придет горе, и ничего не сможет доказать,
Даже если будет Королем Бретонским или Нормандским.

VIII.

Младший Король приказывает убить своего отца
После смертельной и очень бесчестной стычки.
Найденное письмо вызовет подозрение и угрызения совести
/Найденное письмо, в котором изложены подозрения, вызовет угрызения совести/,
Когда изгнанный /преследуемый/ волк положит его на кушетку.

IX.

Когда светильник, горящий неугасимым огнем,
- Будет обнаружен в храме Весталок,
Будет найден в огне ребёнок, вода пройдет через отверстия /решето/.
В Ниме - гибель в воде, в Тулузе рухнет зал собраний /рынок/.

X.

Монах выдаст монахиню с мертвым ребенком,
Погибнет от медведицы, а тело вытащит невод.
Между Фуа и Памье будет: сооружен лагерь.
Каркас [сон] совершит предательство по отношению к Тулузе.

XL

Праведника несправедливо приговорят к смерти
И поведут на публичную казнь, но он не выдержит ее до конца /угаснет посередине/.
В этом месте зародится столь ужасная чума,
Что судьи будут вынуждены бежать.

XII

Подобия большого количества серебра Дианы и Меркурия
Будут найдены в озере.
Старинный сосуд будет искать новую глину,
Он и его близкие будут переполнены /пресыщены/ золотом.

XIII.

Изгнанники соберутся вокруг Солони,
Их ночью поведут на Осуа.
Двое из Модены и суровый [предводитель] из Болоньи
Будут тайно обнаружены огнем Бурансонцев.

XIV.

Поставлен на ровное место котел отравителей.
Вино, мед и масло... все приготовлено на плитах.
Туда будут погружены злодеи, без единого плохого слова.
Семь дымов угаснут в продырявленных стволах пушек.

XV.

Возле Парпана содержатся в заключении красные.
Те, кто был посередине, уничтожены, [другие] увезены далеко.
Трое расчленены, а пятеро остались без поддержки
Ради Повелителя и Прелата из Бургундии.

XVI.

Из замка Франке выведет /выйдет/ собрание.
Нелюбезный посол организует раскол.
Люди из Ривьеры будут вовлечены в схватку
И войдут в большой залив.

XVII.

Третий настолько хуже первого, насколько ужасным был Нерон.
Уходите, отважные, чтобы не проливать человеческую кровь
/Изгнаны отважные, которые проливали человеческую кровь/!
Прикажет восстановить арку.
Золотой век, смерть, новый Король, большой скандал.

XVIII.

Лилию из Дофинэ понесет в Нанси
И до самой Фландрии тот, кто наделен Правом избирать Императора.
Новость скрыта от великого Монморанси.
С большим трудом освобожден из известных мест.

XIX.

Посреди Майеннского леса,
Когда солнце будет в созвездии Льва, ударит молния.
Великий незаконнорожденный знатного человека из Мэна
В этот день в фужере обагрит свою шпагу в крови.

XX.

Он придет ночью из леса Королев /Рэн/.
Две части /супружеская пара/, кружной путь, Герн, белый камень.
Черный монах в сером Варенне.
Избранный предводитель вызывает бурю, огонь, окровавленное лезвие.

XXI.

В высоком храме Блуа коронование Салона /Салонны/.
Ночь, мост на Луаре, Прелат, Король-злодей.
Тяжелая победа на болотах Лоны,
Откуда пойдет прелатство ужасных белых.

XXII.

Король и его двор собрались в том месте, где искусно владеют языком
В храме напротив дворца.
В саду герцог де Монтор и д'Альб.
Альб и Монтор, кинжал, язык и дворец.

XXIII.

Младший играет на свежем воздухе в беседке.
Верхушка крыши со средины падает ему на голову.
Король отец в храме святого Солона
Принося жертву, освятит дым празднества.

XXIV.

Из окон дворца, стоящего на скале,
Будут похищены два маленьких королевских отпрыска.
Пройдут по Аврелианской дороге /через долину Ор/
/Авре/ /через Орэ/ /Рим-Цере-Пиза/ до Лютеции, в монастырь Сен-Дени.
Монахиня... проглочены зеленые размолотые орехи.

XXV.

Перейдя через Мосты, подъедет к розовым кустам.
Приедет позже, чем предполагал.
Новости из Испании достигнут Безьера
И остановят начатую погоню /охоту/
/Тот, кто предпринял эту погоню, будет сломлен/.

XXVI.

Ниса /Ницца/ изберет /предскажет/ по имени суровые /жестокие/ письма /буквы/.
Будет присутствовать чужой кардинал, а не свой.
Рядом с аркой на стенах зеленый каперс.
После умышленного выстрела подул ветер.

XXVII.

Ветер закроет лесничему доступ на мост
/Лесничий ветер закрытый круглый мост будет/.
Встреченный с почестями нанесет удар Дофину.

Старый хитрец пройдет через густой лес,
Обходя Герцога со стороны правой границы.

XXVIII.

Парус Симмака /День святого Симмака ? 19 июля/ в Массилийском порту /в Марсельском порту/.
Из Венецианского порта отправится к Паннонам.
Уйдет из Иллирийского залива
/Из залива уйдет Иллирийский парусник/.
Опустошение Сицилии, пушечный обстрел Лигуров.

XXIX.

Когда тот, который никому не уступает,
Захочет покинуть захваченное и не захваченное место,
Корабельным огнем на болотах, смолой в Шарлье
Будут отвоеваны Кэнтен и Балэ.

XXX.

В порту Пуола /Пуэлла/ и святого Николая /в день св. Николая, т.е. 6 декабря/,
В Фанатическом заливе Нормандская опасность /гибель Нормандцев/.
Византийский капитан /кардинал/ кричит на улицах: "Увы!"
Помощь придет из Гадеса и от великого Филлипика.

XXXI.

Землетрясение в Мортара.
Олово, святой Георгий /святой Георгий - покровитель Англии/ наполовину погружены [в воду].
Война разбудит уснувший мир.
В храме на Пасху откроются пропасти.

XXXII.

На глубине будет найдена колонна из чистого порфира.
Под очагом /?/ капитолийские надписи.
Кость, вьющийся волос /шерсть/, доказательство Римского могущества.
В Метлинском /Мефлинском/ порту придет в движение флот.

XXXIII.

Геркулес, Король Римский и Датский.
Прозванный де Голлем трижды будет Проводником:
Задрожит Италия и человек святого Марка.
Первый среди всех прославленный Монарх.

XXXIV.

Свободный муж частью будет избран епископом.
Возвращение, конфликт, пройдет по черепице.
Один, преданный пятьюстами, будет титулован
/Один, совершивший предательство, будет титулован пятьюстами/.
В Нарбонне и Со имеем много масла.

XXXV.

Блондинка будет несогласна с Фердинандом.
Покинет цветок, последует за Македонцем.
В большой нужде закончит свой путь
И выступит против Мирмидона /Мирмидонянина/.

XXXVI.

Великий король будет захвачен молодым
Незадолго перед Пасхой. Замешательство. Удар ножом.
Вечный пленник. Столь сильная буря, что молния попадает в мачту.
Тогда три брата ранят друг друга /будут ранены/ и произойдет убийство.

XXXVII.

В декабре мост и мельницы будут разрушены,
Так высоко поднимется Гаронна,
В Тулузе разрушены стены, здания,
Так, что не будут знать, где она находилась, как и Марна /матрона/.

XXXVIII.

В Блай войдут Ларошелец /Ларошель/ и Англичанин,
Пройдет стороной великий Эматиец.
Недалеко от Ажена подождет Галла /будет ждать Галл/ /фессалиец/ /балканец/.
Помощь Нарбонне /от Нарбонны/ предана при переговорах.

XXXIX.

В Арбисель, Веронт и Каркари
Приведены ночью, чтоб захватить Савону.
Живой Гасконец в Турби и Ла Серри
Схвачен за стенами старого и нового дворца.

XL.

Возле Кентена в лесу устроена засада:
Фламандцы будут побиты кольями в Аббатстве.
Оба младших будут наполовину оглушены ударами,
Свита разгромлена и вся стража изрублена.

XLI.

Великий Хирен позволит захватить себя людям Авиньона.
Из Рима придут медовые письма, полные горечи.
Письмо с поручением будет послано из Шаниньона,
Карета будет захвачена черным герцогом с красным пером.

XLII.

Из Барселоны, из Женна и Венеции,
Из Сицилии чума достигнет Моне.
Армия /флот/ использует хитрость против Варвара,
И Варвар будет отброшен далеко, до Туниса.

XLIII.

Готовую к спуску армию Крестоносцев
Будут подстерегать Исмаилиты.
Со всех сторон будут окружены и разбиты кораблями Равье,
Стремительным нападением десяти лучших галер.

XLIV.

Уйдут, уйдут все из Женевы.
Золотой Сатурн превратится в железного.
Противник Райпоза уничтожит всех.
Перед алтарем Небо подаст знак.

XLV.

Никогда не перестанет просить
И, наконец, получит свою империю великий Мендозус.
Вдали от двора заставит отменить приказание.
Пьемонт, Пикардия, Париж... Тирренец /Тирен/ - самый худший /порочный/ /уродливый/.

XLVI.

Изгнаны, выброшены из Тулузы красные
/Убегайте, спасайтесь.../.
Чтобы искупить жертвоприношение.
Главный злодей спрячется под тенью тыкв.
Смерть, задушена плоть, предзнаменование.

XLVII.

С теми, кто подпишет приказ об освобождении недостойного,
Многие будут несогласны.
Сменят монарха, который попал в опасное положение.
Закрытые в клетке увидятся с глазу на глаз.

XLVIII.

Большой город у морского Океана,
Окруженный хрустальными болотами.
Во время зимнего солнцестояния и весной
Подвергнется испытанию ужасным ветром.

XLIX.

Ганд и Брюссель выступят против Антверпена.
Сенат Лондона приговорит к смерти своего Короля.
Соль и вино не пойдут ему впрок,
Из-за них в его королевстве начнутся беспорядки.

L.

Мендозус /порочный, уродливый/ скоро достигнет высот своего царствования,
Немного опережая Норлариса.
Побледневший красный. Мужчина в период межцарствия.
Молодой будет бояться и опасаться Варваров
/Молодой будет наводить страх и ужас на Варваров/.

LI.

Против красных объединятся различные религии.
Огонь, вода, железо... Веревку разорвет мир.
Вовремя умрут те, кто замышляет заговор,
Кроме одного, который нанесет всему миру особенно большой ущерб.

LII.

С одной стороны приближается мир, а с другой стороны - война.
Никогда еще не было такого яростного преследования.
Будут раздаваться стенания мужчин и женщин, кровь невинных прольется на землю.
Но Франция отплатит захватчикам
/И это будет от Франции всей банде/.

LIII.

Молодой Нерон в три печи
Прикажет бросить заложников, чтобы они сгорели живьем.
Счастлив тот, кто будет далеко от подобных злодеяний.
Три его родственника устроят ему смертельную ловушку.

LIV.

Придет в Корсибонский порт,
Возле Равенны тот, кто ограбит даму.
В глубоком море легат из Улисбона,

Который спрячется под скалой, будет похищен отрядом из семидесяти душ
/Будут похищены спрятавшиеся под скалой семьдесят человек/.

LV.

Ужасная война готовится на Западе.
На следующий год придет чума
Столь страшная, что ни молодой, ни старый, ни животное [не смогут выжить].
Кровь, огонь, Меркурий, Марс, Юпитер во Франции.

LVI.

Из лагеря возле Нудама пройдет в Гуссанвиль
И на Майоте оставит свой стяг.
Обратит в веру в один момент более тысячи человек,
Пытаясь снова посадить двоих на цепь в рубищах.

LVII.

Король будет отдыхать в Друксуне
И искать закон, изменяющий Анафему /изменяющийся закон Анафемы/.
В это время в небе раздастся такой сильный гром,
Что, узнав принесенную новость, Король убьет сам себя.

LVIII.

С левой стороны, в том месте, где находится Витри,
Будут подстерегать трех красных из Франции.
Все красные будут убиты, лишь черный останется в живых
И вновь получит поддержку Бретонцев.

LIX.

В Ферте захватят Видама
Николь, принимаемый за красного, которого породила жизнь.
Родится великий Закон, который принесет спокойствие,
Отдав Бургундию Бретонцам против воли /из зависти/ /по желанию/.

LX.

Стычка Варваров в черной Корнере.
Прольется кровь, задрожит Далмация.
Великий Исмаил поставит свой отрог.
Затрепещет Ран, помощь придет из Лузитании /будет оказана помощь Лузитании/.

LXI.

На морском побережье будет совершено ограбление.
Зачинщик связан, приведены родственники
/Побудил, связал, привели родственников/.
Многие с Мальты из-за событий в Мессине,
Которая окружена, будут плохо вознаграждены.

LXII.

К великому человеку из Шерамонагора
Будут подчинены все крестоносцы по рангу.
Ворота /?/ Оппи /города/ /опия/ и Мандрагора.
В Рогоне в октябре треть будет отпущена.

LXIII.

Жалобы, слезы, крики и громкие вопли
Возле Нарбонны, в Байонне и в Фуа.
О, какие ужасные бедствия и перемены,
Прежде чем Марс совершит несколько оборотов.

LXIV.

Эматиец /Фессалиец/ /Балканец/ перейдет Пиренейские горы.
В марте Нарбонна не будет сопротивляться.
На море и на земле будет столь яростная схватка,
Что капитан /кардинал?/ не найдет надежного места для пристанища.

LXV.

Придет сдаваться в Луну /в место Луны/,
Где будет схвачен и увезен в чужие земли.
Из-за незрелых плодов разразится большой скандал.
Великого человека будут порицать, а другого восхвалять.

LXVI.

Будет мир, единение и изменение.
Государства, Церкви из низких возвысятся и с высоты падут.
Организовано путешествие. Первый плод. Беспокойство.
Война прекратится. Гражданские процессы. Дебаты.

LXVII.

Сойдут с вершины гор в окрестностях Лизера
И соберутся в порту на. скале Валент сто человек.
Из нового Замка Петр несет в двенадцать /?/.
Против Крэ Романцы /Римляне/ объединятся под знаменем веры.

LXVIII.

В горы Аймер /Эмер/ темнота падет на благородного человека /даму/.
Беда придет в место слияния Соны и Роны.
Солдаты спрячутся в лесах в день святой Люции /13 декабря/.
Никогда еще не было более ужасного престола.

LXIX.

На горе Вайи и на Брели -
Спрячутся гордецы из Гренобля.
За Лионом, Вьеной на них обрушится такой сильный град,
Что на земле не останется и трети.

LXX.

Режущие доспехи спрятаны среди факелов
В Лионе в день Коронации.
Все Венцы /Вьенцы/ будут порублены
Латинскими Кантонами.

LXXI

В священных местах увидят трехглавого /?/ /на перекрестке, сзади/ зверя
Вместе с тем, кто не осмелится [показаться] днем.
В Каркассоне, чтобы создать благоприятные условия для разжалования,
Будет предложен более длительный срок пребывания.

LXXII.

Снова будут осквернены святые храмы.
И разграблены Тулузским Сенатом.
Сатурн дважды обернется в течение трех веков.
В апреле, мае появятся люди новой закваски.

LXXIII.

В Фуа войдет Король, увенчанный /?/ тюрбаном,
И будет царстворать меньше, чем время оборота Сатурна.
Король в белом тюрбане в Византии с сердцем на знамени /сбор войск, приказ, изгнание/.
Солнце, Марс, Меркурий возле Водолея /сосуда/.

LXXIV.

В городе Ферт паника, массовое убийство людей.
Много совершается закланий спутанных веревками быков
/Делает и делает много бык паутина убивать/.
Снова вернутся к почитанию Артемиды,
И, поклоняясь Вулкану /на Вулкане/, будут хоронить мертвых.

LXXV.

Из Амбаркии и из страны Фракии
К людям придет по морю зло и. помощь от Галлов
Народ морем зло и помощь Галльский/.
В Провансе оставлен неизгладимый след
И пережитки их обычаев и законов.

LXXVI.

Черный /с черным/ и кровожадный Рапакс
Будет рожден на убогом ложе бесчеловечного Нерона
/бесчестным и бесчеловечным Нероном/.
На междуречье укажет левая воинственная рука
/Между двух рек левая рука военный, -ая/.
Будет убит Молодым насмешником /?/.

LXXVII.

Царство захватил приглашенный Король.
Даму приговорят к смерти судьи, избранные по жребию.

Отнимут жизнь у сына Королевы.
И любовница, наконец, получила поддержку.

LXXVIII

Греческая дама, красота которой подверглась поруганию /была изуродована/,
Получит удовлетворение /станет счастливой/ от бесчисленных процессов.
Ее увезут в Испанское королевство.
Она будет захвачена в плен и умрет ужасной смертью.

LXXIX.

Командующий флотом обманным маневром
Заставит пугливых покинуть галеры.
Вышедшие будут убиты, а их предводитель станет вероотступником.
Позднее ему отплатят ловушкой.

LXXX.

Герцог захочет истребить своих,
Пошлет самых сильных в чужие земли.
Разрушит своей тиранией Биэ и Люк,
Потом все опустошат Варвары
/Варвары без вина соберут виноград/.

LXXXI.

Хитрый Король устроит ловушку:
Тремя четвертями войска нападет на врагов.
Странное /чужеземное/ число, слезы под женской накидкой.
Придет Ленпрен, но будет недоставать переводчика /проводника/
/Придет Ленпрен, чтобы заменить переводчика/.

LXXXII.

Потоп и сильная чума
Долгое время будут осаждать большой город.
Часовой и стражник будут убиты.
Внезапный захват, но никто не пострадает.

LXXXIII.

Солнце в двадцатом градусе Тельца /10 мая/:
произойдет такое сильное землетрясение,
Что большой театр, полный людей, будет разрушен.
Воздух, небо и земля потемнеют, станет пасмурно,
Когда неверные обратятся к Богу и святым.

LXXXIV.

Король, выставленный [на посмешище], завершит гекатомбу
После того, как узнает о своем происхождении.
Поток воды откроет могилу из мрамора и свинца
Великого Римлянина, принадлежавшего к Мидийскому
/Персидскому, стягу Медузы/ стягу.

LXXXV.

Пройдет Гиенну, Лангедок и Рону
Властитель Ажена, Марманда и Рооля.
С помощью веры откроет Фокейскую /Фокидийскую/ стену и удержит свой престол.
Стычка возле святого петуха /Поля, Полярной звезды/ из Мансеоля /Маля, алтаря/.

LXXXVI.

Из города Королевы /Ларена/ попадут прямо в Шартр
И остановятся на отдых возле моста Антони.
Семеро осторожных, как куницы, желая мира,
Введут армию в закрытый Париж.

LXXXVII.

В опустошенном Туфонском лесу
Отшельник заложит храм.
Герцог д'Эстамп с помощью придуманной им хитрости
Подаст прелату знак с горы Леори.

LXXXVIII.

Калэ, Аррас помогут Фероанне.
Мир и его подобие. Притворится часовым.
Войско Аллоброгса спустится через Роан.
Уйдут по кружному пути люди, которые разрушат дорогу.

LXXXIX.

Семь лет будет Филипп благоденствовать.
Ослабит мощь Варваров.
Затем ему доставят беспокойство южные владения, начнутся неприятности /дело наоборот/,
Молодой Огмий /?/ подорвет его мощь /разрушит его крепость/.

XC.

Один Капитан из великой Германии
Придет за добычей /придет сдаваться/ /примет монашеский постриг/ под предлогом оказания помощи.
Королю Королей будет оказана помощь из Паннонии,
Так как из-за восстания в его королевстве прольются реки крови.

XCI.

Ужасная чума Перинт и Никополь
И Херсонес захватит и Марселуан.
фессалия опустошит Амфиполис /амфиполис/.
Неизвестное зло и устранение /отказ/ Антуана.

XCII.

Король захочет войти в новый город,
Чтобы изгнать оттуда врагов.
Освобожденный пленник солжет и совершит преступление.
Король будет находиться в другом месте, вдали от врагов.

XCIII.

Враги, находящиеся далеко от крепости,
В повозках направятся к бастиону.
Проникнут через разрушенные стены Буржа,
Когда Геркулес победит Эматийца /Фессалийца, Балканца/.

XCIV.

Слабые галеры объединят свой усилия.
Коварный враг наиболее силен под защитой крепостных стен.
Под слабым натиском врага задрожит Братислава.
Любек и Мильн будут на стороне варваров.

XCV.

Новые события вызовут наступление армии.
Лишится чувств у самого берега.
/Подойдут совсем близко к берегам Апамеи/
Пытаясь помочь элите из Миллануаля /тысячелетнего/,
Одноглазый /слепой/ Герцог будет заключен в Милане в железную клетку.

XCVI.

В город войдет разгромленная /отвергнутая/ армия.
Герцог войдет при помощи убеждения.
К неукрепленным воротам с криками подойдет войско,
Подожжет их... Смерть, кровопролитие.

XCVII.

Богатства моря разделят между собой три стороны:
Вторая будет нуждаться в продуктах питания.
Отчаявшиеся бросятся на поиски Елисейских полей.
Первыми войдут через проломы, одержат победу.

XCVIII.

Сокрушенные из-за отсутствия /ошибки/ одного крашеного,
Перейдут к противоположной стороне.
Обратится с требованием к Лигонцам, и те вынуждены
Будут выдать великого предводителя Молиты /Мальты, Мелиды/.

XCIX.

Северный ветер заставит снять осаду.
Через стены полетят пепел, известь и пыль.
Потом дождь устроит для них ловушку.
Последняя помощь будет ждать их напротив границы.

C.

В морской битве ночью одержит верх.
Западные корабли будут разрушены огнем.
Новая религия, большой цветной корабль,
Ярость побежденному и победа в борьбе /тумане/.

ЦЕНТУРИЯ X

I.

Враг врагу клянется в верности,
Но не сдержит обещания, захватит пленников.
Захваченных замучит до смерти, остальных [оставит в одних] сорочках
И вернет их, чтобы спастись самому
/И отдаст все остальное/.

II.

Парус галеры /вуаль празднества/ спрячет парус корабля,
Большой флот придет, чтобы вывести /изгнать/ меньший,
Десять ближних кораблей вовлекут его в сражение.
Когда большой будет побежден, объединятся вместе.

III.

После этого не выгонит пять стад
/После пяти не выгонит стадо/.
Отпустит одного беглеца ради Пенелона.
Когда распространятся ложные слухи о помощи,
Тогда полководец снимет осаду.

IV.

В полночь предводитель армии
Убежит, внезапно исчезнет /внезапно ослабев/.

Через семь лет женщина с незапятнанной репутацией,
Когда он вернется, никогда не скажет "да".

V.

Альби и Кастор образуют новую лигу,
Девять Арианцев /Аррейцев/, Ливонцев /Ливанцев/ и Португальцев.
Каркас[сон], Тулуза разрешат их ссору,
Когда новый предводитель появится /покажет свою силу/ из Лорага /Лорагэ/.

VI.

В Сардоне, Немане так высоко поднимется вода,
Что подумают, будто возродился Девкалион.
Большинство побежит спасаться в колоссе.
Веста разожжет в гробнице угасший огонь

VII.

В Нанси готовится большой конфликт.
Эматиец /Фессалиец/ /Балканец/ скажет: я все подчиняю себе.
Британские острова из-за вина и соли попадут в неприятное положение.
Гем. между двух Фи. долго не удержит Мец.

VIII.

Указательным и Большим пальцами разобьет лоб /фронт/
Граф из Сенегалии своему собственному сыну.

Мирнамея с помощью многочисленного [войска прорвет] фронт.
Через семь дней трое будут ранены острием шпаги.

IX.

В Кастилоне на закате особого дня
У бесчестной женщины родится великий правитель.
Ласковое прозвище от [названия] штанов будет для него последним.
Никогда не было худшего короля в своей стране.

X.

Попытка убийства, ужасное прелюбодеяние,
Великий враг всего человеческого рода,
Который будет хуже, чем его предки, дядья и родители.
Мечом, огнем, водой [будет править] кровожадный и бесчеловечный.

XI.

Над тростниковыми зарослями опасного перехода
Проведет младший /последний/ свое войско.
Пиренейские /Пиренские/ горы перейдут без поклажи.
Из Парпиньяна Герцог победит в Танд.

XII.

Избранный Папой будет осмеян избранником /избирателями/.
Решительный, внезапно возбужденный, предприимчивый и осторожный
Своей чрезвычайной добротой и мягкостью вызвал свою смерть.

Угасшие опасения ночью приведут к нему смерть
/Охваченные страхом на рассвете поведут его на смерть/.

XIII.

Под кормом /пастбищем/ пережевывающих жвачку животных,
Проведенные ими в травоядное чрево,
Спрятавшиеся солдаты будут бряцать оружием
И совершат нападение недалеко от Антиполийского города.

XIV.

Водолей /сосуд/, Восиль /качающийся/, не посоветовавшись, сам по себе
Из отважного станет боязливым, из-за страха будет схвачен и побежден.
В сопровождении многих увядших развратниц
В Барселоне примкнет /станет пленником/ /тюремщиком/ к монахам картезианцам.

XV.

Отец герцог почтенного возраста, несущий бремя управления поместьем,
В последний день отречется /сын отречется от вождей/ от сына [ради] вождей /?/.
В колодец бросит живого, обрекая на смерть.
Сенат [приговорит] дочь к смерти долгой и легкой.

XVI.

Счастливо царствует во Франции, счастлив в жизни,
Не зная крови, смерти, ярости, грабежа.
Ему доставят неприятности те, кто не захочет льстить.
Из-за излишней доверчивости короля ограбят
/похитят/ /король спрячется/ на кухне.

XVII.

Королева Эргаста /тюремщица/ /надсмотрщица/ увидит свою дочь побледневшей
От сожаления, заключенного в груди.
Душераздирающие крики донесутся тогда из Ангулема,
И брак с двоюродным братом не состоится.

XVIII.

Хромой Лортен /глупец/ уступит место Вандому.
С высоты будет низвергнут, а снизу вознесется ввысь.
Сын Амона будет избран в Риме,
И два вождя попадут в бедственное положение.

XIX.

В тот день, когда ее поприветствует Королева,
В день после приветствия [последует] просьба /молитва/.
Граф /Счет/ /Красивый/ /?/ отомстит в туманной долине /?/
Ранее смиренная, никогда еще не была столь гордой.

XX.

Все друзья, которые будут участвовать в разделе,
За грубость в письмах убьют [его] и разорят.
Имущество будет продано с торгов, установлен большой залог.
Никогда еще Римскому народу не был нанесен такой ущерб.

XXI.

Бар/он/, плохо переносящий раздражение Короля,
Будет убит, поднося ему вещи /оружие/ /перстни/.
Отец, желая отобрать у сына владения /воодушевить сына на благородный поступок/,
Поступит так, как некогда Маги в Персии.

XXII.

За то, что не захотел согласиться на поглощение /уничтожение/ /поглощенную/ /поглощающую - ?/,
И /которая/ впоследствии окажется недостойным /недостойной/,
Король будет силой изгнан с Островов
И помещен на свое место, на котором не будет знака
Короля /которое не будет королевским/.

XXIII.

Неблагодарному народу сделаны предостережения,
Тогда армия захватит Антиб.
В ковчеге /арке/ /пуке/ Монеха раздадутся сетования
И в Фрелю один и другой будут развлекаться /предадутся разврату/.

XXIV.

Пленный принц, побежденный в Италийских водах,
Морем пройдет из Генуи до Марселя.
С большим трудом побежден чужеземцами.
Без [единого] выстрела [захватит] бочонок меда /пчелиной жидкости/.

XXV.

С помощью Небро /туман/ /туча/ /мошенник/ /шкура молодого оленя, которую носили вакханки/ откроет проход в Бризан.
Очень далеко будет выведен на плаху /показан на подмостках - ?/.
В Пеллигуксе будет нанесено оскорбление
Знатной даме, сидящей в первом ряду зрительного зала.

XXVI.

Преемник отомстит за своего зятя /своему зятю/,
Захватит королевство под предлогом мести,
Убьет мешающего ему [родственника 1 по крови и будет поносить уже мертвого.
Долгое время будет удерживать Бретань вместе с Францией.

XXVII.

Пятый /в пятом/ /пятым/ и один великий Геркулес
Придут открыть храм воинственной рукой.
Один Клемент /милосердный/, Иул и Асканий отступят.

Шпага /?/, ключ, орел никогда не претерпевали большего поражения /не были так оскорблены/.

XXVIII.

Второй и третий, которые являются первыми музыкантами /создают первую музыку/ /мозаику/,
Будут Королем превознесены, [осыпаны] почестями,
Толстый и худой /толстая и худая/, почти наполовину высохший /высохшая/.
Ложное свидетельство Венеры повергнет ее в уныние.

XXIX.

Из полюса Мансоля в козью пещеру
/С Полярной звезды/ /алтарь/ /пещера, закрытая каперсами/
/От Петуха из Маля - ?/
Спрячется, но будет схвачен и извлечен из своего укрытия бородой /артиллерией/.
Пленника поведут как домашнее животное /как собаку/.
Бегурдан[ц]ы приведут его в Тарб.

XXX.

Племянник /потомок/ /расточитель/ и кровь вновь прибывшего святого.
Прозвищем поддерживает своды и укрытия.
Будут изгнаны, преданы смерти, выгнаны нагишом.
В красное и черное обратят свой зеленый.

XXXI.

Святая империя придет в Германию.
Исмаилиты найдут открытые места.
Утки /?/ /Ослы - ?/ /Аны/ пожелают также Карманию.
Все защитники /все те, кто поддерживает/ будут покрыты землей.

XXXII.

Великая империя должна существовать каждый год.
Один за другим придут ее получать /завоевывать/.
Но не долго продлится ее /его/ царствование и существование,
Два года сможет продержаться /защищаться от флота/ с помощью кораблей.

XXXIII.

Жестокая группировка в длинном одеянии
Придет прятать [ся] под [угрозой] острых кинжалов.
Схватят герцога Флоренции в месте, находящемся на двойном расстоянии,
Его обнаружит гуляющая молодежь.

XXXIV.

Галл, который войной захватит империю,
Будет предан своим младшим зятем /братом - ?/.
Протащит его за мчащейся вскачь необъезженной лошадью.
За это брата долго будут ненавидеть.

XXXV.

Младший королевский отпрыск пылает жгучей страстью,
Желая насладиться кузиной.
Женская одежда в храме Артемиды.
Когда он будет идти, его убьет неизвестный с Марны.

XXXVI.

Впоследствии Король землепашец заговорит о войне
/После Короля..., говорящего.../.
Ему нанесет оскорбление Гармотический остров.
Несколько лет хороших один истребляет и грабит.
Тиранией захватит изменчивый остров
/Из-за тирании будет схвачен на.../.

XXXVII.

Большое собрание возле- озера Борже.
Соединятся возле Монмелиана.
Продвигаясь вперед, будут строить планы.
Шамбри, Мориан, битва, святой Юлиан /28 августа/.

XXXVIII.

Радостная любовь недалеко начнет осаду.
Святому варвару достанутся гарнизоны.
Урсен, Адри поручатся /внесут залог/ за Галла,
От страха сдавшего армию /отправившегося из армии к.../ Гризонцам /Граубюнденцам/.

XXXIX.

Первый сын вдовы, несчастливый брак
/Первый сын, вдова, несчастливый брак/,
Совсем без детей, два Острова в раздоре.
Нет восемнадцати лет, еще несовершеннолетний.
Рядом с другим более низким /молодым/ будет согласие.

XL.

В Британском королевстве родится молодой отпрыск,
Которого благословит /на которого укажет/ умирающий отец.
Когда тот умрет, Лонол приведет доказательства
И потребует королевство у его сына.

XLI.

На границе Кассада и Шарлю
Война недалеко от углубления долины.
Из Свободного города доносится музыка, звуки лютни.
Окружены, сожжены и-перевязан предводитель.

XLII.

Человеческое царствование /человеческий правитель/ ангельского происхождения
Будет поддерживать в своем королевстве мир и согласие.
Плененная война наполовину [выйдет] из своего заключения
/Война будет захвачена в плен и наполовину окружена/.

Долгое время у них будет царить мир.

XLIII.

Слишком хорошее время, слишком много королевской доброты.
Быстро и решительно создает и разрушает, [совершит] оплошность,
Легко поверит лживым наветам на верную супругу,
Предаст ее смерти из-за ее приветливости /своей благосклонности/.

XLIV.

Когда один Король выступит против своих,
Человек родом из Блуа подчинит себе Лигуров,
Маммель, Кордову и Далматов.
С семи холмов тень /?/ [придет) к Королю, подарки /битвы/ и привидения /лемуры/.

XLV.

Тень, [брошенная] на Наваррское королевство, окажется ложной,
Сделает жизнь, судьбу незаконной.
Увиденное обещано некоему /неуверенно/ человеку из Камбрэ.
Король даст Орлеану законную стену.

XLVI.

Жизнь, судьба, смерть Золота отвратительна и бесчестна.
Придет из Саксонии не новый избиратель.
Из Брауншвейга потребует доказательство /знак/ любви.
Соблазнитель ложно истолкует его народу

/Ложно истолкуют его народу соблазнителю/.

XLVII.

Из города Бурза /Буржа/ /кошелька/ даме Гирлянду
Повяжут /положат сверху/ за совершенное предательство.
Великий прелат из Леона через Форманду /из-за Форманды/
Ложным пилигримам и похитителям нанесет поражение.

XLVIII.

Знамя из самых отдаленных районов Испании
Пройдет всю Европу от начала до конца.
При переходе моста в Лэне произойдет столкновение,
Его большой отряд будет разбит бандой.

XLIX.

Сад Вселенной /для знати/ возле нового города,
На дороге изрезанные ущельями горы /горы с пещерами/.
Будет схвачен и брошен в чан,
Выпьет под принуждением воды, отравленной серой.

L.

Маас в [тот] день [разольется] до земель Люксембурга,
Откроет /обнаружит/ Сатурн и троих /три/ в сосуде /Водолее/.
Гора и равнина, город, поселок и городок,
Потоп в Лотарингии, предательство большой головы /из-за большого сосуда/ /урны/ /Водолея/.

LI.

Самые низменные /низкие/ места Лотарингского края
Будут объединены с нижними Германиями
Теми, кто участвовал в осаде: Пикардийцами,
Нормандцами и людьми из Мэна /Пикардийцев,.../,
И соединятся с кантонами.

LII.

В том месте, где соединяются Лэ и Сельд,
Сыграют свадьбу, которая готовилась уже давно.
В Девере, куда везут лягушек /где водятся лягушки/,
Молодая /молодой/ утешает незапятнанную старость.

LIII.

Три шубы будут долго сражаться между собой.
Большая будет стеречь меньшую.
Великий Селен больше не будет их хозяином.
Его выберет /назовет/ огонь, чума /белая чума/, белая дорога.

LIV.

Рожденная тайной /плодовитой/ сожительницей,
Дважды /в два/ /вдвоем/ высоко вознесенная печальными новостями,
Будет врагами захвачена в плен
И привезена в Малин /Антверпен/ и Брюссель.

LV.

Отпразднуют злочастную свадьбу
В большой радости, но конец будет печальным.
Муж и мать невесту /сноху/ будут презирать.
Фиб умрет, и молодая женщина [станет] еще более несчастной.

LVI.

Королевский прелат слишком долго жил,
Мощная струя крови потечет у него изо рта.
В Английское королевство, царствуя, вдохнул жизнь.
Долгое время будет в Тунисе ни жив, ни мертв /живым мертвецом/, как бревно /основатель рода/.

LVII.

Высоко вознесенный не узнает /признает/ свой жезл.
Младших детей от старших (отделит] и проклянет.
Никогда не было более отвратительного, жестокого существа.
Из-за жен предаст их черной смерти и изгонит.

LVIII.

В злосчастное время, когда безжалостный монарх
Будет воевать с молодым Эматийцем /Фессалийцем/ /Балканцем/,
Будет надрывать горло /выворачивать желудок/
/тревожить морскую чайку/, подвергать опасности лодку,
Уговаривать /соблазнять/ Фокидян /Фокеян/ поддержать Запад /на переговорах на Западе/.

LIX.

В Лионе двадцать пять на одном дыхании /одним махом/,
Пять Германских подданных /горожан/, Брессанских и Латинских,
Тайно повезут знатного человека в длинной повозке
И будут обнаружены лаем собак.

LX.

Я оплакиваю Ниццу, Маннего, Пизу, Геную,
Савону, Сьенну, Капую, Модену, Мальту.
Сверху кровь и меч в сражениях,
Огонь, землетрясение, вода, неудачное плавание /?/.

LXI.

Бетта, Вена /Вьена/, Эмор, Сакарбанс
/Бетту, Вену, Эмор, Сакарбанс/
Захотят отдать Варварам Паннонию,
/Захотят отдать Варварам Панноны/
Оружием, огнем, чудовищным насилием.
Заговорщиков разоблачит матрона /Марна/.

LXII.

В Сорбен о нападении на Венгрию
Придет предупредить глашатай из Бруда.
Византийский правитель, Саллон из Славонии
Приедет, чтобы обратить их в арабскую веру.

LXIII.

Кидрон, Рагу за, город святого Гиерона
Оживут благодаря медицинской помощи.
Сын Короля умер смертью двух цапель /из-за смерти двух цапель/.
Арабы, Венгрия пойдут в одном направлении.

LXIV.

Плачь Милан, плачь Лукка и Флоренция,
Ибо твой великий Герцог поднимется на повозку
И отправится в путь, чтобы помешать /изменить/ осаде Венеции,
Когда Колонна изменится в Риме.

LXV.

О огромный Рим, приближается твое разрушение!
Не твоих стен, но твоей крови и сущности.
Резкостью в письмах вызовет ужасную стычку /?/.
Острый клинок всем будет вогнан [в тело] по самую рукоятку.

LXVI.

Правитель Лондона будет царствовать в Америке.
Шотландский остров в мороз окаменеет.
В лице Короля Реба получат столь лживого Антихриста,
Который всех их вовлечет в схватку.

LXVII.

Очень сильное землетрясение в мае.
Сатурн, Козерог, Юпитер, Меркурий с быком,
Также Венера, Рак, Марс в Ноны /девятый/.
Выпадет град размером больше яйца.

LX VIII.

Флот будет стоять перед городом,
Затем уйдет, не совершая длительных переходов /путешествий/.
Горожане захватят на земле большую добычу.
Вернувшись, флот вновь захватит большую добычу,

LXIX.

Обновленный до блеска, избран старый.
Столь велики будут с юга до севера
Его собственной сестры поднятые крылья.
Убегая, будет убит в кустарнике.

LXX.

Глаз увидит предмет в столь увеличенном виде
И столь пылающим, что выпадет снег.
Орошенное поле придет в упадок,
И первый погибнет в Реже /Реджио/.

LXXI.

На земле и в воздухе будет столько замерзшей воды,
Когда придут в четверг воздать почести.
Тот, кто это совершит, никогда не был столь прекрасным /не было столь прекрасного/.
С четырех сторон придут поклониться ему.

LXXII.

В году тысяча девятьсот девяносто девятом и семь месяцев
С неба придет великий Король ужаса,
Воскресит великого Короля Ангулемского.
До и после Марс будет счастливо царствовать.

LXXIII.

Настоящее время вместе с прошлым
Будет судить великий Юпитерианец.
Поздно мир будет ему оставлен /устанет от него/ /впадет в нищету/.
Поведет себя бесчестно по /из-за/ отношению
к юристам-священнослужителям /законодателям-.../.

LXXIV.

Когда год обернется к великому седьмому числу,
В это время появятся игры гекатомбы,
Незадолго до великого тысячного века,
Когда умершие выйдут из своей могилы.

LXXV.

Столь ожидаемый никогда не вернется
В Европу, появится в Азии.
Один, вышедший из лиги великого Гермеса,
Возвысится над всеми Восточными Королями.

LXXVI.

Великий Сенат примет с почестями того,
Кто затем будет побежден, изгнан.
Приверженцы соберутся /?/ на звук трубы.
Имущество продано с торгов, враг изгнан.

LXXVII.

Тридцать приверженцев гражданского ордена /ордена насмешников/ /трусов/ /колчана/
Изгнаны, их имущество роздано их противникам,
Все их добро /доблести/ достанется тому, кто этого не заслужил.
Флот рассеян, отдан корсарам.

LXXVIII.

Нежданная радость перейдет в неожиданную печаль.
В Риме в знак расположения /во время богослужения/ ее поцелуют.
Горе, крики, рыдания, слезы, кровь, великая радость.
Войска противника захвачены врасплох.

LXXIX.

Все старые дороги будут украшены.
Приедут в Мемфис, пройдя через вершину /?/.
Великий Меркурий [заберет - ?] у Геркулеса цветок лилии,
Заставляя дрожать землю, море и (многие] страны.

LXXX.

Из великого королевства придет царствовать в великое королевство.
Силой оружия большие бронзовые ворота
Заставит открыть, объединяя Короля и Герцога.
Порт разрушен, корабль затоплен, ясный день.

LXXXI.

Спрячут сокровище в храме Западные горожане
И там поместят в тайное место.
Запоры храма откроют голодные:
[Все] захвачено, похищено, ужасная добыча посередине.

LXXXII

Крлки, рыдания, слезы, придут с ножами /с холмов/.
Стянутые в поясе /?/ предпримут последнюю атаку.
Вокруг усаженные деревьями сады, глубокие долины /равнины/ /?/.
Быстро /живые/ отброшены и разбиты наголову с первого натиска.

LXXXIII.

Не будет дан сигнал к сражению,
Будут вынуждены покинуть поле боя.
В окрестностях Ганда станет известным сигнал /знамя/,
Который обречет на смерть всех своих.

LXXXIV.

Незаконнорожденный /незаконнорожденная/ /знатного происхождения/ вознесется весьма высоко, а не низко.
Позднее возвращение принесет радость недовольным.
В Реклуэне /месте уединения - ?/ /тюрьме - ?/ не обойдется без споров.
[На это] будет употреблено и растрачено все время.

LXXXV.

Старый трибун во время Богоявления
Подвергнется преследованиям /давлению и не освободит пленника/, будет пленен и его не освободят.
Нежелаемое желание плохо говорящий и робкий [человек]
Законно отдаст своим друзьям.

LXXXVI

Как грифон /гриф/ придет Король Европы
В сопровождении людей с Севера.
Поведет большое войско красных и белых
И выступят против короля Вавилона.

LXXXVII.

Великий Король придет, чтобы захватить порт возле Ниццы.
Тем самым обречет на смерть великую империю.
Приведет /?/ в Антиполь свою телку.
Под морем исчезнет вся Пила /Пилос/ /грабеж/ /добыча/.

LXXXVIII.

Пешком и верхом во время второго дозора
Зайдут и все вывезут морем /опустошат с моря/.
Покрытый шерстью придет из Марселя
/Заросший волосами войдет в Марсель/.
Плач, крики, кровь, никогда еще не было столь горестного времени.

LXXXIX.

Стены станут из кирпичных мраморными.
Семь и пятьдесят мирных лет.
Радость людям, обновлен водопровод,
Здоровье, великие плоды, радость, медоносное /сладостное/ время.

XC.

Сто раз умрет бесчеловечный тиран,
Поставлен на его место ученый и добрый.
Весь сенат будет, в его власти.
Будет разгневан дерзким хитрецом.

XCI.

Римское духовенство в году тысяча шестьсот девятом
Правителю года устроят выборы.
[Изберут] одного серого и черного, вышедшего из Свиты /религиозного ордена/,
Который никогда не был столь лукавым
/Никогда не было столь лукавого/.

XCII.

Перед отцом будет убит ребенок,
Затем отец в камышовых веревках.
Народ Женевы получит подкрепление.
Правитель будет неподвижно /как бревно/ лежать посередине.

XCIII

Новая лодка пустится в плавание,
Там и совсем рядом передадут империю,
Бокэр, Арль захватят заложников,
Рядом найдены две колонны из порфира.

XCIV.

Ним, Арль и Вьена /Вена/ выскажут свое презрение [тому, кто]
Совсем не подчиняется Западному закону.
Чтобы осудить великого, к поселянам
Убегут шестеро в одежде францисканцев.

XCV.

В Испании придет очень могущественный Король,
На земле и на море подчиняя себе юг.
Совершит злодеяние, подавляя растущего.
Опустятся крылья у тех, кто связан с пятницей.

XCVI.

Религия победит именем моря
/Религия, названная именем моря.../
Секту сыновей Адалункатива.
Непоколебимая секта побоится плача
/Упорно сопротивляющаяся/
Двух раненых Алефом и Алефом.

XCVII.

Триремы заполнены пленниками всех возрастов.
Хорошие времена станут плохими, сладость сменится горечью.
Слишком рано Варвары поторопятся захватить добычу.
Жаждет увидеть, как перо жалуется ветру /жалуется человек с пером, развевающимся на ветру/ /жалеют человека.../.

XCVIII.

Светлое великолепие радостной деве,
Больше нс будет блистать, долго будет без соли /изящества/ /тонкого вкуса/.

[Якшаясь] с торговцами, распутниками, волками, [станет] отвратительной.
Всех смешает чума, вселенское чудовище.

XCIX.

В конце волк, лев, бык и осел,
Робкая лань будет с псами.
Больше не будет падать на них сладкая манна.
Больше бдительности и охраны псам.

C.

В Англии будет великая империя,
Могущество /?/ [продлится] более трехсот лет.
Большие богатства пойдут по морю и земле.
Лузитаны не будут этим довольны.

КОНЕЦ

Дополнено после издания 1568 года

Когда раздвоенный будет поддержан двумя колами
С шестью половинами тел и шестью раскрытыми ножницами,
Очень могущественный Властелин, наследник жаб
Тогда подчинит себе всех и весь мир.

ЦЕНТУРИЯ XI

XCI.

Мейльнье, Манти и третий, который придет.
Чума и новое нападение, насилие над окруженными /?/.
Экс и [другие] места с яростью укусит изнутри,
Затем придут Фокеяне /Фокидяне/ удвоить их несчастья.

XCVII.

Через свободный город Максон [пройдет] в смятении.
Солдаты спрячутся в дровах.
Чтобы поменять для Короля время на первый час,
В Шалоне и Мулене все будут порублены.

ЦЕНТУРИЯ XII

IV.

Огонь, пламя, голод, кража, суровый, дым
Заставит сдаться, разрушив форт, подкосит веру.
Сын Дентэ /зубастого/ поглотит весь Прованс.
Изгнанный из королевства в ярости не будет оскорблять /плевать/.

XXIV.

Большая помощь придет из Гиенны,
Остановится недалеко от Пуатье.

Лион /Лев/ отдан Монлюэлем и Вьеной /Веной/.
И везде уничтожены ремесленники.

XXXVI.

Яростная атака готовится на Кипре.
[У меня] слезы на глазах из-за твоей близкой гибели:
Византийский флот, очень большое Мавританское судно.
Два разных /различия/, великий опустошит крепость на скале /разрушит скалу/.

LII.

Два отряда /тела/, один военачальник, поле разделено надвое,
Затем ответит четырем /на четыре "нет" "да"/ неуслышанным.
Малые отверстия плохи для Великих.
В башню Эг ударит молния, хуже в Эссуи.

LV.

Гибельные советы, бесчестные, осмотрительные,
Злонамеренное мнение, Закон будет предан.
Взволнованный, дикий, сварливый народ,
Как в местечке, так и в городе, всякое согласие ненавидит /всякий мир ограничен/.

LVI.

Король против Короля и Герцог против Принца,
Взаимная ненависть, страшные раздоры,

Ярость и гнев охватят каждую провинцию.
Во Франции большая война и ужасные перемены.

LIX.

Согласие и мир будут окончательно разрушены,
Дружественные отношения испорчены из-за раздоров.
Старая ненависть, всякая вера подорвана
И надежда. В Марселе нет согласия.

LXII.

Войны, разногласия, в Блуа стычки и беспорядки.
Различные засады, неожиданные прощания.
Зайдут в замок Тромпет /трубы/, нападут на
Замок Га те, кто в этом виноваты.

LXV.

Заставит удерживать /держаться/ форт своей яростью,
Всякое сердце затрепещет. В Лангоне ужасное нашествие,
На удар ногой ответят тысяча ног.
Гиронд /Жиронда/, Гаронна не были более страшными.

LXIX.

Близкий Юпитер удалится, озеро Леман,
Очень серьезные приготовления, возвращение, замешательство.
Далеко от племянников /внуков/, от огня великого Супельмана
Все убегут.

LXXI.

Большие и малые реки станут препятствием для зла.
Не угасло старое пламя ярости.
Побежит во Францию, как [было предсказано] оракулами.
Дома, поместья, Париж, секта уничтожены /уничтожена/.

КОНЕЦ